

I-6/2

Br. 218

At Parvi
Scena Parva.
Dubravko, i Gliubdragh

Dubr.^o O vi, kiste satvorili
svier serditu u planini,
Otidite, Drugi mili,
Mirni, skladni, i jedini
Obicajni biliegh datti
Da se ima lov cinitti
I trubgliom s' ociu san tieratti
I glavom sarza produbiti.
Akoje ighda Pastier bio
Nemmarle xeglian slave,
Koi Dianu jest gliubio,
I gne od lova bojne prave:
Neka danas mene shedi
Da se ova svier umori,
Koja kara, plese, i zledi
Gliude, i stada u ovj gori.
Svier, kojare svati mje
Gardna shajan od naravi
Jecia silla, ku nemje
Do tad s' glavom da rastavi.
Svier marjechia, svier prokleta
Od nascega urok jada,
Nemir, poraj, strah, i seta
Od Dubrava, i od Livada.
Poglte, i onciaj protezite
Sello, poglie, lugh, i goru,
I trubgliami produbite
Od Ina dugga jaynu Zonu.

Samo mi dua moj Gledrasc
Pogledno u Zargue molit Boga,
Da on nacin nam ukaze
Od dobitia sakt slavnoga.

Ko pozeti dobro umije
Po svargena diella ima,
A pozetakt naj boglije,
Od nebeja kojse ujima.

Gledr: O Dubravko hvalim tebe
Sto iddey Boga ti ciagtitti,
Stu iniek smetat brej potrebe
Nemoguti to hvalitti.

Joste od Zargue Redovnici
Traju u snu potkoj mili:
Niesu piejnim josc slavizi
Blynu Zora podravili.

Dubr: To da Zora sred jstoci
Josc ne kase jram slackieni,
Ti to velis, komu occi
Niesu od ma stvoreni.

Gledr: O Dubravko sucto blaga
Narav teje ucinilla
Iako liepa, sakt draga,
Iako ijverjna, sakt mila.

Ako u trudu brej potkoja
Mladgt tvoja svej boravi,
I naj lipsia litta tvoja
Haraje putoj po Dubravi.

Ak da ovo moje bitie
Mogu s' tvojem prominiti
Jda od tvoga litzja zvitie
Nije na mom prozapsiti;

Sadnih rekó sviem gorami
(Gledač svien bješe im)
Puste gore Bog bud svami,
I' Bogom i vi, o planine.
I' kotriobih usivati
Sivot miran, i gliuveni
Polak oghna simi stati,
Ot u dragoj lietti, u sieni.

Dubr.° Nieji, nieji ti takoga
Suzietta podó meni ikada,
Kakorise rak' od tuga
Prominjo bitia sada.

Gliubov: Naje myli dobba u svako
I' svom promienom bime mieni
Vcinobih tiem ovako
Dae Dubravko bitti meni.

Dubr.° A Dubravko ja sajtojam,
Ot ne Gliubdragh brej pameti,
Na moj nacin odlucigam
I' cinitti, i scivieti.

Gliubov: O brej sviesti, i rajbora
Mladce, stoje rebri boglie
Skritatije oko gora
Jstuch dase svier sakoglie.

Ako blagu krotku, i milu
Ja sve erje neck kittati
Kad ti hochies u tvom krilu,
I u ruzi moje imati.

Dubr.° Alli istinom ti to meni
Alli u lasij sada rece?

Gliubov: Od menesu, moj Gliubglieni,
Stara, lasij na dalece.

Dubr:° Dake ta svier smije koliko
Bliju stati lutka moga?

Glubov: Bliju rije prem koliko
Viji bliju tebe ytoga.

Dubr: Da u kojoj sad Dubravi
U kojojli prvoj strani
Ja, ku velij svier boravi?
Rezi meni moj jbrani?

Glubov: O Dubravko ti' Dubrava,
A svier, vieruj, tom viernomu
Nemilostje ona prava,
Koja u sargu stoji svomu.

Dubr: Ah ko dobro malo prije
Bieh da lasje ti glubovaje,
I da svieri sudi rije
Kako meni ti vegliaje.

Glub: Inaj ghidava jedna vila
Nu ne vila, negh Bogizza;
Ko tier bio progostila
I ko Rupa i Rujizza;
Kojoj vedro litze vesi
Ivaki suncianne od nicolosti
Pacek sunju od Nebesi
Grabbi ureje, i liepgiti;
Svi Pystiri u Dubravi
Naj vnednij, i naj vecchi
Stoje u dyciu u glubavi
Jaman liepgt gne shiedechi;
Tebi samom nad inima
Od Bogova sad se hrani,
I donietje stoga ima
Nam Raj pravi, mir jbrani

Triem sa podat nam sve srećke
Ja tui gliubi yubranu,
Vmi liepu vilu većke
Debi s' Nebba obećanu.

Nemoj, nemoj ne gliubiti
Biesrech psuytich pritho gora,
Er varlij svanchij bitti
J od svieri, i od Mramora.

Dubr: Ma negliubav ova akōje
Od varline Kchi, i Stika,
V mom sarzu ime svoje
Gubi, i krejst jest velika.

J nieme svam od toga,
Pacek' ducia dragh mir prima
Po sred sarza akō moja
Liepa ta vil mješta ne ima.

J satochiu kvalien bitti
Da san jedan ja pod Nebbi
Mogō gliubav pridobiti;
Nedobitna kaje u sebbi.

Gliub: Stoji takō saludio,
Koje kvali, slave koje?
Kakō tiji pridobio
Gliubav, akō nesnaje stoje.

Dubr: Alti tiejim dobio je sam
Sajto igda na ovom svieti
Gnu imati hotio nijam,
Ni u sarzu, ni u pameti.

Gliub: Ah, Dubravko, da mi snati
Stoje liepa vil pod Nebbi,
Gliubovnikje vjevan svati
Koja gliubav nji sebbi.

Stoje. uxiwat u gliubari
Sadnyeni mlād u mlāda
Kiek jednaka gliubav stravi,
Činiobikti rieti bāda.

O xivotu dragh gliuveni
Sajto prije mnogo lieta
Ti ne doghie xegluu meni,
Ito te ne snah od dieteta.

Sato pustyj po Dubravi
Pusti sledit varle sviri,
A vespelom u gliubavi
Ive mlaghiatno sarze smiri.

Dubr: Ito ti hochies svē govori
Ovie xivot meni mio,
I na jednoj sviri u gori
Svėbik Vile prominio.

Od kiek nechiu darjat ziene,
Ko od stvaru ne pognane,
I ke nittad nechie od mene
Bit gliubgliene, ni gledane.

Gliub: Ako draghe ti gliubavi
Čiutiet nechies na sem svieta,
O Dubravko moj ghidavi,
Da sto ino moje čiutiet?

Čiutitchiepe, vrenij meni,
Kāda brime vech ne bude,
I primachies, moj gliubjeni
I'gne sestokė muktė, i trude.

V svakomu Gliubav mila
Hochie ukajat da i kādgod
I'ne mogućia daje silla,
Da ona vlada sve, i gospodi.

Glub. Etto u' večer mjech dana
I meneje isranila
I rjuckiu gliutiek rana,
V'mon sarzu ucinilla.
Hockie u' ovaj moj stargti
Osvetu uset svojoj slavi
Jasto u' zviest od mladosti
Jnu' yimjam u' nugh pravi.
Nije vecchiega na sviest jada,
Nije pedepie vecchie, i teje,
Negli u' stariem kojim kada
Od glubavi plamse useje.
V' mlaghiakna ako lieta
Natiemonte stielom rari,
Dati i liest mili ojeta,
I potkojti slatki hrari.
I mlad ako teje trude
I' gne ochiutije ti kadgod
Jufarete na rajstude,
I na xeglni mir dovodi.
I akore mlada ystrieli
Dia' do smarti bry milgti
Na dragi xivot i veseli
Pourachiate gliubko doji.
Kadli stara rebbe ukitti
I u mreju stigne svoju,
Vxivate ostavitti,
V' vječnomu nepotkoju.
Prem kad vecchie u to doba
Placeje slabbe tvoje opakte,
Kada mystije vije grobba
A rastkojie manij svake.

Tolikaje jask ochiute.
Ma nejbrojna, i velika
Trudi seyti, vane gliute
Bres pokija, i bres lita.

J sa sve er ti joda srechia
Da se smilli na' sve bide
Pokajese, i masechia
Jpa bolejt tebbi bude.

O Dubravko, Dite moje,
Dokle morejt u rasbludi
Hodi, uxivaj; myti tuje
Inan po vijeiti, svier ne budi.

Sajto gliubav stara tebbe
Ako ynaghie, i poraji,
Samogachiese kleti robe
Sebbi bicekies u omrasi.

J Zvilecki grgne suje,
Samanchiese stat kajati
Sajto ono sad ne rje
No sad nechiej moek imati.

Sajto pytoj po Dubravi
Pusti sledit varle svini,
A vepelom u gliubavi
Ive mlaghiahno sarge smini.

Dubr: Ali Zienij da inoga
Kije xivota vech na sviet
Bajmi s'plama usionoga
Od gliubavi ygorieti.

Ciudinnye, erje pravi
Xivot, xiviet u slobodi
A robuje ko od gliubavi
Savajaim, vajan hodi

Glub: Nū mi vezzi; da ti sada
V rastkōno primatitē
Vidye sve led, i gdie psada
Sniegħ sa starti travu i žvite.

J gdie otre od studeni
Chiuti otrov tak sytoki
Vrtka jella, bor seleni,
Slavni covor, kraj visoki.

J Dubrave sej selene
Ku Proletije oziugliva
Lyt da opade, i uvene,
J da se u jvrah promieniva.

Kadbi sgodde te vidio
Atli daik mojeje ciuti,
Nebili ti dsudio
Da svet ima poghinuti.

J nebili reko ovako
Meghiu ciudin pričiudnima
Etto otide sve naopako
Nebbo, i Narav smetje ima

Dub: Takto oni strah, ki u sebbi
Chiutiobi takke od smetkie,
Sada sacni sam u sebbi
J varh sebbe myli vecchie.

Rezzi Narav blaga, i mila
Sa ymnogit moje bitie
Jvagnome urevila
Prem ko yto primatitie.

Glub: Js mojega ako liza
V rastkōnj u rasbludi
Trator, Cemin, i Ruziza
Svoj prajipiu miry vudi.

A ja sa start d naravi
Dako bogat dar gliuveni
Trem protietie d gliubavi
Me varline ston studeni.

Misti, gliubav ko vepella
vgaghiatje s'oniem svami
slaba nemoch, kiemye ystela
stargt jaciem verigami.

Dako mladaz ki gliubavi
Oprieitje, ko ti, silli
J' godytim, i s' naravi
Jte cinut boj nemilli.

Ive sto liepo oči tvoje
Ka ovem svietu vighiet mogu
Od liepote vyrok' tvoje
Gliuvenomu dava Bogu.

Nebbo, semglia, Pako, more
Ki se d nas vaggledaju
V gliuvenom oghnu gore
I gliubiti ne pričaju.

Sviejda juorom, ka vepela
svake stere jasna liza
Provodiza zore bieie
I onaje gliubovniza.

Ired pustyti, i sred spile
Jte svien varle, i gliute
Plame oghnene draghe, i mile
Od gliubavi ciuju, i chiute.

Ribe nieme, koje u vodi
J u sirokom mom stoji,
svaka traje, i provodi
v' gliubavi danke svoje.

Triza ona, ka po gori
Leti u snuber Dragh pojucki
U gliuvenom ognjenu gori
Prock druga, i sovucki.

Isto Vuč muha na livadi,
Isto Lav reži u Dubravi,
Isto Jagagnaz reži mladi,
Sveju updaji od gliubavi.

Ive sto na sviet jest stvoreno,
Ive sto vighiet moje, i čuti,
Gliubavinje raggoreno
I gliuvenu radjo čuti.

Ti Dubravko sam na svieti
Prock satoru od naravi
Nemilije svati, i neti
Hock protivnik od Gliubavi.

Ja to pustoj po Dubravi
Pusti sledit varle sviri,
I veselom u gliubavi
Ive mlaghiakno sarze smiri.

Dubr: Da tolijam joje Diete
Ka ovo rebri pridan bio?
Nekabihje Krog tve sviete
I gliubiti naučio.

Sajramije, i spomeni
Da ti nad grob život viži,
I rasberi, i prozieni
Kojam ja ovdj, ti Kojci.

Gliub: Da sam čoviek to imam dobro
Ne strascime, ni pripada,
A čovieka Boghje obro
Čoviejtvome, neka vlada.

I sad s tobom

Jsad s' tohom zienim odi
ko s' Giviekom besiediti,
Alli s' oniem, koj kad godi
Jmaoti Giviek bitti.

J govorim d stvarima
Ja ke Giviek kad ne kaje,
On Giviestva sajto ne ima
J ja zienim maknit daje.

Dubr: Nebi d slave, i d svetlosti
Krunomje ighda wessio
Erhuo, kie som jakgti
Ste nakajni pridobio.

Od kojega voda moja
Karu, i pleme vedro ytece,
Da d poraja gliuvenoga
Nije bieso na dalece.

Gliub: Ah kako yta twa besieda
Kaje daji bry pameti,
Ako stariet twjek Die da
Erhuo Pradiet sad Bog sweti.

Ki nakajni varle, i hude
Nesibrojne jest Dobio,
Ljepu Jolu sred rajblude
Kupioje, i gliubio.

J da gnegov plam gliuveri
Liv na swetu swej boravi,
Bojnu odiechiu s' gnom promieni,
J gne ruho na se stavi.

Megliu Diklam meonykima
s' Kudielomje uje igratti,
J ko d Pakla dobit ima
Ktie d Gliubavi vob se swatti.

Ja to ako.

Ja to ako Vnuk' pravi
Di Erkulov hochies bitti,
Tieraj svini po Dubravi,
Nuše nauči i gliubiti.
Tvu Gliubizza liepu Vihu,
Gliubi, ex gliubi i ona sebbe,
I raybludnom u gne Knihu
Jur oxivi sama sebbe.
A sto bieje od gliubavi,
Ku sagorka rebbi noji,
Svakte u to kvali, i slavi
Koge vnednu mladzu praji.
Nu na tvoju gliubi ybranu
Iako majiet nieti slava,
Odreghienu rebbi, i danu
Od Nebestich s'gar darsciava.

Dubr: Istinita ta nec tuja
Nije; nische igda bitti
Ja Gliubizza Gliubi moja,
Ni gnu mogu ja gliubitti.

Gliub: Nu pravedam ti akkoji
Rezi, jeli Bog vidio
Kad tui vieren gnoj podoji,
I opet vieren gne primio.

Dubr: Dar od Boga jest sloboda,
Satoga ima svaki hvalitti;
Ako sillom vieren poda
Nije darsian dslusitti.

Gliub: Paceti ako pravo hochies
Rajabratti igode ove,
Istinito panat mochie
Da te viečni Bogh K'gnij sove.

Bogh ki davno nami hechia
Da s' cestite viere tuje
Namchie dobra dat najvechia,
Sve radosti, sve potuje.

Dubr: Alti Zienije da Bogovi
Drughe myli ne imaju
Negli na nase xivot ovi,
A oni sajto sagn ne kaju.

O' Gliubdrasce, nije meni
Drago sledit bilo ikada
Xivot slatki i gliuvenz,
Ki pohvali meni sada.

Govar samje ja rodio,
Ne gliubovnik, sato vechie
Saman jesi govorio
S' jednim, kite ciutti neckie.

Ti, koji od gliubari
Na gliubavje vrati opeta,
Gne se sori sluga pravi,
J gnoj robij sva tva lieta.

Gliub: Da horkije mochi neti
Stoje u tebi sad ne pazi,
Da od Bogova na sem svieti
Vedro plame sve ylagzi.

Niesi, niesi ti od kogliena
Boga Erkula: ni te rodi,
Ko iniek, Cioviek, ali xena,
Nego strajena svier kladgodie.

Svier, kojate sve tve brieme
Stiem cemerom jest vojlla
J svojem mliekom diviacnieme
V svier ytu obratilla.

Scena Drugga
Lavoro, i Radmio

Lavoro: O Glubizza ma nemilla

Etto isto ime tvoje
Kotije majka postavilla
Vee gliubit zarze moje.

O Glubizza tiepja vele

Nego tiepa jama zora
A od kuzice sieglia bele,
J od sniega po varh gora.

Nu u omrazi neumarla,
Glutia jeji neggo smia,
J od postotka glutia, i varla,
Vele glutia, i varlia.

Pokli mojem besiedami
Vrighiam mja tiepa tebbe,
Samuknuchiu, ko i klami,
J umorichiu sama sebbe.

Nu sva ova poglia, i gore
Ja menechie govoriti,
Kojek mutle kroz govore
Vcim ime tve vapsiti.

Same placiu bistre vode,
Same usdipu i vietizi,
Kojek muda se nesgodde
Spovidachie viktolizi.

J milgachie govoriti,
J s'gnom ona bolejt prita
V moor lizu, ki pasiti
Imajuse jach do vicka.

Toli same sve ino bude
Mucciast tiepa na ovem vicki;
Ne xaloti, mje trude
Smartichie mja tebbi izietti.

Radmi: O Le-

Radm: O' Govorko imaje snatti

Da ho gliubeck dni provadi,
Sveghje mucci, sveghier patti,
J potkoja ne nahodi.

J had se ova gliubav prietka
satajati, i skrit iste
Da nevogliam, kiern nie tieta,
Od naj cini svetiliste.

Nije, nije razlogh bio
Od priateglia tova mene
Dasi takko sakrit htio
Xeglie, i plame tve gliuvene.

Kadje oghagn od gliubavi
Hochie u sarza satajati,
Iad najvecchi plam ofjavi,
Kiye u posciar strajeni obrati.

Lovor: Vundigam sama selbe,
I' cepa hochiu svegh zoiliti,
O' Radmile, joste i tolle
Ja mi liepu ne unediti.

J jatebik ja mucechi
Provodio danke mje,
J gliuveni plam tajecti
Smartne chiutio nepotkoje.

Alli nieka jaccia silla
Ku nemozu taryet vcutie
Slobodname ucinilla
Ja yroth viecne moje smectie.

Glay ja ciujem sa niek strana,
Jghodie progtrem moje supaje,
Da gliubizza mja ybrana,
Vaimet meni vierenaje

Nu nikomi.

Ni nikom neumije niti,
Komu u srećku jest padana,
Iva ma seglia na sem svieti,
Ma gliubiga udipana.
A na prieda vechie ištati
Strahne ino, vaimet meni,
Ja ne odkriti, i ukajati
Dnyiem oghagn moj gliuveni.
Samo ja snam, moj karmile,
Da stan ubogk cijaška moga
Nije dostijan liepe vite,
Ki ureja gne raisthoga.
Snam daje ona od liepsti,
Jod slave izgled pravi,
Snam da viecej u xialosti
Mladost moja s'gne boravi.
Nieme majka porodilla
Ka veselle toli srećkie,
Ja to mie tuxnu silla,
Ja slo magne umriet vechie.
Darjim dachie tada ona
Milost kugod ukajati
Kada ciuje da usiona
Smart ziech gnemi xivot skрати.
Zienim dachie poxialiti
Marta mene ona tada,
Pokli u xivot moj smiliti
Na meneje nechie ikada.
V toliko prije negh bude
Gliubianomu viereniku
Ka zelove, i rayblude
Podat urej raiski, i diki.

Radm: Vescit me nemille
Smarti usoki gnoj odkriti;
Pongime, moj Radmile
Da s'gnom mozu govoriti.

Radm: O' Lovorko, pravednesu
Neglie tuje se gliuvene;
Alli stvani prem mucnesu
Ke tva mladost ijte od mene.

Dai gliubizza da pognuti
Na negije tvoje rybude,
A Chiajkoj jogle ochiuti,
Kebi imala ona tude?

Alli da gne svekar stan
Kije Redovnik Zargue svete,
Od gne obajna take stvani,
V' Hojebi psala setete?

O' Lovorko moze bitti
Da ona rebbe jasse gliubi,
Jda gliubav hokie stritti
Mlada xivot da ne izgubi.

Na plamije oglyna gliuvenoga
Xeniko sarze podlonije,
Alli gliubav sarza ijtoga
S'veckiom pomgliom taj, i Krije.

Joc kadabi moglo bitti
Da te gliubi ko i rebbe
Jto' ino moze uciniti
Veggo biesiat svegt od rebbe.

Samanije gliute rane
Jdu oniesiem odkrivati
Kojek varh gnih milgt gane
A nemoghuim liest jdati.

Ako biesi —

Ako bjesi, muku vechia
Ja ne podat, kadje ytavi,
To milgnu moje svat srechia,
I dragh bigliegh od glubavi.
I vierujmi da na sveti
Nije stvari pametnije,
Neggo pytit, i otaviet,
Sto uhititi morki nije.

Lovor: Ah da moje, moj Radnik,
Bit' istina sto mi recce,
Sve bi muke moje bile
Moga od sarza na dalecce.

I blaxene ja pod Nebi
Brojotih mude moje,
I cestine sve, ke u sebi
Chiutim smartne nepokojje.

Ni u toliko moj glubjeni
Ja te molim sarobine,
Bezgi, rezgi odi meriz
Vierenitka srechna ime..

Radm: Snaje Dubravka mlaghiaknoga
Gorotakova slava sina,
Gorotaka cestitoga
Redovnitka Dianina.

Srechiaje gnamu davno ova
Od Nebya odlucena
I vieraje gnih gotova
Ja bit vechie ivarscena.

Lovor: Ah! na koje cestitosti
Tebe, o mladce, majka rodi,
Ako u zviest od mladosti
Srechniti udey vokie plodi.

Ne savidim tebi sada,
Ni jetem smjeti te potkoje;
Nije sarje moje rassada
Ziech neRechne srechie moje.

Radm: J sajto saviditi
Kiemu na cem, o' fovorko,
Neggogha imaje poxialiti
Sa gnegovo bitie gorko.

Lovor: Ah isto ja ciuh, o' Radmile
Nepodobnieh od besieda?

Radm: — Jer ghidavi urej vile
On ne gliubi, on ne gleda..

Lovor: J Dubravko mlad ne stidi
Rajski urej gne pod Nebzi?
On ne ciuje, on ne vidi,
Jon sarja ne ima u sebi.

Inam, nemije liepa vila
Jniem rane dat gliuvene,
Erje u mene sve stratila
Jasnik ovi stiele oghnene.

Ah sajtoje takó dava
I hude cesti, i neRechkie
Vila liepa, i ghidava
Mladu, kije gliubit neckie.

Radm: Sajto ovj, Bogh, Dargiavi
Pun milgti obedhije,
I ove viere, i gliubavi
Sve xugliene dat potkoje.

Tohi tebi jest skrovena
Ito' ikornu drugom rije
Dianina sarja oghnena
Ka naj kara, tree, i bje..

fra utajit.

Ja utajit ghgnev nemili
 Dvighiene od Boxizze
 Dasmo veche pogubili
 Sve naj liepe mi Mladizze.

Svakoje odi er godijete
 I' neumarle gtre sile,
 Dava u smarno svetilijete
 Karu pravedna jedne vile.

Lovor: Ne ciuh prije ja ikada
 Takke Nedi, i nesvecchie,
 Od koje sajto sada
 Ciut nemogu sefice, i vecchie.

Sajto ove pokrajne
 Viglieleme prije njesu
 Drugga myta, strane ine
 Na svet mene vodileju.

A s' uroka od gliubavi
 Sve prolitie mojeh dana
 Skitogamje go dubravi
 Lovech svien pustich strana.

Nu sa koje prem heredno
 Diello, sa ku Mobbu priku
 Boxiantveno sarge jedno
 Kaje sarbu tak veliku?

Radm: Vas prebakt nashieh sala
 I naje poraj testki, i gliuti,
 I' sarbom, kaje na nas pala
 Tije od mene spravi ciuti.

Jakko njesi od mramora
 Polij lize tvoje i' suzami
 Na sto, koje place gora
 Dub, brej duha, stanaz kamiz

J jete u ono doba, i vrime
kad od Zargue pomija ydana
Redovizim mlaghiaknime
Kako i stariem bješe dana:

Miglien Pastir plemeniti
Mlad, liep, bogat, mnoghe od ziene,
Jon Redovnik glavoriti
Zargue Diani povechene.

Bješe liepu Vil Paklizzu
Ja sviem sargem obgliubio,
Koj Zapstaje rusja u tizu,
ot u parjim cemin bio.

Koli tiepa yvan miera
Od sviek Vila bješe kruna,
Toli himbe, i neviere,
J private svake puna.

Duggo brieme ona gnemu
Da ga gliubi, Kayalaje
(Ah kao Xenyka svej, u venmu
Haba stavngt nestavnaje)

A Netomje huda Vila
Sta, i besorna yvan reda
Hitriem ottom usajila
Daje potyten pastir gleda.

Migliena on ciaz saboravi
Kije vierno gliubi, i dvori,
A na nove jslam gliubavi
svaje xiri ozhagn stvori.

J prie neggo od ovega
Duscian Miglien sumnju otkluri
Ne gledati poze gnegu
Ni gnegove molbe ciuti.

Koje on potly

Koje on proli suze grojne
Brey uffanja i pokaja;
Koje uđake jaoh xialgne
Podnj, kojem nije brja.
Ti, ki pomaže glibav setoje,
J ne glibien setoje bitti,
Mylti ka slä, trude koje
Pocce tuxian podnjitti.

Lovor: Od viek muka, ke na svieti
J od viek truda, i nesrechia
Moge cioviek pritarpjeti
Ijest bolejt tezia, i vechia.

Radm: Kako otito poma vecchie
Daje saman sluzi, i glibki,
Da u vietar molbe mechie,
Da s' uđajim suze gubi:

Put Bozige, ku sluziase
Ive molitve svoje usuti,
J sarčeno cim moliasje
Ovakose cini ciuti.

O' Bozige. s' Nebli d' gara
Atko itada plame oglynere
Primi sveta verh stara
Od pravedna slughe mene;
Ivernogustvom tvoje sille
Bedovnika tvoja oveti,
J neharne vartku vile
Atiej tvojm glognevom sadajdieri.

Ciu d' vierna glibovnika
Diana molbe sej xialgne;
J od svoja bedovnika
Plac, i suze vighie grojne.

Ter sa milgt jedn ucini
I ghgniev s' anbon vom ymngie
I u onirasi, i u varlini,
Na nevoglie naj podlogi.

Nevighieniem lukom jaziem
I stielami skrovenima.

Odarat naj porce i svaciem
Ne poznaniem nemochima.

Arkadia priceptita

Pusta sta da vudi,
Jer smart tarce strahovita
Bres gira xene i gliudi.

I mnokrat ymerade

Prije istoga nemochnita
Lecnik tuxian martav pade
Bres pomoci, i bres lika.

Ne sta ufanja placniem nami

Volj tektij i nekrechi,
Negh s' udamim, i s' sujamim
Krajstlygnemije bogha utecchi.

Koj molbam pukla strena.

Pod odgovor strahoviti,
Daje Diana razarcena,
Da gnu trebye utasciti.

I uvrighiena da boxiga

Stechie ystavit jeda oghnena
Dokli tiepa vil baktiga
Ne pojvetije id trighiena.

Volj bude dobrovoglno

Ko ini na star sa gnu stiti
Da nam bichie prinevoglno
Edrichie u mir promieniti.

Kad Baktiga

Kad žakliza cju' ove glaje,
Kakó da joj sarze putku,
Sva protarnu, smuti vase,
Smartno ublieghie, i samuknu.

Satiem kadje jur pojavi
Ue targat plam slachiení,
Plesnuch blago od gliubavi,
Kóje u mogoj darscia ziení.

J kad tuxna grogne u suje
Saman sarze sve obrati
J novoga saman ue
Gliubovnitcha pomoch svati.

Bi stavgliena na' star sveti
S mrogom slavom sva urejena
Dianise da posveti
Redovnitcha od Migliena;

Ki kad vidi daje svarjeno
Stoje potrebno uciniti
Stijnu gugdie posvetihieno
Kiem imaje gnu ubiti

Jer kapuchi da is yti
Plam gvetni gnema izlasi
Udah smartni jedan prusti,
Ovakje pak oglasi.

Liepa Rakle, u koj meni
Biye vaj moj potoj pravi,
Sa kogame vigh promieni
Vigh, koga ue, koga otavi.

U udarzu pazi ovomu
Da nije na svet bilo od vika
Jgda u migtu niednomu
Vierniega Gliubovnitcha.

J kad ve —

J kad ove neći greće
sebbe u svoje parji udije,
Banu učini, Karo proteće
Pade i u rukam gnoj umije.

Kad Baktiza tuxna ugleda
Gnega martva prid sobome,
J ona on čiaf smartno uypreda,
J samuhtnu mramorkome.

Pat' kadjoje jur sa time
Pobieguckia Ducia vrati
Klice glasom xialgtime
U ovi način narizati.

O' Migliene, Ducio moja
Ja tuu vjeru njesam snalla
Či onu gliubav, tvojom, koja
Smartimije ukafalla.

Ostavila jaxam sebbe,
Ti sa mene ne izgubiti
Ča mje mje to sama sebbe
Hotigi pojvetiti.

Ju jedno ycto Doba.
Smart, i xivot joda meni,
Daje ugasi moja sloba,
J Dianin gigneu oghnemi.

Svemu svietu meni, i sebbi,
Pokli jaxam sagriesilla,
J Bojzgu slavu s' Nebbi
Meharngtim uoniedilla.

Sad, sad hotihu sve velike
Slobe odi saplatiti,
J s' tvorn Duciom, bracce, u vite
Mju Duci u s' jediniti.

Sa tim svo kad igrecce
Noje iz rane gnemu uvadi,
Jsto mgie barjcie, i prece
V svoje isto sarze uvadi.

Tako karvim oblivena
Rajstva izbiana gne liepota,
Pade martva varh Migliena,
J ona tuxna brez xivota.

Ziech rastika tako usrota
Shuda udeja, i nemila
Jednatke smart xestoka
Dviema xivot ugratila.

Gnemu erje gnu gliubio
Gnj er gliubit nije Atiela:
Gnemu erje gnu duorio,
Gnj sajteje nagn marjela.

Lovor: Ah! nesrechi o Migliene,
Rasek srechni, i ceptiri,
Kadji u parjim warde od stiene
Mogo milgt probuditi.

J na svarhu od xivota
Kadtje blaga srechnia dala
Da tvu viera gne liepota,
J tvu gliubac jest pognala.

Da od nemochi, i nesrechie
Kaje sa tim svarha bila,
Jeli Diana sajbu vecchie
Dragu u milgt promienila?

Radm: Vstavije gnesto dana,
Pak do mala pade opeta,
Varhu Putka poharana
Vecchi rasap, vecchia steta.

J opeta —

Jopeta isti nami
Negh nesrechie naje ove
Bogh upiglien molitvam
Odgovore poda ove.
Svakochiete vi godyte
Na otar slavne od Bogizze
Smartno davat svetilyte
Od mlaghiakne Karu Mladizze.
A nesrechne sa tiem xene
Joc pod sakon stavi tesci,
Ki zrech viecne ypomene
Viecnom Karvi sabigliesci.
Viereniku kad ka svomu
Vieru gquarni i rasyje,
Da na otaru prisvetomu
Pjvetije, i ubije.
Sa to ovi, ki naj Boglie
Mac Diamin jedoviti,
J naje ove sve nevoglie
Spironchie ovien dovajiti.
Jer u kratko sa tiem brime
Opet naje Bogh Blagh, i mio
Odgovorom ovacime
Stogodnasje utiesio
Vi nechiete vighiet trude
Dovajene miesta ovoga,
Negh kad gliubav donyit bude
Dva od roda Nebestoga.
J od viernoga kad Pastira
Milgtivo saplatije
Zrech Paktize, i nevira
Sa ki Miglien pogutije.

Arkadia plemenita

Ne ima od tad igda u sebi
Kiekh yhodi karu cestita.

Od Bogova viecek s' stebbi;
Negh dua Mladza ova ybrana
Jasto Erkuo gnegu rodi;
A d slavnoza Boga Pana
Karv, i pleme gne yhodi.
J obechiano sa sve er dobro
stebudemo mi primiti,
Joc da Bogh nije gnih obro
Ja najc nemir utajiti

Kob skrovita gnetka cini
Da s' gnih dobro najce ufamo,
A stoje udeju u dubini
Saprijano, to neznamo.

Lovor: Ah sovorko umni vecchie
Vecchie ne zchni, vech ne karti;
Ove tughe, i nesrecchie
Jur dovazci tvojom smarti.

Da to prietka o' gliubavi
Nebi dgta jednu tvornu,
Sito sve striele tvoje upravi
Suprock martvru zarzu mionu.

Negl stebesa, i Bogovi
Boj sameckiu prema meru,
J sa starti xivot ori
sviju, vaimek, s' jedigneni.

Kadm: O' sovorko, gliubav plaha
je ydake, suje piye,
Nu ni od nusa, ni od ydaha
Ona ikada sitta nije.

Admo vechie u soliko
Jachiu pomju postaviti,
J me marje svetoliko
Da se mgeje utajiti.

J da liepa vil gliubizza
Ciuti bude danaj tebbe,
Jato obri suje s' liza
J samini sama sebbe.

Najciek praji ceti ydaji
Potkoj donit vlast ne imaju
Pacek su ori vietri plaji
Ki plam vechi rajgaraju.

J dange sa slom ceti
Gliubavnizim nevoznime
Imajte maghe od bolezi,
S' suja dajdiem obielnime. ~

Scena Trechja Miona Sama.

Jeli ighda ko vidio,
Alli ciuo jeli ikada
Gliuven nemir tak nemio
Kako jaga chiutim sada
Gliubav mila, huda omrja
V mom sargu pribivaju,
Ja moja yrok ser poraja
Viečni trudmi podavaju.

Kad razmylim svetolike
Govorkove iparsengti
Pogled, govor, urej, dike,
Milot, nacin, i liepgti;

Tak'o moghuck odajuda
Rajesceme plam gliuveni,
Da svaka ina ma pojuda
Vgascena stire u meni.
Kadli pamet ma rajbere
Gliubav onu privelitku,
Kojom gliubi yvan miere
Drughe vite rajstku stitku.
J da sa gnu marji mene,
J ovu liepost da otavi
Koja mladze neybrojene
Parti, seje, stieglia, i travi.
Tak'u sacnem sarstu mnoghu,
Tak'o ymen nagn mefijeti
Daje ciudim tak'o moghu.
I gnega ovak'o ja gorieti.
Ja razgovor sarza ovoga
Opet recem ja mnostrati
Ah Lovorka gliubjenoga
Darnje samoj uxivati.
J da druga vech nemoge
Gnega imat na viet Vila
Ko blascena, ah jakh Boze,
Koli srechna jakih bila.
J ymen u isti ciay odlutku
Gnega stiedit, i moliti,
J gliuveni tud, i mutku
Oscitomu moju odkriti.
Joc skrovena gnetka silla
Probudimi xeglu mnoghu
Dabihmuye poklonilla
Tak'o, moja sarza, Bozu.

Kad promijlim

Kad promislím s' drughe strane
Govorku neviernomu,
Svaje smutim, i sve rane
Ponoveje sargu u' momu.

J' iustim ove neči
To pridamnom bitčie od ziere,
Ko glibavi mojse priči
Ko inu sledceh, bieki d' mene?

Jedari, koi moje i smije
Ovo lize moje gledati,
A pak muje ne umije
Ko Boxarytu svom klagati?

J' od liza kako moja
Odijaje, i opira,
Da bry straka niednoga
On me gleda, a ne umira?

J' ja kad bih, kojam i ine,
Gnega mogla usiliti
Da na nogham mojem ghine,
J' da bude svej zviliti.

Sad sam tuxna vygliena
Prid gnegove noghe dochi
Gliubovniza satravgliena
Bry uffanja od pomochi.

Ně, ně nechiu da ighda rieti
Vil mlaghiakna niedna moje,
Miona daje bry pameti,
J' svititje da nemoje.

S' ove myli tak sarditi
Kagn, i name ijed mi graje
Da od gnega odvratiti
Xelim pogled, i stupaje.

Govorkovo sa tiem ime,
I ova gliubav moja cyta,
Tako veomi umayimi
Kome i smart maysi yta.
I krielabih vighiet gnega
Megtiu otaliem Pystierima,
Stajuxniega, i najgorega
I da Dio surza ne ima.
I ne bime nijedna silla
Atli molba ydarziala
Damu ne bih ja nemilla
S mojom rukom smart podala.
Tako sayba, xeglia tako,
Gliubav tako, tako omrasya
Biju moje sarze jako
Do smartnoga jash porasya.
Ja, ka urejom moje liepote
Vmielayam sapolieniti
Mysli, sarza, i xivote
Gliubovnitska sriek na sieti.
Sad s' udeyne gje tre odlutke
V nevolnom bitiu ovomu
Sve gnihove chiutim muke
V sardazgu stravgliennomu.
Ja ka u mirim svetla Grada
Ko gospozlia bih dvorena,
Sa Pystierom jednim sada
Priprgtyjemjam samangliena.
Ah ottiona ko velika
Dvoja blyt sadki kila,
Da bry vierna gliubovnitska
Vruyi mladgt saprytila.

Naucci svaka Xena do mene,
Moghu er svakoj sveta dati;
Glubovnitke neybrojene
Na svoj slubi ydarjati.

Neprijetnaje svaka Xena
Kaze moze sapustiti
Od jednoga bit glibgliena
A na iniek srek marjiti.

Stoje Viera? Stavngt stoje?
Negh sepieda i pričiza,
Sumgniti cioviek ku ynasceje
Ja privanu do mladiza.

O Xenykomu sargu viera
Kije diello do krepoti,
Neggo sakon pun semera
Pgubgliene do krepoti
Kad jednoga samo gliubi
Jedna Xena, moze riet vechie
Jli pamet ova ygubi,
Jlije niko gliubit nechie
Stoje boghie liepa daji
Kad ne imay kote dvari,
I kad oni, kite pasi
Sarge na twoj plam ne ygori.

Sto vech' imaje glibovnitka
Na sapovied twju podpounu
Dojest vechia ciast, i dika
I do liepiek stecy knunu.
Liepot saklad liepsi ne ima
Neggo mriži glibovniži
Kad nacinim kasticima
Sluye rajskoj twjoj dizi.

Jedan da ti

Jedan da ti dar doneje,
Drughi jvarsci sapoviedi:

Oni paji tvoje ureje,
A stupaje ovi shiedi.

Da neimam ja drugoga
Gliubovnitsa draga, i mila,
Negh Lovorka nemiloga,
Istokih tuzna uciniła?

Sve ovo dobro chiute, i snaju
Vriedne i snane sve Gospoje
Koje pamet svijetnu imaju,
V gradovima, koje stoje.

Od kojekjam ja gnetkada
S hitrom pomogliom naucilla
Nauke ove, koje sada
Budi jesam stvorilla.

Veghlyacemzi jedna snana
Liepa u ligu, bijtra u svijeti
V gliubavi ulytarana,
A mlaghiakne sreclike, i cesti.

Budi pomglia tvoja jedina,
S gliubovnizim ugodnima,
Pomglia yta ka od Haglina
Cinitije od naj ima.

Na sapovied mnoghe imati,
Cestokrati sviek odbiti,
S jedniem samien uxivati,
I cestoga promieniti.

Tako jayam svej cinilla
I od xivota sve dni moza
Nejbroglne sam promienilla
A gliubila nijednoga.

Alli Kojia

Ali kja sej prihuda
Sad u mijao meni stavi,
Da Lovorka stiedim suda.

Da s' gnegove mrem gliubavi.
Daje silla ugdjati.

Dynj meni sej sa gnime,
I na pomoeh suak ciaz wati
Lovorkovo statko ime.

Jda sa urok moza jada
Stemogkuga ne gliubiti,
Jda ytuchi gnegu mlada
Stene ytem pogubiti.

Svejam gore sa nach gnegu
Ja obstrukla, vaimen meni,
I nemira zick mojega
Stemam dije moj gliubjeni.

Nu kad gnegu suprestiti
Budem u ovj ghdiegod strani,
Kochiuliga ja mliti
Da liek pada mojj rani?

Në; er omraja puna jeda
Kaje sarzu u' mojemu
Daga molim brani, i ne da
Da podlozim jase gnemu.

Da Kochiuli ja od gnegu
Oduratiti moje stupaje,
Prije negh sarza od mojega
Odtrijenmu gorke vaje?

Në; er ni to gliubav nechie,
Ona gliubav cizta, i prava,
Ka sa uymngit moje nesrechie
Sa gnim xivot moj skonciava.

Da seto imam ućiniti?
Hochiuli jash u xialgoti
Mugachi mene pogubiti
I zviest sharat me mladgoti?
Ně; negh s'gnimchiu govorniti,
A nekaje nec igubi,
Gliubavchiumu hitro odkriti,
Vitu nechiu, koja gliubi.
Noli i ova porija meni
Od korijti ne ybude,
Nachiu naćin ja himbeni
S'kiemchiu moje skratit tude.
Noli himba, i privara
Jaman moja bude kiti,
Hochiu omrāja daga shara,
Daje sarge moje najiti.
O'loverko ako moje
Nechies pognat ti gliubavi,
Neka sargu, sarge tvoje,
Moju od sadje pognat spravi.
Ćinrtichiu da viditi
Bude tvoja Vil Gliubiga
Seto niet hochie meni kiti,
V' gliubavi satorniza.
Najpglicchies ti, i ona
Pognat smartnoj u pogubi,
Seto omrāja ušiona
Moje u sargu, koje gliubi. ~

Scena Četvarta

Milat, Gorstak, i Radien.

Mil: Jstina je, a ti si mene
vele boglie moglej snati,
Boxie rade da skrovne
ne poznamo vechie krati.

Judi Boxj slameniti
Ostom nosiu prilicniju
koj na prav kade ukiti
i udarzi ispravniku.

Idi ukiti naopako,
i gtre strane nosi ovi isti,
Poraj, i slo hitaj svako
selbi istomu breg koristi.

Da gliubiza. Chierza moja
Orediena jest i Nebesi
svietliem srazim da potkoja
Arkadiu da ureji

Radgt, kolbi vechiu si mene
Mozgo sa to otkriti,
ki si Chierze me gliubjene
Xelim dobra svo vighieti.

Nu kad pamet ma se stavi
Boxie mihtit odgovore
stanem naciem koje objavi
sa ove trude, ki naj more.

Pznam da nije gnu drugiti
i rojem Antom Boxia dluka,
sa Arkadiu sloboditi,
od placnick truda, i muka.

Jer kadabi viegni kio
da i gni dobro naje miedi
gliubizubi on gliubio
Ziechia Boxie sapoviedi.

Nemogje

Nemogese ciorek umarli
 Opriet sudu od Nebeja,
 Ki odlukan, ke neumarli
 Sred vecnega pijca udeja.
 Kadki ona gremu bila
 A on odreglien gruj na sveti
 Gliubavkih sadnyila
 Sanjem, dujcim, i pameti.
 I on bi xivot promienio
 S' nedobitne skrovne sile,
 Sajto Lovaz nek bi,
 Negh Gliubovnik liepe Vile.

Gorst: Eto jocter mladgt grime
 Ke rajborna plaho vlada:
 I gnemuckie na svoje barne
 Bitti ugodna dikla mlada.

Mil: Ugodnamu moje bitti,
 Lovã liej od Gliubavi.

Gorst: — Mladaz svaki lov stiditi
 Hockie, ko snaje, po naravi.

Mil: V mlaghiakna svegl naj bitta
 Karav ucci da gliubimo
 Vile one, ke od Dieteta
 Sa gliuki yet odlucimo

Gorst: Ne ciudije da ne gliuki
 Sajto nema gliubav stoje,
 I vierenjmi da ne gubi
 Vfanjeje sa to moje.

Mil: Iva vepeglia, sve radgti,
 Od Gliubavi kije imaju,
 Zapte u' zvier od mladgti,
 I s'gnom rajtu, i utaraju.

Ni ja njesam moj glibljeni
s' t'odom dozio' razloziti,
Ne pristoj erse meni
Dvojem niecim protiviti.

Ozrechiu, i rieti budi doiti
Da ja neiman kchieri ine,
A od gne ureja, i liepgri
Mnogi mladzi zienu cine.

Gorst: Na visokiem Nebesima
Joz da nije odredio
Vicgni, da ovo sledit ima,
Kako ti si samylio.

O milate moj glibglieni
Jeli viera gnih sledila
Sta semgli odi, rezgi meni?
Ghdie boxiza stavraje bila.

Jer i k'obli sada krio
Ovu viera pogarditi
Dexjki opet probudio
Ghagnev dianin strahoviti.

Ni seto rieti ja sad moghu
Ki Redovnik jejam stari,
I ki pamet moju k' Boghu
I sve upravgliam moje stvari.

Inam gnih daze sadnyila
Savejaim stavne viere
Boxia nuka blaga, i mila
Sa od naj odniet sle semere.

I ovi sudi Boxj pravi
Najposlie izitichie
Puni mira, i glibavi,
I korijni nam bitichie.

J. J. G. G. G.

Malo Diete u psovu
sinča onada jedinoga,
svukoliku glubav moju,
sve vešeglie sarza moja.

Plaka migha Dieka dnije
v' kolievzi gdje lepije,
A etko, jaoh da ne odplije
Na bñem' oetga nemogaje.

Jer u tminam markle Norchi
smom, i strakom sapagneni
Mednemu dat pomoćki
Neurniejno vajmek meni.

J sarnani bidogmo
svako mjesto mi oseta
sajeto nighdie nenaghiemo,
Ni kolievku, ni Dieteta.

J do sadjam svej zienio
Da biegućhia Dieka varla
v' kolievzi għdieje bio
vtopilaje, i pogdarla..

Mil: A seto ino mje zieniti
Meggo dase utopio?
Atkolie val sarditi
v' kolievzi Diete dnio.

Ni ako sviyme mja ne varra
J priemije bilo čluti
Ju nevoğlu, ka te kara,
Jti poraj toj prigliuti.
Ah udeja varla tuoga!
Ni dua sina na' svet rodi,
Dubravami sad' ovoga,
Dad' onoga plahoj vodi.

Govt: Ko zna da Bog pun milosti
v ovomučke meni dati
sua veselja, sve radosti:
Dobro je ima svaki nadati.

V toliko mi čij mene:

Joci nebieje Zora mila
sred ptozi rayvedrene
varke d gora poglatila.

V mo brieme imajo lize
Noch bieliti kad pizigne
J na svetle svak danize
Jutorn guli mrake signe.

Buduck su noch prije toga
Kesaupauji ja mislio
kako urok pira ovoga
sta Melbye ddredio.

Dugh nepokoj najpoznije
sta me ozi istudiene
Dih, i ugodan san donije
J ujika statko mene.

Ju snimi Kie doniet
Objavljenje tako cisto,
Ja bry sumgne. mogoh neti
Ovo ne psim ja sa isto.

Meni stati cignajese
sta kraj Rietke glasovite
Od Alfea, Ki Stereje
Krog darsjave sej cettite

Pod vipoka Dubja senom
Duje stavih ja ribati,
J udizom nasignenom
Ribe varat, i hitati.

Tu ygnorit y dubine
Od meneje Cioviek' paji,
Komu stare nij sicedine
Voda od Bieke, ko snj, slaji.

J u gniegoviem bi rukama
Meni u ta ciaz donejeno
Gollo Diete, i sujama
Grgniem tuxno obliveno
Govorechi, evo tvoja
Sinka, alli ciuva, i gleda
Nemilgno dana ovoga
Da mu rukta tva smart ne da.

J kad ovo dogovori
Nekie ciekat ino od mere,
Nekhye sakti, i sanori
V dno rieke te studene.

J onciay Nello sveje smuti
V oblaku ter smajstomu,
Pozze prietit poraj gliuti
Meni, i sinku gliubjenomu.

Vakto u strahu Diete moje
Stjnuh k'viem ja payima,
Vitajuchi, kako svoje?
Davamiye i uyima.?

Jopera u ciaz yti
Stvar samierna dogodiye,
Erje Nello sve otyti;
Jod Oblaka rajvediye.

Ju Bieku upadaku
Striele, i luzi ylonijeri,
J trejkovi udaraku.
K'u u pypco obrachierii.

Pak d Duba visokoga
Vaykolitje kiet utrese,
Jod govora ciovijskoga
Glas ij' gnegu sasiustese.
Glas, ki u svoj jesit recce:
O' gostace prijestiti,
Prije negh druggo junge ytece
Arkadiackie liepa bitti.

Takomije d sna ovoga
Sva prilika u pameti,
A najlicie staza onoga
Daga zienim sad vighieti.

Satofarnje uputio
Ksvetom Templu netka moghu,
Od sna istoga, svaki dio
Prikazati vognem Boghu.

Jod vighienja netka ovoga
Ja isvadim kobbijetine,
S' posvechienja cjeta moga,
Bedovnizi kako cine.

Mil: V' snu nighda nije yrina
Smaniga gonetarno,
Sanje isprajngt, i tajcina,
Yfanja u kiem ne imamo.

Sve sto u dar samylino
Do u miyti noch ysteti
Jono yto u snu snimo,
Sto snijemo u pameti.

Gorst: Alli yto ne spi dycia,
Negh s' chiuchienjem ddechia stoj,
J' istinu mnokrat kucia
Dagne nude kad polkoj.

Pacek kadje

Pacek' hadje misli glave,
Kinarj vajan sametaju,
V mirnomje snu objave
Stvari, zgodit keje imaju.

Mil: Ku na svarku mi neznamo
Setoje nebo slago, i milo,
Od sinova, kien imamo
Ka vipini dluçillo.

A iytina jest oçitta
Da toj diej d' gliubavi,
Po Dubravam teje skita
Prok saktinu d' Karavi.

J da moja kichj glijdava
Vierom stoj savejana,
Ja ku gijse ne jodava,
Kak' dotj, platia ybrana.

A chiutili plam gliuveni
To ja neznam u iytini,
Ku skroveno nije meni
Daga mnogiem chiuchiet çini.

A nije ciudo da d' gliubavi
J ona kugod, iktne ydayci,
Mnogiek kada u ovj Dubravi
Ogñneniem plamon parci.

J gliuvene zienim smekie
Da u sarzu sajto taj,
Jer vepiglia chiutit nechie
Jvan svoje obicaj.

Ona d' prije sva vepela,
Sva u igram, i u radoti,
Gnejeto d' i koro jest prcela
Nijlim karat gre liepoti.

J sajtoje

J sajtoje stvar velika,
Drevočica da vieren
Od svojega vierenika
Nije gledana, ni glubljena.

Nu rumenu gledaj buju
Kad mlaghiakna stoparo rajte,
Ko na istom somu buju
Kriju sieni neki tmaste.

Ne tom sine som svetlogi
Xiarho sunze po varh gora,
J ona draghe gne lipoti
Sieni kaje, i otvora.

J takje liepa i mila
Bojne u sunze izgledati
Da med pusta ij gne krila
Prelizami izidati

Nu akoje neč obrati,
Prije negh sunze kogne oghignene.
V zapadne strane obrati
Vpajiseje ghdie uvne.

Na bodyni plod ter pade
mrtva, uvekla, prokledila
Jedva da mge rieti tade
Buzaje ovo jutro sila.

Tak mlaghiakna vil ghjdava
Plam u pajiem krovu brani
Dokli pomja, i sabava
Gnu Majcina ciwa, i brani.

Nu ako vidi gdi u gne lize
Mlad glubovnik xegno obrati
Jayne od svoj svojek zenize
Terga ciwe usdipati;

V čaj oni sarge stori
I u payiem mlaghiaknimia
Gliubavimye sva raggori
I gliuvenu radgt prima.
Jakoje sram ydajja
Alli akoje strah oštire,
Gliuveniemye plamon parja
A selechi tuxna umire.

Dakó cimjg plam gtaje
Čieporajg biej, i gnuč,
I takge cim skončaje
Gubj mladgt, srečkij gubj.

Gost: O milate moj gliubjeni
Jako učini sarge d Lava,
Nedaj telbi da guchieni
Strah ni malo straha dava.

Nebbo dobro svej nadijcie
Ko ugn bude dobro uffati,
A mlitva ne dopijcie
Slabba u nebbo veatje Krati.

Jako ima svej mliti
Ko potreba kugod ima,
I sva dilla posvetiti
Krumarlin Bogovima.

Kolikge vele vechie
Svej onomo to pristaj,
Koj s' viečne cesti, i srečkje
Od Bogova plemie broj.

Ni snaje dobro da na sviati
Od gnih diezga najua ištode,
Svoj rod nečkie dovajciti
Oni, ki iniem plod yvode.

Scena Peta Satir Sam.

Kakó Dubju mraz ledeni,
Zvichiu lunze svojem srazima,
Seitnam klasu grad studeni,
Zaru malahan simenima.

Kó Jelienu mrešcia skajta,
A ptičizam vjška meška,
Tako i glubav varla najta
Za izgubljenje od Ciovieška.

Jó od oghna Kó podoje.

Parri ime gnoj na sviet,

Taj sajto dobro mije.

Gne slu narav, gne bies hleti.

Jer ako oghagn, kadje pasi
Kernje liepsie stvar gledati,
Tako gset slo porasi.

Ako poras ugn tizati.

Nije nekajni garghie nije

Daje od oghna na sviet rodi,

Kó svier gladna Idere, i je

Kó mac bitak sve prshodi.

Kakó vietar ima kula

Jghdie stavi svoje stupaje

Pada prid gnim svaka sila,

svaka jakost slabba graje.

Tako i glubav nernigliena

Ku ako kad pogledoji

V dua ota ravredrena

V pram statni hudiem Koji.

Ah Kó ugodna

Ah kò ugodna, ah kò mila,
Ah kò liepa. jst vighietì,
Mì ino xelijc, negh sred knila
Popynoti da doleti.

Noli poane u parjima
Dugern lasit, i fiditi,
Svier nijedna takì ne ima
Cemer, i strov jedoviti.

Nije Lava u planini,
Nije smije u dubravi
Koja moce gnj varlini
Pritignaje da objavi.

Od paklaje nemila,
Jhdie' svak tampi viecne trude,
Goraje vecchie, i varlija
Od smarti jte varle, i hude.

Od Milgti protivniza,
Od omraje yroth jstavi,
Sajbe setra, i druzicja,
Onaje Gliubav broj gliubavi.

Nu sako ja van pameti
Na Gliubavse buxim odi,
Ako niedno Mò na vicki
Ona nami ne doordi.

O' Karavi Xenyka opakta!

S' toje chiudi rogoborne
Poraghiase sloba swakta

Od Gliubavi ne razborne.

S' tebbe nemir svaki jkhodi,

S' tebbe himba, i nevierra,

Koje gliubav saene, i plodi

Tiji yroth gne cemera.

Gliubav

Gliubau svoj po naravi
Blagodarna jest, i mila;
I tebe narav dobru gtavi,
Ju sbeje promienila.
Chrud, chrud vajcia Xene hude
Gnoj put brani, i vlay dijce,
Da kro parzi prock ne bude,
Da do sarza ne dojce.
Tvaje, o Xeno, sa dom cepti
Stavna mijao, pomja ybrana,
Samo da jast, bude i sepi
V' sred liza ymajana
Vierom neumij ti velikom
Provj vieri kar sodati,
Ki idrasieme gliubovnikom
V gliubavi natrezati.
Samo od Matnick dio koji
Pomja tvoja hito plete,
A dio pusti da rajroji
Vietriz, i da same lebe.
Veka larje verla, i prika
Mreziom prama sarugliena
Od nerecknich gliubovnika
Mijli, i sarza satravgliena.
A da moe snat ko ghadnje
Tebe vighiet i gledati
Pid sarzalom lize tvoje
Majtim je iddes kad majati.
Jghdie jeteje snana od vecchie
Pomarijkanja kirit nemilla
Kijatiju i' tve nereckhie,
Brime, i varav usinilla.

J u suho ve ščedilo
 Jedacechi grupe omayte.
 Čirije liepo rumenilo
 Razieh ruša da porajte.
 J d naravi Maghioniza
 V nepravam ytarana
 Šok majeckije žarna liža.
 Stvaraje u srak' biela danka.
 Čimeje i gjet četo hrati
 Savijene sviele sigzu
 J mak' gulij kymurati
 Vhja do ruša po ytom liža.
 J toliko bolešt mnoga
 Dobbi diello to jrdaje.
 Da saisto nieti mogu
 Tvoj grieh yti jukoraje.
 Nu ti bila sve stvar mala
 Ja sve erddiellim čirudje qatta
 Da u činenja tva gžala
 Nije s' tobom himba svatta.
 Hreč ti laje, ydah hini,
 Pogled vara, saze ydava,
 Ivi gžali tvoj naćini
 Nevieraju yta i prava.
 Govor, myli, i stupajje
 Smieh, plač, seglie, nemir, piegni
 Trud, rajbluda, radojt vajj
 J omraje, i gluvetni.
 Sve četo umiej jge ukajci
 J nachieje da varhaje
 Mechiaize, himbe, laji
 J s' ydajstvom nevieraje.

Nu, i ovbi njeta bilo,
Nu si gora velle vechie,
Sajto ymnajias prem nemilo
Gliubavnikom viernim smekie.
I sva pomija tuga najtoj
Jdat kje ute ufoje,
Gliubje onih, magne kvoj
Gliubav imat tu dgtije.
Sva u slobi, sva u cemeru
Sva u ghigneu jedovitu,
Od viernoga majje vienu
Vechie negh smart strahovitu.
Ovgu, ovo diella ona
Koja jesu vyrok pravi
Daje gliubav ystiona
Sajto tiji bej gliubavi.
Datke tiji, o nemila
Zagiech chiudi tak proklere,
Krija, o Xeno, Gliubav mila
Daje d svatke namu mete.
Krijvinaje pacet prava
steraforra od ciriehta
Ki nyvieto vienu dava
Tvoj neuceri, Xeno priska.
Ja, ja datke krijv bigam
Od riech truda samu selbi,
Sajto velle virovaqam
Huda miona do sad tebbi.
Tebbi, tebbi, Hajje di
Damo y strga dgtitala
Ghdie najvechi blud gypodi,
Kiernyi i naj vytrovala.

Jha umiese

Jaka urnije tako skijti,
Dve sramote sve s bremenom,
Daje karkice prorgiti
Medgrijnem cizti imenom.

Ah kajejam trude, i jade
Tebe kiedech ja podnio,
Kuje od svega kajem sade,
Dajek samje sajramio.

Gliubavnizi viem nevjestni
Sad od mene usciteje,
Koj dragj u gliubesni
Xenytom lizu klagnateje.

Xena, koju vi gledate
Ko Boxiantva na ovom svietu,
Boxiantvuje, neka mate
Moje od pakla smati, i rieti.

Sebbe od same dajci zienu
A od liza velle vecchie,
A tu gliubav prokarglienu
Kogam polajie, na smet muchia.

Taktu nijao ima od sebbe
V oholotri bjezna, i varla,
Da umarloga masij sebbe,
Ko daje ona neumarla.

J oholna solitkoje
Verh sebbeje ter podnogi
Dve Mosejto Holitkoje
J pridjue, i usmngoci.
Miska setje? stje shyba?

Septe suje, i ydaji?

Zvil, nepokoj, nemir, tyba,
Smartne mutke, placni glaji?

Neka xene.

Nekā Xene, Diega nekā
Oveziemye brane vudi,
Ko ima sarge d Giorieka,
J u gliubavi Gioriek būdi.

Ziegnak panyem ja u Xenykima
Zvilech, mrolech, ydyruchi,
Ja probudit mochte ima
Od gliubavi plam gonechi.
Sadje spanam sveje inako,
Jer paji ima d mramora
Sija, i ydaki lajno tako.
Ki udarajuch ne stvora.

Ako tvoja jest odluka
Plam u stieni probuditi
Gim da bude tvoja nuka
Gugdiem vnajeno gru uditi.

Suje ystavi, pyti ydake
Nemo mrolech dnij trajari,
Ako d Xenyke chudi plake.
Dvitnikhe hochey vati.

J akote oghnen panyu
Gliubav, alli stielom rani,
Sve skroveno hrani, i daryu
V' s' krovitoj sarga strani.

A s' bremenom sve odluke
Na yvarjegne hitro ypravi,
Imatichiesc sve nauke
J od gliubavi, i od naravi.

J akoti kadgod bude
Srecchiu doniet dobra sgoda
Nemij date nam dobude
Negh smionovu miesto goda.

Jer sa sve ona

Jer sa sve ona stranjesiva
Ditobomje pagri, i setidi,
Vepeljise, i uciva
Kad bres srama selbe vidi.

Atko budejc u gliubavi
Ovakge ti vladati,
Mir xuglien, putkij prai
Vpivatchie, i imati.

J ja horkiu da miona
Bude od sada imat mene
Nepriateglia yfiona
Od nevogne ypomene.

J jic horkiu da oukiuti
Dasam Giorick' ane Xena
J od kani, i od puti
Ne bres duha, ni od kamena.

Iva kratijam gnu do sada
Mojem mukam ukisio
Alli neznam kako ikada
Ludojamje ipyutio.

Nu treuti put ako u nuke
meni usade, i Hegod mechie,
Vcinigam warde odluke
Ne pytitje sajto vecchie.

Bo gori ovj cepto krati
Bres drugde ona sama kodi,
Trebijemi pomju imati
Jsa garma ghdegod odi.

Akomie sej ipre
Ah horkiye gvetiti
Horkiu da sa sa podneje
Ghgnevam keumiem uciniti.

J bolesti puna

J'bletti puna mnoghe
Anchiu sillom da sprieda,
Da Laje ima kratte noghe,
J da kadgod slipej pogleda.
Nechiu, nechiu da se slavi
Huda, quaka, i nemilla,
Sa uydarije mje gliubavi,
Ja me trikrat privanilla.

Kor.

O' Sakonu, kiji bio
V slachiena pijan slova.,
Kijise porodio
Mavna Kijla Boga Giova
Koga statka, i gliuvena
Silla ducie silli, i stepie,
S' koga svaka stvar stvorena
Vgodniemye vejim vejie.

Dobrovozhno kiemye puti
Starav dobra put moza,
Ne rapumien kije chiuti
Brey rajlitke, od svakoga
Koga rukta micie, i vlada
Na ove svani samo izvagne,
Skrovnom sillom nu upada
V skrovite, i nutargne.

Jako ciudda samienita
Svako u'dba, svako u'brieme
Raghia Kshije svega vita
Igoddom svak ciay samiernime.

Jako sunge.

J ako sunge varh nebjeja
 J mesečna liepa sgrada
 I' jarniem svesdam od ureja
 Duh imaju, kije vlada.

Koj snagom svom vitykom
 Sve nebesko brani kolo,
 J desnizom gnega testkom
 Brej prijtanka varti skolo.

J ako testkiem sa trudima
 vraghije Eiovičk' sve pokije
 J xivina xivot prima,
 Jo xugliene dukie svoje,

J ako semgla rano zvitie
 sva ghjdava, wa vepella
 V raskhno Primatitie
 Vije u vienaz otto cella;

J ako opet posthajana
 v simuse bayo obrati
 Kaspueh liza pogrepcana
 J sjedinav svoj plam slati;
 Sve jest diello tvjeh nuka,
 Sve iz hladenza tvoga ylapi;
 Sveje wa vlas, wa dluka,
 Sve svoje otto bytro pazi.

Ni sarno ovo, negh opeta
 Sve seto dajedi umarbieme,
 svijetliga osgar svieta
 O kojemu drago brieme,

Sve seto nam segliu viefde braghe,
 Sve seto opet gtre pniete,
 One srecchiu mille, i draghe,
 A neyrecchiu ove, i setete.

Xivot kratki

Xivot kratki ovdj d'kuda.

Porojengnje svoje prima?

Odkudli qet, jaoh pun truda

Jgubljenje, i smat ima?

Ive ~~istnutniem~~ seto xegliami

Atienje nacie horkie i xelij,

Setje ludiem cini nami

Da nam sreectia stne, i dielij

J sviet horkie Da od gne ruke

Sveje raghia ovo i plodi,

A od moxuchie tvoje odlutke

Ivaka ova svar ijhodi

O lakonu stavni, istiriz

Iva niec slavna ovo akije,

Jako viecnoj u dubyni

Ivoj ovo udes sapijeje.

Arkadia Da ima vecchie

Od nevogliam mirna bitti

J dragh xivot i pun sreectie

V vesegliu provoditti.

J Bogovi seto rekija

Akije tvoja niec d'vika,

Ka na magne doh ne mjece

Od dva udeyna vierenitka.

Ah ko smeta, i ko brani?

Daje tvoja niec jvayci?

Daje ovj liepoj strani

Mir prurati, nemir skayci.

Etto mladac, kije pravi

stexniategl skavio

Od milgti, i gliubavi,

Citar, sa, kud, nemio.

Od Melija.

Od Nebeya Kije brj
Vodit porod svoj čestiti
A diellima viem najvoj
Nebeynje protiviti.

Etto gjeta ho velika
Viera bje prem nerédno
Saman vierna gliubovnika,
Čisto, i čajno sarze jedno.

Koj Kienje sveto svoje
Plamim noim gliuvenima
buneghia svak čaj i varh svoje
Smarti očite psonje nima

J ufanje prem da gubij
sa stuchke, i plac milgt stecki,
Alli svak čaj vecchie gliubij
Gnegov ogagn raste vecchi.

J ona liepgt gnemu udeyna
jednornije odlucena,
Ki ad gne biesej, koj nejna
kako ima bit gliubiena.

Vakò dake samo u sebbi
Nahodije rajdiglieno
Mogujstvo ono vječno ad Nebbi
Inje ad vieha sjedigneno.

J takoli meghiu gnima
Iva udeja činu boglie,
J rastliciem nacinima
Vladat kochie parji dvojce.

Alli ludo ghudsko uffagje
Jorte neda pridokiti
čleggo vječno gornje stagne
Čpet ipte pridstupiti.

Jako noviem

Jakó noviem Gigantima
Ād mionyska dāva onysie,
Gliubovņizim gliubēnima
Joniem gliubav k' ne klusie.
Jad svigda, k'je siaju
Nebestkoga po varh pasa,
Dobitnizi vatte imaju
Gliubav šiepa šiepa omraja.
Jebbe, k'ij verk ūdeja,
J verk sitniek svigda stije,
K'ij sunglie, i Nebēja
Boxiantvenjem slavnem gojje.
Jebbe molim k' uggini
Sverhu nāciem slom poraju,
Drajiem mirom ter jēdini
Ūde, gliubav, i omraju,
Viecnom mochi tuom ozgara
Kakó čujkó nāse gliuveni,
Čim da plamom led ūgara
I' vuckien plamom led studeni.
Ter k' ima uxivati
Da ne biešij, negh da gliubij,
Akó ima vej biešiat
Neka gliubeck dni ne gubij.
Ne daj i' k'ienja i'ngtrana
Ludo, i liepo k' pasije,
Da nam milgt oveciana
Dak neviesno ugrakije.
Du k' moce jgite mati
Ito nesrečkion mi sovemo
V srečkijje namī brati,
J vejelli gtanemo.

Makā d' manja

Moč d' snarja človeškoga
na visoko ne uhlasi,
A vighienja umarloga
Pogled, sunce viek' ne pazi. ~ ~.
Svarha Atta Parvoga.

At Drughi
Scena Parva

Radmio, i Lovorko

Radm.: Hvala Bogu, ki d' truda
Ourgameje slobodio,
Kijam ytuck tebe svuda
Jpadnio, Jpnimio.

Lovor: "Jaoh kojju tebbi sille
Preporome iškati, moj gliubjeni
Bezgi vecchie, moj Radmile
Smart, xivotli ngije meri.

Radm.: Smart da u ruzi imam mjoj
Nebiktie podo iškada,
A dragh xivot, i dragh pokoj
Vffan doniet tebbi sada..

V tlikoj kudoj cerni
Dije nemoj sapustiti,
J gliuvenoj roj bolesti
Ote prytije pridobiti.

Tebe, tebe dobij itoga
Atko drugiek dobit horkies,
Muscij mene vierna tuga,
Otu dahnii oxinglieckies;
Jako yrok xelije snati
Keme prejie k' tebbi sou,
Nu' ču': mgeli ti psmati
Ljepu sepm Radulovu.

Viprkaje.

Višokaje, i ynogita,
A vepelle oči ima:
Oholnoje pongita
Rudnem kojim Matienima.

Lovor: Kije ime ima ona
Jeli stara, alli mlada?

Radm. — Gneje ime jest Miona
i koro ij Arga deglaje grada.

Lovor: Snarnije kako sama sebbe
sgnomjam mnokrat govorio.

Radm. — Da nu Mucraj seto sa sebbe
vzinijam dlužio.

Malo dana jur prgloje
Da ghijdava tvoja Ghibigja,
Ja Ziechi sajto tvoje.
Vierna Mioni jest Dnyezza.

Odnigam tiem na usdano
Gnoj veliku ghibav tvoju,
i tve bitie jur skončiano
Ju komuji nepokoju.

I dae xeglia tvoja neymiernna
Malo neči gnoj vrietiti,
Prije obest negh čemerna
Bude xivot tebbi yeti.

Jonarnije obeckiala
V to pomju su staviti,
I vienemi jest podala
Dachie tebbe poslyuciti.

Lovor: O Lovoriko prncestiti
Koja srečhia na velika
Sad se srečnij močese rieti
Od nich na svet Ghibovnika.

Da jeliti.

Da jeliti nacin mili
Dala isto ona vecchie,
Ko gliubigi liepij vili
Jachiu odkriet moje negrecchie.

Radm: Ne, er mygli i govori
Da dlučiti neumje
Piye negh gliubav gnojse stvori
Ku sve sarge tajj, i krije.

Neka moga izkryciati
Isto u sargu ona hrani,
Da se umiern s'gnom vladati
Ja liest podat tvojoj rani

Isto item tebe sada
Da tvoja pomja meni objavi
Po nacinu sve sve jade,
I pavi zvrak tvoje gliubavi.

Lovor: Svechiu tebi liepo odkrieti,
Alli vienij, moj Radmile
Kad ti poznem ja brojti
Trude, i Muke nu nemille

Jachiu smartne rane mije
Sve ponovico bespiedecki,
Gore ochinuchiet nepotkoje,
Tej poraj, nemir vecchi

Prem ko glavnom kad oghnenom
Stanese mahat ti kad godi
Jiaciem sejes gnu plamenom
Vecchi oghagn s'gne. yhodi.

Alli kada izvaditi
Jsteje strielu rane y gliute,
Ranatichie vecchia yti,
Bolestije gore chite.

Ne s'ovzrek.

Nu s'oveziek ti bepieđa
Ponaticieſ ko se vara
ko sve tarze yvan reda
Na gliuveni plam. raggara.

J kaktō iſta gliubau ima,
(Ciuj ſeto veli ſvoj fovorko)
Meghiu gtaſiem ciudeſima
ſlatko žvithie, vothie gorko.

ſani kada ſima jakā
Mieſto jorda primalletiu,
J poraſte ſtrana ſatka
V ſeleni, i u žviekhu:

Ova rajſka vil ybrana
Novo ſunze d liepgti
Doghie napiek da ſred ſtrana
Iraſe ukāpe ſvoje ſvietlgti.

U Elidu, i u Piju
Odkle plame moje ylaſi
(J niſe mieſta odi bliſu
Daſe d oviek liepſie paſi)

Gnu dovede Majka mila
Prem u oni dan ceſtiti,
ſvaki Paſtir, ſatka vila
kad Giova idu poſiaſtiti.

A to da ona gne oſtima
Bude paſit igre ybrane,
ſ'ſvetilytim bogatima,
Kiemye ſlave naſce ſtrane.

J vedniek gne zeniza
ſlatka bude da ſamiera,
liepgt, i ureſ paſtieniza,
ſklad, i gliubau d Paſtiera.

Alli liepſie

Ali lepše, i milše

Gnjev oči utajajša,

Než sve ine najsvaynie

Đija, i l'id, ke cignajša.

Jaki d'prije plam gliuveni,

J kad njesam pomo setoje,

Na gne pogled, vaitnek meni

Tuxno izgoni sarže moje.

J nemogućije obraniti

Čiuk u oviem ja payima

Inid, nemoguće koga igniti

Er prilike na svet ne ima.

J očiuckieh s'gne pogleda

Ko gospodstvo da gnetkoje

Mlaghiaknomu sapovieda

Đajmi, Đajmi sarže tvoje.

Radm: Ah koliko gliubav moja

Činit bruda nami čuti,

J to nitko smat ne može,

Než ko kupa gruč, i čuti.

Lavr: Vigh što umie učiniti

Hitra gliubav, i smiona,

Ki neznaju još na sviti

Ni potrebno setoje gručna.

Ja s'gne smanja, i nauka

Moje misli sve gliuvene.

Jurot' testieh mojih muka

J me xeglie s'atragliene,

Otkrieh lepom po naciinu

Sestri mojoj molechiye

Ne gliubavi veličinu

Va gliubizi ona otkrije.

A to er ona

A to erano malo dana

Sto megriu nam postalaje,

Ko Onuzza verno udana

I' Ghibizomje ghibilaje.

Ona ti tudu smartnom monu

Dobar svetmi kti podati,

I mom bithiu neozglonmu

Liepu dluči pomock dati.

Staglieramzi najliepsuema

Xenschim pomno mene urepi,

Koje splete, a drobnima

Rupam glavu svu narepi.

Na tiem dartač, luk, i striele

Stavi vije pe naprave,

Kako čine liepe vile

Kada blag dan čijte, i slave.

I naučime ko varati

I riečimčiu, i očima,

I kochiye ja vladati

Megriu vilam maghiaknima.

Parvi mahje uhitio

Joc nebieje moja liza,

I svakbije privano

Vajam jedna dičovčiza.

Pakme dvede liepe vile

Jhdie i' ghibizom yhodiatu

Na vepel igre i mile,

Kje svaki dan čignatu.

Plemenitiek tu Dikliza

Od Megare ynaghiomno,

I' kujem bieje i' ghibiza,

I u Dnykim ulieomno.

Bieje ona

Bieje ona megħna grima
Dakò liepa vighiet meri,
Kò Tvetizim nad inima
Bane nje zviet numeri.

Du ujedno sve strojechi
Vile lipe, i ghidave,
V ipprajngti provodechi
Brieme d'igre, i sabave.

Megaryka jedna mlada
Poje ovakò govoriti;
Sajto drughe i mi sada
Mekħemje veseliti?

Sva ova mješta, i darjave,
Krog vesele igre izbrane
Vradgti għste, i slave
Boža Giova dñi svetčiane.

A' miħiemo u' ipprajngti
Provditi drugò izbrana,
Ju' martiru, i u liengti
fještu slavu srečna dana.

Da to imi' ne imamo
Dakò onjeie kako gliudi,
Kjem prohodit brieme imamo
V sabari, i u rajbludi.

J' viktize mlade imaju
Bjino onjeie, kiem na sveti,
J' strigħaju, i ragnaju
Pari, sarga, i pameti.

Ah sestrize ako zvieti
svaka kockie sveta moja,
Prije neggo nami yleti
Brieme dana veseloga;

Stvar sad sa naj sviech doboju
suehstlike ucinimo:

Od zelova igru bojnu
Meghinu namu savajimo.

Jaka slaje zelivati
Drugoj bude yti, ilize
vienčiazchie udar liepsi imati,
Od Dratora, i od Ruzice.

Pod smiehnuse vaka vila,
Pak sa time u rajbludi
Zelivanja Draga i mila
Savargose boj d sudi.

Takge one natiezahu
Zeloviem smetenima,
Slatki zelov da ne mahu
Koja dava, koja prima.

Megareska kad ugleda
Smiehnuse od ove slatke ratti,
Besce; u nacin skladna reda.
Prinimje zelivati.

Kad razredi tej zelove
Opet ovo mlada igryti,
Steka sudi ighre ove
Ka najliepsie ima yti.

Ive u jedno odredije
Mu pritiapu vil gliubiju,
Koji od trama ukritije
Po bielomu, plami, lizu.

Alli er lize mucno podnije
Da u gliubize moje gliubjene,
Liepsie jesu, i milie
Yti slatke, i rumene;

Alli se je ugradi

Atti seje urejillo
Burnenillom, sa ukajati
Da bi gnemu pravo bilo
Od kresgiti krunu ~~idati~~.

Radm: Katgorie ti na brieme
Promienio mladu u vile,
Da zelovim gliuvenieme
Du gliubizu gliubje mila.

Lovor: Jur ma liepa biesje siela
Na pristoglie u rajbludi,
Da gliuvena, i vespella
Od zelova diella sudi.

Ivaka Vila kade spravi
Gnoj mlaghiaknoj zelivati
Viti one, ke od gliubavi
Rajse na svet mogu svati.

Viti, u kiemye koragl rajhia
Jod ptoci biser bieli,
V kojeje pichia slaghia,
Neghli koju jbla dieli.

J gad doghie red na mene,
Vecnie yriet nemozush
Koji slasti ne yrecene
Ne stravlieno sarze ochiuchi.

Ngeje samo promisliti
Kolikjeu one bile
Kumirujek ako yriti
Viti, keju grich primile

Ive sto slasti s'jediti
mgje rajcia strana ova
nemoguje isto kmini
slastim slaziem gne zelva.

Radm: Ah Lyp:

Radm: Ah Lupestvo puno srećke,
A želovi slazi, i mili!

Lovor: — Slazi sajeto, nu' odvećke
Vše ugodni, i nemili.

Gluhavije pđavala
Ja niem sarža radgtima,
A samojk odvackiala
Od želova biliezima.

Radm: Danu rezi jošte meni
Kakav ti je iznacijsi,
Kad na slatki boj gliuveni
Želovima gnu pogoji.

Lovor: O Radmile, doghie na usti
Svakolika dujra moja
Ja najradgni ufoah gnuisti
Gliuvenoga sred pokoja.

ot moj xivot usni u' ove
Biećemije vaj skupio,
Ja sa pđat gnoj želove
V želovje obratio.

Pakje srejoah vaj u meni
Ja d trama, i d straha
Kako u gori Dub seleni
Od xievera varla i plaha
A kad blizu svetlih oči
Ja je naghiok liepe moje,
Pri d kiem sunge u istoči
Gubi statne srake svoje,
Ja snajucki, moja dihtliga
Daje d mene privarena
Velicijstvo vedra liza
Ostavime sabucena.

Nu gne jedan pogmiek pravi
Smionysto opet meni vrati,
Tiem pristupih na tvoj pravi
I posrekuje zelivati.

Ah Radmile svo vesella
V gne ytim glubav staze,
Kakto u ruci drobna piella
Gdie med slatki ypiase.
I Dokli yti soje dajciase.
Satvorene ditka mlada,
I Zelove gne primase
Med ypiak samo tada.

Kadli opet ona meni
Pozee odvachiat gne zelove,
(Ah Radmile moj gluboglieni,
Sta ypomene ja mrem ove.)
Srepa blago, slatki Bazu,
I mogchte. ygubiti,
I u ovom xivem vaju
I ja mogu ne umrieti?

Dada sarge prghie meni
Nynam alli slaj gliuvena,
Alli britak mas oghgneni,
Kime gtavi ubiena.

I chiutechi da se od mene
Moj duk hochie odiehati,
Htiak sagristit gne rumene
Yti, i biliegh gtaviti.

Nu drag mirise ki u rajbludi
Is gne yti milo yslazi
Ciayni u meni sram probudi,
I neziayne xeglie ugazi.

Radm. Ah nez.

Nadm: Ah neredno saqramnjenje,
Ti nevieste Glibounitke
Vodije strasno na izgubjenje
Krog xestote boje prihe.

Lovor: Jur zelivat liepe vile
Mu Glibiggu dapirovahu,
J buduckye igredile
Gne gudu ciut cetskahu.
Kad priliepa vil sunčiana
Name jasne oči obrati
Velech, vilo neznana,
Tebi vienčiaz jachue dati.

Dvoj Zelori najlaghiu,
Vgnih pravi Raje Kucia,
Od gnih slasti primiligu
S'mjem viti sarze, i dycia
Ja tiem na moj pram postavi
V velikoj slavi i dizi
Oni vienaz kije spravi
Od zelora dotenizi.

Nu jach tako ne vargata
Lietno padne poglie, i gore
Vnuckiem razmi Kad udara
Sunce, nebo, semglie, i more;
Kako sarze ovo u meni
Razgonje, i ujece,
J ja ciegnak plam oghneneri
Pravi Dame parli, i scece.

Tako u istoj dai dotiti
mene izgubih jach istoga
J neumiak sahvaliti
Ja Bogizu sarza moza.

Nu sajvrem

Nu saviem tiem hitro dohti
Dignuk vienciaz s' glave meni,
J uryik pun radohti
Od gne' kojij pram slachieniu.

Velech, tiepa, srechie ove
Ja tvojega prama jesu,
Jer te ysti me zelove
Matke bracce cimilepe.

Ona mlada dignu s' glave
vienciaz, kieme do tad reju,
J sa datmi vecchie slave
Meni moj pram meni urysti.

Jovorechi Diklo mlada
Dva krat hochieje pridobiti,
Zelaima parvo, a sada
ptom slavnom tom dobiti.

J vienciazje ovo u meni
Ki mi prda vil ybrana,
Ki zrech srechie ypomene
Vyseloga ngim dana..

J prem erje, moj ghrubzeni
suk, nu sigliegh ovitie
Da yfanie svako u meni
vene, i ghine najpglije..

Qadm: Vechie sebe poprialiti
Osovorko draghi mogu,
Negli tuju sariditi,
Kuyi imo srechieu mnogu.

Jer na igni d ghrubavi
ko se scalech pozne igrati,
Mnokrat mnye u trud pravi,
J u odest igra obrati.

Premji Drago.

Premji Drgo ti platilo
Kratok' polkoj, o Lovorko,
Erji sa te slajt primio
Pedepranje veomi gorko.

Numi jete rezgi sada
Jeli je kad domigila
Daje od tebe ona mlada
Privarena tako bila.

Lovor: Ja to ne snam, moj Radmile;
Snam u Elidu utroje stala
Da poglede na me mile
Ejstokratje obrachiala.

Nu udeja varla moga
Cyra odluka jnumi odneje
I gne liza strigigkoga
Vgratimi rajske ureje.

Tim najdracije sve sabave
Mnje starih u sabiti,
Ot glubice vil ghidave
Stupaje idoh ja shiediti.

Ja gnom doghiok u ove strane,
Ghdič moj chiojko od starine
Gneke ubogke ima stane
Ogghdie tamo varh doline.

Doghiok, vighick, vajmek meni
Da u sapadnu saghie stranu
Dan vepelli, i gliuveni
Kimi ejstot gneghda gvane.

Jer kad jagna da gnu prati
Stravgliem stupaj i dalece.
Vedre otci u te obrati
I od mene jach utece.

Ja ciuh ghieje

Ja ciuh ghdieje tad na duje
Dugno sarge mje rastav,
J ozeito nek ouje
Mje smarti bigliegh prav.

V hliko moj glibjeni
Chiajko stan mucno podnije
Ne snajuchi njca o meni
A mglechi utome nije.

Tesku u nemock s' toga pade
Koja na smart dovodega,
Tiem gtaviek ja gnu tade
Ja u' xivot nachi gneg.

Kadje vratih on ddravi
Ali nemock mene ulitti,
V koj ciegna d glibavi
Xiviem oghnem ygoritti.

J d' prolitia tia' do sime
Takko ja stah olojuchi,
Ni liek, ni sgruim duggo bime
Odravitme ne moguichi.

J da nie Chiajka moja
Glibav, kumie svej regio,
Pomolila same Boga
Nemockiankih jote bio.

Griemu odgovor ovi pada
Ostlojivi Bog ybrani,
V Arkadij toga reda
Vjdersice Drazglic, i hrani.

Ja to doghioh oudi opera
Ghdie odravik tielu u momu,
Otu me sepcia nemock smeta
Kaje u sargu stravglenomu.

Radm: Samjenite stvarj meni
O načinu sporidjo,
O sovotko moj gliubheni,
Ja kwanke poprialio.

Nuje brieme Da ja veachie
Jdem Mioni spriedisi
Ive gliubene, ugroh smechie,
Kakò ad tebe ciuh yrieti.

Pogli mene ti na vrello
Ja ciuh kratak prekatu,
Mijli dvayi, stoj vejello
Barjochiye i' tobom stati.

Lovor: Poghi, o moj draghi veachie,
Jedda blago nebo odirati
Ja tu milgt sve one reachie,
Ak nemozu ja ti dati.

Scena Druga. Sagorka, Vukoje, i Dubravko.

Sagor: O Dubravka priliepoga
Verna strascio, pomnjo mila,
Ja sve ad mene gliubhenoga,
Iu jroch meni prem nemila.

Blaxenabik bila u svemu
Da mu mogu draga bitti,
Kakò ugodan tiji gnemu,
O' melampo pricetiti.

Tebe ad sniega rukom bielom
Darsij, gladi, blajni, i pitta
J dnydomte svom veselom
Sove, i' blagom svega svita..

A xialgno sarze moje
 Sniegla svatom nemilosti,
 J sve tešte nepostojne
 Dava tuxnoj moj mladosti.
 S' tobom u' dne, i u nocki
 On pribiva, i boravi,
 A ja umiram brez pomoci
 Er ciut nechie mje gliubavi.
 J nekiye s' muke ove
 Svak ciaz mladg moja shonciava
 Nejbrojene on zelove
 Brez priytanki tebbi dava.
 A sam jedan tuxnoj meni
 En pdati ak jash nechie,
 Da mij budu svi braxeni
 Trudi, i rechne mje nesrechie.
 Pri'er nemogu gnemu moja
 Zelova igda ja pdati
 Horchiu tebbe cetitoga
 O melampo zelivati.
 J ako udey moj gliuveni
 Dovesje tebbe odi
 Da ti ukajese sada meni
 Pute, po ktem moj dragh kodi.
 Hodmo ghdienaj sba ove
 Tebbe narav, gliubau mene,
 Hodmo, hodmo mi gnegove
 Shysaje izkac niem xughiene.
 Nu ki od trublie svekhe ciuje
 Trubit bliju vniek strana,
 Derc svak ciaz priblijije?

Dubr: — O melampo na, na, na, na.

lagor: Dubrav:

Sagor: Dubravkaje glas liepoga,
Atko nisam privarena,
Koi yte pra' ovoga.

Dubr: — Na melampso ghdieji na' na.

Sagor: Glasje gnegov, ah cestita
O sagorka, sej od Nebbi,
Ive tve dobro svegaj svita
Koje yteje vadij tebli.

Numi boglie jest vakako
Skrit melampsa odistrane,
Ko sna? stecem da ovako
Dar glubavi ydjane.

O Vukge? | Vuk: | Evome odi

Sagor: — Pra' ovoga bayo ukati
Ter sa oni garm ognim tedi
Dokli jate budem vati

Vuk: Stupnackij bitti sada

Sagor: — Hdi barjo | Vuk: | bayo i ti
Ivi mene da od glada
Nebudeme on pofedriti.

Sagor: Ah kakgi brej pameti,
J kakgi lud od vecchie
Ja cesaji xiv na vreti?

Poghi, poghi ne stoj vecchie.

Dubr: Ghdiechiu, ghdiechiu moje stupaje
Telbe Stiedeck obrackiati,
Na kojeli telbe kraje
Moj melampso jachiu yskati.

Svejam Gore i ravnine
Jur samani ishodio
Jod mada, imuchine
Vomajanye ymorio.

Ah prokleva.

Ah proklēta u' viēk budi
Svier, ku' stide ti miedēti,
Nēka ņi mōj mudi
Vēlē joruk rāstu vēcchi.

Alli evs jedna vīla,
Kō īna da ņa meni rēce
Ma rāstluda draga, i mīla
Jeli blīsu al dalece.

Ah narniere varle, i hude
Ovje ņa; vako u dēba
Kamī dāva smartne mude
Nu tarpietmi gnu padoba.

Liepa vīlo jesti moga
Paja vīghīela ņdi jputam
Malo piye tamo koga
Ja iypuhtik za kōjēiktom.

Sagor: O Dubravko liepa jājam?
Sajto liepu sovej mene,
Tvojim Očim gardia kajaam,
Od Nakajni nevrīgīene?

Dubr: Liepa, gruba, zarna, bēla,
Budi sēto hock, stochiu d toja.
Samo reži je vīghīela
Di Melampa ghīegbōd moga.

Sagor: Sajto si gtar prema meni
Alli erē verno gliubim;
Alli er xelim mōj gliubienī
Xivst sate da iygubim.

Kobi mōgo virovati
Da ghīdavo tvoje lize
Mōje skrovno ydayciati
Chīud d smie sē gliutige.

Po Dubravam, pustiek gora,
I po Krdim klupunkiem,
Ti, ti sledij bej umora
stoppe wienim jedwitiem.

Pacek sa pnom bej rasloza,
Koj ne ma gliubaw stoje
Datto ondyi sebbe ytoza
At od gliubawi bejje moje.

Po neznamom nemoj putu
Pobieguchiu wicr slediti
Lori, lori ti kojciutta,
Kaje puyta ukrititi.

Dubr: Niejam dogio ja trajati
Brime di i' muktom mnogom,
Stegh melampa moja ykatti,
Jato stidoh, wilo, i' Bogom.

Sagor: Ah Dubrawko prem nemili
Nemoj bieziat zuchia Boga,
A glastichiu podat mili
Od melampa draga twoga.

Dubr: O Sagorka sajeto jesi
Datto u rugh mene usela?
Bezzi weatie naskgh ghdiegi
Melamparni ti wighiela.

Sagor: Po onu gliubaw, ka meneje
Dum robignora ucimila,
Kunemtije da smarn ghdieje
Dwaj paj, twaja pomnija mila.
Kijiliga nighdie tamo
Ja kojciuttom iypustio?

Dub: — Jesam, alli neznam kamo
Onye sa gnom bratio.

Sagor: J. Kojciutta

Sagor: J' kociutta, i paj sada
v oblasti jeju mojoj:
sette smeta, i pripada?

Dubr: — V oblasti, vilo, tvojoj?

Sagor: Na zapoved moju setoje,
jedatje mucno biti.
meni darujan? sarge moje,
ka icem tebi pogvetiti?

Dubr: O sagorka draga, i mila
vratimih onciay odi.

Sagor: — Ah dietinska chud nemilla
najte mene sad dovodi.

Dvije sieni, koje u selbi
skiedan rasbor ne imaju,
cine dam draga tebi
moje duscie, slatki bazu.

Au moj liepi, sarge moje
nemoj, nemoj ti zieniti
dachu tebi sieni tvoje
brey uydania ja vratiti

Dubr: Trudi svoj dar dograje
[Otichirye gnom rugati]

Sagor: Da regimi dobro moije
setchies meni darovati.

Dubr: Dvije jabuke liepe od slata,
kojeje majka meni dala
bichie, o' vilo, tvoja plata
A najvechie ciay, i kvala.

Sagor: J' u mene bracce jeju
dvije jabuke nedgorelle,
od tich tvojek liepue keju
J' sajto slaghie velle.

J' sad odi.

J sad odi tetti kije
Jabik mogla darovati
Kadti ove dare moje
Dobrovozglno kito imati

Dubr: Darni brani Chijtko nebi
Slobodnu oblas vije stada
Jabik u dar podo tebi
Ovna, alli junza mlada..

Sagor: Sa bogate dare moje
Ja nekajem moj gliubieni
Samo xeglie jesu moje
Da tru gliubav prodaj meni

Dubr: Da ti samo gliubav moju
A ino nechies, vilo, od mene?

Sagor: — Stechiu ino, dragh pokioju
Moje Dujcie satravgliene..

Dubr: Da etochiu ja podati
Gliubav svaku sarza ovoga,
A ti meni, vilo vrati
J kijeitutu, i psa moza

Sagor: Ah da moze mat dare, kije
Obechiavaj ti sad meni,
J da ponajc gliubav stoje,
Kumi hoch dat moj gliubieni,
J da mogu s'jedignene
Bieci tvoje sarzem bitti,
Inude moje sve blascene
Broilakih ja na sviri

Dubr: Cuijme vilo, sveju tvoje
Mijli u stvarim gliuvenime,
A ja ex neznam gliubav stoje
Sannomfajtko gubij Cuijme.

J ti xegliu

J ti xeglie imaje moqu
Da te glibim na tem svieti,
Ja te glibim kako moqu,
J kak' umiem ja glibiti.
Moqeje ko hoch mene snati
Bezgi da jam ja nemio,
Setojenemilgt ne umijem snati,
Mi snam setkih ucinio.

Sagor: Ah sagorka ryxa d vecchie,
Ghdieji ustanje tvoje stavila
Od kli cekaje od sad vecchie
Dati doghie pomoch mila.

Jeda u tiepg ka ne chuti
Jote ykre d glibavi,
S kje prima poraj gliuti
Svak ko xive u naravi.

Ah glibjeno diete moje
Tiji oghagn pravi meni
A ne gori saxe tvoje
Eje slicno twardj stieni.

Od Ciwieka u priligi
Boxizate porodila,
Ku mi ciaste glibovnizi
Od glibavi majka mila.

Liepgtiju rajste tvoje
Kojij oghagn, nosije stiele,
Dobro snaju praji moje
Pragnene, i ygoniele.

Jote knila poslachiena
Ti na plecthia tvoja stavi,
Bitniep duxio moja glibiena
Bog poniepi d glibavi.

Samo sajze svoje od leda.
Gluveroga nečije plama,
A bit glušav tebi ne da,
Ku ti nečije, glušav sama.

Dubr: Dumi reggi glušav svoje
Mogutie mat na sveti,
G mogli oči moje
Kakogodi gne napreti.

Sagor: Kad ja uprem moje senice,
O životu moj glušeni,
V prilepo svoje lize
Raj pravie glušav meni.

Idi oči uzvigliene
Svratim na ove parji moje
Draga plama izgorene,
Glušav yta jash patkoje.

Dubr: Ja te nečiu vech slučiat,
Bami vrati diklo mlada

Sagor: — A ti glušav meni vrati
Ku mi stethia daci sada.

Dubr: Volje nisam podo tebi?

[Ja kojemu muke i medr?]
Ja kakogod moč pod stethi.
Pogoditi gne posrudi?]

Vsmie, dargj, styni, i hrani.

Xeglie ypruni svoje oghgnene,
Kti ne da, kti brani
Sto ino kochije, Vilo od mene.

Sagor: Gubije neme pò parjini,
Istej zviel varh karnena,
Treraje vietar po planini
O sagorka uzvigliene.

Dubr: Nu scto.

Sagor: Nu seto mišlje? Kje snechie
Ired sardaza mrije toga?
Ne dayime, vilo vecchie,
Melamparni vrati moja.

Sagor: Ali netom ve xugliene
Budem xeglie ipuniti
Tichies u ciaz yti d mene
Tve stupaje doraliti.

Dubr: Nekin sajto, vilo, vecchie.

Sagor: — Da vaj saklad [Dubr:] saklad koj?

Sagor: — Koj meni sa nesrechie
Prietje ne prietij.

Dubr: Sajti, sajto? [Sagor:] Jerse sramim

Dubr: — A pitajga. [Sagor:] Mučim pače;
Ah sajto me Muhom samim
Ole rajumies draghi brače.

Dubr: Svante saklad meni yrieti,
Ki se nebi sramovala
V veselom mine yeti
Kada bja ti imala?

Sagor: Ahochiesni obechiati
Podat saklad ovi meni,
Koi budem sad pitati
Obechiutiga, moj gliuheni

Dubr: Obechiavan ne drit ti je
Mišli skrovne i mučechie

Sagor: — Ah Dubravko dobro mi je
Rajumies me mjeje vecchie.

Jakih tebe rajumiela
Vcomi dobro, da ti d mene
O rasbludo moja zlejella
Saklade yteje tei gliuvene.

Dubr: Vecchie d mene

Dubr: Vechie d mene imaje majje.

Sagor: -- Vechi ozhagn rezzi meni.
A nemila velle magne
Ed tebejam moj gliubglieni.

Dubr: Ja neumiem gonetati,
Kiejam prorok na sem svieti,
Epovigmi, trichie snati,
Bezgi, trichie razurnietti.

Sagor: Ja sakladikh ja primila
Ono setoti u rajbludi
Pida majka tvoja mila:
To, te ducia moja xudi.

Dubr: Jeda jedna saunizu?

Sagor: -- Saunizu ovj vili,
Kaje tomu klagna lizu,
V komuje gne raj mili?

Dubr: Ako majka draga moja
Cesto mene gnom dariva:

Sagor: -- Otu i mnokrat majka tvoja
Sagarlite, i zeliva.

Dubr: Ne zeliva, pacek nechie

Da me ni ini zelivaju.

Sad razumiem neqi vechie

Keje od tebe ne izrizaju.

Jeda zelov, o' Vikkize.

Ja drag saklad pritajc meni?

Ah sajtoje tvoje lize

Vhitilo nam rumeni.

Sad smam xeglu sarza tvoja

Xeglnichuti zelov dati;

Otu s' Kageiuttom ti pja moja

Pano meni, Vilo, vrati

Sagor: A horkieyli

Sagor: A hortiveli obechiagnie
 O' Dubravko, izvaziti?
 Dubr: — Nechie ma nee doch na magnie,
 Nume nemoj vech mugiti.
 Sagor: O' Vukje, o' Vukje,
 Tone gnuj? vechie hodi.
 Vuk: — Koni ovo dodioje.
 Kome u' vaj glay save odi.
 Inam, nam dobro; idem sada
 Nijam ja ma' ni vidio,
 Nijam sajto, neggo od glada
 Raj crije sajpo bio.
 Sagor: O' Dubravko evo tuoga,
 Koga gliubij ko sam sebe,
 Evo evo ma' viernoga
 Bagh, koje vechie od sebe.
 Poginuti on dogioje.
 Pur gliubavi rutte u' ove,
 J' od mene primioje
 Moje ydake, i zelove.
 Dubr: Ah kakjam miran vechie,
 O Melampo moj gliubieni,
 Er priyafce sve moje smechie.
 O kad doghie moj dragh k' meni.
 Jachiu sebe oipuch krati
 Zelunuti, Dnybo izbrana,
 J vesnochue s' tobom stati,
 Moj Melampo segaj dana.
 Jesilije umorie
 Svier beguchue shiorajuchi,
 Jesilije ghdie vidio
 Po gariem knidim svio shaciuchi.

Sagor: Ah kojgu

Sagor: Ah kojemu srećie tvoje,
O Melampo prijestiti,
Ah da mogu cesti moje
Svojom srećkijom prominiti.

Dočekala setjam tuxna
Da sa vidim jasu jednomu
Lele, lele veomi nuxna,
V'ovom bittiu xalgnomu.

Poghi u lov o Vukoj
Sadchii i ja samo biti

Vuk: — Idem, idem o Gospoje
Tvu saporied ispuniti.

Dubr: Sta miednoga sebbi nije
O Melampo moj gliubjeni:
Ktu kociutta, vilo, gdje,
Obchiala kuji meni?

Sagor: Xivu, alli martou kochieje?

Dubr: — Te gonetke, vilo, pusti:
Kako xivu datmi morkieje
Melamporick izpod ruti?

Sagor: Da ako nije utiena?

Dubr: — Dake xiva ima bitti.

Sagor: — Xiva, Dycio moja gliubjena,
Moj xivotu v'kovitti.

Dubr: Mitochie drascia velle,
Jugodnia xbiti mveni,
Ah me srećie prem veselle,
Ah melampa moj gliubjeni.

Ti izbranom kom kibrasti
Xivuje uhurio:
Da obicijajne sarditoji.
Ghdieji, ghdieji gravio?

Sagor: Samo u sargu

Sagor: Samo u saržu gnoj skrovena
Jedna stoj rana gliuta.

Dubr: — Kako u saržu bit ragnena
Moje i xiviet ta kociutta?

Tiji niecim tom tojome
Mene, vilo, sabycila,
Jli tije rugaje mnome,
Jli rje pomamila..

Sagor: Kociuttajam ja, ja ona,
O Dubravko moj nemili,
Ku s' udeja ysioma
Tva nemiloj smartno ynieli.

Ja dd sebbe ne thierana
Ypalajam tebi u neke,
Vhichiena i vefana,
Cini ke hoch sad odluke.

Ako mene u toje kulo
Primije, jachiu oxiviet;
Voli uteceje ti nemilo
Onציאטיכין tuxna umniet.

Dubr: Da kociutta ona oje,
Kojusioni govorila?

Sagor: — Ovo, ovo dobro moje,
Oje ine dupio mila
Jach kusi cinim silu

Jeto oxi sarene name brati,
Kjeliti liepu vilo.
Drayie, negh hier divju imati?

Dubr: Ki te gliukim, ni si draga
Meni, neggo jrem mayechia,
Erji dd Zarna gardia vruga,
Jlaxiva ko negrechia.

Sagor: Da vakome

Sagor: Da ovakome platigi,
O nemili moj Dubravko,
Moj sluzbi vratigi
Ti udane liepo ovako.

Melampa ymi na dar svoga,
J' ognim mene ymi kietki
Bratze Raju sarza moza
Suechiu ovo proutit tebi.

Ne brani mi, a' ne brani
Ljesrek ovih srak vepelli
Moj Dubravko ydijani
Koga ducia moja xeli.

Miedichute Druga ydana
Viernja velle od psa svoga
Po planinam pustich strana
Po Dubravam miesta svoga.

O' najvechiem tndu romu
Koj budeje ti imati
V Kritelchies bratze momu
Miran psokj uxivati.

Mojom rukom ducia moja
Jachiu tebi moj starti,
J' sred karona ogra boja
Tve smart otet mojim smarti.

Ja hbornetkie ja ngitti
fuk, i striele bojne svoje,
A uticha vierna bitti
V vojeckie nepokojie..

J' kad sveni u Dubravi,
Ti ne budeje vechie imati
Striele u mene ti upravti
Vmi mene ti stiegljati.

Stijre Hughes.

Miejte Aughe we ufdane
Lov sa todom ngitichiu,
Miejti swieni inghrane
mene stielaj swier bitichiu.

Alli vaimch s'kim beshiedim
stodom, ne krie ki ciut mene
ki po getriem bieje kridim
ed lagorka uzvigliene.

Alli bieje kuda hahie,
stespasane stieraj pute,
O dubravka vighietichieje
ko pojijno shiedichiu be.

Ju Pakochiu ja stiti
Ako gorni ghdie pakje
ed varline trje na riti
jad bleyti ove mje.

Scena Treckia Miona Sama.

Kako srechia blaga i mila
svakolika moja diela
jvasenje upravila
Boglie negh bih sama htiela.

Jraslogje da ora bude
Pomoak mene svom hitrogi,
koja imam sve pojzude
pomno ykati gne milgoti.

Gru ne sove bes yroka
Moguchione sviet Boxizom,
Eru diella gne vjotka,
Velle er mjece gne Dyzizom.

Nu se kokie ona sryti
J' porebnoje gru slajitti,
J' d' svakoga knidna miesti
Ravnegnoj pute uciniti.

Sato oni kiju lieni
Speck samani gru cetskaju
Erse nagliue privareni,
J' bres ije reakcie gtraju.

Da se nijam pomnom sriegti
Ja s' glubizom sadnucila
Kebik na kraj sad dovejti
Mogla, utjam namigbila.

Hochiu, hochiu ija ona
Da pomoge izvazuti
Sva moregna, ka Mima
Danaj miyli samobriti.

Dnuga ka bi luda bila
Knitabize od gne liza,
Pacek bise gnoj d' knila
V glubavi protivniza.

J' svak' cizabti gru gledala
Mutiern sazem, kiern ocima,
J' d' gnebi soud fiesiala,
A takje cinit ne ima.

J' erse ciuvat boglie moje
Kepiateghia d' ocita
Lajno ucinit sto nemogce
Od musceha, i skrovita.

C' vred mora utkopana
Knid privari ceto krati
J' pomorza vješta i mana,
Neumije ex ciuvati.

Ko neumije

Ko neumije svet varati
Pod imenom priateljia
Ti nemogce ime imati
Od mozuckiarepriateljia.
Danas horkiu daje moje
Manje bude sve odkriti,
Da svak zgna kolkogje
Lepo varat, i kiniti.
Nijam diete brez pameti
Ali luda divojica
Da vierovat mogu, i neti
Da ona nije glubovnica.
To razumiet moja dati
Ludiem, ine manoj meni
Jer nam kako razgarati
Umije pravi plam gliveni.
Mlada Vila svet stopava
Kaje pavnala i vighiela
Koj u pravi klaje pava
Od glubavi sadadiela.
I Gledana, i shieghiena
Od tak liepa glubovnika,
Da nije sa gnim satravghiena
Isti bila svar velika.
Velle vechie jocter setoje,
Kaje gnime zelivala
I zelove opet svoje
Gnemu glubko odvachiala.
Da ne glubi? moja kitti
Ktu vierovat prem mucnojje,
Jstvar taku samyliti,
Samyltenje mahnitoje.

Nuti udeyne srećkie mje
ko pomaga mene sada;
Mašto ona ovje,
Glubizaje Dikla mlada.

Otrichuje sa garm skriti
ko da nijam gnu vighiela,
A na bñerne pakchue ifiti.
Kako dame srećhia yniela.

Scena Četvarta

Glubiza, i Miona

Glub: Ougodne, o' Blaxene
Dubrava ovieh grane gyste
Od strahotkie samajene
Kitniem Dukiem, muktie, i puyte.

Vaj od mira i od pokhoja
Praviem stagniem mozu svati
Ah ko rado mladot moja
Dočlavaje rasgledati.

J dami cy dopuytiti
Kotkie svetik ja xegliela,
J da mogu pomoditi
Xivot kibi sama Kriela.

Nebik vaje Draghe seni
Soniem trechniem promienila
Perivijn, għdie Blaxeni
Sred Blaxena setoje Kriela.

Jer Dobra ova segaj svita,
Ka zienimo Dobra daju,
Kiju inno, neggo svetita,
Briga, tuga, nervogliasu.

Kje bozat magne

Koje bogat magne ima,
Ako magne blago svoj
vechi prokaj, i mir prima,
I ubogovne cestit broj,
Jeru od blaga na svet slave,
Negh peciali, i nesgodde,
I janqize, koje dave
liepi xivot od slobode..

Jeroti vaglia u prolitie
mladih dana liepoj bitti,
I umngno ovo bitie
Ejarniem glayom narestiti.

V umarjoj karri imati
Od Rajkoga plame ureja,
I milgti sve primati
I od semglie, i od Nebeya?

Vladat mnoga poglia, i gore,
I cestite lughe, i strane
Zopdovat bry protive
Pladna stada pasce izbrane.

V soliziem kad Dobrima
Od rajkogcie, i radgti,
Najce sarge mira neima
Jer mu nista nije radgti.

Ah cestita pastienza
Koj uboga, alli biela
Bry naprave hagliniza
Napravaje sva vepella.

Ka bogata sdom jeji
I naravnom nom liepgti,
Pasch koju milo reji
Kajka narau nom milgti.

v obznu.

V' ubogstvu, vepellommu
Ka ubogva nemge snati,
Stiti u snanju poznaje tomu
Kto njet horkie blago imati.

Imat vechie jer ne xudije
Bogatasi tiem pod nebki,
Ki o Blagu mijo tuidije
Golla, alli mirna u sebbi.

Inaravniem privelegliem
Darim dare liepe uxivaje.
Sajto od mlieka nekam blichem
Mlieko od stada osciuglivaje.

Drobniak pcela slasti ugodnom
Med nasignaj tvoje chizdi
Jonom slasti; i tvom rodnom
Umiescenu svak te xudi.

V'rello ijto s'koga pieje
Tvoje ymnacija vsej pokoje
Jer u gnemu tize mije,
A on tebbi zarzaloje.

Kad ti yghineje, nekaj yghine
Sviet vaskollik tebie nija,
Ne strascete nohne tmine
Ki bieguetki dni, i godijta.

Samanije sate Krije
Nebbe oblagim, i maglami;
Saman sate semglieru bje
Graddom, magnam, i stielami

Tvoje ubogvo straha neima
Ki od semglic, ni od vebki;
Ti uxivaje nad inima
Golla, alli mirna u sebbi.

Jarno u sargu svoj vama

Pomaga jedna, ni brej muke

Papeck poglin po svatoma

Staddo selbi dano u nuke.

Alli papek jgic' ozima

Gliubovnika mlada xeglie,

Koj od ytrich ozi prima

Kadgt, pokoj, i veseglie.

Gliubovnika, ni ne onoga

Kije mladaj selbi djudi

Bry rajbora i rajloga

Alli d mjeđa alli d gludi,

Ovgh kojaje gliubav mila

V rajbludi, i pokoju

Selbi mladaj dredila

Ja utieghu statku svoju.

Ja sieni gytich grana

Od lovora selenoga

Gnega gledaj ti gledana

Ko drag pokoj sarga voga

J tu dkrivaj gnemu ybrane

Plame, gorij kiem u selbi

[Stetka ion straglien plane]

Golla alli murna u selbi.

Ovge, ov xivst pravi

Od pokoja, i od mira,

Xivst koi u naravi

Prije smarti ne umira.

Ah da meni moje piti

Odi sada na ovom mjesti

Svekilike promieniti

S' vdom moje svecchie, i ceti.

Muti Mione, kmeni hodi.

O' Miona moja drugice

Mion: — Kome ovo sode odi

Viji draga moja gliubice?

Kudaj se ovo sama

Naska ducio odpravila,

Joviem po stranama

Puтием stupaj uputila?

Gliub: Daglej sajto otit riechku,

Dovle samo ja doclajam

Gdie etto nagliok dobre srechie

Pokli tebe ja nasclajam.

Mion: Viji nasla kje d tebe

Ni ciaz neumije dcliti,

Erte gliubim kako sebe

Jstu mozu ja gliubiti.

O Gliubice i do sad sam

Svej d tebe ja mislila,

Joviem putem ovakojam

Samoj sebi govnila.

Ako jizam gne gliubiena

Ducia, i xivot vaj na sveti,

Kako mne razdigliena

Samnom hodi, i xiveti.

O Miko ti jide

Moje ducie drag jstkoju,

ctu ako oci moje vide

Di ne gliubije Mionu tvoju.

Gliub: Sajto? [Mion:] Sajto pitaj mene?

O Gliubice moja gliubiena,

Er s' ve srechie neyresene,

Danastachij bit vierena.

Gliub: Ja vieren?

Gliub: Ja vierena? [Mion:] Ti Gliubiza
I to kajse sargu u tomu?

Gliub: — Kunertije moja Inutize
Da ja neznam nijta o' tomu.

Mion: Sajto kirije saminom tako
I istinami nechieje neki?

Gliub: — Vidim da ti hoch svakako
Danaj u rugh mene ujeti.

Mion. Paček ti u rugh mene ujinase
Brey razloga i naqina.

Gliub — Da ja ytinu to spovidase?

Mion: — Kunertije da je ytina.

I nemogu vierovati

Da ti neznase nijta o' toga,

Steggo o' mene hoch tajati

Brey yvrotka niednoga.

Gliub: Teki tajat nechieje nijta

Ito imam, drugo ma ujdana,

Gneklitko jest godijta

Dajam bila bechiana.

Nu da siru jurje momu

Dan najsadgni pristupio

Sajto neznam nijta o' tomu;

A ko tie spovidio?

Mion: O' Radula bratta moja

Jasam ciula bespediti.

A onje ciuo o' svakoga

Srud ozetto govorniti.

Nu setojije tako smela,

Stije to stvar sa smetitije,

Budi mirna, i vesela,

Sad tie brime veselitije.

Gliub: Imaje.

Gliub: Imaje snati da ovje
velik' stupaj ki činimo,
I ja d' Majke jur čuk nje
Daje oni dan rodimo.

Mion: Rodimge, toje g'tina
Ma xugliene vele boglie,
Iato dycio ma jedina,
Mijli dvayi, i nevoglie.
Klu koj udak ti izzusti,
Ko klo' chutije sargu u tvornu,
Udijati, bracce zusti
Nevoglniku, jach onomu.

Gliub: Nevoglniku? jach kojemu?

Mion: — Tvom Lovorku, kije bio
Sta onomu samnom svemu
Brat ustomic. upovidio.
I na ta glas teli prike
On u sargu primi mukke,
Ja blesiti d' velike
Brije sa umriet na me rukke.

Neggomujam ja podala
Liepo ufagne koga gviesti,
Iastomujan otechiala
Dachiu ovi tvoj psir smesti.

I sa sve ovo sa utiesciti
Gnega; vajam rekla gnemu,
Atli sajto ja smestiti,
Ovi mogu psir u' vernu.

Gliub: I Dopoloti tebki d' rukke
Itavitije na ta diella?

Mio: — I bres truda, i bres mukke
Samo datih sada Atiella.

Gliub: Da katohi.

Gliub: Da kakšni učinilla?

Mion: — Sajno, ytom ti pošodi
Ma Enyčice Draga, i mila
Sve ono, što ti rečem odi.

Gliub: Ah da mogu to ufati,
J' dabitmi viera dala
Daje nečie obaynati
Štobih neče tebi udala.

Od knilakh sada tebi
Jednu mijao samientu,
Kiju derzim davno u sebi
Potajnu, i skrovitu.

Mion: To d mene daje odkrie.
Dvoja mijao taj skroviena,
Ah nečame pošdre prije
Od jatklieneh jaja siena.

Ah nečaje prije stvori
Ova semgla, plascem koju,
J nečaje bries dvoi
Od gar na onu glavu mju.

Sato reži jur slobodno
Sve što hočieš odi meni,
Reži, reži što tie ugodno
Biečieš jednog niemog stieni.

Gliub: Čij miona ma gliubiena
Kad promislim da na vieri
Imam biiti podlogena
Ja Dietetu bez pameti.

Koi same malo kaže,
Koj svak čij bries d mene,
Komu samo na pomenjaje
Varh Dubrave sej selene.

Koj u večieš -

Koi u vechij Dajci zieni
Suzeru jednu, psa jednoga
Negli ucy dragi gliuveni
Od wiek vila myta ozoa.

Ja nemozu negh xivieti
V velikoj muzgi, i mudu,
A numiem jach yniei
Mu slu srechia, mu cy kude.

Jasto viera meni neda,
Kujam mlada bechiala,
Pacek brani ma besieda
Ind Boxigom, kujam dala.

A da mgos driesiti
Ovi ujo sapleteni,
A u niziem negquarniti
Xivot, viene, ni ciast meni.

Tibi sama danaj biela
Me spasegne statko, i drago
Xivot pravi, ducia mila
Sve me dobro, sve me blago.

Mion: Ako sato liepa moja
Jate ciujem usdijati,
Jma raslogh mladost tvoja
J uydijat i plakati.

Ah koli krat riek u meni
Kakije ori sad podaje
Od liepgoti zriet numeni
Mladzu, koj sagn nehaie?

Kaklike silom mechie
Kamii draghi, i ziegneni
Jednom koj gnega nechie
J kojga ne ima u zieni?

Štu sa ytinu selbi neti
Dži u svemu mana dgti,
A ova ko bes pameti
Škrovne darsje ne salgiti.

Gluub: Ja se namim govoriti.

Mion: — Zhe imaje nemack sarzu u' vonu,
Bozlietie dolnj biti
V' zghnu tejkom, i smartnomu.

Sam jedan put oci dhorati
Hitra dgti namu od toga,
J' naprieda neek imati
Namu vienj nied noza.

Gluub: Sam, ki u naj stavilaje
Od naravi naje sila,
Gtavitu stvar mucnaje
O Miona moja mila.

Sajto i ako sarzu y toga
Jatej gneqa ytierati,
Onciy liza pribicloga
Kumenilon onje uhoati.

Mion: Ka pametna gluubav kije
Kaje parli, sepe, i travi,
Brepametna naj poslije
Sogjem glasom gnu objavi.

Dasi ovu mijao tvoju
Odnie uftano meni dknila,
Kuglienomu u jstoku
Do sadabi brace bila.

Nuti horku ukajati
Danaj hitrogt moju mnogu,
J' samachies poviedati
Da ucinit vole mogu.

J' sajto niji

J sajto niji boglie
Mogla jojo upraviti,
Meggo tvoje te nevoeglie
Meni ignieti, i dkriti.

Nu kad bude s' diella moja
Od mujiase dohoditi,
Ochietise ti drugoga
Ghiubovnika dobariti?

Ghiub: Vark trgachia draga moja
S' bogliom zgodom mijao imati.

Mion: — Ah nemice liepg tvoja
Ivom fovorku pomagukati.

Nije Pastiera u' dubravi
Vierniega, ni liepcega,
Koj mje ve ghiubavi
Dgotrij bit od gnegga.

A ti pustaje gnegga urnieti
Kuda, prika, i nemila
J riech dati mje rieti,
Mrem ziech tebbe, dycio mila

Ah jedan put kriegga ciati

Ghiub: — Velebimu bilo boglie

Je ij sarza ykriuati
Xeglie, prasek se nevoeglie.

Mion: Ovu utihu prodaj gnemu
Prije negh bude duk pustiti,

Ghiub: — Toti bilo jge governu,
Trude, i muke ymoguti.

Mion: Pusti gnemu mihtije.

Ghiub: — A od mene utoti gitalo,
Iako diello kadatije
U' Arkadij Baynallo.

Mio: Kako neim.

Mion: Kako neimaje sarga u tebi.

Gliub: — Neke neimam, a ne izgubim
Atli gguarnim cizj pod Nebbi,
vech negh xivot koj glubim.

Mion: Kad ti mozeje sabraniti
Ovo meni o' Gliubize,
Neckiu ni ja luda biti
Ostaj s' Bogom ma Dnaxize.

Gliub: Vytavije bracce vytavi
Cizj riez jednu samu di,
Ottiona ma gliubavi,
Cizjme, a poslije gldie hoch di.

Mion: Neckiu riegi poslusjati
Od nrednoga jgla tvoga
Atko mi necki bechiati
Czut covorka xialgnoga.

Gliub: Obchiavam tebi vechie
Jedan put ga poslusjati,
Atu s' uvietom da on neckie
Ostja od mene on iskati.

Mion: Ne izte ino, i ne pita

Gliub: — A ti cinmu viemvati
Da d' diella ja skrovita
Niesam rijta mogla snati

Mion: Provestichue i uciniti
Ko daje srechia ve yniela

Gliub: — Da ne brani meni otiti
Kada budem sama Atiela

Mion: Kad ti hochieje; samo gnega
O Gliubize slusjati kod.

Gliub: — Hochiu i ovo, da d' svega
U barjome dyllobodi.

Mion: Jtnhize

Mim: J tochieje ućiniti.

Gliub: — J stupaje neka soje
On nebude prđigłiti
Smel dugga ova kłłikoję.

Mim: Koję oo trudi, i muke
Je ludgi tarpjet soje;
Vesatmuchie nogghe i ruke
J sve u gnemu ino soje.

Gliub: Jesikmuchie gtaviti

Da igrecce su negrecchie,
J takochieje mirna bitti
Hock sto druggo? [Gliub.] Druggo nechie.

Mim: Da kadchieje to ućiniti?

Gliub: — Kad ti hockies, drugo mila.
Do domackie samo stiti
Sajctomie tako sila.

Ja setogdi boglie snati

Od ovoga pijra moga

Mim: — Poghi, rucę bago vrati;
J ne ydaję u nrkoga.

Nu ciuj jasam namyslila

Kadę u pđone dan promieni

Bes nijedne od tojch vila

Da u ove doghieje sieni.

Ja yrok oi jactie yiti

J Dratorka, i Bakhiza,

J smamichie jęte biti

Buja, Zorka, i Plançiza.

Sve Druzice mje ydane

Kłłi liepe, tłłi vierne,

Hitre, vjęte, psmne, miane,

J u diellim siem samierne.

Tu Dragoga sred pokoja
Vi nechieta ciaz pogtati,
Neggio sticiaj kje toja
Sta mjezoga seza igrati.

Lovorkotkie layno tada
V pameti prozienti,
Da s' vilami riji mlada
Brieme dgla provoditi.

Ghiub: Dobrgije domigila;
Stuju mje sje pogciude
Da ne slucia niedna vila
Kad govorit samnom bude.

Mion: Nebnise rijeta tieme,
Nemoj sato mi migliti:
Kad podobno bude brieme
Jachiu cinir srek stiti.

V Dragomu mine hrdi
Ma gliuvejni, mje pokoju
Spomenise nu kadgodi
Mionu gliukit vierna voju.

Ghiub: Ako jayam saze mje
V ve. ruke pogtavila
Cini setoti ugodnje,
Cinje gliukit, mja mila.

Mion: Kako twarda jgeter strij:
Ja onu twarghiu pridobiti,
Jhortise, i dgtrij
Jacciu sille pogtaviti.

Ako nezi mje ove
Nemozu u gnoj miesta ujeti,
Sta besiede lovorkove
Sajto nechie doglieti.

Nije skroveno meni rije,
Kako molba porijecena
Parvo udara, pak dobije
Pazi stanja d kamena.

Kadje pusti na igne ona
Horku, horku da smat bude
Ito ucinit umi Miona
Sa utajit sve pojucie.

Po gnechku istiem ja necima
Illi horkie, illi nechie.
Pgriat kije migli ima
Sa sve er skrovne i mucedie.

J kad budem obaynati
Iva skrovita diella soja,
Gospodovat, i vladati
Gnomchku sa tiem ko gospoja.

J takorku gru voditi
Do poraja gne smartnoga
Iachie sama govoniti
Iaje uprok od sla roga.

Vicnovachie ista ona.
Da na ovo gru ne stavi
Ma hitrina, negh usiona
Velicina gne gliubavi. ~.

Scena Peta

Miona, i Satir.

Mim: Vajmek umniek nevoglniza.

Satir: — A ja oxiviek neymigliena.

Mion: — Vratje, vrati, o gliubiza,
Mionatije uhithiena.

Sat: Sad him:

Sat: Sad himbena Xeno Kucia
Kje slapi, vara, i mami,
Gliubigate vech ne slucia.

Mion: — Vaimuk inoj slatni prami

Sat: Koli kje jur briemena
Da te ytem uloviti:
Sadji u mreziu uhrtiena
Ip ke nechiej lajno yti.

Nechiesmi uteck ko i piye,
Privariti nechiej mene,
Nije koprena ovo nije,
Neglyu kgi tve slatiene.

Mion: O' latine ter to meni?

Sat: — Teki kuda, i nemila,
Koja nacin krg himbeni
Ivakratmeji privarila.

Nijenli ti, ka prodavaj
Veomi draghe lapi tuje,
I razumiet svietu davaj
Daje zarua, seto bielje?

Vraylike ka nazine
Dgadmeji ijvarala,
A samnomje krg hitine
Lajne tuje svegh negala.

Kad pod smiehom, i pogledom
Jedno kajej, drugo cinije,
Mijlim, dielim, i bespredom
Varaj, slapije, lajej, kinej.

Mion: Mionajam ja, Miona
Iva samiera ve gliubavi,
Da sad kako nijasam ona
O' latine moj ghijdavi?

Sat: Sad sam

Sat: Sadjam ghijdao, o nemila,
A nemogoh ghijdao bitti,
Kadameji qavila
Sa Tajtenku pogoditi?

Mim: To li ti tebe sa drugoga
Ostavila ja ikada?

Sat: — Kuti ciuda priciudnoga
I pravedna sarja sada..

Snaje kadmeji naučila
Da ukrasti budem sa te
Zorislavi knuni d vila
Okolize pribogate..

Miodraji luk d ziene,
A mlaghiaknoj vil maravi
Mahramize dvije klacki ene,
Sa tim barham bio vojslavi.

Supestina da ova bude
Od gliubavi one plava
Kad d tebe vil prithude
Drujem poglje bi podara..

Snajeli vienciaz kada ti si
Sierkomine darovala,
Sa najlieprij dar, koji
Od gliubavi moje imala?

Snaje tmajtick po sred spila,
Xeno opaka, i himbena,
Koji mene stat cinila
Gladna, umorna, i studena?

I koliko majnick nohi
meni cini ne saspati,
Ceckajucki dackiesi dohi
Dragh rasgovor meni dati?

Ati Kuda

A ti huda i van miere
varat meji najtojala,
Puna himbe, i neviere
Svejerjise mnom nugalaa.

Jesamli tad ghijdao bro
jdajnizo, lycivize?
Atli samte uhitio,
Besobrayna inaghionize.

Platichiesmi slobbe toje
V naçine naj varlije.
V nukeji psala moje,
J kich yit layno nije.

Mion: Vajmek meni, ti mnom smuzajc.
Kako da jam tovariza.

Sab: — Od kad brace jje gonetajc
Od kadliji Prorociza?

Biesci, utegi nuke i mje,
Otresije, vilo psala,
Prixtaleju varke toje,
Da uteceje ne imam straha.

Ako glavu toju sada
Ne budymu otaviti,
Kiti uffaj, nit se nada.
Meni i sciake mozh ijiti.

Mion: Ne branimi, ah ne brani
Da igrecem tebli ddi,
V shkrovitoj svoj strani,
Ja moj razlogh nieç kugodi.

Sab: Ku govori? [Mion:] Kò ijytiti
Ja nieç mogu uhitiena?
heghime pyti? [Sab:] Ja pytiti
Tebbe xeno svoiem himbena?

Mion: Podacona

Alion: Pđavanti viene mju
Da uteck nechiu, negh čekati.

Sat: — Kju, o huda, viene, Kju
Mgeje vechie obechati?

V pritrascu jedne spile
Od pustiek starmiek knidi
Odevchute. hudu vilu
Ghdieje sunčian srak ne vidi.

V klisfure rajorene,
Glinytki stupaj ghdie nestaje,
Ghdie jehechue mucke stiene
Ghdie strajciva nakh viecnaje.

A sa tejem nechue niati
Ito d tebbe biti ima,
Ponaticheje, i vighieti
Ivjem ytiem sama osima.

Pun vespelle nemilgi
Zieck ramote viečne tuje,
Rejaticheie mesto, i kyti,
Kakó diella tva dgtuje.

Alion: J ti mgeje slo ućiniti
Kjam ovien slachienima,
Kjem sarze tve na sviti
Savesano gneghda ima?

J ti mgeje lize mje
Pogarditi, moj nemili,
Ghdiesu bili sve postojie
Ivji usdaki postavili?

J ti mgeje postarpieti
Da mima tva glichjena
Bude sva slo ta podnieti
Ivni varlinom postacenam?

Ghdiesu keme

Gādīgu kļēve neizbrīdē

Kēji meni jūr cīnīs?

Dabī jūtu smart sa mēne

Dobrosglne ti pīnīs?

© Mēbeja, o' Bogovi

Komū imam vīerovati?

Ustāli veciē auzni ori

Skončian xivot mēce uftati?

Sat: Jogerne zlatziem sapiedamī

Mīlīje, kuda, prīvanīti.

J stīcijaiem kītrināmī

Mēce odlūke promienīti?

Mion: Ak satim māj gūjdavi

Nemoj veciē ti karati

Onu, s' t'born ka šaj pravi

Mīglīlāje urīvati.

Nīeji, nīeji sīer nemīla,

Mīeti sargē varda stīena,

Evojamē postavīla

Pīd tve noglē na kōliena.

Ako samte ja īkādā

Uvīedīla mājā šadgti;

Prgti; prgti meni sada,

Molīmtīje vaimēh prgti.

Sa xīlava tva kōliena,

Kgja slīēke ne īmajū,

Katī garlīm pōrijēna

U šorkomū stīena vājū.

Sa onū glīubav, kūji mēri

Sa vīem sargem jūr nēpīo,

Sa šaj onū, māj glīubīenī,

Kūji s' mējēh oūi vadīo.

Kēju gūegda

Kegu gnegda, moj dragh, bile
svietle, i jayne svijde tuje,
A sad suje obratile
V' hladniza dva oboje.

Jsa overe suje grojne
Ja saklinam ne dajime,
Ciuj, ciuj molbe me zalogne,
Molim tije jach pnytime.

Sat: Da ja hoću vjerovati

Gne nečima nevierniza,
Sadki d' sara moja gtati
Sajto mogla dobitniza.

Ale vienijem selki, opaka,
Jste klovu tuje varaju,
J p'dava tva neč svaka
Oruem kije u te ydaju.

Pod tiem molbam ponisceniem
Saknivena stoj Mnoma;
Ju varkam potniveniem
Kaji kila ytaji ona.

Mion: Vajmek glava; ah nemili
Molba ystavi tou nerednu,
Smilimije, tujnoj smile
Dopustimi milgt jednu.

Sat: Kju milgt hock d' mene?

Mim: — Da me budej posluyciati.

Sat: — Rieci, i suje sve kimbene
Jedame yctu jocyte ydati.

Mim: O latine moj gliubjeni
Sajto ymnaje me nepravetie?

Sat: — Viegtaje ovo vienij meni
Sadchije me snat, hodi vechie

Mim: Juechije

Mim: J nechiyese ti ganuti
Jaoh na milgt mijem niegima?

Sat: — Telle sarge mje ne chiuti,
Kiti d telle milgt ima.

Mim: J takaje sajto silla?

Sat: — Taka, i tomu lieka nije,
Ku jesili dovarscila
Vecchie qvani, i mghije?

Mim: O' klapino gardna, i prietka
V' koj cina nije gliukoga,
Ki po' koje, po' cirietka
Kiviniyi bej rasloga.

Vsmarghiena erghio' ggnila,
Jgometi od naravi,
Dobro zienje da ngnita,
Mijam telli vieti' gliubavi.

Kije u telli kochije diello
Dase gliuti skladno igada?
Do rozato tuje sello?
Da ngnava gadna brada?

De tuje zyci d tovara,
J bej suba segliupine,
Jo kiek nyra smardi para
Dati d smrada xivot ghine.

Sat: J to meni? [Mim:] Jeda meni.

Sat: — Meni d smrada onetino;

Mim: — Tebi prazze yghnuyeni
Teli divia Jarsetino.

Sat: Sad, sadachie moja silla.

Papij jerik igvaditi

Vi' troj, kiemyi dgmardilla,
Menogese ki tarpiti.

Mim: Jeto vech

Mion: Soto vech klappje, o' bejoni
fudonio bry pameti,
Haratime vecchie pami
Atko smieje ti poret.

Sat: V mojriem rukam stoji
Bry pametra Xeno luda,
Ja menye jge ne boji
Steggo plujese tamna, i luda.
Vcinichie na ovom miyti.

Mion: — A soto ucinit mogese bruce?

Sat: — Xivuchiate ja izieti.

Mion: — Kojem subam, o' Diviace?

Atko ne imaje suba u glavi?

Sat: — O stebeja soto vech odi
Gne tarpite bejne pravi?
Sadchieje platit sve, nu hodi.

Mion: Nechku hodi [Sat:] Nech diti!
Sta namotu hochieje tvoju.
Hochieje da mam gtaviti
Odi nuku ovi moju.

Mion: Nechku hodi, da mam mlada
Ovu glavu gtaviti.

Sat: — Danu vighmo malo sada
Kochie od naj jaccj biti.

Je ti u' tvojoj glavi silla,
Kase u mojoj nuzi hrani,
J rukamyje ukritila?
Ni gnimaje ne obrani.

Mion: Vighiechiemo o' Satine.

Sat: — Sajto vighret [Mion] Ku ptejci,
Ja u momu iddem mine
A ti tako rylcen leci.

Sat: Vhenyan.

Sat: Vbiensam vajmek meni
 Jaoh bok, glava, schina, plechia,
 Jaoh vaj xivt rastuceni
 Nemoguje bljet vecchia.

Kakojanye obalio
 Nemoguje pomaknuti;
 Kakolije jaoh ubio;
 Hochiulije mozh dignuti?

Vajmek meni ytinaje
 Da ona biesci xiva, i Drava,
 A da meni ogtalaje
 V rukami od gne glava.

O Pastieri dotegite
 Vighiet ciudo i van reda,
 I vi vile sve hodite,
 Svaka od vas ter pogleda.

Od naghiye ciudna diella
 Ko bey glave xive i hodi
 Vila Drava, i vesella,
 Po Dubravam vapiem sti.

Sagahnaje ciudo nije
 Jer malo u gnoj jest pameri,
 Nu setoje ovo? a Karo dije?
 Da izhiesce nije vighiet.

Nu seto vidim? ah mahniase
 Bey glave ona? ah ludiaze.
 Bey glave ona? nevoglaise,
 Bey glaveji ti ti pacse.

Jeti ikada ko vidio,
 Alli ciuo jeti ikada,
 Daje nanigan ciurick ko
 Ko nanigan jasam sada.

Vigh, vigh, jai

Vigh, vigh, jeli mogla utecki
Kad u nizi gnu imjam,
Kad naj jacce gnu dajugdi
Da uteck nekie zienigam.
Ah nevierna maghionize
Nieliti bilo dgti
Hinit neei, sarge, kize,
Pamick, pogled, i tiepgti?
Neghji diella u' svakomu.
Kicella tebbe priurachari,
J u istom pramu tona
Vapit, lagat, i varati.
O' Pievozi ki kвалite
Vrej tiepi Vil gliubiene
Hodne, hodre da vidite
Stogu koji gne slachiene.
Bejpsametni, i nesvignzi
Stoje da sad ne tramite?
Jur laxive vase piejni
V istinu obratite.
Sad rezite, Maghioniza
Karau je ytu promienila,
J gardockiu roga liza,
Bej obrayno priobrayila.
Strisce s'matrick glava vlaje,
J grobovrim krade, i plieni,
Da tim grima nasignaje,
Varni psamet da zaplieni.
J koji ove nad sve ine
strajene ovako vi kвалite,
Kogu strajene Megerine
Koji da smija strahovite.

Pogledajte

Pogleajte Glibovniki
Savesajj' eva jbrani,
Kiernye stiepi neroglnizi
Toli wardo savesani.

Svaki od vas spravije
videch ki vas vece, i vlada
Pran, i reje mozelije
Gardiega vighet gada
Jako, ko vi garite,
Saza vascia stoji odi
Brey usdaka grith ymite,
Brey pyahje. svaki slobodi.

Ku sto vechie di stojm
s' puyetgi ovam besiediti
Sajto, sajto ne nastoim
Gne sramote proglasiti.

Kije glassovit oni od kopsi
Pran pun swesda, kiernye rji
I proglavia, i podnosji
Liepa graghia od olebeji?

Od mjege ko jepitka
Ovise ima proglasiti,
s' koga skiona stua do vika
sramotnackie od sad bti. ~.

Kov.

Griehje veli u naravi
Vila ona uciniilla,
Kaje sakon od glibavi
Kevierngtim urriedilka.

Jer se nacija mija ova
Sizga ucegla, i progtarla,
Neumarlich od Bogova
Sazba gvetna neumarla.

Kaje etto—

Kajc eto samar Kuzia
Gajit sujam neymiernima,
J pravednich rygnich Duzia
vinim, karvi obiglnima.

Sama vierngt varh stebeji
Bogovime u milgti,
Gnomje cizna Duzia reji,
Korenje ona srieh Krepoti.

J Gliubovnik viegni sato
Pomnje ima svekolike
Ja urestitnas pribogato
Vcinitnas gliubovnille,
Stiepi umarli, ki hlepste
Keymierno blago stechi;
Ju ledogti se gutite
Vasrieh dana Dio vecchi.

J vi jeste Gliubovniki,
Ktu d marva tiela d slata,
V Kojemu, nevoglniki,
Kije va gliubav prava plata.

Keggo svakijs gledajuchi
Oni d slata grob gliubjeni
Okto gnega, Stitajuchi
Jdctese, gotle sierni.

Koje u sarzu vami tride
Mgce marva liepjt dati?
Koju gliubav? Ke rajblude?
Mgcebe d gne vi imati?

Sva bogastva, blago svako
Datie dano s' jediniti;
Nech u gnemu ti ni kako
Plam gliuveni probuditi.

Glubav xive, i xivaje
Ducia, koja chiuti, i kucia
Glubav mila, a pravaje
Ducci gliubav, ista Ducia.

Svaka ina stvar na sveti,
Koja nije podlgjena
Mrtvi gliubav odvratiti,
Nije dostojna bit gliubkema.

Ducia sajeto podlgnaje
Vratit gliubav do vik vika,
I gliubavi dostojnaje,
I izvaynick gliubovnika.

Stvari slaghe svet ne ima
Od zelova pred Nebesi,
Kije da kupa onick prima
Liepo lize, kiemye reji.

I ko istinu razumie
[ko vi sretni Gliubovniki]
Razumiete gru najrije,
Kije kuciate svikolizi.

Briethie da nie slaj izbrana,
Neklye mgce martav svati
Zelov, komu zelovana
Liepog zelov ne odvrati

Od zelova slajhe prava
Kad posciudam jednazima
Volikhe Dusiem dava,
Kilikhe opet prima.

Toje kucia, kadje uyi
I'ustim na boj mili sretnu,
Kada tie stiele pusti
Glubav statka sa guetu.

Uti mile.

Vjtri mile, ke vespello
Zelivaju na sve strane,
Parji od hiera, vedro cello,
Kuké. biel, i smiesciane.

Biet nemozu da gliuvene
Zeloveju one dale,
Mednom dielku liepe xene
Odkli zelovaju imale.

Od Zelova sva samiera
Vjtri jesu nije ina,
Ducia Duciu ghdie dotiera
Zelivanje na jedino.

V utima ytiniri
Xivotije uxivaju
Ghdie koragli samieriti
S' zelovimje Druycivaju.

Ducia Duciu meghiu grima
V' utiem krog zelove
Rasgovorim rajbludnima
Ka pokoje slatke sove.

Tu s'iamore red rajblude
Ivani samo grim oqite,
Keje saman mati siude
Jezu iniem sviem skrovite.

Ovje, ov slas gliuvena,
Ovje, ov xivot pravi,
Ducia, s' Dujum s' jedignena
Ghdie uxiva u' gliubavi.

I Zelovi zelivani
Kako jesu dobra u svako
Slazi, ugodni, i izbrani
I jedini jesu tako

I takje slas gliuvena,
Meghiu Ibom kadje staju
Iva sardazga, ka gliutyljena
Gliubav ytu odvachaju.

Svarha Ana Drugoga

At Trecchi.
Scena Parva
Luvorko Sam--

O'probietie liepo, keji

Od godijeta mladog prava,
Agled bistri od stebesi,
Ponoviena svita slava.

Pacek keji majka plodna

Od Zvietiza, i gliubavi,
Od raskojcia sej ugodna,
Siejci urej od naravi.

Dije vrachiasc, alli meni

Ste vrachiasc, ah jaok veukie
Dan cestiti, dan gliuveni
Od najdrasce moje srechie.

Dije vrachiasc nu s' toborne

Ste vrachiasc drugo sada
Megh s' nevozglnom spomenome
Vieeni vyrok moja jada.

Kad sam, vaimek, izgubio

Sve me dobro, sve me blago,
I kadajam gtavio
Mojoj liepoj sarce drago.

Vi prolietie ijto jesi

Keji bio sveghier prijie,
Kiemye travom pozkie reji,
A toplinom gora grije.

Nu ja nisam, ki sam bio

Ziech nejrechie me nemile,
Kakto i prijie dragh, i mio
Svietlim otcim draghe vile.

Gorko slasti od gliubavi
Tejre vaje izgubiti,
Negh nemoglova unaravi
Ni imati, ni primiti.

Ah kakok bitie ybrano
Od gliubavi bilo, o Boze
Daje dobro uxivano
Izgubiti viet nemoge

Ni budeje izgubiti,
Da od dobra izgubljena
Moje y myli jete yiti
I najmagna upomena.

Nu usagne ako moje
Vvietarje ne obrati,
Sve radojti, sve potkoje
Jachue danaj uxivati.

Jako usagne neglie u meni
Prem neredne ne yrozei
Vighietichue moj gliuveni
Raj; i sunge mjeek ozi.

Jakome duji njeu
[Koké darsim] privanili
Ter mi ytinu pravu jesu
Od me liepe govornili.

Vighietichue ghdje plake
Inysaje ona ystavila
Ka gonuckie moje usdake,
Ka plac grozni moja zvila.

J y liza gne liepoga
Sveuckie slasti ypriati,
Neghian pogled aka moja
Kenye ne da sad gledati.

Vighietichue

Ughietichie ghdie oçci praghe
Ivrachiat bude sve na mene,
Jako ne statke i Blaghe,
Da i u sayti nermigliene.

J sayve ermi blaghe i mile
Ke doneju Raj gliuveni
Do tamie da nermile
Bude sa smart podat meni.

Cestitiemte daru ybrani
Od sadchiute sveghier svati,
Duggo brieme nu samani
Sa kiem ciuthe ydjati.

Ako nakon mnogo dana
Placnich, vedrom u ytorci
Meni swietloj wa ybrana
Vodi sunge mjek oçci.

J Radmio idi mene
Simnogom jrejcion sad potloje,
Velechim, da xingliene
Odichie jgnack sve potloje.

Jer Miona dochi ima
S' dnylom liepe me gliuthe
Sa obicraj koje gnima
Jgratije na shiepize.

Au ja u wiegnom nepotkoju
Shiepizu imu ne nahodim,
Meghli shiepu xegliu miju
Sakom po oviem stranam hidim.

Xegliu, dnysi ku provode
Dragu swietloj sa ytkati,
Ku nemogu s' kude igde
Ja jgnacki, ni imati.

Duggo ovo nu' cethagne
v sardayze ngli mje,
Deske kbbi, Mo Monciagne
Trude, jade, nezoklje.

Sajto samje pritrascio
Da mi' rided nezmigljeni
Kije gorillo postavia
Meghlu ove slasti meni.

Eiaj svakije nevglnima
Ghubbunizim digli od vielta,
A naglecie kada ima
Doch dobro ono, kije ciekla.

Ku jaok ho' na, koviem miesti
Dajamje dochu odoznio,
A udrisane sreclike i cesti
Mlom nepomjen izgubio?

Jottiona mene daje
Cekala odi nu' samani,
Jopeta sve stupaje
Obratila kdrugoj strani.

Alli oghnene pun pgaude
Jajam bayo svej hodio,
Ako istina tako bude
Umietijam aducio.

Scena Druga

Gliubiza, Miona, kor Vilei,
i Lovorko.

Gliub: Hodte evovam stiesize.

Lovor: — Evge, eva; ah vighienje!

Gliub: — Icto cethare, o' Diklize
Ja cespaje ovo skrienje?

Lovor: Glaju

Lovor: Glasu, kiji isranio
v sijaj jedan i opet mene
od svih rana odpravio.

Gliub: — Ghdiešte, o drughe me gliubene.

Gliub: Ito cinite? ti Planšize
ghdieši, kaji svoj xeliella
igratiše na šliepize?
Ghdieši, Miona, i toji siella?

Lovor: Govoregnije ijtinge
daje šliepa gliubau mila,
i da svetle oci svoje
koprenomije satvorila.

Gliub: Poslušajte vi Diklize
ja rukeme še dajite,
kad sve doghin k'nam drugize
v dubierne ne vidite.

Negh ravnina ghdie naj scira
neghin dubiem prostireše,
sve dragoga pune mira,
samnom igrat i praviteše.

Tu po sniedi pripravite
mene od svih vaj na pje,
više k'lo i redite.
I igrati primimoše.

Lovor: Da od mene satochie biti,
ja ne vidim joče do sada
koje dobro meni ići
koje od ove igre ikada.

Kiti mogu joče i gnati
kočinu i punit scglie mje,
kolichin d'kna, i ukajati
ote, Gliubizi, nepokojje.

Ki mione

Ni Mione ja nevidim
Srejde moje pricytite,
Jato venem, gajnem, blidim,
O' Mlebeja pomogite.

Trator: Ja viem slepa o' gliubavi
Nechieje mene privariti,
Jer ko viene ute stavi
On ciaz bude ghepiti.

J tojem ako o'cima
Malo vidije: chiud nemila
Ivja magnu viene ima,
Dim bieciati menije sila.

Rakl: Jsi slepa, illi nesi
Mene nechieje uloviti,
J sa nebit gladie ti jesi
Ovo daglie jachue stiti
Vecchie vidije slepa tako,
Negli utgo od sto o'ci:
Ein utto kochieje, ti nitako
Sajto mene ne sajto'ci.

Bupa: Slepa tako tifi mene
Biela gneghda savejala,
J nacine krog himbene
V tovojme ruzi imala.
Sad kad jame odnecila
Sajtome neck imati,
Jer mahnita jakh bla
Vhritije opet dati.

Zork: Miedi igratje, illi g'navi,
Jsti bieciat, illi stati:
Ti ne ucini, o' gliubavi
Da ti budem vierovati.

Planc: Ni ja mlada ne vlenjem
Jer se igrat ne umiej,
Sajeto od roud glasit ciujem
Kadje igrasc da uhijes.

Glub: Alli vi sve y daleka
Kochiet' igne sad ciniti
Jako nekih ni do vieka
Kiednu od vas uhititi.

Potribnje da bjesite
Ja ne upastit, me gliubjene,
Alli parvo pristupite,
J kegните kadgod mene.
Kvako ove igre mile
Mi horkiemo jge slediti,
Vi nechiets liepe vile
Jat slobodne vej hoditi.

Lovor: O moguchi vicsni Giove
Ghdije ovo ja nahodim?
Alli vartu semglie ove?
Alli u bazu gori hodim?
Skladno k'lo od stebeja,
Kaj ovaka jeli u tebi?
Pune ovako liepa ureja
Otk jesuti sriede od nebki?

Drabor: Ku ti stiepa o gliubavi
I' ryludomne sovej mnogom,
Evje igram, i u sabavi
Bremte rukom, bjesim nogom.
Decem i opet tebe udaram,
Dije vartje nu samani
Vytinemte i opet varam
Sajeto k' drugoj bjesim strani.

A jge nemje

Joge nemogee uloviti
mene slepa, o' glibava
sajto sarze na sviti
v slobodi svoj boravi.

Glib: O Tratorka, žegnah vecchie
Dajam tebe ulovila,
ku nahdim, gledaj srechie
ghdiejam sa dub uhitila.
Gijem tvoj smiek blizu odi.

Lovor: — Ah da mogu ja sad biti
slepa moja kakogodi
ti dub srechni, i cesti.

Ku sa garmom jeli miona
ono onamo sakrivena?

Jest sajto onaje, ona
Provodiza moja glibhena.

Grieki bigliel rukom sini
ki nemogu razumiti,
I opeta gniesito ucini
Neznam setomi hochie neti.

Rakl: Saman dieke glibieno

Iva hitina mene steje,

Kadje sarze dnejseno

I stupaj lajno bieje.

Kuze opet ja povrachiam

Tebe rukom udarati,

I opet stupaj moj dvorachiam

Nemogejme jgte imati.

Ja sve varim, biejim, bjem,

I sekamte saman odi,

Sajto ad tebe jaye krijem,

I sarze imam u slobodi.

Glib: Ah daki Bog

Glas: Ah dabi Bogh dopustio
Da te ytkinu vetri plasi
Sajve exije ucinio
Meni u rukam drughi daji

Dva kratjame, mje Dnyze
O Dub ori privanila,
Sad ziegriak, o Batize
Dajam tebe utitila.

Lovor: Jgite cini bogliecie
Aznam, a neznam sto kic neri,
Jactiem jedom waje trepe
Kako dami gnesto prieti
Zienim daje namislila
Daje budem umiesciati
Vskup ovieh liepiek vila
Jdaje ymem i ja igrati.

Glas: Stotihu vaj dan ja ovako
I'dubiemye ovien igrat odi,
Stkaje meni sad wakako
Hochie usetit kojugodi.

Mion: Jtrebije sada meni
Sta sramotu mu yiti
Is pod ove gyeke sieni,
Jotit ignime godorit.
Nu sto cekaj? mladce od nijeta,
Kojetiju tvoje odlutke?
Mguse cekat sto godijeta
Dok nechieta sama unutke.

Jli pusti da ulori ~~ovakako~~
Ona tebe kazogodi,
Ostavimi twj stiel ori,
Ludorio prosk gnoj hodi.

Lov: Ah kakga

Lovor: Ah kakgu slo sadnyeni
xeglie, i ovo sarge mje:
vchiteju xeglie u meni
A prem sarge malaknje.

Gliub: Jayam vecchie ymorena,
Muckiu igne jgc shiediti,
Megh vi dnybo ma gliubjena
stemjteme tak muditi.

Rusa: Vigh, o Boze nedobiti
Kome u' karac rufe grogne,
svak ko gliubi na sem rich
jydate xeglie xialgne.
Kahojanye nanugala
Tanaj s' tobom svaki u dio,
Kako samte ytlupala
I niesime ulovio.

Zork: Kako svake na sunčiane
šepa sova ystavije,
A školo na ve strane
Mnje ptiga nakupije.

Terse ško gne svaka vije
Bij ynom cinio neka budu
Dijcije ona, Aliunom bje
Anlim streja, me saludu.

Tak tobome mi negamo
O gliubavi upiona
I bez straha udaramo
Ova plechi, lize ona

Ti samani mudije knila,
Dutke strejase ti samani,
Od tvojeke playiek sila
svaka od naj pomno brani.

Planc: Jgra svaka gorku ima
svarku svoju cesto krati,
Jsa dragi mir, nemir prima
koje kocke duggo igrati,
kako vjeka ptizu ubiti
Najmagne ona kad nadgo
vlovientie tako biti
ko s'gliubavim duggo igraje. ~.

Scena Trecchia

Gliubiza, Miona, i Lovorko.

Gliub: Uhitite, o Baktize
I hockijemi ubignuti?
Nekige sajto, moja Dnyize
Jakochnute ja stignuti.

Mion: Da ovako ij nenade
Nijeam gnega upitila
Da prema gnoj ide sade,
Lamanibih sve cinila.

Gliub: Ito samukla tako jeji,
O Baktize progovori
Jesili ti, alli njeji
Ne trudime, i ne mori

Mion: Neghin ovim di Anidim
Gnegovchii ori stric staviti;
A skrichiye neka vidim
V naprijeda stochie biti.

Gliub: Sad te poznam, Mionaji
I poznajte po vjipini,
Tiji sajto bry Kojaji
Tviju ovo svi nacini.

Jasam Arila na stigt tebbe
Da te mogu ylypati,
Danči ori sa potrebe,
Primi ori, i ani nati.

Jiže nechieje govoriti
Nu poklejam tebbe imala
Ktiejme bracce odriješiti,
Kakojime saugala.

Ivayeno ypruni me pogiuide
mja draga, er jrdati
Zelovitchie pun rayblude
Inaj slaghij ki umiem dati.

Seto skrije? setoje tako treje?
Akjise umorila.
Ati notrim kad nemoguse
Ati rubim mja mila

Pedavaji prem ad vecchie
Duggotichies to pripsati,
Ostavime, prusti veachie,
Samachijse odvejati.

Alitgi ti yala
Vainila brej potrebe.
Atli mje areachia dala
Da sad vejem i ja tebbe.

Evojamse odnjesilla.
vajmek setoje ovo sada,
Kojamse čini silla;
Prusti vajmek umrich mlada.

Lovor: Duzio mja utajise.

Ghub: — Ne dajcime, prusti, gtavi,
Ovakali čias činije
Mladim vilam jso Dubravi.

Brya, Zorka.

20
Brysa, zorka, moje gľubšine
gľdie? Ivakme gľavio;
Jodajniše pľyti mene.

Lovor: -- Ettojamte ja pľutio.

Gľub: Mionaje samotřila
Ive ovo, ona ovim vlada,
Onameje privanila
Itoji doľio ymi sada.

Lovor: Jaak gľdie bľejiše huda, i priľka
Brysa vľo, tako ad mene,
Jod vierna gľubovnikľa
Neľk ģut molbe prinyene.

Ustavije, ah ustavi
Vľetľa vľdiše, moj pľtoľju
Veliģinu me gľubavi.

I nemiloj varľu tvoju
Vľgľietřikie oľi tvoje
gľdie pľobijam veomi gorko.
Ovom strielom paľi me

Gľub: -- Jaak sto ģiniše o'ľovřko.

Lovor: ģinim huda sto tebiše
Muģno ģienim, pľitarpiti,
Da me drugľi to ubije
Vľegľ ti sama, na rem svieti.

Gľub: Mals ne umřek tuxna ad Mľtte.

Lovor: -- Jaľo ova horkiše vľetľa
pľavřiti tvoje i nľte,
Evo paľi, etto strietľa.

Gľub: Dľtojamti sajto bio
Jod teľek sajto sľoda.
Kote na ovo pľľavio?
Kľli smioľto teľli pľda?

Lovor: Gľubav.

Lovor: Ghibau. [Ghib:] Alti Ghibau nije
Vrok Diella od Klapstoga.

Lov: — Da ti zienije da u menije
Ghibau tako bej rajloga

Jer atgi sue nagine
Ti vighiela duome ad mene
Kije s' tiepim vilam sine
J od ciasti, i ad ziene.

J atoje uhitila
Mene pavo nuka toja
Mo gorije draga i mila
Klapstka daju Diella moja.
Kad prigodu liepu imogam
Me smiontuo seli odkriti,
J od Ghibavi kad moggam
Sakon s' t' bora ivanjati.

Ivanyanyam sajto bio
V blasiem nacinima
J u' sakit postavio
Jeto Ghibovnik' cinit ima.

Ghib: Nemojme oniem ti koriti
Setjam stiepa ucinila;
Jeto sajto uciniti
Niesam iglda samigila.

Lovor: Vli ad tebe vele veakie
Jasam stiep, koj velle
Ghibim s' tejte me neyreakie
Dej liepozni ve veselle.

Ghib: Od ivanyena Ghibavnikta
Diella imaju bit ghibvena,
Blagodarng prem velika,
J' gnom molba ponijena.

et' marjeckom upiongi
 Na grafce ove ko se stavi,
 Jna kraghie, i ydajngti
 Do glibovnik nije pravi.

Lovor: Kako divia' sier sardita
 Kiju teški glad domoni
 Tecce nagla stielovita
 Da putnika raspre u gori.

Tako i ja xivem koj
 Na svak svetli toik ozi
 U kiem lipa moja stoj
 Mje sunze d' ytoni.

Jer jednu yknu, jaok, xuglienu
 Stekmi podat d' glibavi.
 Sa chud tvoju nesmiglicnu
 Alti sa udes moj ne pravi.

Tve glibavi xeglian ako
 Is dubrave ove yglajim
 Da moj pokoj, dobro svako
 Mje u' tomu lizu upajim.

Da xivotu pri'nynomu
 Ja mir podan, ducio mila
 Oni, u' bitiu neroglnomu,
 Kime glibav naučila.

Ne moj meni ti krivine
 Podavati, moj udesu,
 Nemilgti i varline
 Samo tvoje krive ghodisu.

Jer akije glibit ima,
 Ko ti velije, ma glibavi
 Molbam samo rastludnima
 Blagom, chudi, i naravi.

Ti, ti sama kriva jeji

Od smionstva, vrlo, moza,

Jer se kati kriela nije

Dicelo od mene, viš Dvornoga.

Pacek' ti ugrabila

Meni naćim ja od kiti,

Krg bjećanja tra nemila,

Kako umiem ja gliukiti.

Glub: Ti mozo ukajati

Gliubovnikom blajem selbe

Daji stiedit, i tierati

Pustio, ko svoj bjeći od selbe.

Ti snaje dobro da samani

Gliubije, kore gliukit nećie

I kōtije vighiet brani;

Da nu od mene što kōh vechie

Lovor: Hockie prije negh budem dati

Mojom rukom ja smart meni

Da me budeć pogluciat

Drag xivne, i gliubjēni.

Glub: Etotijam milgt dala

Prije neghje ni proprio,

Dosadante ja shećiala,

Poghi, selbi ino ktiō?

Lovor: Sve što sam ti, ja do sada

U ditićie govorio,

Od smartnoga moza jada

Stajmagnije jedan dio.

Pace ad mora prem neredna

Jrgniek suja moza zvila

Samo ovo kaplia jedna

Pod trbonye jej prolila.

Jač kad nećie

Jash kad neckies zreek milgti
Mene, o tiepa, pogluyciati,
Daj pogluyciat me xalgti
Sa rajgovor sebi dati.

Ciuy, nemila, od jednoga,
Koj hortie sad umrieti
Seto u' xivota svayi soga
Od knit, yete, xeli yneti.

Gliub: Sa y mygli izvaditi
O fovorko, telbe sade
A sa mene dylboditi
Od marteckie sve dojade.

Ettochrute sada odi
Sta vi nacin ja sluyati,
Malo reggi, bargo hodi
J k' menije vech ne vrati

Lovor: Sapoviedaye, ah jash Boxe,
V malahan snop sklypiti
Xeglin onu, ku nemoge
Gliubika pameo ymieniti.

Alli nejnaye: alli neckie
Do smat rajska tva tiepota
Da te gliubim velle vechie
Moga od sarga, i xivota.

Sve otlo Dubie pita.
Dubichietti net sa mene,
J svier svata strahavita
Od Dubrave sej selene.

And segotka, gtri kami,
Klipunte ove gore
Ziechie koju vnuchi plami,
Kime parte, xeghu, i gore.

Štiskam čisto ja množkrat
O priliga mi nemila
Na moj udah udijati
Plakat na plač moja zvrta.
Ali dobro moje jedino
Koja meni potrebuje
Vrednotanjko ykat ino
Ghdiv lepota volikaje
Vigk koj urej Nebbo ima,
Vigk kakge senaglia reji
Kad urejim tak liepima
Ti najliepša, Dujcio, jeji.
Da mogeli av moje
tuxno sarje ne gorieti
Ola liepsti rajske moje
Kim prilike nije na vien
Kako voda Dli bijej,
Auygori oghagn hodi,
Kako mirno senaglia leji
Povietarje ko prohodi.
Kako Nebbo zobračuje
Ive av svoj pro naravi
Dako i mijao moja klaguje
Tebi slatka moja gliubavi.
Paček Dujcia satravgliena
Vriegeje samoj tebi,
Kaji gliubav ma xugliena
J dragt xivot moj pod Nebbi
J koti yko odvratiti
Gnu ad tebe ma gliubavi
Onti yko samayiti
Iva mogujsiva ad naravi.

Jer ti prij

Jer bi prije dovratio
Kebbo, semgliu, ogagn, vodu,
I ponosazu ugratio
Da ne ide u svom hodu.

Paceh prije izvaditi
Onbi mogo njta i voja
Ju njta obratiti
Velicine njta voja.

Nu sapovied ejje voja
Da ja budem malo njeti
Preckiu malo, liepa moja,
Kad ti rečem jachue umrieti.

A magnechiu usiniri
Kad umorim di mene
Atko budem ja pafiti
Xeglie tvoje nezmiglene.

I usinitchiu sto xivotu
Samo gtaje cinis momu,
Ghubeti rayku svu liepota
Vovom bitie nevozlomou.

I kad umrem tuxian verchie,
O nemila, varla, i huda,
Hah pojcialit me nepreukie,
I teyki yrok mojeh tuda.

Ak pritiupa, draga, i mila,
Kasi meni xivot pravi,
I kasi yrok slatki kila
Da tvoje sluga xiv boravi.

Sam jedan put name obrati
Te gliuvene surjde tvoje
Da ognih budem ja imati
Kako prije sve pokioje.

Obratija umilgi

Obratnik u milosti

Prije negh budem duk pytiti,
Jer u slatkoj ja radgi
Na pogledchru blaghi umreka,
J raylogje kad gnetkada
Xivot mojru provodile,
Dami od smarti budu sada
Provodize draghe, i mile.

Gliepe ovi sve gliuwene
Ke pogledom vepelime
Naucipe gliukit mene,
J umrieti nauçeme.

Jone, kipe meni ybrana
Bile Zora u ytorci,
Budu u saprad mjek dana
Kobne swijde, draghe ovi.

Nu ti wardja wardie stiene
Nechije na ove me xialgi,
Jna molbe ponixene
Jstne ochietica d milgi.

Pacek stoje vruçije, i jace
Umnajajru molbe moje,
Vi mnajija, wardia pace
Mje umnajaje nepoktoje.

Ah saprozi samuknula?
Taklime hoch shuprati?
Dgtinezi plakao ciula,
Odgovormi kniej podati.

Alli vajmek itiem besiedim,
Ikiemli tratin nesi moje,
I'glukom stienom, i'niemom knidim,
Ki ne snaju gliubau stoje.

Alto nechije

Akò nechie drugo rien
Daj sa utiehu moju najveckiu
Bezpi budem da umrieti;
Ivighrestie da umriechiu.

A nemila ò Ghrubavi,
O Ghrubavi priha, i varla,
Ovje, oro poraj pravi
I nevoglia neumarta.

Otvamnuta jedna vila,
Ka smart xeli vidit mju,
Sa ukasatje prem nemila
U mom smartnom nepokoju.

Nechie ipunit me pagruide,
Glas udari, neçi brani,
I da milost gne ne kide
Na smart, smartmi ytu brani.

I ziech saybe gtre svoje
Glas ne pyta, a od jeda
Na cias straxni marti moje
Gne neç jednu cias mi ne da.

Ghrub: Dasam sebi obeckiala
Ja odgovor koigod daki,
Kako samti vienu dala
Samo neçi tre shyciati.

I' raslogomti sad na mrene
Ti se mogo potuyiti,
Da ziech chiudi nestmigliene
Nechie stbom govriti.

Ti govoriye da nemile
Jajam chiudi, i naravi
I da oghgnene stiele, i sile
Nestnam setju od ghrubavi.

I Zienech

J'zieneck dachies sarze moje
Tako koreck privratiti,
J'na neei mene tvoje
Glubovnikom uciniti.

A ti neznas; uci moje
Kako slušat marze, i ciuti,
Avale, keje ne dogoje
J'ke mlado moja ne chiuvi.

A to liepom zovuch mene
Ochicajnom tom hitrogi,
Ka izprayne, i bej ziene
Dajcim na svet sve lieposti.

Korynoje tako meni
J'stavaje moja izbrana
Svak da mene priekom zienu,
J'nemila da san svana.

J'ne tajm ja ghriel daje
Otemilaje cinim nieri,
Alli krepst velikaje
S'glubovnikom taka biti.

J'samerna stvarje ono
Ito ti u liepoj svoje keru,
Daje dullo usiono
A daje nasim nesmiglieni.

Ne ho kochies i ghriel biti,

J'sramota s'grum velika
Otemilgne biti chaudi
Na gluvejni glubovnika.

Bezi meni, kad nemila
Htiehje tebi ukajati,
Jeda mada, kad bi bila
Pravda milu neimati.

A ytinu netie behti.

Dajam milgo naku imala,

Miejte smarti kadjanbehti.

Draghi xivot tej padala.

A to onada kadji bio

Prominio ruho i lige,

Teji dochte usudio

Meghin cayne dievojze,

Ghdie qite igre ti pozarni.

Tvijem igram rasbludnima,

I zelove cayne oguarni

Nepteniem zelovima.

Tako jgite da upomena

Vmenije pagni, i stidi

Krog cinienja ev himbena

Klemenite vile uonidi.

Alli veblo vijegne odigara

Sriedoknje u to pravi,

Od tojek da privara

Nitkge od nas i ne stavi.

I kad samte ja ponala

Vhitime saraxba gliuta,

Dak daje dupia moja guala

Toga od bluda ne tegruca.

Pacek niejam ja pustila,

Da od nestkladne ve gliubavi

Otrvana gliuta sniela

Vmomije sarzu ustavi,

I najpglie ti u meni

Kiji ino uvniedia

Nego vi ziet rumeni

Kije od ytik magni dio.

Viti sillon zelivane
Aho ypliunnu zelav yti
Neuvnighiena siaj gtane
Jad prikora vase ozijti.
Ali rezgi odi sada
Kaki dobit tvoja bla
Jasam smionstvo tvoje tada
Liesim Vilam ja odkrila.
Vark Manje viek saiala
Orfeye od Tracije
Tako strasna smart podala
Od Traciatskikh xena nije.
Ko bje imo ti onada
Milgtiva da nije bila
Ona kojij velje sada
Daje huda, i nemila.
Nu nemila nije toliko
Od potrebe kolkije
Ja smionstvo tvoje veliko
Ja sve vogle sve tvoje.
Jer toliko kadji smio
Jhdijam huda, i nemila,
Da sto bi opet ucinio
Milgtiva kadbi bila?
Cijnu miloj, ku podati
Noglatijam primioji,
Ki ino od mene moji izkati,
Ki ufat ina, snan akoji.
Sajeto miloj od gliubavi
Ludo na svet podavaje,
Ka pri drugiem cim boravi
Manje opet ijete saje.

Kad Gliubavnik

Kad Glibovnik jeji brase,
Jako darje mene u zieni
Cijmi gliubi, gliubi paze
Draughe, i xivot ovi meni.

Dalekji Ivan reda.

Od glubavienek rojek sprava,
Sebo nechie, semgla gleda
A gveku smart padava.

Alli d oviek vecchie mge
Mene ciuvar, i braniti
Cias prijeta, ku nemge
Jua nlla oguarniti.

Sajto ima u omrazi

Dyua plemstvom pongita
Daje ina pomnja pasi
Negli yta cias cestita.

Stobom dalkle budi vecchie

O sovorko mir suglieni,
Nemoj, nemoj s' ve nesrecchie
Dongiti nemir meni.

A pameran atto jeji,

Sebesimye ne protivni,
Mijao stiera, xeglie adneji,
Na dalege biepi, i xivi.

Sajto xivot uguliti

Zrech bogliejni od glubavi
Dose diello mge riti
Prijtene d naravi.

A krepoje vienij prava

Ivar ugodne gtaviti,
Kad nastijue nemir dava
Seto ugodno mge fiti.

Lovr: Kadje

Lovor: Kadje Dujua noja gubij
Xiviet vecchie maku nije.

Gliub: - ko krepna diella gliubij
svaku neglu pndbije.

Lovor: Bogh gliuveni ghdieje sio
Niedna krepj myta neima.

Gliub: - ko nemge soto bi krio
soto ymgec neka prima

Lovor: V potreti od gliubavi
Nije mire, ni sakona

Gliub: - Dalecinom svaka gdravi
Banna gliusa, i usiona.

Lovor: Saludye bescj, i kije
Banna u sargu ka boravi

Gliub: - stara gliubav najpglje
Pri novome saboravi.

Lovor: Drugo sarge da pritira
A ne ovo, liepa, u meni,
Atli drughi da oxingliva
Duhme, ne ovi satravglieni;
Jadabihje promienio
Kad bih moglo gtaviti
liepog voju, s'ke dan bio
Moj yglasi vrekoviti.

Gliub: Brieme s' knilim letuyetime
svaku gliubav pleje, i kara

Lovor: - Ku prije gliubav neghli bime
Dujciu satre, i pohara.

Gliub: Tako dakte nije lieka
Ivorn gliuvenom oglyne, i plame

Lovor: - Moja gliusa ranna, i pnieka
Lieka nejma negh smart same.

Gliub: Smart?

Gliub: Smart? smart liekije ranne raje?

Danu sluziaj moju gudu,
I cin da sve nezi moje
Vom xivotu sakon budu.

Ja ve er smart kom priesite

Da kochiete vi umrieti,
Kijegu odluke temeglite,
Vapiek sarja, i pamei.

Neggio isprajno prem ruredna,
Od vaj ludiek gliubovnika,
I biciaj samo jedna
Satraugliena od jenika.

Nu ako bi dopla i kada

Da mahnitij tija varla;
Inaj, xivtom kojem tada
Dabi i ciaz moja umarla.

Xivi dakte da ne izgubije
Sebbe u takoj suprotivi,
Pacset mene ako gliubije
O' Lovorka, poghi, i xivi.

Poghi, i xivi: ja od sada
Sa biglieghetkieu pravi uveri
Srey, i rasbor da se vlada,
I da niezi bej pamei.

Kad sve pomnje stavije raje
I prid mene svej biesciari,
Dake u napried otci moje
Stebudu ighda vech gledari.

Lovor: Ah gudo prem nernila,
Kochie morki ja xivglieti,
Jach brey tebbe, dugio mila,
Kaji xivot moj na vriei.

Kakolichie

Kakolichie ja do vika

Indu momu varhu daki,
Ako varla, kuda, i prika
Nebudeme smart sharati.

Glub: Nu stojis ugravo,
Dgtisamte ujdarsjala,
Pacek tji govorio
Dgti, i dgti ja slusjala.

O Govorko poghi vecchie,
Poghi sa greek mira moja,
Ive utaji tvoje smuchie,
I suze stri s'liga tvoja.

Jeye i mnogi ini boje
Gluubovniki, o Govorko,
V nevozli koj stoje,
I koj zvile ko i ti gorko.

Svaka ranna noju ima
Bolej, ka naj krogie i davi,
A ti njesi nad inima
Sam ki placej greek gluubavi.

Lovor: Inam da nijam sam na svieti
Ja Gluubovnik, liepa moja,
Koj xelim jach uornieti
S'gliuvengja nepokojja.

Alli samje nad inima
Moghu danaj svati i rieti
Jghled xiviem, i martvima
Od nevozlia svieh na svieti.

Jer sapovied getra tvoja
Ste da meni na smart pochi,
A bes rebbe, liepa moja
Sajto xiviet nechie morki.

Glub: Danu

Gliub: Danu, bratce, pogli vechie,
Dayci moje nesi u zieni.

Lovor: — Ah diegliegne puno smechie,
Koj grabi xrost meni.

Kakochiute staviti

A jash koje chutim muke,

J nedajmi duk prytiti

Odi tiepa u ne tute.

O dieglienju paget momu

Ja smart chutim ovu vatu,

Koja sargu strauglienomu

Ivak eiy dava smart neumaru. r.

Scena Cetvarta.

Gliubiza sama

Slatka ducio, ducie moje
O Lovorke moj gliubjeni,
Ah da moza nesi tvoje
Vighiet ovo sarge u meni.

Sarge koje mozese vatti

Stemilime, i varlime:

J najkruje komu datti,

Jerga neznaje, mozese ime.

Smam sajeto na sem vichi

Bolivbije gnime u seli,

Kako stidije da boliti

Sargeje isto bude u telbi.

Nije tyniek u Gliubavi

Ducia neggo mja, i vja,

J od nasjega u naravi

Nije vechiega nepokojja.

sto pomaza

Što pomaga tebi, brase
Daj od mene glubien jako?
Što pomaga meni paše
Dame yvarno glubije tako?
Sajeto udeju punni slokie
Kaj hoch daruvar rasdigliene,
Ako glubav blaga hochie.
Vighietinay sadnesene.

Ati sajeto o glubavi
Hochie da smo mi jedine
Ako udes viem ne pravi
Baddighieniek sad naj čini.

Frechne svieri u planini,
Koiem narav ne postavi
V glubavi sakon ini
Neggo sakon od glubavi.

Ah sakonu gludjki slepi,
A negludjki si sakonu
Od glubavi sa dar tiepi
Ki smart davaje ~~muftionu~~.

Ghriescit na viet slaj akje
Kad naj na ghriek narav vodi;
A ne ghriescit potrebnje,
Er nam s' ghrieka slo dohodi.

Ah Naravi punna mechie
Ka sakonu mojse opiti,
^{Ah sakonu varlij vecchiq.}
Ki isetese narav unediti!

Nu što velim bes pameti
Glubovnikje sloes broj,
Sa glubjenu stvar na viet
Kje od smarti straji, i boj.

Ah Lovorko.

Ah Lovorko moj glibheni
Da to samo moga biti
Ja tu gliblav umnit meni,
Vidiotime sad umniti.

Čiasti slava, čisti sveta,
Plemeniti duši kasi
Setit, i obrana, i priuča
Na svet meni Božigasi.

Sve glibvene me posreude
V sargyam že imala
Ostrem magiom tvoje opude
V menijam ja saktala;

J etojk na tvoj sveti
Otar stavgliam sva vepella,
Neka budu igoneti
Da ne bude ni pepsela.

A ti prosti Duccio moja,
Moj Lovorko draghi prosti,
Er glibiza vierna tvoja
Nema u sargu svom milosti.

Prosti ovj kase juva
Debi u nešim dmetniza,
A u sargu glibezgliva
Tvoje bracce glibovniza.

Er akoji sarze meni,

kako sajto bracce jeji
na sramotu moj glibheni
J od zemlje, i od nebesi.

Kad nij liže sje lieva
Tvoja mladaj, i ydiče,
moju u syah kan prlieva,
Moj u ydajiem Duh ydiče.

Ah boleži

A bolesti svetolike,
i' kličji u trudu ti pod neli,
šanne odovne, muke prike
meni jezu, a' ne tebi.

SCENA PETA

Miona, i Gliubiza.

Mion: Vechje nemij meni kniti

O' sestrize ma' gliubjena.

Gliub: --- Vaimek s'otrohu uciniti;
Etto jayam odknivena.

Mion: Lieposamte rajumila.

S'otje smetaj? s'otje ghubyc?

Vavnojanye domijtila,

O' gliubize, da i ti gliubiy.

Sad ytinu smam o'zitto,

J ciuvayse ti od mene,

J hoik' darciat tak skrovito

xeglie tvoje te gliuvene

meni knije s'otbi imala

odkni samo parvoj meni

kjasamte voj gledala,

kakto xivot moj gliubjeni.

Ah s'otgi kize tvoje

bumenillom tak odilla?

ne ramije, o'ptienoje

sto, gliubiti, moja mila

Gliub: Dobitajam ja dobita,

spoviedam ti etto sada

Mion: --- Kad vech nije stvar skrovita

spoviedajmi bratce tada?

Gliub: J ja mogu sad psonati

sud malakar s'aza moja,

er nemogce usdayiati

sille plama gliuvenoga.

Mion: Prok sovotku ne'rechnomu

kolikgi o'tra, i huda

toliko qet tozu u' vomu.

Vavaje vechie muke, i truda.

Gliub. ko nemilg.

Gliub: K'o nemilg usiona

K' milgtinje ne pragahtia.

Dak nemilg nije ona

Od milgti, kase raghia

Mion: Nemogje poroditi

Od Korena lepa, i drava

Čemer i otrov jedaviti

Koj nam i smart podava.

Ku rastikoj regji, imaju

Ueghiu sobom, keli macki?

Nemilgti, ke u neghiaju

J milgti bes pomacki.

Gliub: O Miona vajmek meri.

Mion: — Vdazifu o sebrize

Liek u rvenu potijteni

Potijtene d xenize.

Gliub: Pognat moje cijto sada

Pravi biglieh d milgti

Ja svoj, imoj pokoj kada

Ja utešem hitra dohti.

Nemilgna tadbik bila

J hitrinne punna, i manja,

Kadkh grega ja gojla

V Gliubari bes uffanja.

Mion: Bes uffanja? nu greta

Do mi regji, vilo isprana.

Gliub: — A neznajeli da d dietata

Dubravkyam bechiana.

Mi neznaje da getra sila

Od sakonae smartje prieka

svakoj, kati squarnila

Vrene svoja vierenika.

Mion: Da to lud:

Mon: Da to ludno ta stvar sama
Teki slobod moja ujeti
Gluvenoga draga plama
Da ne budeje otkruchiti.

Oz oviem stranam hi sakoni
Starisju, numi stjavi,
Dianini, alti oni
Koje nami glubav stavi.

Glubav naciem u pajima
I prvju poragkrije,
I naciem godijctima
Raste, uniesi, i umnapije.

Nemogese nauciti
Neggo d sama sebbe iztoga,
Nemogese ni primiti
Nauciteglia od inoga;
Neggo same d glubavi
Svoje ije (ak ciudeja)
I sapovied od glubavi
Kucja semglia, i sebeja.

Glub: Ja kadabih zvez sakona
Dianina smart imala,
Nebkimi ikad upiona
Opet glubav xivot dala..

Mon: Di pameti jeji male
I ludiem pomnijam nem trojne,
Kadbi také bile gtale
Xene, i Bogom dobro brime.
I smarti takoj podlogneju
Ke razbora ne imaju,
A one koje hitre jesu
U ti sakon ne upadaju.

Dati sakon

Dati sakon sviek umori,
Koje u' griek jesu upale,
Kucike ubojke, svetli dvori,
Bres xenaki puste stale..
Jako legod lude upadne
Bajlogitije umoriti;
Sajeto ono seto ukradu
Skumiju viejno skriti.

A ciaz vienij ino nije,
Neglje cizna ukajati,
A ciznaje ka umije
Polniti, i vladati.

Jto neka vak vienije
Kako kotie, jachiu ovako,
Jeye ovako vidi, i cizje
meni, i vizhet nechiu inako.

Glub: Jgu tajte izpragnuti,
Ke nemogu vierovati,
A diehtje od krepoti
Pustit, nemose seto dajciati.

Mion: A dajciati, koji brani
Bres pametna vilo, i luda,
Oni polkoj, gladije hrani
Od gliveniek polkoj truda.

Kratak xivot naj je odvecchie
I' samiem jedniem sa ucivati;
A sakomoj gludjka nechie
Nam miloti nije dati.

J neka snaj seto nad svima
Prebnije smati sade,
Vlikomo draghe gnima,
Kolikomo tiepe i mlade.

Kadnamje sme

Kad namye stne liepgt mila,
Alli namye mladg neda
Ostajemo pyta spila
Drobničk Pecla, nu bej meda.

Jtakgmo mi zregnene
Kako suk pagn u dubravi,
Jod nje zret rumene
Na mardeckij plezan travi.

Neka gliudi sve govore
Setoje rieti gnim na voglie,
Kiedan d gnih smat nemore
Xeruku tugu, i nevoglie.

Bazlikoje prem velika,
Koj na svet nje prozlene,
Meghlu bitiem d Giorika,
Jmeghlu bitiem jedne xene.

Setoje vechie Giorick stara
Jvaynij on dohodi,
A liepgmu kadje shara
Iadarnuye pamet ridi.

A nam liepg kad pogruki,
Alli mladgt kad utece,
Suje najce dobro gubi,
Bieci i glubav na dalece.

Er ako urejom d liepgti,
J mladgtim vdivamo
svacia saza, s' kich radgti
Neyreene uxivamo;

Nemguje tako yrieti
Koje gadna stara xena,
Koliye manj svak vighieti;
Jtakgje gtaugliena.

Sato nije

Isto prije negdje bude
 Tvoja liepa pohačati;
 I prije neggo ove trude
 Brieme tebi bude darsi;
 Svani na tvoj urep oči
 Dokli tiepa jesi, i mlada,
 Kemij tvoj dan u istoči
 Dako topit sred sapada.
 Setbi lavu varloj bila,
 Ito Givieku pamet svoja,
 Kabje d'gnik sajtedila
 Kad potrela doghie kja?
 Dako liepa najin izboru,
 Kaje u nami krepa prava,
 Ko u Givieku pamet naru,
 Kako u biesna varloj lava.
 Sad u diello p'gtaughajmo
 Prije negh svenne naje tize,
 Brieme tiepi uxivajmo,
 Uxivajmo, o' sestrizze.
 Moje brieme promieniti
 Mrazne simu u prlietie,
 Ku kad nami bude stiti
 I tiepa liza rano zvitie;
 Kemogjeje p'vratiti,
 Neggo u viečnoj simi ghine,
 A u mraz, i led v'kroviti
 Obrackiena ghiubav stine.
 I na greco suke kja,
 I kja ureno zirchie opade,
 Vratitje ghiubav moje,
 Ku ghiubovnik ne ikade.

Gliub. zrenim

Gliub: Zienim ove neči tvoje,
O Miona, samo daju
Ja iskuciat saze moje
A ne sajeto ytinaju.

Au nacine ako layne
Nebudymi ukajati,
Layne alli; u svietu cizajne
Daje u nješta pir obrati.

Sajtojam odlucila
Stokrat prije ja umniet
Negli i malo, moja mila,
Cizaj prijetu oguarniti.

Mim: Ja vighila prije ikada
Otvornute njejam xene,
Kako tebe vidim sada
Na mramorne nacim stiene.

Au kadaj odlucila
Jachiu tvoj pir vaj smetiti,
A ti pava, moja mila,
Setote upitam dtejmi riti.

Vinujezli tvoj Dubravko,
Kije plemytom slavnem regi,
Da uivien krepak tako
Ko i ti u cizajti stavna jeji.

Gliub: Sadchiu u smiel ja udneti
State yprajne neči tvoje;
Kako vieran moze biti,
Ako ne ma gliubav setoje.

Mion: Do Dubravko da ne pogna
Plam gonucki od gliubavi,
Di ne pognafe, ah xalgena
Jnema chiudi; ni naravi.

Umiye on činit a' mučiat,
O Glibize vrenj meni,
Nemjse u ovek ti ufati,
Ovju ughglieni pokriveni.

Čupetine u naravi
Nije na svet jvavnje,
Negli ona d' glibavi
Ku koprena čajna knje.

Dvoj Dubravko glibi braće
Glibi sajto, nu ne sebbe,
J' glibeckij svak čaj jace
Jgukije sama sebbe.

Glib: Da Boxiza, kja odgara
Kumark cesti, i stectie
Glibvenemga plamom igara
Er umarka sajto nechie.

Mim: O Glibize, nije ona
I' gar Boxiza, nu ni vila.

Glib: — Ito govornje, o' Miona
Allijise pomamila.

Mim: Ngeli snati stojnu tvoj,
Gadnu u' dielim, zarnu u' lizu

Glib: — Pognam dobro stojnu tvoju
Onu gardu Ovcianizu.

Mim: Ona gremu dyciu i' rani,
Gremuje ona pokoj pravi,
Ja to prytaj svud po strani
Onje skita igne glibavi.

Glib: Vigh ku dakle gremu mogu
Glibav ngit ja do stojnu,
Atko Glibav tbi mnogu
On pgtavgha u' tvoju stojnu.

Mim: Ziech gne

Mion: Zieck gne ranno on po gori
Sta lo ne ide, neggo leti

Glub: — Sato svako jutro u zori
Eijem trubit rogh prokleti.

Mion: Puklo u podne kad najveckie
Svi od tegu gliudi rade,
Skoncian da gnom i sun smeckie
Od Inuxine onje ukrade.

I po putu neznamomu
Ghdie gliudskoga traga nije
Kjescivuje doghie momu,
Jsa gytj plot se skrije.

A iz ploti ona istoga
Sva bytrinne punna plake
Slucia mladza strauglienoga
Xegne milbe, vruckie ydake
Pak sve meni priporieda

Ko s'gne plama tuxian gori,
Ko gnoj gnighdie mira ne da
Jrugh tako gnime tvoi.

Danu sluciaj setjam s' toga

Ja tu sluxtu namigbila,
Zieck pukoja pascek woga
Setjam dozad usinila.

Od sakona odluka yta,
Koja hotie da se ima
Vidarjciati viera cija
Vierenizim gliubglienima

Isto ona saporieda

Atko ghdiegod s' diella puka,
V'nevien' Xena ugleda
Glubglienoga vierenika;

Moje gneva glaviti
Na namotu roditeglia,
Jednomye jediniti
I klyemje cizna steghne xeglia.

Glub: Jge nam dobro; tako glavi
Radivga stojna svoja,
Taporzate Siona ydavi,
A vojstava Goroctoga.

Mim: Danu ključaj moja mila
Sotnik od toga sebi yiti,
Jasam stojnu naučila
Ja tvoj pokoj vickoviti

Da neviesta mlada bide
Danaj dvejt u onu spilu,
Da gliuvene svoje mude
Jppokoj u gne krule.

Onje sato pun pokaja,
Samo zeka cizaj testiti,
V koj ima stoina moja
Segnimye u spili sadnyati.

Du sajkozit imaje gneva,
A stobornikie i ja biti
Ja pridoka, breg kojega
Ivechie ypravno namu otiti.

Od saveje tak mazyechie
Slobodnackieje tako grati,
J bez truda, i breg mechie
J ti; i chizjko cizaj imati.

Glub: Prepozije domytila;
Da isto ucinit vechie graje,
Naučime moja mila
Ghdiechie obratit mije stupaje.

Mim: Na sred

Mion: Na sred spile [dobro upaji]
Kaze stene u diglinu
I' deyne strane kude ulaji,
Nackiej jednu ti puktinu.

Negnam jeli od naravi
Odli rukom ucignena,
Sarajlajujoj vrata u travi,
Barstanomyu pokrivena

Sva unutra tmastavaje,
Vark gne samo odigara
Jedan stor mali gtaje,
Odli svetlo u gnu udara

Sajto jedno liepo usagne,
Jveomi samienito
Jgliuveno sa uxivagne
Miesto stajno, i skrovito.

Glubovnike skrovno ove
Ti imaye priteck i cekati,
Dogovore sa gnihove
G'vrim ocim razgledati.

Jachue u to poprijeciti
Stojnu u spilu da onde
Pakchue id dalek soud kredit
Pute po ksem Dubravko ide

Nekom bude on izgubiti
I ja sa gnim uglijetichue
I prije neggo bude sieti
Oncaj gnega u hitichue
Pakchue potet mju stojnu

[Dakomge. sgovorili]
Ja svar stli nedgotjnu
Ujtoj pruvat moj spili.

Tickiej on. cij

Trčije ončaj pristupiti
[Na Karagru pomna momu]
Sa moč sakon gvačiti
Proč Dubravku neviernomu.

Obečemo polje stiti
S' stojnom Zargue Redovniku,
Jhriekie yao dnjeiti
Duge d viere viereniku

Glub: To u Chajla Dubravkoga
Da dvedemo sina ytoga

Mion: — A sajto ne, kad gnegova
Neviernotje teli mnogo.

Nemij zienit daje tako
Ne pravedne Gorstak chiudi
Proč sakonu, i naqako
Sa su korit da on sudz

Dachie dobro svoje vlaytito
On podlgit Stchienomu,
Ali sveto samienito,
Podlgiti svetovnomu

Glub: Da jachiu ove mje zenize
Na stipayku satvoriti
Jtelije Provdiže
Vierna mja dab voditi

Mion: Vechie ubiegi, nemij shriti
Dogh, pritegi pute grima

Glub: — V Zarguachiu pristiti
Poklonitje Bogovima.

Civiek umarli er nemogce
Dobro svazit vit nieya,
Ako gneza ne pomogce
Moch neumarta d Nebesa.

Mio: Sarge Kije

Mion: Saze koje Boga gluku
Zargue u vakom miestu ima
Pzki u spilu, i ne gubi
Brime s' diglinam tim vojma

Gliub: Ne soveje gubit brieme
Kadje molbe podavaju
Bogovima neumarlieme,
Jto brieme ki vladaju.

Mion: Ti poprijeno dakle hodi
Gopseje k' meni vrati,
Kemoj dake duggo odi
Budem danas ja sekati.

Ako pamet ma gorista
Dobrogamse uputila,
Jamo utome malo smeta
Daje netki odignila

Ku i gne skaienje; mjece vo
Od pomrchi meni biti,
Jer idajstvo tiebi je novo
S' noviem varham samotriti.

Jerstenku mom viernomu
Basumieti imari dati,
Da u ovom miestu jtomu
Sgnimchuje ja saptati.

Jerchue gnega sa glubizom
V ytu spilu upraviti
J smionye sactenizom
Varh xivota gvetiti.

Jerchue on sij pomna, i karla
Ovit k' zargue bedovniku,
Ju omrazi ostra, i varla
Nagne yfrizat sarschu pritu.

Juchue s' tughien

Tuckiu s' tughiem ja Gvriekom
Hitro cinit uhititi
Jon ciaz strajenom smarti prikom
Prok salkonu umoriti.

Tako udeja kad smartnoga
Vlas gnoj xivot vecchie smarti,
Lovorhaskiu imat moga,
Koi zicek gne name mayt.

Kuga vidim ja koditi
Ah na bnieme ko dohodi,
Otrichuga izkuciti
Sim glubizu cekam idi.

Svernoguchia o glubavi
Doghi, doghi idi sada
Deje u momu lizu ystavi,
I jesikom njem vlada ~.

Scena Scesta Lovorho, i Miona.

Lovor: Cuijte o Dui placniet strana
Cuijte kako s' varle odlute,
Vniye pdat vil izbrana
Novu bley, nove muke.

Nezighienu vighte silu,
Od nevozlic, i sialogi.
Vighte glubav jash nemile
Vpntizi d milgti.

Ma glubiza nemilja
Negh nijedan duk pakleni,
Pasce od Pakla jge varlija
Sajonieda xivet meni.

Neka nadan

Neka na dan tvojch krati
Bry usanja, i polkja
Bude ova to idijati
Jach neprukna mladoj toja.

A to sajto nije vriedna
Gne ostre xeglie nastiti;
Vciay jedan, ma smart jedna
Kadme bude umoriti

Mion: Ki sred pytiek ovieh strana
Cirujem zovilit toli gorho
Svek od glasa ne poznano?
Tiji, tiji o Lovorko.

Lovor: Dabi tako tuxian bio
Suk ppeco gola stiena,
Alli Dajanye bratio
V'stup stanya od kamena.

Mion: Mi katke chivye sada
Od kad tie neukha dala
Dvoje tuxbe Vila mlada
Daje od sebe postujala?

Lovor: Ko nemahnit, koj bude
Xeglie tarpiet neymierne,
Pun gonukie ter pojunde
Kagkie vodu sabagneme.

Netom u gne vsta squasi
Smart popije, grob otvori
I prije xivot svoj ugasi,
Keggo xeglie, kaga mori.
Tako i ja duggo brieme
Vnemaki bluyuki,
I plamniem gliweniame
Payeckije, i xegbucki:

Je kladenga dva riu ghiera
Okli y stiene klipunte
Sarga mragna i studena
Kagglu vode jedovite.

Ila semera, gorki otvri
Kavigamy vaimet meni
Jugari xivot ori
A nemogsk plam gluvoni

Mim: Olovorko, Hlihoje

Gliubav silna na sem svieti,
Kliko ona moce svoje
I' napiem sarzem maghe uperi.

Jna nacin medviedize
Neprilicnom vomu stotu,
Ka jecikom stiku, i lige,
Jysem kugod da lepote.

Jnakoti po voj mochi
Nekorjtan na svet bio,
Jyvan gne by pomochi
Samanije porodio.

J Gliubovnik tako ludi
V nevjety uem pogaghia
Neprilicnij voj poguudi
Cinj daj gliubav raghia.

V porodu koja vomu
Drekezeje nedgdrello,
Ju nacinu gne svatomu
Kamie ugodno svako diello.

Kadli yrayte i usinije
Snajna, jaka, i velika
V naravi promienije,
J doghie gotra, varla, i prika.

J najpolie

Inajpote. kadje ystara
Glubav najsem u pagima,
[Ivanu isto naj tre, i hara]
Pomankagne vate ima
Jer atke napa dycia
Samo u jednoj myli umiesi,
Jo' gnoj mylek vech ne kucia
A ne myli pod nebesi
Cini ysta misao ona
Daje u ystoj myli yseti
I keje raglia smat upiona
I ygu blenje od pameti.
Tako glubav, ka ima biti
Kas, i pravo uxivangne,
V duggochiye obratiti,
V sta htiengne, i konciagne.

Inano sarge sato onje
Kje stavno ne priiva
Kegh gliuvene xeglie nje
Cyto krati promieniva.

Lovor: Prije neggo promieniti
Budem glubav moju ikada
Xivotomchiu pnyratiti
Vmnietichiu prije od jada.

Jer Glubiza liepa Vila,
Kame suya, i satravi,
Huda onako, i nemila
Menje xivot sama pravi
A umarlo tielo jedno
Ka svet vladat moakno nije,
Pasck darsiat nije vriedno
Iva sadarsa, dycie dije.

Mion: O nesrečni svietu Pajtine
Sta kjeje trude rudi!
Sta kulite slu namien
Ej opakainja vodi
Kako hitaj naprako
Griubav, Kate me, i davi,
Kako sarneje na slo svako
Proti zakonu, i naravi
To dabih ja tak gliubila
Ko d mene neima ziene?
To dabih ja tak striedila
Ko iniek sledeck bijes d mene?
Priekih oit dabrata
Gdiie gliubkoga traga nije,
Mojom rukom pajek dala
Smartih ijoj meni nije.

Lovor: Kako u plamnu ognjenomu
Kato svak sijaj liepnije izlasi
Tako u bitiu nevolnomu
Svegtje viera liepnia pazi

A nemoga ukajati
Mok gliuwena ve stavngi
Medbitnj neggo urati
Od neumarte nemilgri.

Ju' voliziem nevoliam
Kijem prilike nie na rati,
Ju' mudiem, i u tugami
Uticka ima ova biti.

Il'i bude sarje moje
Svegtje pajit, i goniet,
Il'i smartne nepokojie
Stokrat na dan otkiuekiet.

Žeek ovako lepa yroka
Lagahnichie meni biti,
Trud, nevolja, smat sejtoka
Plaz i ydaji viekoviti.

Inekaje vele prije
Xivot ovi sargci meni
Neghli sargu, i dypije
V mom sargu plam gliuveni.

Jerje boglie. nju glavu
Jyti xivot vghuliti,
Neghli verna gliubav prau
Lujem kienjem promieniti.

Mio: Mije diello viece od slave
Od yvayena gliubovnika?
Seglie uniesit tak nepravu
Bez uffanja, i bez lika.

A sajetoji yvan puta,
Sajetolije ucinio,
Bez chiuukienja ko knid gliuta,
Ko vier getar, i nemio.

Dyci jednj, koja nechie
Bez gliubavi dni trajati,
Nije tughe gore, i vuchie
Neghli u vien pribivati.

Jerje od grieka samo nena
Griek gliuvene nestavngri,
Dielloje od sarga protijetena
Biri u vien krepak doyti.

Testavngti svaje imaje
Ke rayborne typte smeckie
Ke od gliubavi slaj vrieghiuju
Punne tughe, i nepravie.

Lovor. Nu mi reži malo sada
Gluhooniče bej rasloga,
Kijem rasbor plaki vlada,
Kijem gospodi nešije mnoga,
I ludom tojom tom krepoti,
Kome mladoj tvoja slavi
Cijte d viere i savruti
V neštavnoj svietni glubavi.
Isto u onoj mase vili
Gluhit sate ka ne haje,
Ka sa poraj tvoj nemili
Od mramora svegk tverghiaje.

Jeda Liepog? nije toja.
Uxivanje? velle magne.
Milog? zvielye bej pokoja.
Kar? we gluhije ti upagne.

Nu ako uprav vidiš sada
Ti ne gluhije ugnj ino
Negh vječni yrok tvoga jada,
Negh skonciarije tvoje ytino.

J rakgi bej rasbora
Da gnu kochije svej gluhiti
A do smati i umora
Svej ne gluhjen od gne bitti.

A ykazni, o Lovorko
Jur gtavi sebbe ytoga,
Pgnaj tvoje ktie gorko,
Pgnaj daji van rasloga.

Jeda nechije mork imati
Korke svak crij slaghie, i jasse
V te xeglie sve stavgliati
Sebbe gluhit, slatki brace.

Lovor: Naghremie zick gliubize
muke primat, trude imati,
neghli gale sve stiklige
v rajbludi usivati.

Jako udey odlucio je
da nemogu i'gnom xivglieti,
sve radgti nekta moje
meni danas budu umrieti.

Do da kikh ja odlucio
Drugoj nigrat gliubav mnogo,
jige da mogu nekik krio,
jige da kochiu ja nemogu.

Jako u ko brieme ikada
do kriet bude krienje moje
at mogujsvo ko mnom vlada
sve u to stavi mochi svoje
Molim gliubav, i nebesa
da prije oni meni ugrave
krog prijudna sva ciudga
krienje, i mark dami glabe.

Mion: Naghioniza teli tako
Qvanim sarge sve poraji
Gne nemiloj postli tako
Jebbe ytoza telki omraji.

Lovor: Miona moja, imaje snati
da ko milu ne ysta stecki
nemogemu muke dati
Jytku bole, mid rajvecki.

Mion: Vienij meni da te vara
I tobome da nugh tvoi,
Kadje samnom raygovara,
da mge snati setogovori.

Lovor: Gliuvenaja

40
Lovor: Gliučenju me dobiti
To bej narke i bej miere,
S' kje mčije suđ slaviti
Od stavngti moje viere,
S' ovom vjerom dobitičku
Nebbe, semglin, i gne silu,
Moje muke, otmu srećku,
Čej, sviet, i ytu smat nemila

Mion: Da utbi ori ucinio,
Kadbi uprav mati mogo
Daje ugodan gnoj, i mio,
J od gne gliubien teli mnogo,
O Gliubienij moj Lovorko,
Jate sajto xialim dgoi
Jato tvoje bitie gorško
Ja te tvoje mahnitogti.
Danu rezi meni sada,
Jako i xiv, i drav ko,
Jesiti innu vil ikada
Negh samo ovu ti gliubio.

Lovor: Parva gliubav saza moga
Gliubizaje liepa vila,
J najradgnackie od yroga
Bit Gliubiza liepa vila.

Mio: Dake kucio ti jojtora
Njezi gliubav draga, i mila,
Neghli strovi, i cernera
Punnu, i sarenu, i nemila.
Ah da moge ti kucijati
Gne rasblude, i rastkojie,
Koje slasti umije dati,
Ne potkoje doniet mge.

Kucijaj Kucijaj

Kucijaj, kucijaj teretnij smati,
Štiti me vighiet pravu
Kakojje slatko uxivati
Sreću vilu, i glijdaoru,
Koja tebe glijubi, i zieni
Vijti naćim, i pjećuđu,
Kićm ti glijubije, moj glijubjeni
Dvu glijubiju vil pritudu.
Ah da mjeće smati setje
Doli uxivat, koli glijubije
J stvar slatka, koli kije
Sve ono imat, seto ti xudije
Ćiut għdie vila tva glijubiena
Sta gonuckie tve ydate
Dvom glijubavi satravgliena
Seglie ydate, vuckie, i plake.
Għdieti velj, sve seto u meni
Di razgledaje dobro mje,
Ćize, parzi, pram slachien
J sve għtalo, sveje rrije.
Ju ovien ti pagima
Stoje, ne ja ma glijubavi,
Stebbe ducia moja prima,
Mir ybrani pokoj pravi.
Kuje sve ovo neti mje
Nijeta pri onj velicini
Od radgiti, i rastogije,
Koju ćiutiet glijubav ćini.
Koju yriet do vjeć vjeća
Jćij jerit ne umije
Vmarloga ad ćiovieća,
Nego koj kucija prije.

Lovor: Četrt rajto tipucki krati
 Glibovnikke taj nahodi,
 Komu bude sej podati
 Daje pod tom njezdorn rdi.

Mion: O Lovorko [kriah neri
 Mallo magne Duscio moja]
 Dajci dobro na pameti
 Stoti Miona velj tuja.

Vila jedna prighidava
 Stiglin stale vile ybrane,
 Cias od rieh vich Dajciava,
 Jarze i glibav ve ove strane.

Kojj sama glibav moja
 Dgtoje ko i gne tebbi,
 Krunna liepich vich Gopojja
 Vry vila vich pod Nebi.

Ji Pytteri od vredngti,
 Kojj samar stide, i proje,
 Gramani gne liepsti
 Nejmerne glibav roje
 Jer nitega gledat nechie
 Rajka ybrana gne liepota,
 Sama sebbe glibi vecchie
 Sogza od Sogza, i xivota.

O Lovorko sato ako
 v pameti mojej bi
 Nechiye glibav gne nikako
 Necharngtim pozarditi.

kako od voga siena vila
 Jgldie sama ne graje,
 Tako i ova va vepela
 Steditichie sve stupaje.

Na zaparied

Na zapoved, na rieč tvoju
Plynnachie sluga dochi,
Ju mudu, i u polkoju
Stobom biti u dne, u nochi.

O fvorokó ne gtavi
Samienitu ovu vrechian,
Od ke sajto u gliubavi
Nemogé ynack liepsiu, i vechian.
Nije rajkojie, nichie biti
Slagkie meghkie umartienne,
Steggo na ku neck tratiti
Plac, pozhitia, vjdat, bieme.

A nije slata, blaga nije
Koje platit podobnoje
Slaj, na xeglie naj milije
Jna htienje, spravnu zvoje.

O fvorokó sato gtavi
Miedit soto neck vick, stignuti,
Plake xeglie savoravi,
Praviem putom jur se uputi.

Nechie ispravno da uffanje
Debbe jasne od sad vechie,
Biesci ti mud, i konciarje,
A sagarli ove vrechie.

Jur slobodno zapovieda,
Nje dalecego ko te saadi,
Ciasti, dvori, gliubj, i gleda,
Sad akorkij, sada budi.

Lovor: Nije ovo sarge moje
Bitiegh slajti od gliavene;

Mion: — sam jedam put sej polkoje
Kujcia, ke cju ti od mene.

Kujcia, Kujcia.

Kujčaj, kujčaj pakje orati
Opet na tve nepokoj,
Neka dai mge goviedati,
Kako ucivat ugodnoje.

Lovor: Otkiona, te promiēne
Mogu meni smat doneti,
Vsti otrovim yteukhene
Svaku marse das na vietu.

Alion: Ictok milim ti ne brani
Sa dat xivot svoj vili,
Koja xive na sunčiani
Dvojek otci rak, i mili.

Ictoje ubojstvo, što d potrebe
Ti sam brasse mogu smati,
Dnem kad miloj kolk sa tabbe
Druzicem miloj dat ne krati.

Lovor: Koju miloj, vilo ybrana,
Ja ikomu podat mogu,
Atko sa liek mojek rana,
Jsame, imat gnu nerogzu,
Ktu na svarhu cinj d mene
Stanovite moje odluke,
Umom sargu utvarghiene
Kroj moek getru bruda, i muke.

Ma Glibija neka vila
Dokli jayam xiv na sviti
Bude meni vej nemila,
Jachiu vej gnoj vieran biti.

Alion: O u istinu slyisjjeni,
Jnesvjesti Glibovnice,
Tiji ydan vienij meni,
Jnanagan nevoznice.

Ja ne kriad

Ja nektiah nove mechie
Tvojem tekicem mechiam dati;
Ali na tvoje muke, vecchie
Muke opera pristavljati.

Tva glubiza tebbe ydava
Seto nemoga ja taysieti,
Et nujaje pomnia prava
Snoj neviernij vieran biti.

Tvaje miaso luda dvecchie,
Atko mages vierovati,
Da te ona glubit nechie
Ja portegnu mjesto dati.

Atli erje savejana
Stravne viere kraj ves cyti,
Ja kaje dat dajciana
Saze, i svoj xrist yti.

Nemilaje tebbi dvecchie
Druza glubae et boravi
V gne sargu, sa to nechie
Da na tebbe miaso stavi.

Dakto drugi ghdie uxivaju,
Tebbe xialoj, i plas mori:
Setoji umuko? setoji uvaju?
Ovriytfje, prigorori

Lovor: Ovakgam saniernio:
Jovakgam yvan tebbe,
J jasanje samylio
Eta to seto ciuk niet od tebbe.

J nemoga jash pognati
Xiv, martavli jasan sada;
J sa ytinu vierovati
To nemoga tebi iskada.

Mion: Ne vienijej dahe meni?

Lovor: - Da vienjem te nepeckie

Ovi xivot satragliene

Doverciobih odi vecchie

Jytina to i akje

Seto od tebbe ja ciuk nien

Sadchii danke svarit moje,

J i u ovichii ciay umnieti

Mion: Xivi, xivi da gvetiti

Mogee tvoje ti krvine.

Lovor: - Mogee seto hoch govniti

Skijeu rieci te ytime.

Mion: Joste meni ne vienijej

Steggo ytey na ovom miesti,

Da ti recem, i da ciujej

Vrok viece tue boljti.

Vidje onu ondi spila

Duga vila bes pripasti

V gnoj spremu dajci mila

J od viere, i od ciayti

V gnojse ona tobom ruga

J tvom trechnom satorniku

Od tvojek truda, i tuga

Slaj naçigna priveliku,

J sa neti najpglije

Vierna tvoja vil Glubija

S' Pajtieronje jednim krije

V gnoj tamna Glubovniza.

O sad hodi, placi, i zviti

Segli u dake doba u svako,

Vieran budi talj bili

Sa imat platn liepo tako.

Lovor: vajmek

Lovor: Vajmek, Miona, sto ja sijnem
spriedajmi dake ytime,
I trebiye da vienijem
Gne ydajswa velicinu.

Mion: Ito yteye vechie da naprieda
budem danaj spriedati,
Od ingelchkiye ti besrieda
Gore ciuti, gore mati.

Lov: Da jesili ta gne diella
Dijem ogcin ti gledala
I jesili rasvighiella
Pomno, i dobro gnu pgnala.

Mion: Ne samgam ja ogcina
Oviem mojem gnu vighiella,
Kuchie cinis da i toima
Ogcin vidye swa gne diella
Jakochiye danaj sada
Jerje sada dlucila
Kerayborna dikla mlada
Gnenu u spili bit red knila
Kuse poghi ti sakniti
Ja setogodi garma di
Gnuchiy vidiet piye stiti,
Et pak ghdie i on sagnom hodi.

Lovor: Da toliku, vajmek meni
Tako bazo ja umrieti

Mion: — Ku pogledaj moj gliubjeni
Ka put ghdieje tempa sveti.
O lovorko pomno pazi
Jeli mo tvoja vila,
Ku ko tiho ide i slaji,
Da vighiena ne bi bila.

Akrebilireko

Ah nebili reko sada
Kako i sargem tebe, idaje,
Da idajna dika mlada
Jgne stere sad stupaje.

Gnu poroka bruce odi
Torkuje dobro sve vighieti,
Pakchije meni setoje sgodi,
Juto vidije umies neti.

Govor. Pokli etto pristijaje
Cias udegro ne smiglieni,
Vki ytina pripravgliaje
Odkrivena bitri meni,
Ja cias yti ytarichie
Stannite mje odluke,
Jovi xivot prodiglichie,
Spravan podnues smartne muke.

Scena Sedma.

Gliubiza Sama.

Nemoj pozet o umarli
Ivar niednu ti ciniti,
Ku ne bude Bogh neumarli
Svom pomarki provoditi.

Punna smechie, truda, i vaja
Ju sargu, i u pameti
Ja s'ovoga poghioh kraja
Sa u Tempao stit sveti

A sad kuala Nebesima
Jaje vrachian utajena,
Pacek sarge mje prima
Mas pokoja neymierena.

Jer na molbe

Jer na milbe ponigene
V svem chta sarga moga
Ciuh gndie budi snajeno mene
Glas od duha tebejkoza.

Koi kako da vegliase
O' gliubize pozhi vechie,
Ka te kobne sode straje?
Keli ydarse kude smechie?

By strahachie sato stiti
Vidiet Miona sato reklaje,
Nebbo ima provoditi
mije miyli, i stupaje.

Liepa Majko od gliubavi
Ti upravi pgle ove,
Pomozhniza ti je objavi
Jednoj ka tou pomak sove.

Od trechiega kola oggara,
Stavna Xeno, i kraglize.
Atke ikad zlam raggara
Sinka moga od dernize

Jmaj milg varhu mene
O Bozije privelika
Jus kut spile ti kamene
Moga uvedi vierenika

Ati spile ma gliubiena
V skroveno knlo tvoje
Primi mene da utuxena
Sve ypunim xeglie moje.

Ku sato zekaj o' gliubize
Ne vidite nitko odi
V skut pyre sej litize
Jur ugliya, sato zhnije? kodi

Olovsko Draghi

Osuvorko Draghi, i mihi
Da mge mene ti vighieri,
Alli Dasam u ovj spili
Daje telki mge mieri! ~.

Scena Osma.

Osuvorko Sam.

Nesnimje, i unuti
rtekik mgo sine nyreckie,
Jer mije vele dano ciuti,
A vighieri vele vecchie.
Daki tako majka mila
Bez osima na svet dala
Alli Dame nije rodila
Sta vighienje ovieh sala.
Sta ovlime doxivieti
Ma nyreckna reckia cine,
Da dozekat, i vighieri
Budem poraj moj ytini.
Tjere jgu muke u mene.
Od onjiek ryckiek muka,
Ke podngre drughiene
Paklenoga dyjie puka.
Osuvorko vienij sada
Gne isdajstva velicnu,
Vienij yrok torza jada
I neviene gliubivine
Vidiogi trojm osima
Ghdie u spilu stupaj stari,
I trojemsi ciuo yama
Dilla samne gne gliubavi.

Osuvorko

Človorko tvoja vila
Druzienje se podala,
Telo glubav ugrabila
A inienjeje darovala.

Ne sakonom vietronieme
Druzierna koj ujima,
Negh sakonom glivenieme
Kije samnom tebi otima.

Č glubize ma nemila
Dalli rijeti bilo dgti
Setji mene umonila
By glubavi, by milgti,
Negh sa ymgut trude moje
Jde mnom cinij rughe ine
Krg laxive yti tvoje
Punne varke, i hitrine.

Vsti keju gneghda bile
Starke yti čovorkove,
I kojju gneghda ipile
Duciu ovu krg zelove.
Sad krg iste yti tvoje
Mjeji ime ybiuvala
Da potajne ne poklje
Nebi gnemu ukajala.

Atli sajeto se marsechie
Ovo ime čruti tebi,
Iva nemilg gnegu nechie
Udarjati čias u rebi.

Nu kojame xiviet vila
Atko komi xivot dava,
Grabimija, i nemila
Druzijemga sad podava.

Jxivieckin

J živiechúe tako gorko?

J nechiu di ja umrieti?

Umni, umni o sovorko,

Ja tou bolej tebi oteti.

Kako dobru ti svakomu

O sovorko martav jesi,

tako i trudu svetokomu

Tyri život tvoj dneji.

Umni martvi o sovorko,

Jakgi dovajio

živienje ovo toli gorko,

svajci d muka vaki dio.

Glubiniže pun nesrečie

čini da ove muke svajce,

ke sa moguť selbe večie

vebki život svoje ydaje.

Ku što velim? tochiu umrieti

Bez gnete u neziení?

Prije život kochiúe yeti

ko yimylie život meni.

Daje ystavim potrebnje

Dokli budem yvaditi,

šarže onomu, šarže mije

čimni yte ugrabiti.

Neka bolej šadje ugaji,

šom gvetom, i utajise

šmart životu o omraži

čreka miloj pòkloniže

Dokli budem gvetiti

V životu ne čiažnomu

šmart, kojuchiu ja primiti

šad na mjetu jačk ovomu.

Nechiu geto

Nechiu getro gugdia moza
Dze yprajno tak napoj,
Gapidara kanim surza
Bez ovete, ku dgotj.

Nechiu, nechiu da ova bude
Buka yrok d milgti,
Keggo d sarxbe gtre i bude
Unighiene moje mladgti.

Einitichiu snati tomu,
Ki uxiva dobro moje
Vigubhenju tuxnom momu
Jgubhenje yto svoje.

Ja ovi yti jachiu pochi
Opetaje garm sakriti,
Jkad vidim gneja dochi
Kagnichiu naglo naripiti.

Pacek bliju kada pride
Od tmyciave one spile
Hochiu duxia da mu yide
Pod udarom ove strile.

Ku sto velim? pohvaglieno
Nechie diello bit ikade,
Kadga Gudern ja skroveno
Praniti, i ynenade.

Pgvachiuga na ovom miyti
Dake na boj grotiti
Ghdie d pravedne me blyti
Krepg ima sviedok biti.

Kito nechiu sajto di
Sta ozeitom miyti ovako
Cesto krati ghdie dokodi
Svaki Pajtir doba u svako.

Boj moghiu nam

Boj megliu nam rajvertiche,
Alli gore setoje joci vecchie
V'rok snati on krietichie
Od savade i od smechie
Ter kad budem satajati
Boja ytrga v'rok pravi,
Opakchiye u vick svati
Od Putira u' Dubravi
Toli budem ja opeta
Laje himbenyvom ymieciavi
V'ytieru nega sveta
Kevieranchue vej otati.
Toli budem ja d'kiti
Ytiniti v'rok setoje,
Stramotnochie d' sad b'bi
Drago itne liepe moje.
V' koj sarve er ne gliubim
Stomije dano gledat sada,
J' seto ruxian eto gubim
Ja v'rok v'ecni moja jada.
Alli setojam vej gliubio
Gliubim i sad, i ono krietichie
T'kle xivem setojam k'rio,
J' seto martav joci gliubichie
Pasek gliubeck ja pristati
Nechie sazem, ni prameri
Ono setojam moggo ufati,
Setobih imo ja v'igheci.
Neka dake umre sada
Stovor hudi, i himbeni
Koj plieni, grabi i krade
Gnoj pogetegne, xivot meni.

Au kad ubien

Nu kad uhem di gneza
Necheli karu midt biti
Od ubojstva najgorega,
Kot se moja uciniti.

Nu sajctome smart pripada
Kojun sakon meni pnesti
Zrech ubojstva? aka sada
Svaje pomija moja umriči,
~~Stekajemne paktovane~~
Steka gtanne gne knivine
Steka umori sakon mene
Samo gne ciay da ne izgine.

Atli dajc karu prlje
Jto ubijstvo po naravi
Od kritičke najpogljje
Od ubojstva uprost pravi.

Svakakorke tako upasti
Ma negharna liepa vila,
V pogubu one ciayti,
Kuje tesko uvnedila.

Najbolgije dake meni
Vgliestit u ytu spilu,
At kad storor ne pgeteni
Doghje, datme smart nemilu.

Dobryu ovo moje odluke
Pravedngje dake otiri
Stienje podat sarsti u neke
J u spilufe ovu skiti.

Jonackije biti sknila
Ghdieje unutra naj tmajšja,
Prem katke govorila
Sa moak stiti skravenija.

La u nutra

Jačo unutra vele nečie
Ja stupaje prgstirati
Ja ne yraat kugod smečie,
Jerbič mogo signomye stati.
Puklinu ima od kamena,
Kudje ulaji lieva strana
Ivakičaje pokrivena
Gustiém lyetiém kitnich grana.
Čučie uglietiti ja slobodno
Itoje škrovnie morki bide;
J ečkachié bierne ugodno
Ja ispunit me pošuide.
Marva gnega grig prid lige
Jachié sa tiém postaviti,
J d gničchié obize
Tako osvete uciniti.
Najposličie meni ytoru
Istiem guojdiém prbit parsi
Da u xivotu nevoglnomu
Muka, i tnuđe ovi smarji.
Inchie tako u isto brime
Ka jednom gtat martvi miest
Mi dva guojdiém neprozime,
Ona gctrom gne bdešti.
Vidietičie nemičhiéna
V gne tnuđu psem veličie
Od ydana, i od glubčena
Glubovnika varhu pritu.
Jovachie spila gcati
Ghdié uxivat škrovno ktiella
Grb, ghdiechié sa kopsati
Inami wa gne tamna diella.

© stupaj obglubljeni
Kjezan saman ja sledio,
J sledechi vajmek meni
Vipuck kratje ytrudio.
Ovakoli pute skladne
Kasjetemi, i cinite,
Jna dvore tli jadne
mene vaimch provodite?
Jsa ve to puti mili
Jaze klagnam vami odi,
Jsa sluyit liepoj vili
Moj povami stupaj hodi.
Sajto sluxba samienta
Liepoj vili najvechiaje,
Kad potajna, i skrovita
Glubav sarza gne gtuje.
Dvaje no pomnja bila
© miona, ditlo mlada
Jstinusi govorila
vienijemti sajto sada.

Scena Deveta.

Satir Sam.

Ovise yda u mionu,
J gne nechim vienu daje,
Ter u tmajtu pile ona
Jde sledech gne stupaje.
Sctockie sa tiern bit polije
Ko neumiye razumiet,
Zrela u gnemue manja nije,
Paček onje bez pameti.

Ti akorkhije

Diakoniče vieroati

Meriernizi i van miere,
Injebie u muzi tebi imati
Velik saklad od gne viere.

Jod gne kogi uciniti
Velle jace savejaje,
Nek kad samje ja ukiti,
J kadami uteklaje.

Ova Matti od privara
Koja nekie ciasti ujafe
Kojie obicijaj svoja stara,
Danaj gnetnu prodalaje.

Jovoga sred kamena
Koga kuge nohtne tmene
Platije ima tamna ziena
Od stamotne trgovine.

Ali zienim selbo milo
Kro pravednu moak prijvetu
Da te odi dok cinilb
Ja toj poraj, sa mu gvetu.

Pognegoviem ja nečima
Poznam da on ne sakudu
Stavnu, i kreptu vienu ima
U Mionu pnieku, i hude.

Au spili skrovna daje
Ona, biglieghje ovo pravi,
Er on shiedeck gne stupaje
Popiegnge put gne upravi.

Stvarjam liepu namiglio,
Sama od koje upomena
Ghdiegod i sunzem sia dan bio
Bitchie laona, i hvagljena.

Jachin vrata

Jachiu vrata satvonti
 Tejkom stienom ove spile
 Da nemogu vecchie iiri
 Krj nicsje na riet sille.
 Redovnika velikoga,
 I mu sluxbu igriim gnegoru,
 Skrovniem putom biega ozoa
 Pakchiu dovjet na spilla ovu.
 Nika bude po sakonu
 Kako diella gne dgtoje
 Gnoj mart pddat usionu
 Sa utiesegne vlegno moje.
 Ja nam da ona je vierena
 Sa Ferstenka maghiaknoga
 Nuje viera gne skrovna
 Uvighienja zicchia moga.
 Jersam gnemu saprietio
 Ako bude gnu stiediti
 Poraj getar, i nemio
 Skiemchiumye gvetiti.
 Ucinitchiu danaj odi
 Da od bludnize nepartene,
 Po sakonu, ki gospodi
 On oveti sebbe, i mene.
 Nu seto cinim di vecchie
 Setli setkam u nevjesti
 Der ne utajim moje smucchie
 Na ovome orciay mjesti!
 Ovuchiu di ja Geyvina
 V dva kreka rajkiruti,
 Samark jedniem velicine
 Varde stiene potijnuti.

Ah takoje

125
Ah kakge teška u' sebi.

Da nemožu gnomi kretati,
Zagnu oziepit sadje triebi.
Snaghu vechus kretku dati.

Malaknge oziepitla

Sadje hochue i' drugge strane
Iva staviti mja silla
Odkinuta neka gtane.

Ah kakge vardo dargj

Pitklipuni getre gliuti
Strahme dase prije skargj
Aret, neggoje ona usuti.

Jskhinuti joje nemožu

Ki prighnuti vraga ovoza
I sve er tratim sillu mnogu
Jovu snagu tiela moga.

Jedalije u' ovoj stieni

Graghia od sveta vaskolika?
Atli, jakos ghine meni
Obicajna, i velika.

Sviejde opake seto pretite;

Prietgne vase ne sramotu,
Hochue sada da vidite
Jsgkhinutu gne tegotu.

Ah proklerta Miona budi;

Mallo ne niek sada odi
I vaj Xenyki narod hudi;
Na svietuje ki nakodi.

O mozuchi Panu Boxe,

Kiji u' ovoj slavan strani
Koga krepj vele moga,
Na mijeje molbe garu.

Gluobvnikji

Gliubavnikji ti na vieri
Bis stringhe nezmigliene,
Ma Monti sato gveti
Ive gliubavi poghardiene..
Kako u krepog tvoje ciste
Gnom svetigne krechiem sade,
Etto u krepog svetigni iste
Gidie ja krechiu sama prade.
Xena opaka, i himbera,
Kja umije sviek varati
Osta u jami satvorena
Gidiejochiye ogagn dati.
V ovomu krtisih plama
Ive vighien tamne xene
V porianu jednom samu
V pepeo obrachene. ~.

Kor

Kolikji ti velika
Ivemoguchia o gliubavi,
V tebyu vakolika
Ciuda d viera i naravi.
Koj narod bes rasloga.
Keli sarge knidne d gliviti
Od mogujstva ciudna toza
Oeckie jakoj da ohiuti!
Kojeli opec manje ugliudno,
Kali hitroj d pameti
Mogujstvo svo tvoje ciudno
Koja i jakoj razumieti?
Ne poteni plam ko pazi
Koj d zgna gon toza
Biechie umarti ti duk daji
Po sred tiela umarloga.

Kojna paka

Ko ma patka Glibovnik
 Kako budje na krepoti
 Jugnik gasje xegle porike
 Stepgitene d bludnosti?

Jabiciaj koje gnime
 Sta plam isti ognjeniti
 Visto doba, u isto brime,
 Vstretije, i ubiditi.

Brechie daji ti opeta
 Duk neumarbi vječnik svana,
 Koga klavna i prijeta
 Samo u duji setij hrana.

Jedna skajan čudnovita
 Dvije prilike ka ima u sebi,
 Čd čovieka najaj svita
 Jd Boga idgar s' neti.

Čudsi maniem, stiep vighienjem,
 Čd rajloga tajeta riena,
 Čd rafumom, i čiučierjem
 Jedna xena samutena.

Sapovidje tvoja ure
 Varhu semghe, mora, i neti,
 Sve bej varhe, i bej miere
 Podlonje samom telki.

Jogte čuđa samijernia
 Čd vejrek tvoja jesu,
 Čd kijek veakia, i čudnija
 Vighielje ighda nigu.

Javje ser čudja
 Kojā činje ti na sviti,
 Samo u krepq draga ureja
 Čiepe xene moje činiti.

Xeno dane d

Xeno dane ad Nebesi,
Pasck stvora dane onoga,
Ki liepotom tebke urejer
liepsiom Nebba ad ytoza
A to u tebi liepsie nije
Od liepote ad Nebesa?
Jedli nije urenije
Nebeskoza ad ureja?
Na seluje Nebeskomu
Jedno samo oko gleda,
Koj pogled graki onomu
Ki je pomno ugn sagleda.
Kad udiye, i govori
Ko lav liepni rejer, i straji,
Ju ciaz jedam na te stoni
Striel, kojem vaj soit prajci.
Dako da mge niti vecke
Nije ovo nebbo millo,
Neggio ad strasene poglie mechie,
Koe vietim samutillo.
Di pogledom Anghighieme,
U kom sunza dva je paje.
Davae svetly umarlieme,
Gonje sarjke, i omraje.
Pogled, stupaj, i glaj mili,
Ghyda, urej, i liepota
Dakoye s'jedinili u
U liepoti ad xivota.
Daje saman Nebbo selij
I'nom liepotom izakmitti,
Sajto Nebbo, negh veselij
Baj ne mge liepsie biti.

Jato Cioviek rajlogh ima
Ja ve er svetom svem Kraglinje,
Daje urejim tak liepnima
Klagna, i tebe dvan, i serije.

Jon ako varh svich strana
Na gospogru samo setij
Nije da liepg wa ybrana
Gaspodovat ne dgotij.

Neggio vecchia da uprasti
voja dika, ciaz, i slava
Hochie u gnevu daje ciasti
samo liepg wa ghidava.

Jer koliko ciaz velikie
Kje dobiem na svet ima
vecchia gtaje dobitniku
Ciaz i vecchie slavu prima.

Kraglia da Kragl pridobije
Ju svoje rohtvo stavi,
J slavnije, i ciastrije
Dobitnikje ciasti i slavi.

Tako i ti, liepa xeno
Jer Ciovieka dobilasi
Iveje ime pohvaglieno
Jeriem ciazna, i slavnasi.

Au da urej tve liepgti
v Ciovieku pridobiva,
J Cioviego od vriedngti,
I koga slavan na svet siva.

Ko nemgce viovati
v zovorku neka gleda,
zovorkochie gnevu dani
Ciudnu vienu bez izgleda.

Samge ovo joite sada
Xeno bogoj hachie slavi
Daje Cioviek vech ne nada
Vstanie imat u glubavi. ~.

Svarha Ata Trechiega. - At Cebvarti

At Ctvarti Scena Parva.

Miona Sama

Velikam najsjala

Ludne ovu privariti,

Da veck nijam pomnju imala

Cinit Koji moje vratiti.

Kojemie ugrabio

Nemotarni, klap, i gardi,

Ali majest i nemio,

Svemu svetu da damardi.

Kolike musno meni

Istupije bilo ovako

Na bogastj tli ziene,

Jna zaklad velik tako.

Ne neozlia takaje bla

Cinit, ke umiem ve kitrine,

Jedabihje Abodila

Ke rajborne ■ kivine

Ja ve eije strajcu tako

Daje od roje strajci siene

On sramotno diello svako

Cinitibi moggo d mene

Ja hinechje Gliebourniga

Sveghierjanje grim nigala,

Jko sedna piaviza

J xilakmu Karu sivala.

Sadje tuxborn bolij mogorn

Dajam gnegu gravila:

Tuyishje on i sraslogom

Kadkiga d prije ja gliubila.

Kje moze

Koje moće glubiti vjeku
Ivar, šta nije glubegrija,
Ki pntičian nie čiorieku,
Gardi satir, koja xiva?
Kako trava, i kojeje
Ist sa dravie naj prije vadi,
Pogije ipeta y meckieje
Sta smet, sajto smrdom gadi.

Tako i ja y ovega
Kad jam boglie sve icela,
Potrebnoje varchi gneza
U sred kala, i pepela.

A sadackie vighiet jeli
Moj Tarjtenko pogio u spilu
Sa mojom pokoj priveceli,
Sa mu ispunit xeglie mile
Ne kojaju ciudda ovo
Koja gledam nenadana?
Istochie bitti? istoje novo?
Ne spim sajto, niefam prianna.
Nalio prije stvorena.

Vrata bicku ove spille,
A sadaju sagrađiena
Ne smam s'cije jake nile.
Kakge ova stiena odi

I ove hndi klipunte
Obagljena sad nahodi,
A bez trejgne strahovite?

Dakimi smat kakogodi

[Dabih bila samirena]

Glubiza ugroj jeli di
I mojom Teytenkom satvorena.

Bele Stijna

Beže stajna malo prije
Daje put gne uputio
Istoje mozo popriejenije,
Zienim daje on prespio.
Kosna daje fovorkova
Ovo omraja ucinila,
Kadje ugleda da, ova
Ghidie satvora smajta spila.
Od omraje ghigneu sarditi
Kad gliubavi da promienu
Moga vas svet privratiti
Et neggoli jedna stienue.
Ah daji ovi navalio
Di fovorko teški karni,
Stebli liepicie pogodio
Gkad mojem pojuedami
Joge da moga u tojemue
Miona sarzu privovati
Na oni nasin, ko u gnemu
Gliubizaje vidi stati.
Tada srečna jakih bila,
Isargebik ovo moje
Na star draghi poguctila
Od gliubavi samo rije.
Nu boglieje meni stiti
Gorgniem putom priko Briega
Na ovu spilu, da viditi
Pravu ytinu diella ovesa. ~.

Scena Drugga

Sagorka, i Gliubdragh.

Sagor: Jpanoma njesi ovaku
Jtinumi reggi prau?

Gliub: A kohlbe

Gliub: — A kobile pogo taku
Ja sagorku vil ghijdavu?
Ne, ne Gioriek, negh da sam paf
Ja sier gliutu, ingtranu
Pognobite, sate usaciaz
V toj koci samotanu..

Ku sto vidim ja d tebbe
Setji mlada ucinilla?
Diji sajto i van sebbe
J ti ise pomamilla..

Sagor: Vidijc diello d gliubavi,
O Gliubdracu tojm otcima,
Diello, koje u naravi
V nevozi slike ne ima.

Gliub: Dievojca tako mila
Joc nesrella moggu richi
Mallo prije kaji bila
Golo dieke by pameti.

Jucer Dajam cinimije
Dietetonte ja ngio
Jyrtiem mliesniem joc d rje
Chrajka, i Majku nat ucio.

J prije gliubav neghyi mala
Dyki strakti podalati
Gyteniza jedna mala
Koja y trave iyjelati.

J strajciva ko kjiuta
Od svaseja bojase
Od Ptiize tanka d putu
Kijem na dubu vietis rje.

Sadje skityc i van putu
Povark gora, Ired Dubrava,
Nije strajcy d pra gliuta
Kise d diejna boje Lava..

Sagor: Kogaje

Sagor: Kogaje jednom glibav plaka
O glibdraje, vranila,
On ne ima večje straha
Dagha ranni jazia sila.

Glib: Vele danaj glibav prieka
Vidim daje ucinila,
Erte od xene u cirieka,
Pasce u vuka obratila.

Sagor: Ah da mogej ti vighieti
Odi u nutra svaki dio,
Tadbi ytinom mogo nieti
Vuka daji upasio.

Jerki vidio gldie vuk pravi
V nasimu prem nerednu,
Moju duscu koglie, i davi
Ko ovzigu krotku jednu.

Glib: Danu reggi sada meni
Jeli ta vuk voj dubravko?

Sagor: — Bekogasi, moj glibfeni,
On me koglie tuxnu ovako.

Glib: A ti erje on vuk pravi
Sa gnemu biti draga i mila
V ovise sad dubravi
V vušigu obratila.

Jer akoga glibdška slika
Nije mogla viet pignuti,
Vetka svienka taj prilika
Cirij glibav da ohiuti.

Danu reggi jgcte meni
De kagline koni pada?

Sagor: S' kiemlj ruho tve promieni?
Kate nato vodi sgodda?

Sagor: Ozeckin

Jagor: Biechue tebbi: netom zora
Jutry svetu dan otvori,
Is mojega pozhišk dvora
Sestajuchi po ovij gori.

Nijlech do one gore otiti
Ghdie Dubravko moj gliubjeni
Spravio bieje usiniti
S' diviem prahom lov hrabreni.

Gja tako izhodecki
Is Dubrave id cevina,
Prem s' vjstka ghdie Nijecki
Decu ona potocišina.

Glub Melampamu psã viernoga
Naghišk trudan ghdie poiva,
S' potokamu pokli izoga
Xeglu ugaji voda xiva.

Ja ka gliubim Dubravkove
Ka svet stani svetolike,
Sien, stupaje, i gnegove
Sviete ureje, rajske dize.

A neggoli psã onega
Da ja nechiu svej gliubiti,
Kije gliubien vecakie od gnegu,
Negh nijedna stvar na sviti.

Vhititga i u muke
Ončrajmiye on putio
Bez nijednoga truda, i muke
Ko jagancick blagh, i mio.

Gciem siedok rajmizgliati
Rasmizljanju tako u momu,
Kakozachue i pet dari
Zapodanu gliubjenomu.

Ovjem darom

Sagor: Oviem darom uffajucki
Dar milgti ufdijani
Jmat, koj tierrajucki
Od gnega ytkah ja samani.

Gliub: Eto ystuckga po Dubravi
Oni ide na ove kraje,
Ja mao c'aj ustavi
Pstiegućkie ve stupaje.

Sagor: Nećkie vieme ja trajati
O gliubdraya što tam odi,
Ja po tako spoviedati
Setoje meni i gram dogodi.

Gliub: Samo ovo nećkie selki
Ja u kratko sve yneti
One trude, ke u selki
Ja nemogu veck tarpueti

Sagor: Pokhi duggo u školi
Obećkajim lascivima,
Mladu varli, i školi
Pja d mene noga ima.

Gliub: C'aj ne gnećki, jaoh, utice,
Nećkaje šley moja vecchia,
Jodvede na dalece
Pja, i naliom, ku mi bećkia

Gliub: Ah Dubrav to nejmiglini,
Pasiek vien vien nemila!
Dane qet rezi meni
Kagn jeviliye rajarcila?

Sagor: Ne, ne, negh to daki bio
Ogagn sarjebe varle svoje,
Ogagn, kije rajgorio
Sve gliubavim sarje moje

gdoh gneza

Jdok gneza ja sledceki
Gdie imajce lov siniti,
Jtu mi je krie po srecki
Moj bukije namieriti
Tiem dluciti sato sama
Cij bremena ne gubiti,
Megh gnegoviem haglinama
Tako tiepo mochte skriti.
Da mid skupa Pastienkoza
Kako Pastier budem stati,
Da Dubravka pritiemoza
Možu slediti, i gledati.

Gliub: Vuciom Kojcom oko sebe
Lov gledati ti i sijla,
Jinghueli priju tebe,
Jdravaji tako zijla?
Istorkij da ti regem sada,
O sagorka moja mila
Megha daji danaj mlada
Sajto vele ucinda.

Sagor: Ne ciudije o Gliuborajce,
Da psi gliuti, i nemili
Ja ve jerme ugledaje
Kieju mene uvniedili.

Sajto snaju dregliena
Dajam ti lov plemieriti
Gospodara gniti gliubjena
Kadmu drago da me ubiti.

Tu meghe minge od pastiera
Koja od bliznich dozkie strana
Gledat ghdieje vepar tiera
Ja ugliesch ne pognana.

Van kriatora ter stajeki
Glubroniza satravgliena
Draga luga svegh pajeki
Diella klavna i gliuvena.

Na ciaz vaki koj ganula
Strajnatije svier i varla
V' sagubik utarnula,
vaki u meni karu umala.

S' Dubravkovicem posreudami
Takotije opet sjedinila,
Setobi cinio on rukami
Dabik Duscion ja spidila.

Au radgti me velike
Imetalbi van nacina
Vidienje yte svieri prike,
Jgne strajna velicina,
Ko tricy mugne y ozhgnene,
Koj naglo kad udara
Kucike, Dubie, stada, i stiene
V ciaz jedan samo kara.

Tako kadlik obratila
Svoje nokte puhe kani
Svier majeckia, i nemila
Da vick satire, i ymani.

Verbik tuxna ja vighiela
Koppia, i striele ylomijene,
Pse rajdarte na sto diela
A Pastiere itagnene.

Imalakik xeglie ovu
Jvret morki plahoj vici
Na xivonu Dubravkove
Daj, karu moja daje ymieri.

Kolikratjam

Kolikratjam promislila
Darmo ja sitit paži ove,
Dabih gnima obranila
Draghe paži ja gnegove.

Kolikratli neč pita
Muce ovako saržu u momu
Prosti, prosti svien Aleta
Mom Dubravku pribicpomu.

Sapagnena tako u meni
Sada uđijak, mogliak sade,
Da moj liepi, i gliubjeni
V' to koge ne upade.

On otelampa psà viernoga
Ivardom krom kad okneja
Na diviaka strajivoga
Harlo tyme, naglo ponjea.

Ki do toga buduck cija
Strabrenge sveh nojio
Jod Pastiera, i od paja
Strascian pouj usinio,

Rieti ne umjem testi kako
S' melampome on izgubi,
As' raslozom gnegu mako
Moj Dubravko gleda, i gliubi.

Ko s' bivlom diviem kada
Boj sameckie čas sarditi,
Sad nagn skace, biepi sada,
Daga rogom ne sakiti.

Kad jedan put dozdije
Darmo u pleckia nokte uadi,
Veck od gnegu ne strascije,
Pazek inagu rumu ivadi.

Tak Melampis čiem bijajše
bije to litriem sojem manjem
smatne udaje ke davaje
vepar čestiem obrachianiem.

Najposlije paj mozucki
sukim sa uho gnega uffati,
I prighnuo gnim buducki
sta tle ravno vechie krati.

Vstaviga liepo tako
da veck ganut ne mogajese
I smartnamu mnyto u vako
kanna podat mogajese.

Tim Dubravko moj priligi
kad podobno bieme upaji
čim svier ubit selji, e kleri
v' oveje molbe ozlasi.

O Diana moja sveta
Ti udargiem ovim vlada,
I od moza ti savjeta
Obekhanje primi sada.

Provetitichu ja tebi
strahovitu onu glavu,
O Bixije stavna od nebti,
Sta ti je star, sa tvo stavu.

I kad no govoraje
sa čij bieme ne gubiti
detinu majeno stesaje
sa striel jase izputiti.

Jucijaj isti vepa rani
čhdie vrat i' plectiom stajaje,
sa tiem u lijk k' tievoj strani
sta tle pastit on vidije.

Kad Dubravka.

Kad Dubravka vighich moja
Daje uteko poraj gliuti.
Isardazga stravglienoga
Ciukje uydaknut, i odaknuti.

Srechna sieni moza rieti
Jer dojtina tiji bila
Od rukke one mozh umrieti
Kamije sarge i vadila.

Gliub: Da od sieni ubijene
Strokie biti rezi meni?

Sagor: — Ti ru yti to od mene
Stijera ex neznam moj gliubfeni.

Saytganye s'oniel bana
Piye sva koga odicila,
Da vidiena, ni pognana
Od pastiera ne bix bila.

Ku ja zienim dachie odnieti
Vdionizi slava lora
Strajcne glavu dempao u' sveti
Ziech Savista Dubravkova.

Gliub: Da liepsti draghe tvoje
Souchje ij te koga nechie?

Sagor: — Horkie; alti moj vukije
Nynam ghdie idnie me odiechie.

Ozkomije dachie odi
Ka vrellume svoj cekari,
A sadaje ne nahodi
Kiti ja snam ghdiega ykari.

Jato ako gliubije mene
Poghi o' vierni moj Gliubdraye,
Jedarje sred selene
Sej dubrave ghdie ukaje.

Tuckie ghdiegor.

Tuckie għdiegħd bliju bitti.
Spomniom sarno ti jgħtiga,
A jachūye u to skriti
Sa buy oni; vidyčliga?

Sagnimchiute ja čekari
J pozinut ymorena,
Jerse doma ukajati
Nekhiu ovako sbuccena.

Gliub: Jdem; nemoj ti stiti
Da te ne ytem ja qusa,
Bayochūye prvatiti,
Ne strajise, ni se smeta.

Scena Trecchia Kor Pastiera, i Radmio.

Kor. Ciusteli vi, o' Pastiri
Ko dubravko danas odi,
Od trajcive varle svini
Arkadiu għbodi.

Mlad Dubravko sin dgtojni
Gogctaka velikoga
Od plemena porod bojni
Boja Erkula hrabrenoga
Jsadase ima dniesi
Varle od svien glava kleta
V' Dianin dempao veti
Sa ypunienje od savietu.

Akochiemo karni bitti
Sato najcem sbodniku
Hodmo gnegu syrestiti
Sa podacmu ciaz, i di ku.

J prem dycia

J prem Duccia da hrabrena
Mala d tega slavu prima,
Alli erje pglavgliena
Kreppa, soo slavu ima.

Radm: O'nevoglio, o' scialgti,
Smartna ranna koj nije lieta,
Danu tuxni pun tamngti,
Sgoddo placna, rechio prieta!

Kor: Ku koj glas sijem sada!
Glas pun tuxbe, vaja, i muchie,
Glas d placia, muche, i jada
Od scialgti i negrecchie.

Radm: Sviesde idejne ko protivne
Kajem d'raugliu kapeteje,
Sajto tako getre i ghignivne
Kajom vierom rughateje?

J sajtoje na vipine
Kajce ustanje uvripili,
Nekh najnije u' dubine
Dakjtega obalili.

Kor: Pynam ori glas, ovje
Slavni Pastier mlad Radmio,
Radmio oo sajtoje
Jase nijejam privario.

Radm: Setje tuxim o' Nebja
Odi na vaj bes ryloza,
Jasam ja kriiv d' svaceja
Duxichijje na me ytoza.

Kon siegala gliuvenoga
Jasam truda pgtavio,
J kamena i kardoga
Jasam ykre yradio;

Kojcuje

Koje suje rascinile

Vozhagn smartni velik tako,

Vgasitga nije silla

Da nemogu vech nikatto,

Alli sebbo sna ystine

Daje warha dobra bila,

Jako imam ku krivine

Milgmeje privarila.

O' neyrechniek glubovnika!

O' glubize plachne d'vachie!

O' Milata nevozlovika!

O' Goytaka punna smeckie!

O' chkadije raryecene!

O' scialgti svega putka!

O' Dapirave napugune

Sviek oblyeti, i sviek muka!

O' najpyglye yvan reda

Sve neyrechno u' ovij gon

Serje myti, sirye, i gleda,

Serje kodi, i govori.

Kor: Admo gnegu syrestiti

O' Pastieri Dnyeb mila

Ja snacinom rasyiditi

Ivar, kojase vozodiela.

O' Bogoni vichoviti

Ah jash vechie do klichete

Syprok namu sarenu bitti,

Teye utajit jyc nechiete?

Rezzi namu o' Radmile

Menadana koja sgrdda,

Dej yrozi selbi zovle?

Sctoti plakat yrok podda?

Radm: Priategli

170
Qadm: Prategli Dragi, i mili

Etto plakati sillamie

Tjeki rajap, i nemili

Moj, vaje, i sve Arkadie

Kor: Seto govorič vajmek meri

Pun sialgti, i skončianja?

Qadm: — Hornige jahok hrabreni

Stap najega od uffanja.

Kor: Ku očitto rezgi vecchia

Seto imaje rieta; o Qadmile?

Kojerije, se nepravie

Meghrie nami doghodie?

Qadm: Milatova kchierga ybrana,

Koje urej dragh jedini

Bieje gratak roga stana

Starza Chajka stap jedini:

Ona, ukh nebbi milo

Ja naje jochi viekoviti

Bieje uffanje postavilo

J nevrozkie mozh yiti:

Ona, kaje u ytinu

Od nebykich viecek strana,

Gliubmirovu bieje sinu

Ja Gliubovzu Seckiana:

Ja cytitiem pirom ima

Arkadj odniet tude,

J Pokou, koju prima

Ja Raktize griek prihude:

Ona rajska liepa vila

Gliubiza ona u naravi,

Kaje od ciayti yglie bila

J od pgerenja zviet ghjdavi:

Ona vajmek

Ona, vajmek etto meni
Ziepa sarzo bole varla,
I nedam, moj gliubjeni
Hriet Daje | Kor: | ona umarla?

Badm: Nije umarla, umriet ina

Kor: - vajmek seto ciruk? | Badm: | giuchiey veukie,
Er gne mukam nad inima
Gajna umrieti ona nechie.

Kor: Gliubzaje ne pogjena?
Kako reggi o Badmile?

Badm: - Erje bila uhitiena
Sicm bludnikom po sred spile.

Pogkate malo adi
Dakorhiete i vighiedi
Vejanaje ghodie ona vodi
V' Dianin Tempao seti.

Kor: Ko u dnusiem samiernoje
Punno ureja i siuetlepti,
Dako u xeni prem slabije
Svako diello ed krepogti.

Ciajti suca, ciajti mila
Ah katgi u oro brieme
Truje ime igubila
Ovrem stranam u' nasierne!

Ah nuzalna vretka ovza
V' kom nije cizna xena,
Negh ka nije ed nikoga,
Ni gledana, ni shighiena

Badm: I sajto u svakome
Ne bes sumgne cizaj graje
Ako mjestu u ovome
Cizaj etto yta stranotnaje.

Kor: Ah! Pajiem

Kor: Ah Pajtienu moj gliuhjeni
 Ne buditi mužno jstine
 Spovidiet Ai meri
 Soukoliku po nacine

Nadni: Jutro kada Zora biela
 Sred jzoci poglactiene,
 Sva razbludna, sva vespella
 Imaje daghna nohne tmiene:

Bedovnika velikoga
 Ja u zargue vighick prieti
 S dnyborn chijaka xialognoga
 Vile, koja ima umrieti.

Jedna mijao da ona
 Tu dovede, da ko siuide
 Pijr molitvam svik sinova
 Isprizije d gnih bude.

Ja vrok' ori, brieme u yto
 Svaki pogueti na svu stranu
 Svetiljete svoje cyto
 Oni Erhulu, ori Panu.

J kad stajie razgledati
 Sad utrobe, oghagn sada,
 Ciepkie one, a ori siati
 Ne vighije svetlj i kada.

Tada Shiepag ki goneta
 Prem ko shiepag kobbie ove
 Bliju otara stojek sveta
 Gliuhimira ciud ghdie ove.
 Velichimu, o gostace

Dvoj Dubravko sin cytiti
 Kroj nemire sve naj jace
 Gliubovnikchie danaj biti.

Amilata va glubiza
Od bezgri zvier ghidari
Bitku danas neviestiza
Poghi m'ciaj pijr pripravi.
Ah! ko pamet malu imaju
Punnu rajta Dietra, i dima
Ovi, koj goncaju
Isto u napried bitki ima
Jovi stepaz bez pameti
Proskobe napao pravi
Iae Amilatu mozo rieti
Mieste pijra, grob pajpravi
Vtjeceni u to dgti
Oni skolo, koj stahu
Istancem offim d radgti,
I d veseglia vi platahu.
Vecku oticis Milat kije
Kad sred templa pripraga
Strajone kothi tuj vighiese
Bitiegh ghneva Nebestoga.
Na koe kothi d xialgti
Mesekane u toj brime
Ia toligrem od radgti
Bigliezim veselime.
Jeli gto svak pun smectie
I van viesti vajmek meni
Promijlite vi to veakie
O' Pajtien moj glubheni.
Brchuse jur u tto
Bozhoglubni bedovizi
I skrovijete priveliko
Iatvili vi kolizi.

Oni ignora.

Oni ynuora, a mi s' dura
Punni s'ya c'm molimo
Sarsbu v'icn'iek strana g'gora
Molitvami da utajimo.

Etto satir hudi pita
Da o'kie on'as ciuven kiti
Sa potrebn'a, nu skrovita
Bedovniku diella d'kniti.

J buducchi katto mate.
Mani d' roga pomnija dana
S'vick ucytit, ki pitare
Sred skrovitick Zargue strana;

Bi potrebn'o i satira
Da uvedem. Mochiudnoga
Meghinu mngro d' Pastira
Bedovnika prid staroga
Koni c'iason prid gnima
C'inge u'vay glay vitati
J raisto n'la ne ima
Sa glay ini moch podati.

Bogogliubri di ako
Ma stanin vami y'glase
Svetilycta naopako
J t'mastije plami p'ase.

Ne budi y'rokt vami d' ciuda
Meghinu vami eye cine
Prok sakonu diella kuda
V sred spille Ericine.

Podalase bludna vila
Iramotnomu ty Pastion,
J ozquarnila, i rashla
Vami sakon, drugiem viene.

Hijte slughe

Atijete slughe vi poglati
Samnom onaj u ovo doba
Jachiu način gnimi dati
Ja uhitio u grnjaba.
Tadje ciye Redovnici
Ki meteni bitu dgti
Odaknusi vitholigi
V vesegluu i u radosti.
Zienek daje vech idkno
Satirorem u negima
Vrsk, kije imeo ho
Zaque ovem sliem kothima.

O pameti gludjka isprajna
Ah kaktji shepa, i luda,
Jvirovat u viem laxna
Odlukami tvoga suda.

Tad Redovnik stari u verna
miran u jti ciy naredi
Sluji Ostojku najstanemu
Da satira karlo sledi.

J svejana dovejt bude
Obba ova Glibovnika
Neke ciye stavne sude
Od vick stanek Redovnika.

Tim slugami on mlaghijma
Tamo prodd krg skovitu
Ghdre ukaja satir gnima
Dokhe u spille kamenitu.

Tad nereckna taj Mladiga
J nenadi pijetrajana
J id subaglia, i glavgniga
Svithgtima sabujana.

Van prukline

Van paktine yklodecki
V sred ipile kaje gleda
Krija se tuxna karlo ubecki
Put vseh vrata ureda.

Atli satir pun rajbora
Ja sve er opak, i nemio
Biecih malo prije i' dora
Jednom stienom sagradio.

Kor: Ta uo satir sto' signaje?

Radm: — Kad Otojku put objavi
Sve sto barje on mogaje
Idde biecih po Dubravi.

Stemgaje bratio yrieti
Kako gta' duxba ova
Kadjj dano bi vighieti
Kiki da bieje stilatova.

Ne bi dobro uhitiena
Kad Lovorko prikrabreni
Vobiedijci kako stiena
Glas ispueti, vajmek meni.
Ter cim tako vapech kodi
J strielu bieje ispuetio,
Daga mallo u takij zgoddi
Otojkoje marta bio.

Sajto u' ciaz yti oni
Kad Lovorko strielom varja,
Otojke gnemu ukloni,
Kajad sve sto mje barje.

Ter alije srechia bila,
Atli Drello od pameri
Daga nije striel ranila
Ja to vami ne umiem neri.

Pieram mogur.

Ostvam moju da u odjecku
Kuju od gotre nogu koja
saben gta' stiel marjecki
J'ivadije vech ne moze.

Tim sovorko neimajučki
Siem sebbe vech braniti,
J'odliet nemogučki
Puyrige ~~izkativati~~

Kor: Da stiedilo setje od gneza?
Bezgi ako snarje moza?

Badm: — Dama putom priko biega
v Zarguuga odvedge.

Kor: Da setornuckie usiniti
Bezgi nami sad sa boza?

Badm: — Od gnegackie jvaditi
Pravu ytinu diella voza.

J'strahmeje teske mucke
Da ne bude on primiti
Setje ktio nije rieke
sta Gynjka pojtaoviti.

Erje veomi sagnejcio
v pogardi slubbenika,
Sajtoje tesiem uniedio
velicranytro Bedovnika.

Ah da nije, moj sovorko
kakozodi moglo biti
v nevozno bite gorke
Ivoje, sebbe utiesiti!

Kor: it sajtoza utiescio
v potrebu nije mnoga?

Badm: — Sakon nije sabranio
utiesiti da ga moza.

Er slugarni najmлагhijsma
Ne da sakon da mgemo
Govoriti s'onezima
V krivini kich naghiemo.

Jsatgam ad Duxine
Jase hrio dieliti
Joviem prubom ad Voline
V tempsao sveti otiti.

Ja molitvam, i syami
Prighnut vlasti neumarle
Promjenili da bi nami
V dragh pokoj smechie vate.

O Pajtien moj ghuhiari
S' Boggom mueru granite
J molitve ponijani
Vaje, s' nasjem sadnyuibe.

Kor: Takochiemo uciniti
Pokli brane smartne sprave
Da Dubravko naj cytiti
Ko dgtij primi slave.

O Bogovi ad vrietlogti
Vcinite da se spaji
Bozh svaki ad vaj ad milgti
A ne u saraki, ni u omrazi.

Scena Cetvarta.

Miona Sama.

Sad me cello urecite
O' Govori pongiti
Jokolo oknenite
Moj pram slavni, i cytiti

Er ved pozha

Er sed poglia glavenoga
Danaj kajam boj činila
I protivnika od vatozga
I hitniza jajam bila.

Danaj semgla, i nebeja
Narav, srečua, sej, i manje
I vatozga same udeja
Vlag činiye vojevanje.

Danaj same pnategli
Snajeno jeju vojevali,
I svi moj nepnategli
I ta pomolku moju stali
Jgote satir, ki na mene
Manji getar, i nernio
Ive jakgori sve hrabrene
Ja meneje pgtavio.

Ah kakje srečua mila
Ku Bogigom vaj viet sve
Vele bozlie upravila
Nekh ja sama pgle ove,
Ijeto daze satvorio

Gotrak tmaje porred ipile
Itebi tako velik bio
Grick glubize liepe vile.
Ku sajctije blaga srečua
Ive fooraka h' gnoj dovella,
Kivinaje vele večua
I prem kuda u' na diella.
I fooraka sa sve u' ipile
Muxbenizi Zargue sve
Dazu i' gnone uhitili,
On nemoge imat setete.

Er padlone

Er padlane jezu sudu
Po sakonu samo vile
Vierenikom kje bude
Cistu vienu ozquarnile.

O Dobitje me veliko,
O' cestite moje slave,
Mja kvalo, ciasti, i diko,
Od gliubavi moje sprave.

V mramoru viehovite
Vdiegliayte uppomene
Lasej mje priem cestite,
Lasej slatke i gliuwene.

Vovomu vi jesiku,
Ovesima u parjima
Snagu imate tak veliku,
Ivaciu snagu ka otima.

Au kto cekaj, o' Miona?
Podaj migro i sakije
Dokli dluha od sakona
Sta gliubizi upunije.

Ersa tebbe sloboditi
I sa uteck pederanje
Na tebbeckie kriet staviti
Svoj griek, roje ponnagnkanje.

I mjece bit zedovnika
Da kriet bude vlas staroga
Pravu ytinu od jesika
Obaynati samo moga.

Biegi Mima, sajto upada
V pozubi mi mnozke,
Lase jesikom komu vlada
A Bieguckie ne ima nozke.

Ostichije

Prichuje ja sakniti
v dubrave, mjeta roga
dokle bieme bude priti
vuxivanja draga moga.

Ah Miona približena
Tvom dokiti slike nije
Sajto dokit tak hrabrena
vighielaje nije nije

Scena Peta.

Ostojko, i Glibiza.

Ost: Prembi imo sarze u' sebi
Ivardije d' stiene, i d' mramra,
Ili sarza imo' nebi,
Ni chiuukienja, ni rasbora.

Vej ti ne bi ppcialio
liepa vilo ve nyreukie,
I to ne bi otkiutio
Muku zick ve mutke, i meckie.

Vella vecchie u' toliko
Kolikge nado' nije
Vighiet diello toli jnitto
Koga dobro razumie.

Sajto samo mozh vighieti
jednu liepu dievjicu
koje vidi dan rastieti
v pogledu, raj u' tizu.

Jdgrojna ka ti bila
Zick tiepote boxianyvene
Dakijojse povetila
Zargua u' viece upomene.

zhdieje u' zargua

Għdiye u zargum tako smuza
V luxianjro dovdena
Iwaje dati saze puza,
I swami daje dnyena.

Kosna polije plemne tuje,
I kojise poridila
I onu svarhu gietia koje
Roghienaji na svet bila.

I daje se Milatova
Vriedna Kehirza do sad swala,
A nevieta Glibumirova
Daji bitti ti imala.

Joni u voj Arkadij
[otro govorim ne samieri]
Naj glavniy, naj vriedniy
Daju oggi, ne pytieri.

I da taka, da Hlika
Slavna, ciayna, glasovita,
I ghijcava, i velika
Drevojcziga plemenita.

Kad s' godijetim dalekoje
Od života svarhe voja,
A na svarhu smarti voje
Sarne s' diella ne ciaynoza.

Kosna ov i ne ziviti
Kije Cioviek on do vika,
Negh Lav biejeni, i nemili
V polizi od Ciovieka.

Glib: Da neozlia wa moja
O stojko għnek bi bila
I kakije mijao tuja
Dajam mijao uvriedila

I ja dajam

J ja dajam sama dala
kako dajci vak u zieni
vrok orok mojeh sala
neki bilo tudno meni,

Od Knirine sa pokonu
svako teško sloj podnien,
strajne muke, smart najgonu,
kaje moje nach na svieti.

Pravednosti bilo pace
[Kotomije sad nist prem muenije]
daje u' ovoj kani oplace
sua ghnusoba dusie moje.

J u meni daje svayci
Od sebeja saraba sveta,
J na meni da se izvayci
Pravda, i sakon segaj sveta.

J jabitje usayila
Umom serzu nevozhnomu
dobrovogno i primila
smart dohtojnu ghnichu momu.

Dako mirna moje bitti
datih pogla na one kraje
ghdieje xivot viekoviti
v' viece nomu mine traje.

Allije meni mucno sada
J tudiju moj vecchi,
v' godijeta ova mlada
v' visokoj ovoj strechi
smat tako bago umrieti
shuda udya i neredna,
J dami moch nije nieti,
Na sij smatni: mrem pravedna.

Ost: Daje samo

Ost: Daje samo sagnjeuillo
Suproch tebbi stiem nylima,
A da njeji ti, o vilo
Sagnjeuilla stebyima:

Mibymge utajili
Uwighiena giech imena,
Prje milog rjprgile
Od Boxianjara uwighiena.

Au ja nynam kje tebbe
Tuena vilo uwiedio,
A nam daji sama tebbe
Uwiedila waki u' dio.

Da nu regji odi meni
Najeli sada njejmolite
Gdie s' bludnikom savoreni
Sam, i sama vi stojte?

Nijejili ti u' ytinu
Ona yta vil gliubiza,
Gliubmirnu kapi sinu
Obekiana viereniza?

Jnieli sato ydana
Viera, i viere vej cestyti?
Kako dacke sada wana
Ti pravedna kochiegi kiti?

Gliub: Ju gnieku tolikomu
J tak seychoj u' knivini
Pravednajam sazu u' momu,
To ina samo Bogh ytinu
Sajto njejam ja rajkila
Ciste viere viereniku,
Kijam magne uwiedila
Sakon, ki smart pnti pntu.

Ost: Njeji sakon

Ojt: Kijeji sakon d naravi
uvriedila, ki slobodno
saporieda u gliubavi
stiedit setoje telki ugodno.

Alli sakon nebba, i sviera
Tejko uvriedi diello tvoje,
saporieda ki opera
gliubi setoti dogojnoje.

Gliub: Sameneju sagniesilli
sviet, i nebbo, vajmek meni,
Joniju uvriedilli
sakon tako nejmuglieni,
Er mij udej, niko ini,
Mogoe samo uciniti
da u tughioj ja knivini
pedesana budem biti.

Ojt: Nemoj nescim tim tugeme
One viegne strane kleri
Na ke u duggo jedva brieme
Bogogliubna mijao uleti:
Ju jedu sanesena
Nemoj siejde ti knivieti,
Erje od naj saghraghiena
svaka seteta nam na svieti.

Gliub: Ja ne knivim varh nebja
O Gtojko ino sada,
Negh vartine moza udeja
i koga prava ghinem mlada.
Jod udeja velle vecchie
kunem koje yrok ko
me nevozhie, me neprechie
i komeje privanio

Ojt: Tako rebbe

Oj: Tako tebe kuni, i kara

Egi tebe privanilla;

Glub: — Name psala jest privara

Kaje drugiem spravna bila.

Oj: Varke grade sami sebi

Ki drugiem varke grade.

Glub: — Da takgam ja pri tebi

O gnojko bludna sade?

Oj: To neumijem tebi nesi:

Diella tvoja sato pita:

Glub: — Svoj nemogce diello odkriti

Sarja otajna, i skrovita.

Oj: Alli sarje ja nemogu,

Diello mogu svoj vighieti:

Glub: — Od pameti oči mogu

Juisto sarje upneti:

Oj: Alli strepe oči jesu

Ignim chiuchienje nije ikada;

Glub: — Ki chiuchienja prava nijesu,

Ako razlogh gnih ne vlada:

Oj: Ki pravedan razlogh nije

Kada diella sumgnivaju;

Glub: — Bezgi soto hoek najpostije

Diella moja pravednaju.

Oj: A koreje savorio

Negori sabbe sama u' psalu?

Koli tebi pripravo,

Negt ti sama smart nemilu?

Glub: Jedna ludgo moja oita

Vspilume savorila,

Jasotgam prem mahrita

Vien u' iniek pgtavila.

Oj: Jmoglazi

Ost: J mogleji vierovati
Ghibroniku tomu tako
J unuke gnemu dati
Dva cajt, boje dobro vako?

Ghib: Nijam gnemu vierovala,
Neggo duxbi, ka neredno
Mene i moju cajt idala
Saze cajt, i pravedno.

Ost: Kojj duxki? jeda onj
Od pgerude we ghibvene?

Ghib: - Hudoj sejni Radulovoj,
Privanila kaje mene.

Ost: Nemogese nach na sviti
Staj, ni radj tak velika
Koli puytit privaniti
Od dragase Ghibronika.

Ghib: To Lovorku dajam dala
me pgergne, mu cajt milu?
Ako nijam ja ni mala
Daje ulieso on u spilu.

Ost: Da i Lovorkom sama sejni
Onakge satvorila?
Vgliglali ti kakgi
Kali je tvja varha bila?

Ghib: Strj u miro sato milu
Me pravedno saze cajt,
Zick Lovorka u one spilu
Er vgligla nijam sa jto.

Ost: Kad rasloza nije inoga
Diji vechu dobivena.

Ghib: - Vpitajte gnega istoza
Jeli ma cajt urighiena.

Ost: Gnega

Ojt: Gnega, kije zrok bio
Od krivine ne naj gore,
J s' tobom je satvorio
Imajtoj spili u ponoru?

Glib: Dake onu vi pitate.
Kaje idala danaj mene,
Neka od gne viene imate
Od me ciasti neozguagnene.

Ojt: A ku moje vienu dati;
Jedna viere ka ne ima?
Nasit, kinit, i varati
Ka najvechij pomju ima?

Glib: Imenochij ja baceriem
Od strane sakletije

Ojt: — Dgti diellom ne pgetenem
Krivo do sad kletajije.

Ne ytem sutoje tebbi ugodno
Liepa vilo govortu,
Nekh govorn ja slobodno
Er te nechij privanti.

Ja nekaje u potrebi
Di ne naghije samotena,
Kadti bude pglije triki
Bit s' nacinom ykujana.

Sato shucijaj sctochij nieri
Vnyrechne sgodde toje
Ju sargu, i u pameti
Dajci ove nieci moje.

Val nemje mutne nieke
Nec ystochij oplakati;
A nepravo sarge u vieke
Ne da yttine yriezati.

A ghdie jeyu

A gldie jugu diella ozitta
I kad ona osvaghiaju
Sve obrane svega svita
Ne branenaj, negh ragnaju

Od Ponregna tiji ovoga
Vecchiu imala poniju imati,
Neggio d' sraka prijetloga
Kije u ocim vidi siati.

Sato saman ludglima
Jeteu teki griek pokniti,
I jtu selbe upragnima
Tughiem nezim privaniti.

Gluub: Tako dake poghinuti
I' dlukechiu nesmiglene?
I nije kocke mene ciuti?
I nije kocke branit mene?

I takgam gtaugliena
V' potrebi d' svakoga?
I takgam sapucena
Bez uffanja nijednoga?

Negh sa ymnguit mje smeckie
Milg jedna idnycaijerne
Purna tughe, i negreckie,
Ka pomochi nemogene.

Ojt: Utajise, Vilo, utajci
Jahgi bila luda
Griecit, pamet daj utajci
V' yterpiengne smuke, i tuda.

Occi obrati, pomno pazi
Put nebeja, Vilo ybrana,
Ako plame nje islaji
Od nebeykiek vrecnick strana.

Mo, i dobro keje sgaglia
Na nome svetu nami,
Sve izhodi, sveje raghia
Na tubekiem vistinami.
Kako s' vrella bicka voza,
Kako y xille tub izhodi,
Tak svaka stvar sveta voza
Na netkue pavo rodi.
Jeste nam cini daje
Mo veliko i spako,
Jmiesiano ghdie graje
S' stom veliziem dobro svako.
Ono isto varh nebeya
Jvaynje, i dobroje,
Ghdie samierna Arq ciudya
Svek dobara kraghestuje.
Sna Givve vicsniek strana,
Ki sna myli naje, i vlada,
J Boxiza sna Diana,
Kolikote xialim sada.
Jatgu nieci moje
Ku podale obly tebli,
Od milgti diello voje
Kju chiutim ja u selki,
Licnikova tako nuka
V dukni ranne obhodi
Da sa smartniek truda, i nuka
fiek ynaghie korigodi.
Sato utajci smechie voje,
Jvaycite ono ima
~~Praghiere~~ peltivodje
Na vistroziem nebesima.

Ghiab: Ghdiegodje

Glub: Gledigodje upisana
Prema meni taj študa
I nebytkick po sred strana
I na semgli, Ma je, i kuda.
Nu nemoge varh nebeja
Ona kiti sapisana,
Ghdie u snanju d udeja
Pravednosje moja pognana.
Alli stoje boglie meni
Da pravedna jyam mlada,
Kad yti udej nesmigljeni
Horkie da umrem tuxna sada.

Ah ovje bley pnika,
Ah ovje ma nesrechia,
Ovje ovo ma velika
Muka, scialg, trud, i smechia
O ojtjko molim tebbe
Ja onu milg, kajes kiju
V ove smartne me potrebe
Dami jednu pomock tuju.
Bayo mene ti ne vodi.

Put id Tempa privesoja,
Neggio jgite samnom hodi
Vstavije zicchia Boga.

Ojt: Vilo, o Vilo, komu umrieti
Kako tebli tak musnoje,
V cray svaki mozu rieri
Smartne chiuti nepotkoje.

Sajeto tako prodigiti
Horkie tuxna ovje bude?
Duggo o smarti er migliti
To najvecki trud ybude.

A mi umrie

At oni umnet koj ima,
 Koli nije život svojci,
 Toje prije smarti otima
 Jove svoje trude skajci.

Štub: V koliko tuxnj meni
 Ako budej porokari
 Mga pokoj dok xugljeni,
 J pomakje kagod dati.

Chajko usanje slatko moje
 J tili meji gtavio?
 Jod jedine kchierze tvoje
 Sugi gliubav izgubio?

Stemj branit tuxnj meni
 V nevozie smartne ove,
 Chajko draghi; i gliubglieni
 Najpokojne ve zelove.

Ja nam guopie dachie jedno
 Ko probje payi moje,
 Dva probiti sarza ujedno
 Chajko mili, moje, i tvoje.

Sraj krg ranne koja bude
 Primit tuzna mady moja,
 Ja usmnguit tvoje trude
 Prlicvatichie kanye moja.

Chajko gnezda slatko ime
 Ghdigam gliubav svaku imala
 V nijedno koje brime
 Nijedan samar ja savala.

Ovilji pripravio
 Pijt vestelji tuxnj meni,
 Na ovilime dohranio
 Pokoj slatki, mir saughieni

Ja kad tuxje

Da kad sunce dan stvora
sterijetiza budena vana,
A kad pada, u dno mora
Da sam na otar ja saktana.

Ost: Nemj bilo podavati
Samj sebi muke vecike,
Paek nemj umnjajati
Tebi i drugiem sebie smeckie.

Ettoe brieme vech stiti
Put od Tempela prijevoga,
Nemozue ustaviti
Dugovanja zicchia moza.

Glub: S' Bogom dak'e o' Dubrave,
Me Dubrave draghe s' bogom,
Pi kiek gnezda punna klave
U veseljue setak mnogom.

Meghin one vietre plake,
S' kiek rajbludno vi treptite,
Najpskijne me ydake
Vase u' krilo sad primite

Otki gugdie nepravedno
Otrne ori'ivot meni,
Derse opet stane ujedno
Ma rien s'vazim dragom rieni.

U pononem Paklienuima
Ka pravedna neekie stiti,
A' bozsigna s' blaxenima
nemogje sadnyiti.

O zovorko moj zovorko
Sada pognam da bilje
Dana onoga bitie gorko
Kad upajik bize nje.

Pačet biže od xialgti,
Od nevojlie, i' od žvila,
Jaoh dan oni purgorkoyti,
V kijamti omilila.

Er sa ymnogis tre nyreukie
Ja marn tebbe da utijeti
Moj nyreukni velle vecikie
Xivot, negh voj xivot yti,
A voj xivot mozzo nije
Ja ino do sad doživlieti,
Negh sa meni naj varlje
Muke, i' tešku smert donieti.

Jna smartjani gnuhiena
[Koli mozzo prozieniti?]
Ersam bila nymigljena
Tebbi sa iniem prava kitti.

3. Govorko, ki sa mene
Od vecikie svej gorio,
Ot sa ugajit xeglie ghnene
Nije sa te smion bio.

Ne fupeli vajmel meni,
Pri vatkaj ludoj srechi,
Velle boglie moj glibieni
Ksagnescit, illi usechi?

Ako umiram ja svakako
Bes konyti, bes knivine,
I bes tebbe dobro svako
Moj Govorko, duk mighine.

Ost: Umirje sajto, dotegite
Vierni drugi, ah xialgna,
Pomogite, upogite,
Ah ugleda nemilgna.

Govorko

Govorkovo sovuck ime
Ettoe danke dovajcilla,
J'iboleym seprtokime
Smartje gugdru ugrabila.
Ah nevglio prieka, i varla,
Drevjicize tuxna d vecchie;
Ku jge nije ona umarla
Sarge u passim gne trepechie.
Ma vrelloje kako godi,
Moj vierni ponepimo,
Kladnom vrdom da gnoj odi
Pobieguchi duk vratimo.
Alli neznam, d milgti
Jeli diello duk vratiti;
Jednoj, ka mre d xialgti
Sa d gugdia ne umriti.
Ku vakako namije triebi
Pomack dragu gnoj podati,
Ju voj sad potrebi
Milg varh gne ukajati.
Sato i dnexbo hodmo ureda
Bes bojarje d nicepa,
A scortie bit u na mieda
Sama maju to mebbja.

Scena Scesta

Kor Lovaza, Kor Pastira, i
Dubravko.

Kor L: Slavno Diete, porod pravi
Alcidova d plemena,
S' koga luj u dubravi
Ma nakajan ubijena.

Kor P: Diete Slavno

Kor. P. Diete slavno i ceytito
V' Enimanta koj u gon
Koj krabrenyvo samienito
Medobitnu svier umori.

Evo, evvo strajne glave
Koja marta jse smatt priti,
Dugju ovo trudi i slave
Kase Dubravko glasoviti.

O Pytici prglavite
Svi gnegovo slavno ime,
God sad vi dan sovite
Blajiem danom svečianime.

Kor. L. Slavno Diete, rade pravi
Alcidova d' plemena
S' koga lejj u Dubravi
Ka skakajan ubijena.

Kor. P. Diete slavno, i ceytito,
Ti sa drugiem xivot dati
Skhajase koj osito
Jsti xivot pocharati.

Jnije puta, negh sam vi
Ja na kresg upetije,
Pod kiem viciu svi Bogovi
J trud, i moj poštavije.

Ko dragh pokoj kochie imati
Ovka pako tredit bude,
Er nemoga uxivati
Ko ne tarpi od prije mude.

Potijeteno porisanje
S' mudom viek je ne ponavljia,
A krepjno diellovanje
Pravi pokoj svej poragha.

Kor. L. Slavno

Kor. L. Slavno Diete, rode pravi
Alcidova od plemena,
S' koga lešij u' dubravi
Sla nakajan ubijena.

Kor. P. Diete Slavno, i čytito
S' koga ori lyji mili
Suje obilno pongito
Bitie jezu si primili.
Poghi Oračin, ymni qeta
Suje rallo sapučeteno,
Da u varju draga lieta
Primije vorkie svem sciughieno.
Ne strajise dachie vechie
Sla' svier straha rebbi dati,
Nechie nogam, subim nechie
Dravu plesat, klay kidati.
Nikietu vech dodievati
V'nevogli, i potrebbi
Da to ini podavati
Stranu uboga bude rebbi.

Kor. L. Slavno Diete, rode pravi
Alcidova od plemena
S' koga lešij u' dubravi
Sla nakajan ubijena

Kor. P. Diete Slavno, i čytito
Koga ime soud slavnje,
Etto i nebbo viekovito
Ove slave slavi tvoje.

Kor. L. Mgu kiti daje bio
Daki prapaz glasoviti
Kojogaje jje ubio
Erkuo kad bi xiv na viti.

Jod Erhula, moje liti,
Ivaki bila slava vecchia,
Keggo d nje sto dobiti
Parvaje ovo, gnemu treuchia.

• Ku u mlaghiatna roja lieta
Tvoja krepp svien davi
Da d nakajni star opeta
Basaj cinit moje karvavi.

Kor. L. Slavno Diete, rade pravi
Alcidara od plemena,
S' krza lecij u Dubravi
Sta nakajan ubijena..

Kor. P. Diete Slavno, i cytito
Ki hrabreno tak vojuyejc,
Ive hrabrenstvo glasovito
Da s' milgtim sadnyciujejc.

• Diana Slavna, i sveta
Od Dubravka evvo tvoja
Bogozliubna dar savieta
Glava d Strazja strascivoga.

Vigh na obje kako strane
Iskrivgliene bieli rube
Dancij, kojim smartne ranne
Prijeti, i gore sviem pozube.

Ko da strazim vzatima
Tvojm kochie protiv stati,
Jnad ovim mieecnima
Dobitnikje ukajati.

• Baxize dake sveta
Primi tvoja varh stara
Sa ypuernerije od savieta
Cijaj ovoga srečna dara.

Ajeto udaze Dubravkove,
I stieleji ti vladala,
I dobiti od gnegove
svaje telhi c'raj g'tala.

Kor: L. Slavno Diete rode pravi
Alcidova od plemena,
I koga G'cij u' Dubravi
sta nakajan ubijena.

Scena Sedma

Sierhomir Sam

Dosadajam stao verk mene
Myleck, karku vierovati,
I to od Mione me gliufene
Cinomie Satir snati.

Bojechize da gnegova
Mekhaiza moje biti,
I da nagnu laje gnova
Ja menije omrajiti.

Er ne ziegna ja da ona
Besojnabi tako bila
I besbramna, i smiona
I abi mene privarila.

I dati u ytom onom mjesti
G'dije sam nom bitti k'riella
Ja bludnika sa stom c'eti
V oni yti c'raj uvela

Alli iytina sad govori
Meni ova yta spilla,
Ovom itienom, ku satvori
Satirva snajna silla.

O' miona

O Miona, jur svakako
svi kazahu tvoj puti
Dachije jednor pusti tako
sa nemokje vech dighnari.

Tvoje varke, ve hitrine,
Tvoje slabbe, lasej tvoje,
Gonetaku do yttine
Delki ove nepokje.

Sajto udes moj bige,
J ciaz dobar i pun srechie
Serome chijako ydarye
Prem da tada bimi od smechie
Sajto dajam dgcio onada
Kadmije Miona naredila.
Na nesgodda, huda nada
Na menebi nanpila.

Ku' sto imam uciniti?
Ah kochieli pun omraje
Sa na gnojje gvetiti.
Pravedne istat gnoj poraj?

Ne sajtoje gliukim doyti,
Jahochue pravo neti,
Vecchie raslogh dat milgti,
Miesto sada, neghli gveti.

Sierkomine dake ludi
Nils nagne koch imari
Koja ycte pomno, i sciudi.
Svakite ciaz ydavat?

Pacek sebbe ydalaje
Kadje ydala moju viene,
J kad su ciaz ydalaje
Potyctenu prem Pystione.

Ki ingran tukaj nechie
Jgda sagnu veck hajati,
Jod gne gori velle veckie
Siutrachise gnom nughati.

Nechie dake gvetiti
Bejakozne, i krivine,
Kojem krie na pozarditi
Me gliubavi velicine?

J raxarbu mu pravednu
Nepravedna miloj krije?

Jsgubigan pamet viednu
Jli u meni saza nije
Akomeje pozardilla
Setje dala jest drugomu,
Pasck meje pozardilla
V ytom diellu neziagnomu.

J jare imam sad slaviti,
Sactomeje pozardilla,
Er neumije negk shiediti
Gore svoje kuda vila.

J lakona, ka ne ima
Od gliubavi na sem svieti,
Ki sna koje gliubit ima
Ki sna setje gliubien biti.

J ka gliubav nosi pravu
Magnu gliubav ko dytoj,
A ugludnu, i ghidavu
Stiku mayret ovej nastoj.

Danu rezzi sierkomire
Ako rebbe gamut nechie
Na gvetu gne nevire
Skimate ona gardij odvechie.

Daj nekabe

Daj nekate gane sada
Bdey, setgi ygubio
Onu, koja samo vlada
Turga sarga vecchi dio.

Nut? seta velim ygubio
Kijesam er nije mija bila,
Neggo er jasm dnyiek bio
Dyriarnije povratila.

Jovge ygubjenje
Biet nemoje, kad se ygubi
Dajte xene promigneje
Koja samo siudi, i gliubi.

Jutojamja najpglije
Ygubio odi sada,
Liepgt, u koj ciasti nije,
Vilu, pamet kom ne vlada.

Parsi, sarga ke neimaju,
Sarge, u kome duk ne stere,
Dyriu, u kojoj pribivaja
Kimbé, laje, i neviere.

Jednu tajtu samo sienu,
Jednu skajan d naravi,
Jednu matru, i umraghienu
Gliubovnikom, i Gliubavi.

Jovge more svati
Ygubjenje? ah ne vecchie,
Neggo alack uprav snati
Dobitje ovo punno vecchie.

Da toliche sve ygubnuti
Liepe vile sej planine,
Kad miona poraj gliuti
Primi, i kad ona ygubine?

Jeda i same

Jeda i same nechie biti
V ovoj strani liepsiech vila,
Kiechku gliubit, kijem sluziti
Zarniech ozi, liza bila!

Ona, ona nechie imati
Vierniega gliubovnika,
Komu sluga mozhje vati
Dgotjala nije do vika.

Da ja kochku uciniti
Istome satir naucio,
Ja na gnojje gvetiti,
Ko dgotj vaki u' die.

Inam sajto da umorena
Po pravdibi ona gtala,
Eje od gne oguargnena
Viera, kuje meni dala,
Alli nije tako u meni
Sazje vo potjcteno,
Da i slabosti, kaje u xeni
Moga biti pivrachieno.

Od vechieki reckna bila,
Xenka sta chud vala, i pnika,
Skadbje ona gvetila
Arg lud nemir od Ciovieta.

Steka dake same Mrona
Xive, i boglie kochku neti,
Steka ne umre same ona
Sa moak Dnyiem joge xivieti.

Gne sam xivot bitkie gvesta
Pogharghienju vakom monu,
Som blidniku neka gvesta
Xive u' diellu ramotnomu.

Da on pigna.

Da on pogna sajto neckiu
Od omraje ni bigliega
Er varh gne imam milg vechiu,
Negli sumgna varhu gnega. ~.

Scena Osma.

Dubravko Sam.

O Boxize, ne Boxize
Negh sla xeno, xeno huda,
Od tramotne gliubovnize
Tajeta Majko, tanina, i luda.

Kojj siepi gliubovnizi
Zargue grade pongite,
J neumarloj ko Boxizi
Dixiu stare ymnogite.

Ku sto velim? ne stare
Ne, ne Zargue, negh skypsetine
Od himbestra i d privare,
Od gnujbe, i od krivine.

A to neka tvoje ime
Od Boxianstva sva pokrije
Diella opaka tudiem gnime
Od bludnogi najgadnije
Ati samak rughe tvoje,
J ramote boglie skriti,
Diello puyctajc grim svakge
Od ramote uciniti.

Od rasloza protivniza,
Od kuyectva graglio klara,
Seteto d dufcia, ydajnije
Od Ciovieka, i od bricta.

Moška kchieri, i djetina
Kehj bit varlj tak nakajni,
V pokoju nepokojna,
Koja usoji kada blajni.

Odusanja vietrijima

Pano gliudjke parji ghrije,
Pak u' istiem budje gnima
Valle, i vietre, kijem ubije.

Vietre plake d' pjeruda

Od usojne vase mechie,
Vietre d' placia, i od truda,
Valle d' suja, i neprechie.

Tebbe bi imo vaj viet rati

Kagua jeji u' naravi
Majkom tughe, rapa, i rati,
Oke viek' majkom d' gliubavi.

Evvo na ko placno bitie.

Dva dovede narav prika,
Svjek dana u' prolitie
Dva neprechna gliubovnika.

Pozhi sada sla bozice

Svemogijstvom kaje slavijs,
Da jakojtim tve degnize
Ona d' marti vilu ybavijs.

Kojsi vojem rajbludnima

Slastim sarze morala,
Inaciniem nemilima
Dujnu na ytu mart podala.

Sajenje same bio naj

Majrechnij dan pod nebli,
V kijanje p'pvetio,
O diano sveta kebli.

Vije meni

Viji meni od ureja
Kruna, i polkoj moj cytiti,
Svetlomyji varh neblesa,
A Boxyantvo na sem viti.

J raziju voj jaynij
Negh gliuvenoj sloj Boxyzi
Klikogu izvayenij
Vvoj negh gni nashiednizi.

Prayze varle u Dubravi
Dvoje slughe ubijaju,
A Boxyze od gliubavi
Slughe od prayga martve gnyu.

Svaje ma ciaz, ma sabava
Suk, i ove bojne striele,
Menije u gnik maga, i klava,
Gradgti sve veselle.

Neka di doghie sada
Envatije suproch meni
Ono yroda, ono gada,
Soto niet sve Bogh gliuveni.

Neka pacek striele moje,
Ke umiete svej ragnati,
Suproch vamigetre svoje,
Doghie striele ukajati.

Alli ciatijm sada od vecarie
Ja kieseca tak priprosta
Ja rebbeje striele nechie

Prut jednaje samo Dogta. Dogta.

Alli Eho, alli ovje
Bogh kojega ja vao jejam,
Der od Eka glay uoje:

Privano dajc niejam? Jejam.

Da kad jezi, tebbe horku
 varli, plaki, i smionu,
 Da pedepem toju horku,
 Negi ytinu jejili oni? - - - - - Oni.
 Sinyi One, ka Adonu
 Sa moak biti gliubovniza
 Vozhguu gone upionu
 Samra xena, ne Boxiza? - - - - - Boxiza.
 Ko Boxizom onu ytu
 Sovec, Marte ku sbrje
 Sa bludnizu nu neajtu?
 Sovorenje navlaj tuje. - - - - - Laje tuje.
 Scto klevectiye molimtiye
 Kge od tebbe ja ne krijem,
 Jak ni d mene bi ne lije
 Dati mallo glavu ymciem? - - - - - Imiem.
 Astrajciyi siem nacinon
 Ako nech ciut scto govorim?
 Jate nechku praviem sinon,
 Negh spurnianom svat najgorim... Gorim.
 Sin Vulkanov scto nigei
 Sasve er velije gorim u plam,
 A smionytvom tako jezi
 Kako strakom ja uboghyam... Boghsam.
 Tiliyi Bogh? Bogh d cessa
 Numi negi bazo opeta,
 Aliyi Bogh d tubya
 Ali Boghji nega sveta? - - - - - Sveta.
 Bogh d sveta? nuti straka!
 Koj dava van nacina,
 Od giganta bjezta plaka
 Scto gorim er je ytina. - - - - - Ytina.

Da me vsem, krite nečie
Ka pedava mjece kiti?
Keli pdat mjece smekie?
Jeda samo svej gliubiti? ----- Gliubiti.

Da to ucinil mjece meni
Ki te sovem svien prikom,
V sarzu imam mraj ledeni
Kotne ucinil gliubovnikom? ... Gliubovnikom.

Do kjeu nica tuje?
Saludio ti je danaj:
Dochie gliubav payi u mje.
Kada twa vlas uoladanas ----- Danaj.

Da tak karlo gliubav leti
Ja vierovat nechiu ikada,
Dochie danaj seto kti neti
Sto godjeta kit najada. Sada.

Da kjachie vila bitti
Kju sa dragh moj razgovor
Imam danaj ja gliubiti?
Dajcilije ova sagor? ----- Sagor.

Seto tepavem ti jerikom
Kotkiy neti daje ona
Vil sagorka, chiudi prikom,
Kojamie svej upiona? ----- Ona.

Da kjachie jakoj bitti?
Cia silla? maga kja?
Kotkie motki uciniti,
Da ona bude gliubav moja? ----- Ja.

Vi kjem magnem? kjem naukom?
Kjem magom? kjemli bojem?
Kjem strielam? kjem lukom?
Kiembi onjajem? jeda twjem? ----- Twjem.

Dake oucie ylomjeno
 mechie, mene ygraniti?
 Kochie diello tak krabreno
 Bezgi meni uciniti? --- Ti.
 Sada pognam zielo vino
 Da te lude nieci rodi;
 Da reggimi, ghdiechie ytino
 Migto bitti ovaj sgoddi? --- Odi.
 Pranyi sajto: nu u' monia
 Kraju d'garma madi setoje
 Migno vukre sarditoma?
 Vukje nastigt, i' sapsije.
 Ah ko velik jest u' rebti!
 Danu srechni, i' celtiti
 Meni dregkien d'gar melki
 Samiente na dobiti.
 O Boxiza blaga moja
 Ivaj milgti stike nije,
 Ja u' dan jedan nuka moja
 Ivije riveni pndobije.
 Ivaju ovo samieriti
 Dan; kojem stike nije
 Pustit meni pndobiti
 V dan jedan riveni dvije.
 Na Boxize na yppomenu
 Od imena slava trga
 Etto vadim stiel perenzu
 Is tarkaccia slava moja.
 Pponuciam ja gnu rebti
 Di gnu dighi, ti gnu vlada,
 Di lovize viecna d' melki
 Srechi y nuke strije sada.

Justor ou.

30
Ju vier onu gnu upravi
Včas dobar, i sejeti,
Aja u saviet horku pravi
Jebk kocu pguetiti.

Eto udaram ime u rje:

Ah udaga tiepa, i mila
Koj ondi udrije
Ghdiegaje nuka upravila.

Ah da mi je harba odi

Daga idrem gnom u glavu
Piye negl ragnen po ngyodi
On utece u Dubravu.

Kad onyia nije inoga

Kamenomcku jaga idnen,
Ku kamena sred avga
Luga nije most vighien.

Ku onyia sajto inoga

Idem di ja ykatti,
Dnugghi udaraz luka noza,
Ahochiemu smart podati.

Jash sto vidim? vajmek meni!

Koga jayam sad idnio?
Ah Dubravko nymighien,
Setgi ovo ucinio?

Di Pajtiara idnigi

I' Vuqiom Kojom Shucena,
Ah Dubravko sarge imgi
Od litize, i id kamena.

Jeske godde i nemille

Kae dgtajna bit plakana
Grgne u rye, i u zvile
Vay vick mgek tuxnich dana.

Po Bighigim

Po biglijem gnekoime
Pzienim gnega ja pognati
A Glibdraghiye mo ignime
Kiga ijide ydayciati.
Varla stielo rycke d smectie,
Od bolyti i gorkoty
Sti savietu d nesreckie,
A nevoglie, i scialoty.
Pacek tyi srem nemila,
O Bozije d nebyi
Kasi stielu upravila
Kga saviet ciulla jesi.
Jachiu dake krivaz bity
Ove kani d pravedne?
Jalichkiye yrok niti
Od smarti ove prem neredne?
Ja? Ki sa iniem xivot daki
Mojam xivot pogardio
Jkan moju prstiwati
Sa iniekham spravan kio?
Poghi, onyie vajci bojno
Jsramban xivi vecchie:
Damni fowce nedostojno
Koga nuka stiele ymectie.
Nesrechnika ewo gnega
Glibjesowi Glibdragh vodi
Stu d gnega nesrechnijega
Mene majka ma porodi. ~.

Scena Deveta.

Glibdragh, Dubravko, i Sagorka.
Glib: Kekiye mja ydayije,
Ydayije o' diklize,
Sta ove nuke naylonise
O' Sagorka nevoglnise.

Dabri vajmek.

Dubr: Vajmek meni sagorkaje,
 Kjurannik bej pameri:
 Da sto i meni vech gtaje
 Steggo mciay di umrieti!

Sagor: O Glibdraya moj gliubjeni
 Sadje brieme, pomogime,
 Druggi Chiyko ne roghieni
 Duxnu vajmek udarsime.

Dubr: Sagorkaje sa ytinu
 Ah jash glaya nevoznoga.
 Kimi y parj sarze ytinu,
 Ah vighienja scialnoga.

Sagor: Dame udarjij o Glibdraye
 Vdey hachie voj skroveni,
 J tra daze gliubae kaje
 Svej milgna prema meni
 Parve udake u prugu
 Diji primio moje, i ti
 V smartnomu nepokoju
 Stajadgnechije sad primiti.
 J we niste blaghe, i mile
 Na kijek stjern nevozniga,
 Kolievkaju meni bile,
 Sadchie bitti, i grobniga.

Glibd: O ma kchierze Draycia meni
 Stegh da miyi kchij istina
 Er vaj pokoj moj gliubjeni
 Diji, i dycia ma jedina.

Dat nemogu odgovora
 Jebli er bole mya xiva
 Vtri ove me savora,
 Ot usye nec proliva.

Dubr: Lempio

Dubr: Semglio vecchie stonje
Isrem tojem jur pojednime,
Stojem tielom sajajise,
Ju ponona toj primime.

Sagor: Moj Glibudrayce milogtivi
Sye, i stupaj toj vytavi,
Da se u ovj suprotivi
Setogod mladog ma pojavi.

Sajeto grgne sye toje
Davajumi tejeje smectie,
Ia boljti ove moje
Stupajucki rajtu vecchie

Dubr: Ah ko ydarje prem nemilo
Glibud toju sa beliku
Primaj sada tuxna vilo,
Har kojuli getnu i priku.

Glibud: Saze ucini Kchierze sekti
Stije smartna ranna, nije
Nectie nijta kitti tebbi.
Brtchierze Drava ko i prije.

Sagor: Umrietichie vienj meni
Vciaj ovi tuxna mlada,
Damie samo moj glibudjeni
Mat Komeje ubio sada.

Glibud: Stavimje ylicuti
Parvo rannu moja mila,
Erqveta vick na viti
Stije ranne ofdravila.

Dubr: Ku sto cinije? sto zdnijevectie
O Dubravko bej pameti?
I parichierze sej neprechie
I mochichierze to podnieti?

Da te ona jgete gleda

Gdje bežan stoji di,

Od guetna gne pogleda,

Bieci vecchi, seto zkrige di?

Bieci od maccia pravednoga,

Gne glay plagni kijenite koglie,

Bieci da red liza troga

Ne vidi one gne nevoglie.

Jach nemogu ja bieciati,

Gneka ridejna skrvna sila

Kochie da rudi budem rati

Jodi meje ustavila.

Pacek' naglo mrome vlada

J tjkame po nejrecchi

Na ono mjesto otit sada

I koga imolik ja utechi

Sagor: J takochie ja umnieti

I kuida udeja, i neprava,

J nirkomi nechie nieti

Komi tuxnoj smart podava.

Gliubo: Dubravkote / tuxna / ubio

Sagor: - Jach Dubravko? Koti reica?

Gliubo: - Jajam pojno, i vidio

Striel gnegovu na dalece.

Sagor: Ah cejite smarti moje

Dubravkova ako stricla,

Koju name putije,

Menije ovu smart donicla.

Gliubo: A premga evvo; i on stoj

Vaj rajmizghien van rajloga:

J ko od grieha da najtoj

Osvaditi sebbe jtroga.

Hvala Rudi

Hvala buđi nebesima.

O' Dubravko prihrabreni

Kije skitaje po vima

Gytiak duba tmačnem rjeni.

Er tiem lukom i strelama

Svemogućstvom kije hvale

Stvar učini meština nama

Samienitu nad sve grale.

Kumi mallo kiej sad nisi

Di ki xiveje ko Dubravko,

A ko Glibdragh bes pameri

Xiviet nečueje igda ovako;

Ovi udaraz jeli bio

Od deznice Glibdragove,

Allijeje ispytio

Damne d' chiudi Dubravkve?

Ah pametno diese moje

Da vieruat tji kno

Setoti Glibdragh lud rekje

Nebi ovo učinio.

Setotkie d' tebba tuxian biti

Ako ove smat umori;

Ghdičekij otit? ghdielli kniti.

Kumi mallo odgovori.

Ja nam dachij rieti meni

Di dajje privano

Zienek daji strel pereni

Ja udnit vuka ispytio.

Ko knovina da nije prička

Dako striglat i loviti,

Ne gledajuck hok čivietka

Alli diviu sver udniti.

A kijeja.

Ah kje ga meglju namu
Jesi v dno ti Pustiera,
Kije s' Vučiem tak kociami
Ne pokriva, ni saptiera?

Ko prem Diete moj Dubravko
Drellu pamet imat horkie
Pak na bñeme, ko i ti tako
Od ludgti bere vorkie.

Bisprajno Diete moje
Zienigti ti na ovom mjesti
Daje ovo zgodilje
Jstom tako u ryvojci;

Ludo zienije er nije tako,
Bez odluke gon u Raza
Igade ove ciudneavako
Gludivmaje ne sgajajie

Nebešiemije dodialo
Seto u pogardu ti pograci
Gludivao, i vriet, i sve gralo
Gioviesianke ad naraci.

Erna semgli Bozorima
Druga imati Drago nije,
Et ohodngt taka grima
Jge Kreppna u omrajie.

Setgi tako saniemio,
Meni di odgovori
Ti koji do sad smio
Seto nije druggi u ovj gon.

Sagor: O' Dubravko draghi pusti
Neka Glubdragh moj govori,
Neka u vietar nieci iusti,
Neka u ryvoje jesik mori:

Gnemu er mati

Gnenu er mati nije dano
koju u krepog ad glubini,
ome dobro udipano
ti varh mene vlas postavi.

On nemge mati ikada
do ma samo tva lepota
lej gospostvo ti imaje sada
varh me mati, i života.

Ako mene ti stregliji,
tiji striglio setoje tvoje,
ju bigliezh udriji,
kije samijera striele tvoje.

Sa udriti tuxnu mene
Buke tvoje shiedileju
Olicaj one ragnene,
ke u oćim tujem jeju.

O' Dubravko ona ovje,
sta kojuzi vej marjo,
voni naćin tuxna evje
kakgije vizhiet hrio.

Xeligi gnu ranniti,
Ettoije igragnena,
Xeligiije uloviti
Ettoije ulovljenia.

Xeligi najjigije
Tuxnu martu gnu viditi,
Dovedena ettoije
sta ćiać smartni strahoviti.

Seto ad gne mgej ino većhie
Ti xeghiet, i ykati?
Seto sagorka punna mećhie
Mge ad vije tebli dar?

Ah! nemili.

Ah nemili mlade štoli
V koj kudi saze uje?
Jer ne plače na me štoli,
Ne boluje na me suje?

Ti vierovo nisi ikada
Da me glubav isvanila,
Vienj ovj ranni sada,
Kuje ruha va ucinila.

Jvierovo nisi kani,
Kase ij ocsiu mjek lieva;
Vienj ovj, koja vani;
I nij bolje ka protivu.

Ako u tebi ugascena
S' nemilosti njeu pite
Diella dvorna, i postena
S' hrabrenosti ne velike;

Nemij meni ti braniti;
Dujcio liepa, ali plaka,
Jedan usdah, sa utasciti
najsadgnega trud usdaha.

Blaxenackiu ja umrieti;
Kad nec slatka meni koja
Na cija smartni bude nisi;
Poghi u' mine Dujcio moja..

Dubr. O' sagorka nechiu nisi
moja, er moja nisi vecije,
Negh kad imas tuxna umrieti
Zick neumarte me neprecchie;
Jako moja nisi bila
kadti xivot mogoh dati;
Ku svakako Dujcio mila
Od sad chinte mojom svaki.

J svakako

Jvakako bitkije moja
Moje srećke na stranu,
Jad sad rajski lepog tvoja
Bitkije poljaj mom životu.

J' životom tvojim ako
Ti ne budeš moja kiti,
Mojom smrti ja svakako
S' hromčije jedinici.

Jda vidiš svaki u' dio
Ive gube usignene,
Ovom sam te ja ubio
Stricom, uči ti gnom mene.

Suprotk tebi lepja moja
Kemigam bio od vucke,
Sad nemiloj neka tvoja
Meni poda teze smekke.

Glučav tvoj magigam
Oholastim pongiti,
Sad na noghe tvoje pagam
Sa tebe pokloniti;

J molimje tvom lepjiti
Ja tvoj čiti plam gluveni
Prosti mi ghrick, a ne prosti
Ovi život ujet meni.

Ku ne udaraj moj urefu
Ove oči, ove ruke,
Jsem da yrok one jesu
Od nenadne me vduke.

Ove parji sticle upravu
Ktu nakajan od varline,
Ke miljiti, ni glučavi
Čint ne krije ove jedine.

Sarže igrani ovo moje,
Ma nemiloj da se smarži;
Vdri, vdri pravednoje,
Vdri evo gole parži.

Sagon: Kadji htio smartne striele
Da u te budem ispujetati;
O'Dubravko, parži bie
Nekiseck odkrivati.

Glubi: Ah priliepa hndi plaka,
Ka na udaraz vjetra, i vala
Dubrov: Mojek suja, i ujdaka
Dvarda jesi do sad stala.

Jstinaje da si xiva,
I' tiesim samje privanla,
I' dasise milostiva
Prema meni ucinila.

Nu da suti tvrde od stiene.
Draghe parži illi d'puti,
Koj varh mene igragnene
Vidisanu miloj chisti.

Vi nitako parži ybrane
Privanti nechieteme
Kro bielochie te snieskiane,
Ki tiem sniegom pribielieme.

Koje danas privanio
Svierme Zieneck jash na meni
I vaje i moj dragh, i mio
Sopar liepi, i gliubglieni.

Sato nechin vaj strigfiati,
Niesam tako ja nemila,
Neka u vaj striele trati
Matne svoje gliubav mila.

Erki gusa.

Erbi sveta ma vespella
Brula liepa, i velika
Kadbih tebe ja vighela
Matki bracce gliubovnika.

Dan blaxeni oni budi
Viti posnak plam gliuveni,
I me suse, i moj trudi
Da ste d sad vi blaxeni.

Hvalitchiye vami u vietke
Ja rastogciu moju veciue,
A svete zick vaj priete
Ja iskati sajto neckiue.

Nu Dubravko moj gliubglieni
Kako sluga nemoj stati
Ti Gospodar jesi meni
Debije imam ja klagnati.

Mi kochiye ti vatije
Ive sagorkte sluga pravi,
Saporiedam, podighniye,
Podighniye ma gliubavi.

Dani saklad viere tvoje
Pojuk vi ima bitti,
A sagnime drugghi ovje
Da ti imaje moj xivitti.

Jakije sad na petti
Meni ma smart dluçena,
Sarge xivgliet meche u rebbi,
Slidichinte martva siena.

A' skleji xiv na sviati,
O' Dubravko moj ghidavi
Ja nemoza sajto umrieti,
Erji ti moj xivot pravi.

Ineprava

J nepravda ovo ahoje
Da ma rana ne gvetije,
Oni kome ranije
Neka sada i ranije.

• Ti me luk tvoj tužno rani
On mi je smartne podo jade;
Neka datke, moj glibglieni,
Pedepragne sve nagn pade.

Glib: Ah pravedne svietu gude,
Ah odluko draga, i mila.

Dubrav: — Neka datke tako bude
Kako ti odlucila.

Tichije, tichije daro kdbno
Sad pokonu svu primiti
Govato diello kdbno
Ti sam imaje saplatiti.

J da ikomu i' tebbe vecchie
Smart ne doghie nesmiglicena,
Otrije vlay rasmeckie
Na u kye ylonjena.

J onako oni yti
Kako i prije jesi bio
V' dubravi by korijti
Stoj, gnom samte pouratio.

A vi stiele, ke ste bile

Do sloj Ahudi, i naravi
Luku ytomu restre mile,
Ste rajdioni Dnyj pravi.

Kje vajmek ranileste
Moj raj liepi, moju vilu,
J xialonu doveleste
Sta ocitu smart nemila.

Nechin zila

Nečiu ziela da gtane
Nijedna, veciu ylomiti,
Jod gne smartne ove rane
svamichnye svetiti.
Nieste, nigre striele vecchie,
Nečiu strielam ja vas svati
Od smartneste yrok smechie,
Jod udeyne smechie, i rati.
Viste darvo, nietje pravo,
Jaman tako nasigneno,
Erje gusdie vase erghavo,
A i perje ygnjeno.
Slavni Boxe od gliubavi
Pravu ytinu rece meni,
Kad ko Eko tije ohavi
v'viek grana gytaj sieni.
Od Bogova, i od gliudi
Idditnice prikrabreni,
Prije protivnik, a sad budi.
Od viek myli Gopar meni.
Ako zienye slavu tvoju
Ovu exi podnycio
varlu sholay danay moju,
Kontisanye protivio;
Ja te molim poniscime
v'Boxiagova krepy toga
Dugem strielam mozuchime
Od poraja sta smartnoza.
Jer smart hochie umoriti
Samj poraj viekoviti
Gne udazem nepavedniem.
Dvizu odi umoriti.

Kad sagorka

Kad sagorka mrtva pade
sta udaraz gne nemis,
Dubravkackie umriet tade,
koga tisi pridobio.

Tako kad gnu smat iharati
Bude ovj u' dubravi,
Dobitniza smatckie otati
nedobitne od gliubavi.

Gliubo: Tako oba ubiena
i' udesajte upiona,
i oba dva isagnena
di gliubavirn, strielom ona.

Ku ako ona xiva otane
bitckie ugodne rane, i mille,
Idli umre, i te rane
bitckie gorke, i nemille.

Take sa gnu vidiet idravu
Hodmo vechie sto, cinimo?
Neka u radj mirne i prave
Ovi nemir prominimo.

Sagor: O' Gliubdrasce zicchia Boza
Kernoj mene yagnenue
Vodit na stan Chijaka moza
V'ovoj koci obuzenu.

Dubr: Da to stanu u drugomu.
Mylise liepa pozinuti?
Sajto neckie neghu monu
Da nam i' tobom pozhinuti.

Ille mrtva, illi xiva
Ired mozackij danaj stana
sta sramotu vick protiva
Bitti Gliubi moja ybrana.

A ja mrtva

A ja martav, i xiv bitkiv
S' todom tugo ma glubšena;
Xiv tu besoj moj glubrekiv
Martav sledit duk, i siena.

Gliub: Ko na brieme duxbo mila
Pokli diella tamna, i prika
Gliubizaje igubila
Pir, ciaz, xivot, vieremka.
O' Bogori vječnik strana
S' vaje morki vickovite
Jednim dragliem segaj dana
Dva xivota privratite.

Sagor: Kolikgam slaba u meni
A jask nijta ne ydarjime
Inudnu; ori bok ragneni
Moj dubravko pomogime.

Dubr: Stoj vepello, cinirije
Dackie dobro se yiti;
Jodi na naj naslonije
mickiemote dva nojiti.

O Gliubdrace, uhitimo
Buke u jedno moje, i tvoje
Derjoj stolak ucinimo:

Gliub: — Mja spravna nuka evje.

Dubr: Jako dajci: a' ti di.

O sagorka liepa siedi,
Imaj pomiju kakogodi
Date od naj ki urniedi.
Stavi nuku dejnu tvoju
Priko vrata gnemu takto,
A lievomje moj postkoju
Vrata moja dajci jako.

Sagor: jask

Sagor: Jash bolesti varle koje
Podavami ova rana

Dubr: — Kako hoćete sve polje
U' ynaghi dugo izbana.

Sagor: Na ovi način cinimije
Da ja stoin dobro ovako

Dubr: — O Gliboraje udarjite
Nemo strefat negam tako.

Glib: Jta tebi nuka pada,
J treje u prav hodi,
Inajc datije hoćie sada
Nekin ino rieti odi.

Drugaje ovo sad namiera
Negli primat one slave
Keji primio od Pastira
Zieck ubiena Vepa glave,

Dubr: O Sagorka reži meni
Polilite ranna pnieka

Sagor: — Boli jako, moj glibjeni
Bez tvjega draga lieka.

A rukami u' tvjma
Barnamije u' raj stori,
J slatkoni kitchie u' gnima
Jgc dame yta smatt umori.

Kor

Viek od Mata liepsja bio,
Jocite diete kad siet ovi
Mliekomje sadjo,
Bez onycia, bez otrovi.

Kad u lugu narejena
Staravniem napravani
Kolic kamu pripravljena,
Bieje duhem, i granami.

Kada stada

Kada stada netegnuta
Mirno svoj skot usivahu,
Biegna od lava, vuka od glivta
Kada straha ne imahu.

Kada mutna i smetena
Mijao gludjke shodlogti
Nije skrit mogla ko koprena
Sunce vicne od svitlogti.

otad raylogh er pribiva
Od chuchienja u blazim
Nebbo knje, i pokriva
Xiarko sunce slabniem razim.

Jato Givick pomigiu otari
Gvodie kovat, i gtriti,
Dubie sieckhi po dubravi,
J Brod wardi nagrađiti.

Savignemu pak smetati
Dughie semglie, i darxiave
Strajnom monu podavati
micu, sakon, i sustave.

Joc ne biehu u ono doba
Gludjick parjij usionizi
Dajte slave, varka, sloba,
Kvale isprayne, shi jesizi.

Svekolike pomije biehu
stada, pasia, i dubrava,
Trud shuxiase sa utiehu,
Sakon bieje viernoj prava.

Oniem Dyciam raybornima
Ovo urej vaj biije
megliu regliam slobodnima
Ne yet, negh seto dgtojnije.

Megliu trawam

Meghin travam, i vrdami
Mjli cipe, neči mile
Gluveniki cigni plami
Cigne paži razgonile.

Pytienize i' Pytienima
v' slobodi dni trajaše,
Ju' igram vesellima
v' jesiku sarže imashe.

Maghie, i' draxie gnih zelove
Gnim cignaje svoj vesca
v' razkoje sve gnihove
Bozh prijeti Imeneo.

Sam, sam jedam uxivaje
Buje xive od gliubavi
ke skrovne, i' neznaje
Sli gliubovnik, i' neprav.

Pacek ime gliubovnika
neznajaje meghin gnime,
Keggo buje vierenika,
I' Dragoja jedno ime..

Ju' Dubravi, i' u' spilli
I' Kladenza ko studena
Uxivahu skladni, i' milli
Pravu gliubav mux, i' xena,
A' vick' oni sad kakje
Iva ova dobra privratio?

I' Krog gluyne slayti svoje
Ljepick' ducia krog skrio?

On i' nauka ucij opaka
Daje xeglie umnascaja,
Keje kriju parvo, a' pakka
I' krovni u' prikor raspucanja.

Ko sapeta

Ko sapeta mrepcia d' suda
meghu lytiem, i granami,
krije myli samna bluda
ciagniem diellim svetignami.

Horkie samo da d'brata
samylje u' pameti,
A vaj našin d' xivsta
stirnamu d'aje ycteti.

Horkie gliubav da najslaghia
grabitje bude, i kragtj,
i samotna ova kraghia
d'aje imenom krije od ciagti.

Ku ti kragliu, koga ybrana
mok varh kraglia srek kragliuje
julaj varh srek sveta strana
svernoguchia gospoduje..

Di u' parji najse stavi
krog mok toju vickovitu
svetlich d'ugia urej pravi
jstinitu ciag cytitu..

Ciagti slavna, ciagti sveta
Ah vratije k'namu vrati,
v' oie strane dozhi queta
donesinam toj Vick klati.

Ni by tebbe nemojemo
bit cytiti, ni blaxeni
kad s'nam nigi, g'rajemo
od vakozu g'rauglieni.

Kadahnuchia krog vlay toza
sa pomok naj kaje pravna
od sna dugja, i smartnoza
di prebudi ciagti slavna.

Oniek, kiju tebbe ludi
nedogotno stavili,
I stariek vierniek gliudi
liepi obicijaj sapustili.

Ku poznimo mi uffati
Mirne vidit sve kraine,
Slase ustavi sestokrati
Ako uffanje ne pozhine.

Ne gubimo dake uffanje
Sunze sa sve er sahodi,
Kratko opeta krig cekanje
Xinghien nam dan dovodi.

Ai tebbe ako skrije
Kad pod svetle noje urije,
Bago opeta nami odkrije
Sve vednu, i doneje.

Svarha Atta
Cetvartoga

At Peti

At Peti
Scena Parva.
Tarstenko, i Dragoje

Tarst: Daje dobro svud staruje
Gdiye ignaghie uxrvanje;
A igvagnu sunakrje
Rodno mjesto svako starje.

Drag: O' Tarstenko to je ytina,
I ja to snam verni dobro,
Jer y rodnick pokraina
Prem dietyam stit dobro.

Inu xegliu imajuchi
Stegje kopyat, i orati,
I po ovejiemje skitajuchi
Goram stada savrachiati.

Dako svuda hodiham
Vidio sveta mnoghi dio,
I od kud idoh i' sutiem kham,
I belienyamyse povratio.

Svudje liepo, gdiyeje ugodno,
I sveghieje liepse kaje,
Alli nad vim mjesto rodno
Najliepseje, i najdrase..

V porodu Gioriekomu
Majka narau krepko dava
Daje rodnom mjestu svomu
Sveghier nosi gliubav prava.
Gliubav, koju i mi sami
Neurnjemo razabrati,
Kaj niet xive, i u nami
Nemogese ytarati.

Kako Kame

Kako kamni čudnoviti
 kimje snani mornar vlada,
 sa sve er nogen po svem svitki
 od jstoka do zapada.

Jasto siever mrazni od leda
 gnetkom skrovnom vilom gliubi,
 stagne braccia, gneza gleda
 i nigdiega ne izgubi.

Tako činič, kije skita

Na sve rita četir kraje,
 Ova gliubav samienita
 naravnamu svoj oštaje,
 Inajeno gneza ka jstaje.

Bodno mjesto pogledati,
 Jod svuda sove, i seje.

Dase na stan svoj povrati.

Ovark iniek svoj gliubena

Arkadia liepa moja,
 semglio ugodna, i suudiena,
 Majko od mira, i pokija.

Koja sa sve da noganui

Mojernyi eto sad pleyana,
 Alli mojem sad xegliami
 klagnanuje majko ybrana.

Daram dojeio na tve kraje

i' satvorenjem joste suima,
 Pandbite, jer tuojaje
 Liepog liepua nad inima.

Jnetomyi ti od mure

J dalece vidielaje
 Nadje slasti neyrecene.

Po mom razu razilaje.

Sad Tarstenko moj gluhjeni
Ako vieran Dughji bio
U ovom trudnu putom meni,
Aniesime gtavio.

Oj sve dobre cejtij mje
Ke ja kudem uxivati
Dane idnuxije pravednoje,
J da budeš dio imati.

Tarst: Dughsam bio tvj u trudu
Bit nemogu u pokoju,
Er sa moju cej prisluđu
Ja otavik kucukie moja.

A tiji etto Dgciro vecukie
Ghdie stupaim, i pameti
Požinuckije, i bes smekie
Miran xivgliet, i amneti.

Daleko eyu moj puti
Od mje ubogke kucukie sada
Moggu tielom požinuci
Tu mi glima neckie ikada.

Jer razmizgliam vajmek meni
Kakosam ja otavio
Kucukie, i rod moj gluhjeni
J s'ebornje saputio.

J koliko meni gtaje
Trudna puta joje činiti
Ja na rodne dochi Kraje,
J na stanje moj vratiti.

A niko inij nebi mene
Pod riedine ove moje,
J s Elide mje rodjene.
Jovo, negh ti, moj Dragge.

Ni ti upuška

Niti uroka moze mati
Ja koji ti cinio
meni ovi put imati
Ovako ostar, i nemio.

Drag: Inace, Lovorko moj gliubjeni
Tiech nemaki dughe roje,
Koga trebba pda meni
Ja dieteze drago moje
Da di doghie sa odrauiti
Dva mjeza jur proziju,
Ja Boggovim pogoditi
Kojga di postaliu,
Jer na molbe vnuckie moje
Odgovore daje ove:
Strkadia diete tvoje
Ja imati drauglie ove;
Ja li gledao draga moza
Dat nemogu na dalje,
Opet melih Bogga i toza
Milgtivo da mi recze
Kadehie dozki brieme milo,
Vke moj dragh, i gliubjeni,
Vratichie u me knilo,
I dragh pokoj donies meni.
Milgtivi Bogh i brani
Odgovori meni ovako,
Poghi k' rodnoj vojij strani
Tuchie ynack dobro svako.
Jer Lovorku ovom dragomu
Nebbezaju pripravili
U rodnomu miestu ovomu
Blago i varjeno, pokoj mili.

Tuchij i grima

Tuckije s' gnima uxivati
velle l'epre i milie
Seto nemogce nighdie imati
Jvan tvoje Arkadie..

Seto Duxce moj jedini
V nevozljam, i tudima
Dielom tvojem jur pozini,
Pozinuckije i myslima.

Jer sva Dobra, ka bechla
meni nebbi blagodarno
Bicchie izta tvoja srechia,
Jachie twj tud pognat karno.

Samaniki twj Dragje
Dobra d. sveta sva primio,
Kad Dajstenko nebi roje
Migli, i tude samirio.

Dajt: Svaki teški tud, ki sa te
Ja mogu imat, moj gliubjeni,
Sve dostojne prima plate
Prid tobomje kad u zieni.

Ku Arkadiu tvoju rodnu,
Ku bespieda tvoja slavi
Mlinad sviem tebli ugodnu,
Diere buduck, sajeto gtavi?

Drag: Teglia u meni gneka uryati
V nesdrella moja lieta,
Skladat piegni, kim se ciasti
Svak ko pieva do kraj sveta.

Jod spievanja da glas moga
na dalece prytereje,
Svaka strana miesta ovoja
Tigna meni signajese.

Doglich

Doghida u one liepe strane
ghdieu slave samiente.
Od elide niem ybrane,
Aod Pije glasovite.

Tu ja videck ghie pun dike
Anani Egon glasoviti
Vienzim slave lovonike
Prame roje respi, i kiti,
Koga sa niem slava mila
Sa krepogne platu srechie
Haglinomye urepila
Od grimijne vietle diechie,

Tak da vighiet bi s' hebbeja
meni on Febo Bogh od sgara,
Pun vietlogti i uresta
ghie u' slatnu linu udara.

Niem gliubavi pun oghgnene
Kaciasmuyam poputio
Linu, i' d sarge, i' od mene
Liepsij, i' svaki bogli dio.

J sajto meni dogti
Biloje dopriet do one strane,
ghdieu slavi, i krepogti
liepa ydarja darje, i hrane.

Paset dasti bieja meni
Doki u' mjesto privepello,
Kesa potoj moj gliubjeni
sarge moje sej saugliello.

Damje dalo hebbo milo
Pognat srechie, i darpiatti
Kojumye dopustio
na ovomu svitu imati:

Cestitehik ja brojo
Od xivota danke moja
J blaxentih meni go,
J van blaxen d svakoga.
Kako polije sa viditi
Klavne strgo, i miceru
Ja odlucih otaviti
Piju, i Elidu moju gliubenu.
Kako u onem gradovima
Ljepog rajske vil ybrane
Kaciniem prem getrima
meni gorke proda rane.
J ko slusack gne liepgiti
Ko Boxianytva semaglskoga
Sve ochiutiek jash gorkoti
Sred sardazza stravglienoga.
Sluciajuchi moj gliubeni
Nibie yctom ytrudio,
A bolesti sve kih meni
Besriedeki ponovio.
Bretchiu u kratko, ygubigam
Slusacku, u nista Kaye obrati,
Jono vorkie, ko ystjam
Sred gne liza ubirati.
Pijak, plakat, mucial, piewak,
Sad plam, a sad led studeni:
Dierak, biesiak, stiedik, cekak,
me saladu, vajmek meni.
Sad umirak d xialoti
Er u omrazi mene ima:
Sad usivak d radoti
Ko dragh rajskiem gne oggima.

Sadda dilla

Sada diella na visoka
Sa doch njesam strajcu bio,
Sad dielovat prem njeska
Vstruciatje njesam htio.

Jko guodje, ke iz nova
Vstania jse godijeta
V' Delfuje najprije skova
Ja sve cignak, a tiek nijeta.

Promienigam moj gliubglieni
Xivot, migli, kopsi, i stagne,
Samo mase ne promieni
Ej sa viečno me skonciagne.

Najposlje ponak vecchie
Da slobodu mi gliubglieme
Ja izghulik, ku pun smekie
man' izdijak izghubieme.

Jna svarhu kada meni
Inid dodia teski, i bierne,
Strgo starik izviseeni
S'velicinam nevoghione.

Juratihje iz one strane
Od pokaja, i od mira,
Kije u Pisi liepoj hrane
Skladom slavnick od Baytira.

Ghodie mork viečna ciudnovita
Sovorkaje meni dala,
Kije utieha samierita
Sviek prociastiek mojeh sala.

Dazto: Ah Blaxeni, i cestiri
Daju oni, koj mogu
Mijli svoje ukrotiti
V' rasbone, i raslogu.

Da sa uffanje prem neredno,
Tajtinami kje vara,
Nejgube vankie vriedno
Od stavnick vick Dbara.

Drag: kbi mozo verovati
Da satira velicine,
J da slatni pritozati
Dvon, ubojek ~~staf~~ najcine.

V Dvoronem kragliestkima
Ziegnak cegliad gliudste chiudi,
Atko u' gnih sveje ima,
Od cionicka setoje sciudi.

Nu ynaghiol ja inako
O dastenko moj gliubjeni,
J xivglienje kudo tako
Daje tramin sam u' meni.

Jimenom, i neçima
Dvorni jesu blaghi, i mili,
Alli sargem, i diellima
Studi, varli, i nemili.

Sred pogleda cegliad svoja
Najtiscija, i krotkija,
Ad mora sarditoga
Ohobnija, i varlija.

Cegliad u' ve stvari opaka,
V'koj ako od milosti
Vidiye lize, naghiye paka
Mijao punnu savidosti.

Ju' pogledu pravednomu
Naghiye sarge knivo od vecchie,
A neviernu ~~vecchie~~ u' onomu
Vecchie, kite blajni vecchie.

J seto u' drugom

Juto u drugom mjestu bude
Od krepoti velicina,
S' obicaj u' gnih kuće
Ghriehe sove, i knivina.

Svej ytinu govori
J' yvayena diellovari
S' varhom ighda ne gliukti,
S' vierom miloj cytu imati;

Sarže gojt svej pravedno
J' pravedne s' sarzem rukte
Sevgliet mirno, ciagno, i vriedno,
Dughiem dobrom ne imat muke:

Dgu, toju od ludosti
Diella, kimje ni' negaju,
J' ko tajte yprajngti
V pogardi ghik imaju.

Laje, i isdaja ne postena
Kraghia, varka, tlapa, i mama,
Grapsica hitro nasignena
Od milosti haglinama.

Kratko u' brieme yraytieti
S' ykargnega setetom svoga;
Na vipsko sebe ynieti,
Nogam plesiruch nevoznoza;

Slavu sebi nagradingti
Dughie od slave ygubjene,
J' ciagtanye svati, i niti
Ziech ciytri iniem ugrabjene;

Toju, toju sve krepoti
Od nevierne tej Cegliadi;
Takom samo yvayengti
Svaki sebi konjt gradi.

Jutom daze

Jeram daje xeglia plaha
Jppuniti gnimi bude
J bez srama, i bez straha
Svake motre slabbe hude.
Glad, i xegliu sajto imaju
Neumierne od bogastva,
V'nezieme pogtavgliaju
Strah, dvorbu, dostojanstva.
Pleciu, klage, i neziene
Gliubav yte od rodbine,
J od gnistju pogardiene,
Jakon, plame, i ijedine.
Jgkda od dobra primjenoga
Vspomene ne imaju,
Pacek i tamna ne razloga
Ne harnogtim odurachiaju.
Svaka ina stvar na svieti
Krepgnija, i yvaycnija
Od gnihchiye vati, i rieti
Stramotnija, i gadnija.
Ja ki misli me svakeje
Na celujam svoj nepio
Ju sargu s'krovno setoje
Ocvitajam govorio.
Nemajuchi se nagine,
Koje darsaj narod hudi;
Sti one varke, i hitrine,
S'kiek isdavni sive gliudi
Di promijli s'voje strane
Koj xivot menje bio,
Kojelijam gliute rane
Momu u sargu ja primio!

Tajst: Da kôjchic Giorick bitti
Čejtit na sviet ah jash Boze,
Kad kreposti nauditi
sténavidog toli moze?

Drag: Od kad u Argo člio mila
js elide me gliubjene
mja rajška liepa vila
Dôghe vierno idrusit more.

Dajam hitio ja pievati
kolikojam imo vyroka
Nij me otci prolievati
grsnick suja dva potoka;

Atje biti vyviseni
Daki od mene tako biti
Medobitni svud kvagljeni
slavna Grada sinzi mili,

kôjek krepost ja pod nebi
Čiastigam, i duorio,
Jkakigam mogu u seli
na visoko svoj napsio;

Da bije oni proglavili
Ghdiegod sinze noth istiera,
Jda nebi savidili
slavnu Ahilu, slavna Omera.

Jsa sve erje smart nemila.
Od gniove Rome ybrane
Prie bremena odlomila
Dri mlaghiakne liepe grane.

Ivakkakobik novi Orfeo
Slatke Lire pod glay mio
Gnitiou martav suh pepeo
Po svem svietu ja rajnio.

Jovo mesto rodno moje
Otvorilo. Kje od mene
Lovonke slave svoje
Gledalobi svoj selene.

Ku danajugni dan pjevagne
[Ah nepeckio prem xialgna
Tujno ima bitie, i stagna
Nije nitko koga pagna.

V siviernoj samo strani
Gldie led vječni. Zimu ymnajia.
Pjevagnuje plata hrani
I najliepsia, i naj drasja.

Tu i ruke blagodarne
Kraglia Juana prijavnoza
Ja darove primik harne
Dgtojanstva yvan moza.

On odhoda jstoznomu
Imaju na vrat uju stavi,
A porostnie Orlu vsternachomu
Knila vngarkoj po Dajdavi.

Sred udeja slave, i srećkie.
Slavno udieglia sebi ime,
Ko sabietim iglida neckie.
Popiequckie pokrit breme.

I koliko liepo ngi
Buku Turke kad vč, i bje
Tako i krepog kad ymngi
Gnom vladati liepo umie.

Od Anglijske yvayngti
Krepog samo tu dar ima
Er gnegove plam milgti
Viek ne gaji mirajna sima.

Nije breme

Nu je brieme. Da idem vechie
Ja Lovorka moza ishati
Ja utajit moje smectie
Ja dragh jaskoj sarzu dati.

Jasve ove pute, i strane
Dak' nahodim promiegnene
Da Arkadie tiepe stane
Ne poznaju vechie od mene;

Au vespelo sato hodi
O' Darytenko nemij stati
Lazno putnik put nahodi
Ki ima jesik sa pitati.

Ali boglie jes svakako
Da iypokoije tvoje trude
Pokli imorem jesi tako
Ghdie naj blize mochte bude.

Scena Druga Milat, i Glasnik

Mil: Stochiu, setochiu ja zviliti
Parvo od tebe kchierze mila,
Xivot, ki imaje izghubiti;
Al ciag, kygi izgubila..
Inam od chrijka umarloga
Bojenasi sa umnieti
Ali u' ciagti neumarloga
Skombi imala ti xivglieti.
Potrebnye datke meni
Tynni xivot mij plakat
Tebe martnu dotrageni
I srarnotnu sej gledati.

© Gostace

© Gorstacee, o' Gorstacee
Tiji tiji ugrot' bio
Od gne smarti, tiji pacc
Tvojim rukam gnu ubio.

Tiji tiji gnu doveo
Do ovako strajna umora
Sajetije vele smeo
Vark Boxiega odgovora;

Er nije vječni odredio
Daje tvoj sin sa gnu uien
Pogharditegt kje bio
I Glibavi, i me kchieri.

Razumigam vele boglie
Ja od tebe Boxie odlutke,
I mac ovi, ki gnu koglie
Nasotrije moje ruke.

Er nemogce prok Glibavi
Iram mlaghiakne Dievgjeze
Odlieti, ako travi
I Bogove, i Boxize.

A by Dnybe mlada xena
Ired Kjekmu Drago strana
Daje stanga od kamena.
Ivakakje slo' ciuvana.

Glas: Ako ovi umro' nije,
Ali akoga nijeju odnieli
Vietni; snobik do sad ghoje:
Kui on ovo odi jeli?

Jes, o' tujeni Chijako stani
Ah Kjeti eto glase
Ngim; Kjek placnick stani
I goda sa te sgodilaje!

Mil: Inam da glaju u' tuxnornu.
Noje donqis nermighien,
Ki jedinom rodu momu
Xivot uje, a duk meni.

Ghlaj: To moj jesit' nieti neckie
Sajto xive kichierga vija,
Xive, ali bliju vachie
Od smartnoga ne postoja.

Mil: Dake xive ma ghrubiza?

Ghlaj: --- Sajto xive velim tebi,
Jdonieti gne dyniza
Smert, i xivot moje seli.

Mil: Blagojovien daji u' vite.
Kiji mene sbodio
U ciaz ori smarti od smite
J na xivot povratio.

Mil: Ku katkoje rezgi odi
Ona bliju sa umnieti,
U gne ruzi, i sbodi
Ako stoj moak xivglieti?

Ghlaj: Er nehaje xiviet ona.

Mil: --- Jnehaje xiviet mlada?
Ka mahnitaj usiona
Gne pametim takio vlada?

Ghlaj: Sama xivot selbi ujima
Sa drugornu xivot dati,
J pameti sve sto ima
Sagn poghrinut samo trati.
Ivacie nesi tapte jesu
Ignom, takioje utvardiena,
J ignom molbe isprajneju
J od gliudi, i od sena.

J ako

Jako tra nec moek nubude
Piec chijtkove od gliubavi
Gne privratit stavne opude
Martva plakar jurse spravi

Mil: Da sto vechie mi cinimo?
Ja idem: i ti samnom hodi.

Ghlaj: -- Samalge vytavimo
O' Milase tuxni, odi.

Jozte njeju otvorena
Vrata od Tempła privetoga;
Jozte nije ispuqнена
Stara obiqaj mješta ovoga,

Koja brani svem inima
Od ovoga gliudim sveta,
Bedovizimi ne samnima
Pochi jriko praga sveta.

Bedovizigi okle. i ti
Ne ybudu narejiti
Svetiljete na Otar ciji
Koji ima popvetiti.

Mil: Da u toliko ako bude
Ippuniti plaha vila
Ito s' pameti sajriem lude
Premje ludo samyblila?

Ghlaj: Niemye nemoj ti strajciti;
Er nemoje vil ybrana
Plake xeglie ippuniti,
Sajeto pomno jes ciuvana.

Mil: U toliko dake merni
Ti po tanto sporiej odi
Jstinito moj gliubieni
Kako ova stvar prohodi?

Ghlaj: Kad wa-

Ghlay: Kad tra kichierza deghe vechie
Prid staroga Nedovnika
[Ah vidiagnia punna smachie
Ah vidiagnia strajena, i prika!]

Jash ne samo greek gne umora
Ivaki prozvili, koj tu stajce,
Ktu isti stuppi od miramora
V okolo propalatakce.

Ju sujese gorke, i grozne
Miri od Ternysla probievahu,
Ko greek sgodde tak xialogne
Da xiv i oni duh imahu.

Er netomye ona bila
Sa greek resti osvaghiena,
V ciaz isti turna vili.
Bi dobira, i sughierna.

Mil: Ah nereckna kichierze mja
Sajeto prejeto tojse ucini?

Ghlay: -- Er dorana bi svakoj
Slaba prema gne Anivini.

A vil gnetu koju svajce,
Sa riedosbu pravednosti,
Jtko ynachi ne mogaje
Sa sve er yka pomno dosti.

Kobbi varle u toliko,
J strajive, ke smetahu
Ivero Ternyslo svekoliko
Kartiet njta ne puyetahu.

J toliko dosad nije
Ove kobbi namu jesu
Koli strajne igloda prie
Vidieleje tako njeu.

Od onoga

Od onoga sama dana
kad u' staro joste doba
Raklićina bi oprana
Miglienovom kanji alba.

Vaj. Kojaje zgrozila bila
Najorih zuga, i nevolja,
I kojaje porajila
Ova sela, stadda, i Pzlia.

Boxizaje osnojena
Kanim senaglia na vese
Spilla u' Zargui pjevackiena
muklo jekao svud siujeje.

Nebicijajne kros ydake
I vapaje smartna udeja.
Viere, i smetkie strajene i plake.
Via vifozieh do nebesa.

Pacek toli smardech ima
Dan u' sebi | ah jaoh Boxe |
Da u' paklerniem ponorima
smradnij cijenim bit nemje.

I jur bieje po nacinu
Bedovnikje uputio
Dabi kihierga nu jedine
Na Otanu pjevio.

Kad Lovorko gnu upazi
Vlucijaj igodu cindne odvechie |
Ovakje mlad oghlaji
I bez straha, i bez smetkie.

Nedostojne savejaje
Od gne rukla driescite,
Mje rukle, i stupaje
Tejem vejim savejite.

Jackiu jackiu

150
Jachiu, jachiu promieniti
Ja gne. xivot, xivot meni
Svetilgre jachiu biti
Na sveti Otar ugoiseri.

J Diannu ja Boxigu
Vrajiti danas horkiu,
Jsa liepu mu Glibizu
Ja umriti vesporkiu.

Mil: O od vierna Glibovnika
Diella duorna, i hvagliena!
O' samierna, o' velika
Iarga smiona, i hvagliena!

Jhlay: Muzicaj ciuda samiernije
Nemgeje. Ko jrieti
Ona kaje mallo prije.
Nastojaje smarti oteti.

Na besiede Lovorkove
V' ciaz jedam promienije
Jna rieci Draghe ove
Nedobita ucinije.

J hrabrena recce ovako:
O' Lovorko moj glibjeni,
Dake tugom smarti tako
Izienije podat xivot meni?

Mil: O' xivotu ako tvome
Ovi xivot moj pribiva,
Jhlay: V' porazu tvom smartnomu
Kako ochieje da sam xiva?

Igu ciuda nepravedna
Bedovniki seto cinite?
Jayam sa umriet sad naredna
Na Otarme dvedite.

Neckiu Neckiu

Nechiu, nechiu da voliku
Milz meni da rojite,
Dianinu sarbu joniku
Mojom smarti ulazite.

Kad Lovorko mlad priye
Ovako opet govoriti
Pokli u' grozne pusti suse
Placno sarze rastopiti:

O' Glubize vracje vrati
Ev ti nasim prem nemio,
Kiemye pyetaj ti vladati
Vrieglia od mene Bogli dio.

Ja ja imam sate umrieti,
A Glubiza odgovori
Paceti imaje ti xivglieti
A smart nekla mene umori

Sajeto sakon mješta ovoga
Da ja umrem hoćie, i' ićte,
I Otara varh svetoga
Da ja budem svetilićte.

Takge oni meglia gnima
Natiezaku ho da umrieti
Donitiim xivot ima,
A smert daje moak xivglieti.

O' samierne, o' cejtite
V' ipaynosti dnyebje prave,
Kojeh ducie plemenite
Dostojneju viece slave.

Il'li xiviet vi budete,
Il'li umriet vamje osuda
Vi svakako biticijete
Glubounizi slavni svuda.

Mil. Da toliko ja jerika
 Ali glaya mogu imati
 Glay: -- Kolikje mnge velika
 Jasnich svieđa vidi siati.

Mil. Alli moyke sred pussine
 Strahovitich i dno vala
 Glay: -- Vaykolikje broj pagine
 Jsve mngetvo drobna sciala.
 Glaybioni, i jerizi
 Velle prije ygubili
 Jsve, i nes svikolizi
 Negobivay dokvalili.

Ketien od Nebli neurnarla
 Seno svuda proslavjena
 Kja grabije diella umarla,
 Od salitia, i od bremena
 Ti Ti liepa diella ova
 Neuytrajajse, i ne krati
 Slatniem sliton slava u slova
 Suku u slatu udiegliati.

Da samierna i velika
 Mila bude vej xivieri
 Od dua vierna glibovnika
 Ghdiegod xiarho sunje leri.

Mil. Ku svarhu ima najpolije
 Takto od smarti narevagne?

Glay: -- Mlad Lovorko pridaje
 Ciudnorito vjevagne.

Er Bedovnik vriedni, i snari
 Ketien svoj rege milo
 Naregeve ti samani
 Nechije umiet ti...

521
Sajeto Sakon naje ovje
Da samo oni ima umrieti
Ki sa drugih bechije
Podatije na Otav veti.
Sapovighje pak sa time
Da se čiuva liepa vila
Da končiangnem scialgenime
Nebi sebe pogubila.
V ovomu bitiu stvar
Ostaleju moj gliucheni,
Kad sedovnik gostak stani
Tebe ykar recce meni.

Mil: Istinaje neč na svieti
Meghrie gliudira sparnetnime
Da se mogu prije vizhieti
V' Proletno liepo bñeme.

Poglia, i Luj, bej zviechiza,
Dub bej lyta u' Dubravi;
Megh mlaghiakna dievgizga
Bej milgti, i Gliubavi.

Ku ako ondi jocte stati
Mi budemo, i karsmano,
Kakochiemo Doba snati
V' Ki u' Tempu bit imamo?

Ghlay: Najboglieje nam čekati
Etto' mieštu na ovomu,
Erje di ima daci
Smart Lovorku nesrecknomu.

Mil: A to sajeto bit ne ima.

V' kojgod Zargue Dio?

Ghlay: --- Er pokora dat se ima,
Ghdiye i ghriek učinio.

Mil: A sajeto ne

Mil: A sajto ne u skronjete
spille, gdi se gničk učini?

Gklaj: -- Er bit ima vetiljete
Pod Nebem na vedrine.

Mil: Od kudaji naučio
Ti stajstva tak velika?

Gklaj: -- Menihje spovidio
Muga svetih Medovnika.

On veglije da staroga
Gru' Japoga gdi se spovieda
Po sred skupa Pastierskoga
Bielgom skladnich od besieda.

Da u' stara jje bremena
Takto jje učinili
Kad Baktiza zick Migliena
Dianiju pogvetili.

Nije brieme nami stiti
Sajto vidim spravu slavnu
S' gornich stranam kham hoditi
Na Poglianu ovu ravnu.

Nije ovamo uputimo
Put ad Templo prijvetoga
Tugu ktienu da utajimo
Od poraja jach smartnoga.

Mil: Gdi ti hakiy time vodi
Tebi imam sakvaliti
Morn xivotu, gne skobodi
Sajto ti chies yrok biti. ~

Scena Trecchia
Kor Redovnika, Kor Pastiera
Govstak, i Lovorko

Kor Past: Kchicni Giova velikoga
O' Febova sestro ybrana,
Po sred nebba ka paroga
Druge sunge jeji vana.

Kor Red: Ti sunčianom ka nistlgi
Blayem srakom xivudienne
Dijec vruccie dio Krijasti
A sa korij umarlene.

Evs' yroka toga odi
Prem cestita megliu namu
Blaga majka narav plodi
Dubim, zvietim, i travami.

A Cegliadi i xivine
Ghdiegod krepog waje otvara
Punne jesu sve Kraine
Od Aera, semglie, i mora.
Kako u Drujem gasije varle.
Plame oghrene d vruccine,
Tako cinije da neumarle
Ive raxarke mox gtine.

Neumarle saybe Kaje
v. suje jge prolieva
Kroz ydake vicene soje
Arkadia Goleglieva.

Kor: Past: Kchicni Giova velikoga
O' Febova sestro ybrana,
Po sred nebba, ka paroga
Druge sunge jeji vana.

Gost: Zargue svee Redovnizi
Otar odi ydvighnite,
J snijeni svikolizi
Viečni pomak

A opet vaje vi saviete
Ponovite o Pajtiri,
J Bozice ime svee
Pomnite da se smiri.

Kor. Pajt: Kchieri Jiova velikoga
O' Febova sestro izbrana
Po sred Nebla ka parvoga
Druge sunce jesti vana.

Gost: Sad i Pajtiem otidite
Redovnizi Zargue svee,
J vech odi ne hodite
Dokli moj glas ne cujete.

Mladce slawni, i hrabreni
Ki yctej xivot yghubiti
Sa drugiema dragi xuglieni
Xivot gliubko povratiti.

Umni, umni pun poklja
Kratak ydah ima biti,
Smart cestita ova tvoja
A slavanckije svoj xiviti.

J kad bude do sto vika
Brieme u' saki utopari
Najcia imena svakolika
Ivechie ime svetlo siati.

J xivglieckije tipuch lieta
Od vierngti yghled pravi,
J narodi novi yeta
Klagnackije tvojoj slavi.

Nu er lakon hachie, i ipte
Da neimaje govoriti
Negh muſeckie svetilyte
Daje imaje pogvetiti.

Rezzi sve seto imaje nieti
Prije bude negh kleknuti
Er upokiesc kad umrieti
Imaje parvo samuknuti.

Lovor: Chijko, er Chijkom tebe svati
meni ovako potrebnije,
I sve dachiu smart imati
Sada od nuke ipte svije.

Ja ostavliam semgli zarvoj
Dielo, kadga Duh ostavi,
A Duh iſti vili onj,
V'koj xivot moj bravi.

Nu akge jaſh dogodi
Da i ona bude umrieti,
Kakko xeli ruyna odi
I svaki ciaj oſtro pneti.

V'kojemu vajmek diela
Jachiu moſhi xivje svati,
Akko u'gne martvu diela
I moj martav Duſchic stati.

Statka smarti, samnom kada
Ovo umarbo umiraje,
A ma Duſcia puna jada
Jaſh umrieti ne negliaje.

Nu ako ona ka umire
Od milgti doſtojnaje
Ziech milgti mnoghe, i vire
Er umriti pripravnaje.

Tri ti Chajko tom gliubavim
Kajtoj xiva da gtane,
Priem uslanjem da se odpravim
Na neumarle veselo strane.

Neka udes mojse ughaji,
Jsaplani mojem kani
J gnegovoj u omrazi
Neka xivot mojse smaroi.

Samo kad ja umrem vekie.
Da ne bude ona umriei,
Neka mozu zick me srechie
V xivotu gne xivglieti.

J kad momu u xivotu.
Scivu i' gnomije branio biti,
Daj da martav gne liepote
Budem gliubit i' slediti.

Gorjet: Jedva udayim suse grosne
Na gnegovu bole mnogu,
At udate me xialozne
Vidayciati jach nemogu.

Gliudjka narav kolkije
Slaba diellu u' vakomu,
Kad nemogce dayciat roje
Muke skrovne sargu u' vomu.

Stoj o' sinko dobre voglie
Od menechie sajto biti
Ustajene tve nevozie
Ivechuu xeglie i' spuniti

Kunemije etto sada
Po onu glavu, tičem koju,
At u' mijete od saklada
Podavanti neku moju.

Lovon: Sad utajan

Lovor: Sad utajen me senize
Hochu smartno satvontiti,
Jutajen, ma' gliubize,
S'tobornye idem s'jediniti.

Ti Lovorka primi noza
V' xivota svayi, i ti
Od Pajtiera kiej viernoga
Pobieguchy duk primiti.

Ki souuchi tvoje ime
O' gliubize ma gliubjena
Ind Otaron blazenime
Evo padam na koljena.

Gfidi smart viečna yti mje
Satvontichie ma diklize
Ke vapiuch ime tvoje
Etto uminu o' gliubize.

Goyd: Vratite se amo qvera
Bogogliubni Bedovniki,
Jod ozhgna plame sveta
Probudite shybeniki.

Der s'tamjanom miryniame
Jsmiesciajte mime ybranu,
Cisti mirje da na briame
Vmirijci Bajsku stranu.

Avi ymnogeni o' Pajtiri
Opet ghlaze usdighnite,
J Diana daje miri
Gnu pievajuch proglavite.

Kor Pajt: Kichien Giova velikoga
O' Febova sestro ybrana
Po red nebba ka pawoga
Druzo sunge jesi svana.

Scena. Četvarta.
Dragoje, Gorscak, Ostojko, Lovorko
Kor Redovnika, Kor Pastiera.

Drag: Ne vienjem meni ytomu
Da u sred liepe Arkadie
Mjestu u svem cestitomu
Od Cegliadi mnogo nije.
Nu ako sada stara mene
Oci moje ne varaju
Vidim gladi sve skupljene
Na ovom selu kraju.
Koje mnogo, i koje su
Punne ureja gnih naprave,
Odi sajto pripravljena
Svetkovine punne slave.

Gorsak: O Ostojko podaj meni
Slatni Bokar, u kojemu
Stoj Bakov dar glubjeni.

Ost: --- Evotiga spravna u svemu.

Gorsak: Kako vina od nejnoga
Omekciava moč, i taji
Iskre, i plame ogljena ovoga
Da ne parli, i ne praji.

Čin da bude tako vriedna
O Boxize neta od Nebi
Mladza ovoga kan pravedna
Omekciati sarze tebi.

Spremi mi sud slatreni
Od potrebe vucije nije;
Kuppu od srebra podaj meni

Ost: --- Kuppa s'vodom evotije.

Gorsak: Kako gaji

Gorjet: Kako gasi bistra voda
Ogljena ovoja sve jakosti,
O Božice ti nam poda,
Viehovitom tvoj milosti.

Daje danaj tako bude
Sazba ona ugajiti
Ku Baktize gñneh pñtude,
Ktije u sli pñbuditi.

Drag: Sajtnu vetilyete
Odichese uciruti,
Ku moj pogled saman iete
Vidit stotkie pñvetiti.

Gorjet: Etoguse pñvetiti
Po sakone plami ogñnjeni:
Sad Ostojko Draghi, i mile
Bradvu sveu podaj meni.

Drag: Jash seto vidim? stoli moma
Pogleduse da pñjiti;
Ma Otane pñjvetome
Gioviekhache pñjvetiti.
Ja se njeam pñvario,
Vejan kñei na kñliena,
Bedovnikje pñgtario
Buktu gñeme varh ramena.

Ostojino liepa, i mila
Da to vajmek josite njei
Sazbu vñeñne ugajila,
Jomrayu od Nebesi.

Kor Paj: Kchieri Giova velitoga
O Febova sestro ybrana,
Po red neba ka pñnoga
Dnego surze jeji vana.

Gorjet: Ku gñetna

Gorjet: Nu ovedna, o' Boxize
Ka glineh jedam od jednoga
Kotkije magom tre degnize
Pedeprati varh svakega

Sajrotie tako ugodno,
Eje tako sapisano,
V' tvoj misli, gldie slobodno
Isto hoch, to mach tebi je dano.

Pokli ona kan nesija
Koju proli Vil Baktiza
Varh Otara tvoja cista
Svim neharua glubovniza.

Mak ne ima da ugasi
Onu vnuckiu Pravdu tvoju
Kaje sedna sveghier praji
Majcem Dobru, i pokoju.

Ti pravednom kani sada
Tvoj noznoj ghnier shodi,
Kaje lieva ko gniestada
Miglienova kanye proli;

Kavri onoga koga ubiti
Jachue tvoja varh Otara
Da se gveda wa najiti,
I rajazba tvoja shara.

Kor Pajt: Kchier Giova velikoga
O' Febova sebro iobrana,
Po sred neba ka pravoga
Dnego sunce jesi svana.

Gorjet: Mitgardie ah jash kje.
Ne nadane krog nacine.
Omehprava praji mije
I' gnih goni sve varline.

Ko da sarze

Ko da saze smiengia neima,
Ko da nuka mozh ne chiuti
Naciniema tak varlima
Bradvu ovu podighnati.

Dragh: Htiobih pavo ja vighieli
Gnoga u liže, polije stiti
Er nemozu ja na sviati
Tak nemile stvar posfiti

Goyet: Ko ma da nije ghineh monu
Ki čivieha xiva yete
Suproch ližu runcianomu
Smartno učiniť vetiljete,

Jda sato meni ghine
Jod Dugie, i od tiela
Nejosnane. Krog nacine
Snaga, i jakiz u sva diela.

O' Lovorko, nu obrati
Put iztola liže sada
Da nevidje sunce riati,
Koje harli put sapada

Dobro sotojs takto vechie:

Drag: - - - Jaoh soto vide oči moje?
Kojse ovo jadi, i smechie
Sinaklje moj: Lovorkoje.

Goyet: Sada mozu sve činiti
Xivotchiuti sada yeti,
Jettorchie veck uditi....

Drag: - - Redovnice ne udri veti:

Goyet: O' svetouni Ki čiviehe,
Koje učini dillo kletu?
Kite goaki bie potiece
Ustavgliati gugdie suto?

Drag: O' Lovorko

Drag: O' levoritko dobro moje,
Kobi' mozo prozientiti
Dachiu vrat tvoj, lize tvoje
V' ovom bitiu sagarbiti?

Gorjet: Pozhi u sao cija starce sada,
Medogaghiuj namu di.
Koja nevjies tobom vlada.

Otyj: -- Vechie stidi, vechie hodi:
Sajeto nije dozujeteno
Nije rukom teghnut ima
Ono setoje pojuctieno
Neumarliem. Bogovina.

Drag: Bogovomjam i ja mio
Bes gnitove er pomarki
Stebihje ignda usudio
Na ovo svetio mjesto došli.

Gorjet: O' Otyjko moj gliubieni
Ne tierajga, ulyarise:
Grijmo seto yte nesi meni
Polije nekta sdilise

Drag: Prie negh Bradva tvoja pade
Varhu gnega, kriejmi nesi
Pravi yrok tynnu sade
Ja koj ima on zemleti.

Saklinamte ja Boxizom
Koju miloj tvoja dvori,
Kojie klagnaje niza lizon
Saklinamte Agovori.

Gorjet: O' Boxianytra Kletvom i' neki
Svepomiji. Dabih bio
Stid, i opak kada neki
Stebihje u to pogodio.

Jamo reži parvo meni
Sa utieku miji moje
Sajeto tebi moj gliubjeni
Ovo smati potrebnije?

Drag: Potrebu imam velle vechu
Negh ti mozes viernati:

Gorjet: ---- Eto prima smat marjechu
Sa drugima xivot dati.

Drag: Sa drugima xivot dati?
Dako kochie ne xivglieti
Steka bude xiv gtati;
Ja kochiu sagn umnieti.

Varku glave ove moje
Vargi udaraz zick milgti;
Meni umnieti podobnje.
Daje gnemu xivot praji.

Gorjet: Ti mahnitaje, o Priateglu.

Drag: --- Da sajeto meni stima
Onu ysunit ytu seglu
Kaje ysunit gnemu ima?

Gorjet: Dughinuje tako brani

Drag: --- Da ako nebi dughin bio?

Gorjet: --- Steti ni tiem stane vbrani
Duje xeglie ysunio.

Er nemaje oni gtati

Nicciem diellom xiv na smeti;

Ki sa drugiem xivot dati

Jedam purje rekao umnieti.

Danu petmi smat rebrani

Jako moje hit ytina

Da nuy Gioriet ingtrani,

Steggo od vich pokrajna k.

Kgi? Setgi? i katiže
Plerne, kienje voj rad reji,
Er kagline kapiu tuje
Od Arkadie ti da nijsi.

Drag: Arkadia rodi mene,
I ja sin sam Arkadie:

Gozet: — Ja od tebe upsomere
Nimam ni te vighieki prie.

Drag: V' cestitom miestu ovomu
Majka moja porodime
Chiajka mladzu nevrechnomu,
I Dragoje merije ime.

Gozet: Ti fovorka na svet rodi?
Da ka da sej na pod neki
Dovelate neka odi
Dzaghiereje nam; i seki?

Poghi on ciaz ne stoj vechie,
Da Chiajkova glubav mila
Neki naje zick nevrechie
Svetiljete ozquarnila.

Drag: A da mozeje Chiajko bitti.

Gozet: — Chiajko i ja sam jedinoga
Sinka, kije moj cestiti
Baj i glubav sarga moza.

I da ovo moza bitti
Moj Dubravko sin jedini
Hribiti isto uciniti
Setje od voza sina cini.

Nedostojno er blaci

Povechieru oni idiechue
Ki skienyko dobro blaci
Sa obitu srechi srechiue.

Drag: molimije

Drag: Indimije, jach dopusti
hajpogladne da zelove
gnemue podam prije negh pyn
Duk, i smarti prije gnegove.

Gost: Do dopustit rubik mio.

Drag: - - Da toliji sinko i ti
suproak meni tak nemio
Da nech / Chijtkom govoniti?

Lovor: Chijtko Draghi, utajise.

Gost: - - Menadane jach nesrećkie,
O' Bogovi! ozquarnije
svetiliyte ovo vechie.

Lovor: Er nemogu na sem sviet
Chijtko Draghi, i gliubjeni
Dostojnije izgubiti
Xivot, ki ti pada meni.

Gost: Dobro mogoh ja pognati,
Bi istina ma besieda,
Da ovi nechie moak mućiati
kad Chijtkove ruge ugleda.

Lovor: Vajmek meni do skonćiagna
Kj ućinik ghrick na sviet:
Kak'o sakon id mućiagna
meni onde ij pameti.

Gost: Nu seto zknimo, Huxbenije
Lovorika qret odvedite
sveto u templo svitkligi,
Ni ćiaj jedam ne kartite.

Tu skrovijeta sred svetoga
Kje stićiaj stara qreta
Vi primite od ovoga
Dobrovoljno dar sarjeta.

J. J. J.

J opera dovedite
Sta vo isto mesto k' meni,
Jve i nova dorajite
Vino, vodu, plam svechicni
Hodite on ciaz etto vecchie
Junze sapad karlo jete,
Et Boxiza slavná nechie
Stokno primit svetlyete.

Scena Peta Gorstak, Dragoje, i Radien

Gorst: A ti stani moj Dragje
Mejeje dvighnut pout Nebesi
Boga hvalech nuke obje,
Da Govorku Chrajto jesi.
Ah da nebi Chrajto bio
Po ou glavu porvechicnu
Danajstabi ti vidio
Jed, i sarbu mu oghicnu.
Ne sa drugo da ytine
Nigh er puytaj van rayloga
Vtarpicenje da tve ghine.
Proch sakonu mjeta ovoga.
Inajli Kjam? Inajli id mene
Jednakje da vladaju
Ivan viece Boxicnytvne
Jke umarti Duh imaju.

Drag: Dar pitajuck uvriedio
Kiejam tu vlay ja nistako;

Gorst: — Dgitejam pitarpio
Dgaghivije sato sako.

Našli u' sarzu setge Kiye
Diglie sarba, i sarvara,
Soliko pak da digne
Vechma udij, teje udara.

Dragi: Po sred sarza gospogoga
Nemogese obratiti
Sarba diella i' nijednoga
I jed naglo trekvoriti.

Nego samo vnesci, i budi
Dake umnogone ad posciude
Opet u' istoj ki posciudi
Ivati umnogone vnesca, i bude.

Ju duci sadnjuna
I' razlogomje kad nahradi
Kauvojita, i hvagliena
Diella ytu duciu vodi

Jako primit ja nemogu
Milg pri tvoji veličini,
Podgrije daj razlogu
Pravdu tvoju nachmi cini

Tgi duxian dopustiti
Er ko saxon stavlia inima
Parvje ima podlogiti
Ivjem ytiem saxonima.

Er koliko vedrij jeji
V' gospostru, i oblayti
I kolite vechie reji
Vlas vark Putka: a' Putk ciayti.

Soliki ti ad tebe
Derjvan vechie poslyciati
Oniek, svoje ki u' potrebe
Budu ad tebe Pravdu ykati.

Koje ja ytem

Koju ja ytem, i kad momu.
nechije htiegnu pogediti
Pravdu uqini tebi ytomu
Bezovnice pricestiti.

Er Lovorka ako moza
Budey meni sada ujeti
Nepravedam od vahaloga
Di se imaje svati, i neti.

Gost: Odkn meni te skrovene
Stvari neka moza mati
Nepravedna kako mene
U ovom diellu mozeje svati.

Drag: Ne receli malo prije
Isto nemozeje sadmi skniti
Da od Tughrina vami nije
Karu podobno poguetiti.

Gost: Riek i ovo Nebo narni
Saproviedi pada i svietle.

Drag: -- Da Tughrinje meghiu vami
Koga svetit vi hochieje.

Gost: Kako ime od tughrina
Mozeje gnemna, starce, dati
Ako imenom tvoga sina
Jate sasiuh gnega svati?

Drag: Dgta ovo tebi budi.
Ne yjeti ina u' naprieda,
Er pogodit tvaj posciudi
Kemge ino ma besrieda.

Gost: Ali mylij sinu tvomu
Daje xivot oylbodi,
Isto miestu u' ovomu
Gnega majka ne porodi?

Drag: Veli magne

Koju ja ijtem, i kad momu.
nekiye htiegnu pogoditi
Pravdu ucini tebi ijtemu
Bezovnice pricetiti.

Er Lovorka ako moza
Budey meni sada ujeti
Nepravedam od svakoga
Vi je imaje svati, i neti.

Gost: Odkn meni te skrovene
Ivari neka moza mati
Nepravedna kako vune
U ovom diellu moze svati.

Drag: Ne receli malo prije
Isto nemogye sadmi skriti
Da od tuglina vami nije
Karu podobno posvetiti.

Gost: Riek i ovo Nebo nami
Sapruiedi pada i sviete.

Drag: -- Da Tuglinje meglju vami
Koga svetit vi hochie.

Gost: Kako ime od tuglina
Moze gnemu, starce, dati
Ako imenom tvoga sina
Jate saciuh gnegu svati?

Drag: Doga ovo tebi budi
Ne ijeti ina u' naprieda,
Er prgodit tvoj posciudi
Stenja ino ma besrieda.

Gost: Ali myly sinu tvomu
Daje xivot ojbodi,
Isto mjestu u' ovomu
Gnegu majka ne porodi?

Drag: Vile magne

Drag: Nemogaje sveg tier nieti
 Da ytinu ne govori
 Oni koga by pameti
 Ciniel' negim nadgovori.

Gost: Vierovaje, i' onomu
 Od pametnich lypno ne ima
 Koj ludo seli ytomu
 Protivje u' negima..

Drag: Govorimti ja opeta
 Da nepravdo ciniye sade.

Gost: -- Name, i' moza na Dieteta
 Taj nepravda neka pade.

Drag: Barockiesje pokajati

Gost: -- Dj kajanje bitchie tvoje
 Atko budejc ti smetati
 Meni yvaycit porle mije..

Drag: V' svjedostu ma nec sove
 Sve Bogove, i' sve gliudi.

Gost: -- Jeda sovejc ti Bogove,
 Ke poghardi, starce kudi?

Drag: Da kad ti nech ciuti mene,
 Cuij o' nebo varh vedrine.
 Ove glaje uzvighene
 Glaje od pravde, i' ytine..

J' Bozice ti ybrana

Ne zvighenje shupiaj gorko
 Nije od ovich sajto strana
 Meggo tuglin moj Lovorko.

Nije, nije ni sin meni
 J' atko budejc povetiti
 Gnega na Otar posvechieni
 Sajtochie ozguarniti.

Gost: O' svetlogi

Gost: O' mletiti prijetite
Od nebytkih vječnik plama
Danykame slobodite
Od gnechovick blapa, i mama.
Da kad gnemu pro naravi
Ti niješ Otaz; i tvoj nije;
Koje Otaz gnemu pravi
Bezgi ytinu najpoznije.

Drag: Ja neumiem' spoviedati,
Porodio gnegu koje,
Umie'm samo ovo riti
Da on nije Diete mije.

Gost: Kako verghaje ti sam pasi;
Nu odgovori opet meni
Od sije kani on ylasi?

Drag: -- Ne od mje; moj gliubjeni.

Gost: Da sajctoga svoje finom?

Drag: -- Sajctomaga kak ytoza
Svakim dobriem ja nacinom
Odhranio sinka moga.

Od onoga jete dana
Od kad jamga ja primio,
I sred moga gnegu stana
Dajcio, gleda, i gliubio.

Gost: Da kakosi imo gnegu,
Ali jiga ti kupio,
Ali mješta y tvojega
Gndiegodi iniem ugrabio?

Drag: V' Elidi meni gnegu
Dughin Givick darovje.

Gost: -- Da on mješta y kojega,
Od kogali gnegu imoje?

Drag: Jajamuga.

Drag: Jajamuga podobio.

Gost: — — V jedno budiš trniah negima;
Oni si isti dar primio,
Ki darova ti drugima?

Drag: Podaš gnemu isto gnegoro
Bijes: tako hockie goda,
A on isto Diete ovo
Meni milo u' dar poda.

Gost: Danu pokli hockieje sada
Da ludujem i' tobom odi,
Begi od kud, ghdie; i' od kada
V' tebeje on nahodi?

Drag: Gnega u' buje od Lovora
Sta Alfea nagkikh kraje,
Prem i' puceinom signa mora
Ghdieje netka taj sastaje;
J sa ovi yrok' gnemu
Od Lovorka stavih ime,
Jon ko Chajka sa to u' svenue
Zieni, ghleda, i' ghutime.

Gost: Govorije laje ozita:
Da vasciek sred Dubrava
Jeli koja svier sardita?

Drag: — — Jey mudvieda, i jey Lava.

Gost: Da kakoga ka svier varla
Nije Diete radarpila?

Drag: — Sajtto pomock neumarta
Ciudnogaje slobodila.

Nagloz plaha od Potoka
Donejega, srechne igode
V skut putu od otoka
Koga ad svud pasu vode.

Gost: I' tiejiem

Gost: I' negiem laciim snujeje odi
mamu, vartu, i hitinu.
Er kakge on u vodi,
Ne utopi, i ne izginiu?

Alli barok neke vaje
Milgardje tako imaju,
Ja diegizu goje, i taje,
Kane ydaje, i ciuwaju?

Drag: V' kolievzi porivaje
koju bjeje obkružio
scievar, neka ki ngaje,
Diemje nije utopio.

O' kolievzi ko u' blavi
Ka ootk puyti on dopliva,
Jtu gnegu milo ytaui
Poheguchia voda siva.

Gost: Ju' kolievzi porivaje?

Drag: -- V' kolievzi. | Gost: | Povieno?

Drag: -- V' prugu sarien staje

Gost: -- Diete? | Drag: | Skoro poroghieno.

Gost: Da od tada kolikhoje
godijstaje promienilo?

Drag: -- Devetnaesto etto ovje
od kadaje to sgodilo.

Tajse sgodi sgoda prieta
kada postps yavrije,
Od Ladona, kada neka
svj naravni riek prodrije.

Gost: Ah koj strah, trejgna koja
Put, i kgti moje trje,
Ja moja yrok' nepokja
Meni gysto godichije.

Drag: On namije.

Drag: On neumiye cepa rieti:
Ah sholne shigaj:
Ah sholne. sriem pameti,
v'vladaozim kaje tajj!

• Oni save dohiveni
Stekie daze jise podloga
sajto i snagom dohit...
Koj snagom dohit moja.
A i Oni gneyto u' sebi
Serapshie, marmi, i miamnoj
sajtoje rieti tiebi
Daga teyka boly morj.
Ja nam stje eto kisti
Dohit daze privario,
J ukajati ujeti
Daje izvatan vaki u' dio.

Gost: Da ti Giviek sada u' domu
Odi samnom govoraje
v' vretcu. malaknomu
Koj raslogh on imaje?
Bieseli sin pravi gnemu?

Drag: -- Neumiem rieti tebi toga.

Gost: -- V'posnanja ti o' temu
Stijesi imao izhida inoga?

Drag: Ito nam sve nek, neznam ino:

Gost: -- Da biliga posnac mogo?

Drag: -- Daga vidim bih ytino
meghiru iniek glizdi mnogo.

Od Pajtiava pojjetena
v' taglinam bigliegh ngi,
Stije u'rayta u'vipeha,
Ojtre brade, garniek kji.

Gost: O' Pajtien

Gost: O Pajten prijatelje
Sikolizi di k'meni,
Jvi slughe me doghite.

Radien: -- Evo tymo vi skupieru.

Gost: Nu pogledaj o' Dragoje,
Jumjestu pasi ovemu
Od viek oviek koj stoje
Jeli kojgod stician gremu?

Drag: Jy, i isti oni ovje
Koj s' t' dom sad besiedi:
Ti Lovorka darovje
Meni davno u' Elidi.

J Devenajt jur godjta
Jave od tada da prgeloje,
Postarje nije nijeta,
A nedeju k'opi mje.

Gost: Svakiye od vas opet vrati,
Ti Radiene samo selka:
J reggimi mogli mati
Ovoga idi ti Ciorietka?

Rad: Cinimije da mam' gnega;
Nu Kadiamga ja vidio,
Ali mjeza sred kojega
Nekih teli net umio.

Drag: Jachiu sada uciniti
Da je dobro ore spomene,
Neggo panto govoriti
Jgnime samiem pusti mene.

Gost: Pacek k'ohiu da najprije
Samnom samiem ybesiedi,
Jas akoti nueno nije
Dia na stranu tamo otiedi.

Drag: Dobrovgno

Drag: Dobrovoljno jachiu otiti
Gdje wa miloj sapovieda,
Jako xelim poslyuciti
Tebi u svemu u na prieda.

Gost: Ti s' istinom, o Badiene.
Odgovorni imaje dabi
Sta sve ciujes sto od mene,
Jako budem ja pitari.

Rad: Stojhie biti, o Bogovi?
Sad ako igkda porugite,
Imoj tu xni xivot ovi
Od viek sala slobodite.

Gost: Dvadesetiju blisu vechie
Ceta, ktial nieti viekta
Od kad meni s'me nejrechie
Sinka odnije plaka riekta.

I ja poglah tebe ytoza.
Kraje, i siale sloboditi,
Jeda sinka glubzenoga
Budeje meni povratiti.

Kadje vrati timi recje
Da samani, i do umora
Obyci i sve sto stieje
Bieka Alfeo do kraj mora?

Rad: Sa ki yrok to hoch nati?

Gost: — Na ovomi odgovori,
Ne recjeli kadje vrati
Da se saman ti ymori?

Rad: Biek. | Gost: | Da koje diebe onade
Ti ovomu darovaji,
Kije pagna di sade
Jed kud diebe to imoji?

Rad: Kako kntije

Rad: Kako kakije sada siuti
setoje tada dogodilo,
għdie nemogu spomenuti
Ja star ni uger stije bilo.

Goyt: Starje i on vechie d tebe
ku spomenu Dobru ima

Rad: — — Pucek onje i van sebe
sato klapi i ricij ima.

Goyt: Sadchiemo snat svetolito,
O Putnice stari, għdieji?

Drag: — — Evome evo. / Rad: / ah toliko
Da pod semgion sada nije

Goyt: Primili dar d ovoga
Di Putiera u Elidi?

Org: — — Primik sajto. / Rad: / nu d Koga
Daraje ovo sad besidi?

Drag: Snajeli d Boga Giwa, Koga
Olimpi kom, vi svete
Kad sred Tempa velikoga
Odgovore primi vete.

Jkriase stit vechie,
Kuj a ustavik we stupaje,
Ja utajit voje smechie,
J we munit gortke vaje.

J nek tebi moj għubhien,
Da d Dieteta igubghiena
Koigod bizliegh jodaje mani
Date vidim utascena.

Di ti zienim daje ho
Vieeni udey Giwa Boga
Bizlieghoniji snat cinio
D Dietega malaknoga;

Ki kad sagiuh

Ki kad saginuh sebe u mje
Dvore uvedoh, i Dieteta
Ired Kolievke naglie svoje
Ke Darva timi gleta:

Velechim; Nebo milo
Debi ovo Diete poda
Tiga primi u tuje krilo
Gluhojenoga miješte rada?

Bad: Ktu sto karkuje sato riri?

Drag: — Ono isto Diete koje
v dar liopi, i ceptiti
Ja od ruke primih tuje.

J kojvam ja od tada
Darsio miješte sina ytoza,
Pacek koga svegt do sada
Gluhojam kako moza.

Mada je ori ono Diete
Koga sa cej prem nerednu.
Na Otanu predlichite
Vajmek meni stanov pravednu

Bad: Kolikaje velicina
Od udeya! / Goyr. / Vechi ne kini
Stego rezgi jeli ytnina
Isto ori staraz inatmi qiri?

Bad: Ah da tako oeci mje
Lednom nekorn smart satvori
Kakko ytnina prava orje
Ive Dragoje isto govori.

Goyr: Vmnierichuje od me opude
Atko budye joje lagati
Der ne rezeje igidie od kude
Duglie Diete, kojemu da ti.

Bad: Saklinamu

Nad: Slatinamte večniem Bogom,
Gospodaru, ne yeti večie,
Er s' nevoghom tvojom mnogom
Dvechie yrastit tuge, i smechie.

Goyt: Paček scromi večie kije
Pravu ytinu kimbá troja,
Idli večia nego prije
Ja smat rastie xeglia moja.

Goyt me darsije, i jost nesi
Ive po tanko mneni nechie?
Kurnemije da umnieti
Jmaje on ciaz kad ne seces.

Nad: Mneni recce večni Giove,
Kadje bude povratiti
Diete Chijaku, d Chijkove
Jma neke smat primiti;
Sato gnega krich jrdati
U' Dar starzu ja ovomu,
Ja tak plačnu ne gledati
Istar u' mjestu rodnu momu.

Drag: Ne lasezi, ytinaje,
Er sam tu s' grom ja yti bio.

Goyt: -- Ah jash igda očitaje
Dogodjajse yvanio.

Sajtajije diella ova,
Drelloih isto vech ne kije,
S' odgovorom Boga Giova,
Jnom, kije mneni nije.

Drag: Da sto napried ino gjetaje?
Horkeli d ove svetly večie?

Goyt: -- Igti; er tva nec reklaje
Vale, a večie giuti nechie.

Erbi meni bilo boglje
Da ti neznaje ni solitko,
J da nijesam s' me nevolje
Ja snat išk' ovolitko.

O' Dragoje, o' Dragoje
Kako s' t' dom daje miene
Svekolike srećtne moje
J boljri ne ijmierene.

Kakolje glibav tuja,
Ma je glibav ućinila,
J nećetia tyka moja
Ivu' nećetia ugratila.

Moj Lovorko, o' Dragoje
Sinje tebi po Glibavi,
A s' nećetie tyke moje
Sin menije po naravi.

Sinko d' Chiajka nećetnoga
Nećetnij velle d'vēcchie,
Atko d' Chiajka nuke i' toja
Smartne imaje primie smecchie.

Velle nekta je nemila,
J jice vēcchie p'ieka, i varla,
Istote d' smarti slobodila
Nego da te je p'jedarla.

Pokli imaje rukom mojom
Iuxni sinko smart p'imiti,
J pravednom kani vojom
Bodne semgla p'omastiti.

Drag: Ah ciudefa! da to tiji
Jaoh Lovorka p'ordio?
Bezgi, g'diegi, kakoliji,
Inega diebe i'gubio?

Gorj: Strajeni potopi nymigleni,
Sae so kornu govoraše
Dnije moga sinka meni,
Ki u kolkovji Diete stajše.

Moga sarga Dragi saklade
Kad te zignah igubjena
Tje s'hrani, jash a' sade
Tebe gutim sahragnena.

Drag: Viecei Duse, ki s' tojerne
Inariem mnogto hrie skypiti
Igoda u jedno, u ovo brieme
Neka budeš ve veyciti.

Daj Nakajan mryete Ceda
Koji u tebi sačegji
Jlli dobro i van reda,
Jlli teško so nam noji.

Gorj: Ouje ono sto rekje
Jan, Kojam tuxian mio
Ki ytinut u snu kije,
A u dobru privario.

Milgje ovo nebičajna
J nenadni strah ouje
V dighnuchiu guogdia idajna
Ki prgtrija kogi moje.

Karaje ono opiraje
Ka udazu nečajnomu,
Koj Chajko dat hriaje
Priko garla sinku svome.

Drag: Da sto imaje uciniti
Bezovnice sada vechie?
Hochli ti yti dovayciti
Svetilyete tak moryechie?

Gorj: Ah nunga

Gost: Ah nemoge ove ciasi
Jtko imat na ovom sveti,
Ni d drughe neke pasti
Stego d moje na Otar sveti.

Drag: J takorhie yvan reda
Chiajko sinu smait podati?

Gost: — — Dako sakon sapovieda,
Kiemye imamo mi vladati.

A kojachie miloj biti
Xivot prgtit viek drugomu,
Kada nechie oprgtiti
Slavni milien sebi ytomu.

Drag: Na sto vdeju varli, i kleti
Doveomeji proch raylogu?

Gost: — Ne ka moye ti vidiati
Od dva chiajka miloj mnozu.

Ziech fovorka miloj noju,
Koga nemoge negh gliubiti:
Ziech Bogova miloj moju,
Kiech ne mozu negh shlyciti.

Gnuga varloj smarti oteti
Diji Daryio, i ziernio
Kadsi reko da sin nieti,
J tiemjiga ygubio.

Jajetucki, i Daryecku
Vbt na Otar sina togo,
A ynahodim nezienucku
Da ubjam sina moza.

Drag: Nakazanje ovo ona
Kuju udey rodioje:
Igodo strajna, i upiona!
Ah fovorko vbro moje!

Dali sinko ovdje

Bogovini sbechali,
Sta me milbe kad menju
Odgovore mile dali?

Ovalje sinko jbrani,

Sinko Chajka nerechnoga,
Jash cestitj meni hrani
Ired rodnoja mješta moja?

Sinko, Kiji do sad bio

Meni tuxnu setaj, i uftanje
A sadmiji jash donio

I plac, i smart, i skončianje.

Goyt: Pusti, pusti o Dragoje

Meni suje te xialgne
Er pto litije kani moje
Duje plačin suje grogne.

Ku jash seto nek moje kani;

Kako moje kad priliti

Ja kan ou imam parvi,

I gnom nuke omastiti.

Najeto tji sinko od mene

Na svet xivot tvoj primio?

Najetlije od glubine

Duje majke porodio?

Plaka neka bi milgna,

Kati xivot nektie ujeti;

Neke od Chajka nemilgna

Buke, budeje odi umrieti.

O' Bogovi viegni od sgora

Bez kieh snanja, ne kretuje

Dub pod nebom, val od mora,

Ki travizom vietrij treje.

Vi vi meni sad regite
Koj sam gñiek učinio?
Ali vasa vičkovite
Xeglie u' čemjam uvredio?

Bez te sajto ghgnevni u' sebi,
I prok meni rajarčeni,
Da u' omraži ja od stehi
Jejam i' od moj gliubjeni?

Ku atigam ja iskhriepio
Idotjan svake qvete;
Koj ghriehje učinio
moj šovorko, moje diete?

Sajto Grove svemoguči
Stekije gnemu oprigiti,
I prok meni ghnev goruči
Ja mene ubit, šratiti?

Ku ako sticla tva prijtane,
Stekie guojdie me prijtari;
Ja utajit ghnev Diane
Jachiu gnemu smart podati.

Svetiljete Alibienovo
Jachiu danas ponoviti,
I xivglienje šovorkovo
mojom nekom prikratiti.

Paček ima vidiet prije
sin smart tuxna chijaka soza,
Neghli Chijako sina ubije
Varh Otara prijvetoga.

Vmni dake, o Gojstac,
Jer ti imaje sam umrieti,
Dvojom smarti imaje paže
smart gliubjenom sinu oteti.

O Bogovi, ki imate
vlasti nebeske varh vednine,
Jvi opet ki vladate
Imajte od Pakla kraglavine.

Vi blesitni ki varitate
maju pamet izgubenu,
lasegam jur vidite.
vaju sanbu nesmiljeno.

Ja ne xelim nego umrieti,
J samaje varga moja
Badoj, svarhu moak vidiesi
Od divota tuxna onoga.

Jova smartna xeglia, koja
vmytije mojoj sacse,
Bitchie meni od pokoja.
Na smart, na smart, o Gorsetace.

Drag: kako grabi svetloj vechia
Magnoj vriedi Drakke jayne,
Dako i bles moja, i smechia
Pri gnegoviem tugam gayne..

Tuxni starce ti dojtorej
Date vacsie suje Druje,
Kaj tuxnij erje brojce
Od vrick koj placiu, i tuxe.

Jko od tvrde nije stine
Sajtorchie prujiti,
Duje suje nejbrojene
Kada bude upajiti. ~.

Scena Sesta

Tasovaz, Gorstak, i Dragoje.

Tas. Poprejemne, Diete moje,
Po ovoj strani ti provodi,
Jstupaše stavno tvoje
Ola tleh stavglia, pomno hodi;
Sa negrechiu moju gliutu
Da ne padem ja ovaki.
Po ovomu kudu putu
Jstiep, i star, i nejakki.

Tisi pogled ota moja
Ja od pameti otko tvoje,
Ja vladalaz manja tvoja,
Ti stupaje vladaje moje.
Kada doghieje prid staroga
Bedovnika tu se vytavi,
Er u stana mene moja
Ziechia grega xeglia dpravu.

Gorst. Nu Tasovaz poctovani
K'namu ide, o' Dragoje,
Ki na remgli xivse hrani
J na nebu vidi ktoje.
Stvar velika grega vrdi
Er godijta jur dogtije
Da iz Zargue ne izehodi
J vidietga nigdiie nije.

Drag. Jeda viesen d igar poda
Da vespeo doghie sa te,
Ju potrebi noga roda
Da d xialgti sagiuvate.

Goyt: O' Japovze Chijako, kito ovo
vide od tebe deti moje?
Setochie biti? stoje nar?
Setore ij Tempela izveloje?

Dasi: Tebi idem, sa' podati
Tebi ghlaje novieh ciuda,
Jad tebe sa obajrati
Novi yrok moieh muda.

Goyt: Sajto sveti Redovniki
Nijesu tebe sadnyili?
Sajtotegu svikolizi
Dako sama otavili?
Atli nijesu svetilyete
Kge horkie szitili,
J sa gneza setoje yete.
Nijesu pomno pripravili?

Dasi: O' Kolikrat potrebnoje
Dajmo shiepi mi na sviti
Sa ad pameti mochi svoje
Ota dalece vid prgtietu.
Sajto tada nasia Dugia
Iva skupiena pomno u' rebi
Ive ina, shiuti, i' ve kugia
J na semgli, i' na nebi.

J ne hode stramputize
Nekh skolo snanja svoga
Oeci stvora, i' senize
Od razuma neumartoga.
Nemnoj teyka svar Goytace
Daje lajno tak prkhodi,
Okego pomju svak ciay jace
Na nedadgnoj stavgliaj igodi.

Igodi, kaje meni

170
Igdi, kaje meni çini
Diello gliudsko polijeteno,
A nije ino u ytini
nego diello Boriansoveno.

Er Bogovi vječnik strana
S'gliudim ne opetie svetovnima,
Ki gnikova Duxba ijbana
S'guciujeje s'umarlima.

J ma ciuda, ka sliapilo
Gliudsko sliapoj srechi dava
Govorenje slatko i' mulo
Od nebytič je Dajciava.

S'naçiom Duxiom er Bogovi
Ka ti naçim ugovore
Da ne çiujeje, a gnikovi
Ghlaji u sargu nam sciamore.

J çetije ima neti,
Paçek Blaxen tiçuck krati
Oni koj razumiet
Mga, i' gnikov ghlaj pognati.
Dlbi Ostjko biye voje
Bedovnikte upurio
Ja di dovst, dati voje
Sapoviedi upurio.

Papicnemu nu stupaje
Mje neçi ystavije
Ja pñiudne dogadjaje,
Kije u demple doghodiye.

Koje s'oniem kad tiedinim
Doghodiye kije teli,
Tarnem, çejnem, i' yzienim
Ja samierni jeju u febi.

Samvernuju ki' hli'ko

Daje nadam ja vidieti
Kli dobro priveliko,
Kli slo', ko nije mozh yrieti.

Goyet: Sve soto razum yvisheni
Dvoj nemogje razumieti;
Ma nevozlia čini meni
I razumiet, i vidieti.

Ku ti skrovna ki' čuudeja
V radeju sva mjesmati,
Bezgi malo zicchia česja
Nemogje ovo sbajnati?

Daj: Daje nami dopusytjena.
Kad hochemo da nam bude
Ona svietloj Boxianyvena
I'kom pognamo skrovne rade;
Dada neki vech dar kila
Od hebeja čijti, i pravi,
Negotife učinila
Dar čestiti d naravi.

Pognam sinko mom slabjti
Dami sbajnat vdey brani
Vipoke one stajngti
Ke u' svojem parjim hrani.

Ja vi yroth ja y moza
Pijigam stana odi,
A i drugame xeglia mnogo
Stiepa ovako k' reki vodi.

Ostojkomi, maj, rekje
Sad u' demyolu prijetomu,
Daje di ynajčije
Chijko mladzu neyrecknomu.

Ki stara varh svetoga
Jma xivot davarjiti
Sa od ghnjeva Nebeškoga
Ovo mjesto sloboditi.

Do i doghiok sa pognati
Nevoznoga tuana starga,
Jij dubine gonetari
Kobbi, i sungne moza sarga.

Gost: Veomi dobro pognaje gneza
J bickie urok tedi od zila,
Kadga pognaje sa tvojega
Priateglia Draga, i mila.

Daf: Miljardje kvaletm tvoje
Pled i vanena Nedovnika,
Givieciavtra er dielloje
Pomilovat nevoznika
Nu prem sato da bolehti
Mnoghe imam ja primiti,
Ein da doghie k' ovom mjesti
Da ignim mozu govoriti.

Gost: Sad očitio posnam vechie
Da krepgiti snane tvoje
Nebo sa giech moje srechie
Debi danaj upeloje.

Chiajko sinika neprechnoga
I kojem xelje govoriti,
Jasam jasam, ah sa Boza
Pomogime utajciti.

Daf: Dake tiji Chiajko onomu
svetilyete, ki bit ima
Na Otaru prijetomne
Kumariem Bogovima.

Goyt: Tuxni Otaz ja tuxnoga
sinika jesam na ovom svietu.

Dasp: ---- Pastiera Otaz ti Vjernoga
ki sa dnjrek hockie umrieti!

Goyt: Toga, ki mrech, cini muma
serviet, kimu smart davaju,
A od koga xivot ima
cini u gorkom mrieti vaju.

Dasp: Jeli ytna? | Goyt: | ytinaje,
Evvo sviedok, ki ne laje

Drag: --- Sve ytna to poravaje
Seteti stari Goytak kaje.

Dasp: Da ti Kgi? | Drag: | Dragojesam
Bozhien u ytom miestu ovomu
Kij do sad zienem jesam
Chiajko mladzu xialgromu.

Dasp: Ovo diete jedalje
Oni tvoj sin ijghubjeni
Koga potys tebi adrije?

Goyt: --- Bekogasi vajmek meni!

Dasp: Jasatje tuga sina
Chiajko tuxian mojeje rieti?
O shiepilo van nacina
Ghrudske sviesti, i pameri.

Ah u Kijj markljj nocki,
Ah u Kijj tmajtj sieni,
Od neznanja, by pomocki
Svej stojmo utopjeni!

Ako svetlj tva neumarla,
Viečno sunze od sebeja,
Ne ytečenam barja, i karla
Ne svanenam punna ureja.

O umarli tuxni gliudi
Setje manjem kocholite,
J s' pognu vaju chiudi
Da neznate, ne vidite?

Vid, i razum kije prasi
V naj, najcia krepk rije,
Negh s' nabija u naj slasi
Blago vječno najmilije.

Od razuma liepo blago,
Od vidiernja dar izbrani,
Debo kadje gnevu drago
Jedniem dava, jedniem brani.

O Gortase vele gore
Mieso pameti, negh ja oščima,
Keti strajene kolti more?
Kiti si duk magne stima?

Dak daje tebi sabranio
[Ako ytina moja bitti
Daje od tebe porodio
Oni mladaž plemeniti]

Vighiet danaj tebe ytoga
Chiajka srečna, i čestita,
Od Bogova gliubjenoga
Vark Otaza viek od rita.

Evro vechie odkrivene
Otajngti samierite
Koje udes dajcia od mene
V mučiagnu prem skrovite.

Evro dana čestitoga
Kijmo jedva dočekali
S' kanim, s' sujam miega ovoga
Kijmo kilno proliwali.

Evro srečna

Evvo srečna, i blaxena.
Svarka najeck dugick smeckia,
Ewo vechie dovajcena
Kajca tuga, i nepravickia.

O' Goytaçe snani, gadije?
Htieje u pamet povratiti,
Inam da u vargu pisao jeji
Oni odgovor glasoviti.

Srečni odgovor od Bogova,
Koj daje nami davna,
Koj udiegljan slatna u slova
Arkadia dajci slavna.

Ko' na lizgu glubjenomu,
Ki sia tugnom sinka tvoja,
Ti ne cinjes sargu u' tomu
Grom od ghlaja nebykoga

"Vi nechiete vidit trude.

"Dovajcane miesta ovoga

"Negh kad glubav iducit bude

"Dva od roda nebykoga.

Jz sardajza meni jvine

Grgne suje u' stilngti,

Suje, u' dragon koje minu

Danas lievam od radosti.

"Vi nechiete vidit trude

"Dovajcane miesta ovoga

"Negh kad glubav iducit bude

"Dva od roda nebykoga.

"J od Viernoga kad Pastiera

"Milgtivo saplatije

"Ghrick Bakticini, i nevieri

"I' koje Milien pogubije.

Danu rezgi sad, Jostace,
Pastier, ki ktie dat smert seli
ghdieje rodi? ghdieli sage?
Neghli d tebe roda d neki?

J Ghibize vile ykodi
Qod nebeskich od Darziava,
Da ko drugi gnih sad odi,
Neggio Ghibav cyta i prava?

Dubravkaste silom bili
V'nacinu upionu
Ignom dnyeti dluçili
Prok raslozhu, i sakonu.

J inaje kadki to shiedilo
Kadki i ovo moglo biti,
Mayet jedne stvar nemilo,
Jonu ytu stvar ghibiti.

Ku ytkucrajmo sto gtaje,
Ocitochije ter videti,
Sam fovorko mogo daje
Ghlaje udyne razumiet.

J komu je igda shavi
Od kad Mighera pozabije
Viernog prave d Ghibavoi
Novom sada da ytkumise?

Koje igvan d Mighena
Ktio umriet ko fovorko,
Da gnegova vil ghibjerna
Ne poghine tli gorko.

Ovo mitg veliktaje
U viernom u Pastieru,
Ka saplatit dogrinaje
Ghnieh Bakticin, i nevienu.

Ovo diello od grudeja
Ova milg samienita
Bozlie sarbu od nebeja
Gaji, nego kan proslita;
Jovatto liepo gtaje
Pravda viera utajena
Ejgise gnet ono daje
Seto ugrati slaba sena.

Ja urok ni kad opeta
Di hrie gnega povratiti
Da sred Tempa bude sveta
On savieta pomoriti;
Nakajrita svatolika,
Jk ob svaka utajije,
Vech Boxiza privelika
Kanim, ko prije ne mojse.

Ke trese semgla vechie,
Povechiena vechie spila
Imrad ij sebe ne imectie,
Nekhje mirom utajila.

Pacek izgne taki jhodi
Roman statki, i vespeli,
J dragh minj sve obhodi
Da ino sarze ne ne seli.

J da rebo moze imati
J ghlay, i duk mozu niti;
Da ghlay, i duk slagij dati
Kebi mozo nam na sveti.

Vrekovita o pomortie,
O Bogovi veeznich strana,
Kij nasvoj markloj nochi
Brak vrdite svetla dana

Da ove moje svetolike
Rieči moghu Dujcie biti,
I na slavu vaše Dike
Da sve moghu pojetiti.
Netih u prav saplatio
Vajciem danim velikima,
Pačet ne bih jedan dio
Odvratio milgima.

Au ja padam na kogliena,
I ke moghu sam po sebi
Ivale i saza ponijena
Varni davan sveti od Nebi.

Er su ovo vaši dan,
I Vbrta vajcia svoje
Da Japovaz jgite stani
Ne dovajci danke svoje.

Etto imam sto godijta
I ne xugliek mogu rieti
Vaj moj xivot biije nijeta,
*Sadajamje porodio =

Au sajtoje brieme trati
V' riećima a' saludu
Kadje ima nastojati
Podat svarhu Boxiem rudu.

Pomgime podiglinuti
Sinko Draghi ziech milgti,
Er nemogu ni ganuti
Ove moje stare figti.

Goyet: Ne bicrajna radoj mnoga,
I'gnom ciudo jge gniekaje
većie saza da ind moja
Ja veseglie sknutim moje.

Jovò ciudo meni tako
Iva chiuckierija vesce nija,
Da neurnijem ja nikako
Spnach mira, ni spokaja.

A ma ducia sametena
Vhajati mogla nije
Koja radg neigrečena
V' parsima mojem Krije.

O ciudeja i van reda
Jkad prije nevidiena
V milgti bes izgleda!
O Arkadia uvisšena!

O ugodna Kebejima
Semglio srečna, i čestita
Kad semgliami sred inima
Semglio slavom samienita.

Toliki je Drago meni
Ivako dobro tvoje vidieti
Da sve dajcira u' nuzienie
Mja dobra na tem sviati,

Jd sinka draga moza
Ja neimam upomene
Pri tvom dobru, pače iz toga
Saboravgliam eto mene,

Sinka, koga ja dva krati
Jesam do sad izgubio,
Jopeta tolikrati
Kasrio, paček porodio.

Mene, koj u' dubine
Od neozlie, i xialgti.
Jngsimye na visine
Od veseglia, i radgti.

Jma radg

Jma radg tako ghine
sta radgne nje sode,
kako moške sred puccine
ghine. jedna kappia vode.

Inu' blaxeni, ne inu' vechie,
negh vighienje od stebeji
ki utajci moje smechie,
kime dobnim svirn naresci.

Etto ad moje otkladie
ko ti recce svaki dio
liep bitickie ko i prije;
Inu' tijise i vancio.

Tasp: O Goytaze sto zhnje vechie,
stoje ad tebe vechie cekie
Blagodarno nebo nechie
svetiliyte od Givieka.

Od gube i nemira
Placno brieme nam jroglaje,
A od glubavi, i od mira
Jur vespello nastaloje.

Boxizanam sapovieda
Daje Pijrom vespelimo
A u nastrijed smartno neda
svetiliyte da cinimo.

Ku koliko jge do nochi.

Rezzi meni moja tiri?

Goyt: -- jedno doba nechie prochi
dachie u' sapad surze stiti.

Tasp: J takoje dzna vechie:
ku se u' fargue pouravimo;
svetolite najce smechie
da jiz nochi utajumo.

Tu nekaj on sijaj vien
Dvoj Lovorko sin gluhjeni,
S' Milarvom liepsom klueni,
Gluhbnizi soid kvagheni.

Pašek ime Gluhbnika
Neka vechie oba otave,
Juzma ime Vierenika
Dgtojnich svake klave.

Jon neka gnu voditi
Bude na tre svetle dvore,
Er trebiye gnih idnyiti
Prije negh runge pade i more.

Ovo d mene ne izhodi,
Nebejkeju sapoviedi.
Dime opeta sinko vodi,
Ti, Gorydase mene sledi.

Gorjet: Otapozge dobro ghleda;
Er nemoga vil gluhibza,
Iscto saktom brani, i neda
Bit Lovorku Viereniga.

Eje prije vien dala
Mom Dubravku gluhenomu,
Triembi saktom poplejada
Ki u mietu vlada ovomu.

Drag: Tu nije drugo d potrebe,
Moj Lovorko kadje rodi
Bi Dubravko svan d sebe
V' Arkadi liepoj odi;
Ja Lovorkom savah grega,
A i tvij sluga kome tako,
Daga sinka sa vojega
Ti ne pogriaje vech ritak'o.

Jstavihmu ovo ime,
Er sa buzon od zovora
Grega naglisk u ono brime
V' kolicerzi na kraj mora.

Jpski ona s'vijegne grude
Da Dubravku vienu svoju,
Dubravkova neka bude,
A ti stani u pokloju.

Tap: Sumnja u' tomu bjeze mnoga
Ka sad tieziem svezitaje;
Stu put dempla prijetoza
Shiedi vechie me stupaje.

Gorjet: O Dragoje s'nami hodi
Stemoj tako sam otati,
Moj Lovorko od sad odi
Dvackie draga chajka imati.

A Gorjetakje najer sada
Sinka; a ti, o Dragoje
Brata, kojem ko hoch vlada
Sve sto imam sve jej tuje.

Drag: Lovorku Otaz po gliubavi,
A rekichue od sad kiti
Viernom dvorbom i Brat pravi,
J obachue dva slučiti.

J kadami gliubav mnoga
Dvaje kaje, molim tebe
Dimit samnom drugu moza,
Koga gliubim ja ko i sebe.

Gorjet: Cini stije tebi ugodno
Dvje ktenje, wa bespida
Neke svaku stvar slobodno
Meni, i sinku saporieda.

Drag: A rozlisi

Drag: Ah razlizi. Koji u sebi
Sedobitni vrecni puti,
I' putom, kojem mi put sebi
Migli jetemo udignuti. ~

Scena sedma Miona, i Glibdragh.

Mion: Takolije, o' Glibdrage
Mlad Dubravko svem nemio
Kad najmagna on zignaje,
Glibovnikze ucinio.

Glib: Tako, tako, o' Miona.

Glib: -- Da gdie otide sa tim ona?
Srejeje od gne ucini?!

Glib: Kako od naj odnesena
Bi na strane Dubravkove,
I' gronjem sujam bi primiena
Stare majke od gnegove.

Ali sujam od radgti,
Ku chuchijace ona u sebi;
Atli od smeche, i xalgti,
Do neumiem neti sebi.

Inam vefela i van reda
Da ona od naj bi vighiena,
Draga sinka kad ugleda
Glibovnika, i vierena.
A sujamu Mivaje.

Sajve ex staro vedro lize;
Bes priytanka ter plakaje
Dije suje stavizze.

Jednu na smart guskienu
Krog kud sakon, i nepravu,
Drugku na mar yragneru
Zick gonuchie gne gliubavi.

Mion: Gliubizaje Danke svoje
Zienim vechie dovajcila:

Gliub: --- Tako nami ghlay dojcije,
I nije sumgne, moja mila.

I sa to ja put svetoga
Templa hortue sad otci,
Sa gostaka nevolnoga
Drasem ghlayom utajiti.

Jer akcje yghubio
On Gliubizu vil ghidavu,
Sagorkuje sad primio
Sa neviestu svoju pravu.

Mion: To Sagorka marva nije?

Gliub: --- Marva? nechie to vighieti;
Pacek ko gnoj da rebije
Tako od sada mozh xivglieti.

Mion: Dake na smart gnu ranila
Nije ko viliye ostru striela,

Gliub: --- I joj marva da je bila
Opetaki oxivela.

Zick kajagna, zick milgri
Zick Gliubavi Dubravkove,
Pacek na zvit, na xialosti,
I bogliejni na gnegove.

Mion: Dakekaje liipa vila

Od gne smartne rane gliube
Tako bayo gdravila,
Bezgi meni ja mogliube.

Gliub: gospoarka

Gled: Jo poretka spovideti
Kotihin teli svetoliko
Erchieje ciuti i' vidieti
Ciudo strajeno, i' veliko
Oko Vile yragnene
Svetoligi spravni statku
Ja gnu liecit gliudi; i' xene,
J gne bliznu smart plakatku.
Ali nektie Vila ova
Ja gnu vica teghne rukta
Basmi rukta Dubravkova
Ja utiekta od gne muktta.
J iyuti ove nezi
Ja gliuvena liepa vila:
Nektame ona rukta liezi
Kojameje yranila.
I' gnem gnamo tako sami
Ja i' Dubravko satravglieni,
J gnegova majka sinami
Za podatij liet suidienii;
J ja, i' ona svetijucki
Jerje ima usiniti,
A ond rukam dielujucki
Ja gnoj xist povratiti.
Pun smionstva hrabrenoga
Kad neymiernu, i' veliko
I' Liera od Putti pribeloga
Karu oplaka svetoliku;
Pore rane ij dubotte
Nastrijati da yvadi
Gogdie od smiele viem neptoke
Jeda bole gne ofladi.

Nu samani i kliestima,
Junkami najtajse,
Sgne veliziem boleystima,
Erga iuvadit nemogaje.
Mga bi: viecnom rukom
Bobar liecnik da bi bio,
Ja sve er sgne teplom rukom
Rannu vechie otvoro;
Jvark one Putti biele
Put bi ktio otvori;
Ja morh gugdie ostre d stiele
Dnyiem gugdiem ivaditi.
Ali nuka Dubravkova
Milgtiva bi dveckie,
Sajto varla diela ova
Nemoguichi tarpiet vechie.
Sajto Gliubav kad irani
Stielom parji Gliubavnika
Lieh nemie tak ne hrani
Ni cigenja tli jonika.
Bece: jachie o nemila
Stielo tebe ivaditi,
Jmojachie liepa vila
By bolehti odpraviti.
Gnoj mlagiahnoj cignajese,
Taki biehu u gnoj plami,
Da bolehti gne tajese
Dubravkorem na rukami.
Tim straughieno Drago u lije,
Jgliubieno kad uprije
Jame ozi gne senize
Jedan goruch ydak podrije.

Ovakge pak ogłazi:
O' dubravko moj głuuberu,
Duge dravglie ciwa, i paji
Głodije pravo dravglie meni;
Neka ovi smat nemila

Pobeguclui xivot strati,
Jstom da ti, Dugio mila,
Budej meni siv qzati.

A on pniye: liepa moja
Sadcluije vienij qdraviti,
J dragoza sred pskoja
Meni dravglie psovratiti

Ohicaijm ja od Lova

Debe iyraviek, liepa vilo,
Horkui Ohicaij iya ovaga
Dati dravglie poda milo.

Ka pameti sad dkhodi,
O' sagorka ma głuubavi
Drava jedna, Kaje plodi
Ovoj bljencoj u' dubravi.

Kojom liece svoje rane
Divia kosa, i kociuta
Kad u' boku gnimi optana
Sakjena stniela głuuta.

Blaga narav majka mila
Ove vien' iyragnene
Dravuje ovu naučila,
A naučila one mene:

J kad ovo on iyrace
Ne otide, negh dlebi
Ive isto moja barje, i prece
Sa sciudjeni liek donieti.

Ju čiaj jedan povrače
Izop moqućie nojech trave,
Koja ragna, i plodije
Po sred bljigne sej dubrave
Gnu ytuće varh kamena
Izop izvadi jak gnućia
Moqućiega i gnim siemera
Od kitize, i porijcia.

J by oghna svojim rukom
Vriednu pomast vriedno učini
Tak da takiem viek naukom
Nekie učinit čiegnit in.

O' krepoti čudna od vecchie,
Kad na ranne gnu postavi
Karu, i bole gnija vecchie,
Gugdie izide, ona odravi.

J ko igkda da ragnena
Vil mlaghiakna nije bila,
V čiaj yti izghubjena
Gngie inaga povratila.

Či ranna sa ve ex glitua
Lagno odravit joje mozłaje
Er utroba ne teghnuta
Od udarza ołalaje.

Alion: spoviedasmi krepog mnogo
Od moqućie tako trave
Vele vecchie nu niet mozu
Irećhii liepe vil ghydave.

Gliub: koje satjem meghii gnima
Istvan' otajne izodijaje,
Primijbtje samo ima,
Er yrieti nemojaje.

zagorkaje odravi

Sagorkaje gdravila,
Na bock vienij majeno strij,
Jonaje liepa vila
Mysit u ino grim nastrij.

Javriem tiem, o Miona,
Ja vienijem, vienij i ti
pragnena Daje ona
Dvema stielam na sem niti.

Ku rastike kako stiele
Gnu mlaghia krm ranileju,
Jrastike tako vele
Sta gnoj Dije ranne jeju.

S' jedne ranne sve xialoti
J bletti mnoghe prima,
S' drughe uxiva sve radoti;
Masti kuxia, psokoj ima.

Jednu liekom bago gdrauglia
J na varhu gnu dovodi,
Liek seto drugoj magne trauglia
Do i ona magne yhodi.

Jonimladaz, o Dieteta
Kije izvaytan covaz bio,
J sad stielat jasse opta
Kije chiedi promienio.

J sad Ghibau kad pongoje
Jocite horkie on ragnati,
J sve liepe xeglie suje,
J on pomgnu u to trati.

Mion: O Ghibdraye, o Ghibdraye
Promienio jase chid niezi,
Ghiuven sadzi, i star vraye
Kako i mlad bio jezi.

Ghib: o miona

Glub: O Miona ma gliuena
Jasam Glubdrag kijam bio,
Atije snaga izglubjena
Vech nemoga ustobih Atio.
Atli starra y koniena.

Kome vide ozi tuje
Razte xeglia vej selena,
I krienjeje spravno mije.
Mio: Ku Glubija kadje umarla,
I svagila dante rje,
Ostichie vighiet harla
Od Lovorka moza stoje. ~.

Scena Osma Radmio, i Miona

Rad: O' cejtiti slawni danu
Od vespelja, i Glubavi,
I tobom nami svaka gvaru
Milg, ti nam Raj ojavu.

Sreckna semglio punna ureja
Vespelije koti brani?
Blagodarna o Nebesa
Vajiju ova dan i brani.

Mio: Ku opeta eva odi
Radmio stupaj svoj obrati;
Ah na breme ka dohodi
Od gnegactive ve očajnati.

Radm: Neka i oviek liepnih sgoda
Vaj nist danaj vespelije
Nebo, semglio, azhagn voda
Neka u' smieh obratije.

J nekaj ori.

Jmekaje ori Kijcia
Doli u Pakla smek, i' cije
Osuđena svaka dujcia
Daje danas ugradije.

Mion: Koja radoj grime vlada
Ako glaje broj gnegove
I Pakliene strane sada
Na veselje drago sove.

Rad: O Dubrave Radujte se,
Jako prije na plač dave
Nam na tuxbe tucite se,
Na uxivanje uxivate.

Ju koliko dub jeitka
Neka radoj svaki oghlapi.
Kolikoje mnoge velika
Na svakomu listia psaji.

Jod veselja neka izbrana
Veselo vietni listiem treje,
I veselo dub, i grana
Neka danas veseljeje.

Ju vesella neka pjesni
Ireukie, i slasti pripjevaju,
Od dva ova ki u gliuvyni
Bit idnyeni i' nebba imaju.

Mio: On sajto veselje
Ziech sagorkie i' Dubravka,
Od stanek ovo ucije
Priecizaje stara ovaka.

Sciva od rya, i' xialgti
Vrella bayo neka graju,
A od smieha i' radgti
Zieche svak ciaz uymnasciaju.

Od Ghibije matre nekie
 Nitko neč da vek trati,
 Svak najtj veselo vechie
 I' k'jem upiva upivati.

A sajto i' Dobrije
 Sajetije ori xivot d'gti
 Jach u' svako b'nieme svoje
 Pun nevolja i' xialgti.

Ghibije ovo uputio
 O' Badmice vaj pun mira,
 Allije nit aducia
 Naj uxivat srečna Pjra.

Badm: Na Pjir idem er vesela
 Naje Duxia tia' do vika;
 Jesili i' ti rafurniela
 Srechie od dva ghibovnika?

O' Miona moja mila,
 Jesi ciula malo prije
 Daj liepeja svar godila
 Alli ciudo samjernije?

Mion: Od Ghibovaga ja staroga
 Eto sada na ovim mjesti
 I' mnogom slasti sarza moja
 De ciuk liepe mechie i' cyti.

I' gneptije utajila
 Jes septeoka bole vata
 Kujam danas ja primila
 Eto Ghibija jes umarla.

Badm: Umarlaje? sto govorije
 O' Miona? sajto? kada?
 Ne mi rezgi o' cem mislije
 Da govorim i' ostom sada?

Mion: Ti besciedije od Dubravka

Jod liepe vil sagorka:

Badm: -- Cessa cessa, od Dubravka?

Cessa cessa, od sagorka?

Urozziju liepij velle,

Erudij velle, veci dgti.

Od radgti me vespelle,

Od vespelle me radgti.

Od gliubize, i od sovorka

Ja govonim tobom sada:

A Dubravko, i sagorka

Sta pameti i ne prada.

Er gliubizu, i sovorka

Etto idruji gliubav mila,

Jgnihova bole gorka

Veseglieraje ubajila.

Mion: Dake martva nije gliubiza?

Badm: -- Kako martva? siive Drava:

Jonaje viereniza

Liepa, ureyna, i ghidava.

Mion: Nije negaje, o Badmile;

Badm: -- Ne negamje, o Miona

Er sto od liepe velije vile

Nije ytina; siive ona.

Mion: Da to ona gudierna

Sta smart teknu nije bila?

Badm: -- Jey nu greta globodjena

Bayo gta' bzajsta vila

Mion: Sporedajli voj san meni

Ali ja mim slusajucki?

Badm: -- Nu potekaj u voj sieni;

Vierovackije gledajucki.

Ghidi i sovorkom

Ghodie i' fovorkom pnyetiem
I' svetoga Tempła yhodi,
Savayim vrekovitiem
Vrenčianaje ghodie nahodi.

I' gnut dvora gostakova
Sadckie vidit gnih stiti
Ivaka bole da gnihova
Jur se bude utajiti.

Ah daje vighiet tebi dano
Badg, polkoj, i veseglie,
I' kiem ubim vokie ybrano
Sa pryciaste gorke xeglie.

I da moge ciut tiepe piejni
Kije etto sa vich strana
Arkadia u' gliuyni
Poje na c'iaj srečna dana.

Pukje vidi vaj od mudi
Iveto u' Templo dohoditi
Stan, i mladi, xene, i gliudi
Ova ciuda sa pasiti.

Ivak sa ciudo gledat ide
Srečno ovo sadnyegnie,
Od radgti svoje vide
Ighrat, i vak pomamjenje.

Ivak fovorka, i gliubigu
Gharli, vak gnim dyr c'ystiti
I' gnihovom vednu tiegu
Ivaki ycte pogoditi.

Milozardje gnieta hvali,
Gnietki opta stavng slavi,
Dar d' neba c'iajte optali,
I dar tiepi d' Naravi.

Na gmena svet slavnoga
Podavaju odgovore
Od Pastiera, od viernoga
Lughi, Dubrava, Poglja, i Gore.

Ja sto mogu smati, i ciuti
Nije na svieti bilo od vika
V' umarboj najerij puti
Irechniega Glibovnika.

Aj ovako u' ciaz jedan
Vlogh Pastier brojechiye
Na blaxenstvo bjeje vriedan
Imnogom stavom upetije.

V' hip jedan lano prozhi
I' smarti, xivot na ybrani,
At y grba u' ciaz dozhi
Na Pijr tako nenadani.

Sarve erje ciudno, i vele
Ku' o miona nijeta nije
Eytitoti na vesele,
I na sgode samjernije.

Er uxivat onu vilu
Sa ku umriet uxivaje,
Kija qseta glibav milu
Sagn umrieti, nu kapiaje.

I u mku satechiye
Onoj sa ku u' radzhi
Sta smart gorku uputije
Glibynive pun milzhi.

Samiernaje na tem svieti
Irechia, i' ciaz toli ciudna
Da sacetije u' pameti
Stvarje veoma mucna, i' trudna.

Izicak Vraghe

Jzick draghe te ghubize
Tije neckije radovati?
Ghdie u' vespelju moje lize
Zick covorka vidije riati?

Mion: Ah ne vidije, i badmile,
Kjam mirna, i vepela
Na radgti tako mile,
Na samuerna ali diela.

Badm: Daji mogla ti vidieti
Kad ghubija liepa vila
Ruku u' saklad viere sveti
Covorkije pogutela
A covorka kad gnoj vrati
Sa dragh saklad od ghubavi
Zetov, koj nemije mati
Alli jnini, alli gtravi.

O' samuerna i velike
Slasti, kuki tu imala,
Koj na sveti nije prilike,
Sajtobi marova guala.

Dracm, Buzja, i Buziza
Draghi urej svoj ghubjaku
Prid urejom d gne liza
Ive milgti, u' kom statu.

Koje save omajteno
Kavim srama priliepaga,
Niem darreckze sapiteno
Od striclauga ghubenoza.

Gnemu ytoru tako ymnogi
Snaghu jasse sa strigliati,
J jassiumu moek jniltgi
Slaghie, i jassie sa ragnati.

J u' nungri

Ju sumgna wiek qitavi
Jeli tako i kicra diela
Jeklad tiepsij d gliubavij
Ona dala alli ujeta.

Pacek sumgna niem ponovi
Jeli tako ona ukrala
Slatki, i draghi zelov ori
Alli viejta darovala

Wli yvaynom bi hitrinom
Podan, i yet zelov mili
Daje negna, kiem naqinom
Bili ytneglieri ali ybnili.

A'ono slatko ukajati
Kako d rama da je ukloni
Bi, da nechie, girist snari;
J da hokie u' ciaz oni

Bi cigneryje ymiejvano
Lupetionom i dokti,
Dako dvorno prikajano
Jeto neglijse da yte stiti.

Bi sabranit, i nuditi
Slatke qet na zelove,
Ghdie ko grabi sa ugrabiti
Sta grabjeiu qet milo sove.

Bi urechi, bi grati,
Bi horechi, bi po sili,
Bi odnieti, bi podati
Zelov slatki, draghi, i mili.

Ja nemogu miona vechie
Sta ove slasti doglieti,
Idem, idem sa me srechie
Vierenizu liepu ujeti.

Sajto klasi ovdike

Nemoguće uxivati,

Oti raditi tak velike

Negh glubeci same imati

Mion: Ako vi nije lasi

Beko danas, izgubiti

Ivčije, Miona: nu se utaji

Ivčije pamet nu dobiti.

Scena Deveta.

Kor Patiera, Miona.

Glubiza, i Lovorko

Kor Pajo: Imeneo doghi veti,

I saviće naje upravi:

Cin da tifu na pameti

Glubovnici vi pravi.

I radnici ove prijeni

Ke sašina svak vespeo,

I utvardi usoo udejni

Boxe od Pijra Imeneo.

Mion: Istina je vajmek meni.

O Miona tu rina dogti

I sgreje vi plod miugheni

Od nojek uprayniti.

Nijbi uprayne, tajte xeglie

Nepravedne i priprajte;

A ovdli jaoh veseglie

Mene sada dovodite?

Dake u meni tak nenadne.

Ja sam xeglie mogla imati,

Vhitiye vil pravedne

I gnu na smat strajnu dati?

Ja ko ovra

Da to stvora sada meni

Od razbora svetle oči

Da moj pogled sasramglieru

Krivinemi me sviedoci.

Neka tuxna vidim odi

Ju ghardocku ghricka moza,

Kije u meni sacce, i rodi

S' pogrudienja nečiasnoga;

Koj nase biesce stavio

Stiku od sviek ceytityti,

I me tajete xeglie ynio

Pobieguckie na radgiti.

Kor Past: Imeneo doghi sveti

I saviete nase upravi,

Cin da tiju na pameti

Gliubounizi ci pravi.

I sadnyer ove priezni,

Ke saccina svak vespao,

I utvardi upo udesni

Boze od Pyra Imeneo.

O Pastieru Vierni pasi

Na kijete mechie, i ceyti

Suje, muke, i ydaji

Dovedoce u ovom miejni.

Nieli ovo ona Vila

Otimaje koju tebi

Od udesa tvoza vila

Sakon sveta; mochi od Nebi?

Gne cijtije xeglie od slata

Tvoza uborna potijetenje,

Viera od gne drugiem data,

I ve na smart jughienje.

O savorko nija

O šovoko tuja etoje,
Mojje moje vechie oteti
Ja de nize srečne tvoje
Stijedna sta sej na sem vieti;

Ono liže u kojeji
Im tu gliubav potavio,
One kosi, i kojem jeji
Rob, i sinucian vejan ko;

One oči, i kojek sijaju
Irazi sunza ytojnoga,
Pazi u kiemye poraghiaju
Vunde srebra jarbieloga.

Etto srečna primaje platu
Ja tve teške nepotkoje
Ja sa viem tu bogatu
Vi ne stvaraje yti tvoje.

Lov: Kako mogu moj gliubjeni
Ove yti stvarati
Atko ytom tuxian meni
Ja nemogu vicerovati.

Da sto činjem sada ad vas
Nije san, kime vara, i kini,
Et sto vidim svemi danas
Jspraynaje siena čini.

Ja to puyitam u slobodi
Da gliubiza ma gliubjena
Beče moja vami odi
Radg saza satraugliena.

Sajeto potli u gne parjima
Ducia, i moje xivu xeglie,
Ona ne ja yriet ima
Moju radg, i vese glie.

Kor. Pajt: Jneneo hodi svet

J saviere naje upravi,
Ein da tju na pameti
Glubovniži ovi pravi.

J sadnyci ove piejni,
Koje pieva svak veselo,
J utvardi upo udejni
Bore od Bija Jneneo.

Mion: Kue sto samnom veck činite

J laseve, i jdaone
Ghijde gnezda me čestite
Sta yqubenje mje spravne.

Diella ovako podjetena
Vrejaij draghi od prije
Kojek bješe ozquargnera
Dujra, u koj sad djuje riže.
Sta daleke pojte od mene
Djtyte mnom nigali,
J zrech vapije igode vrecne
Kihirime, i varali.

J y semgla jer me bili
U semglini qet otidite,
Der ghdyteje porodili
Sta ovom mjestu, i umrite.

Od rayblude ja gljuvene
Knich sa onyie vaj dajciati
A sadajte ucignene
Od cytochie pliem bogati.

Kor. Pajt: Jneneo dozhi svet,

J saviere naje upravi,
Ein da tju na pameti
Glubovniži ovi pravi.

J sadnyci ne

J sadnuci ove piegni,
Ne sacina vak vepco,
Jutvardi upo idgni
Boze od Pyra smeneo.

Mion: Ku poklije bierne ugodno
La prjetegne moak ufari
Poghi sarze me slobodno
Sadga ykar, i pitati.
Da seto cekaje, o Miona?
Jeda setrasei pedysianje
Tebe? Budi jur smiona,
Ne setrasei, sacni ufarije.

Pedysagna jer smati
Di nemogje tak velika,
Kako ona, ku davati
Dvoj ghriek, i dva slaba puka.
Liepa duxbo, i blaxena
Varh kiek remglia, i Mebya
Mirna, blaga, i gliuvena
Tak prjetrieje svoja ureja.

Poklie udeju vasciem danaj
Klagnaje etto sreukia, i sej,
Pasch' vaj niet pada prid vaj
La vaje klagnat blaghi vdey.

Bajloz yte, pravda pita
Daje i ova vam pokloni,
Ka sve sile segaj svita
Proch' vdeju vasciem doni.

J ne rajm da su mje
O gliubize neglie bile,
Ghdie i yte neglie mje
Sve pogrude uputile.

Nu samienu

Nu samiera tak ghibjenu
Jer do toina bila jeji
Ti usivaje ko odregkenu
Davno tebi sgar s' otebeji.
J usivaje, datije mati
Viernijega ghibovnika,
Neggo moje svet imati
Neggoe imo d' viek vika.

O Lovorko a' tebeje
Verivati esto dana
Vila, d' ke vil cistije
Nijedna d' sveta ne ima strana.

Meni meni Duxbo mila
Sad vienyte krog mu sloukue
Kajam hitro ygetnila
Vierng voju, gne cytotkue.

Nu ti vilo duoma, i blaga
Prije negh ghagnev name prade,
Vierenika voza draga
Svretlo u lize. gledaj sade.

O' gnemuckije upajiti
Moje tesko saghriscurje,
J ke ufam sad primiti
Mila blagu, i prjetenje.

Dake u silu d' krepogni
Od ghibjena tak saklada
Moj ghibveni ghrick mi progni
O' ghibize liepa sada.

Graylogje ghibav yta
Da prjetegne naghie same
Ako d' oghna voza cyta
Sama u sek chiutije plame.

Gluho: Ne samostila ja pogrtiti:
O' miona, moj gluhček tebi,
Muckije draga meni biti
Prem ko draga ja san sebi.
Gledajucki vartu milu
Koju imaje tvoja diela,
I' kjeru covorka u mom Anlu
Mirna usivam, i veselja..
Tako i guojdie, i oghagn varli
Saje od tebe bolestinu,
Kadje ranna seje, i parli
Dravglu er daju, ugodniju..
Sve setojim do sad bila
Glli draga Priategliza,
Glli kuda, i nemila..
Mojm negliam protivniza..
Meni eto je sadgti
Da moj udey teb uje
Ja urok mjech od radgti,
Kack slagkie id kieh nemoguje
Ireckne varke ne su bile
J' tva isdajstva pnceytita
Ersu mi imat usinile.
Sve me dobro segaj vira..
J' akoje tebi ugodno
Danajkaje veseliti;
Doyti, doyti jur slobodno
Kajciu radoj sadnyeliti..
Mion: Veselajam ja sadgti
J' usivam postoj pravi
Sajetmije moj gluhček pogrti,
J' sajetomu saje odravi.

Lavor: J' ja prajavam

Lovr: J ja prajtam, o Miona.
Debi vako uonighienje,
Megh utomiji utiona
Ja ve dugo di zkgnerje.

Mion: Ja otidok vi xivite
v veseglin sadnyeni;
molim Boga da vidite
od gliubavi plod sciugheni.

Kor Paj: Imeneo doghi veti
J saviete najce upravu,
cin da tipu na pameti
Gliubovnici ovi pravi.
J sadnyei ove piejni
ke sacina vakt veselo
J utvardi upoi udejni
Boze od Pyra Imeneo.

Scena Deseta

Lovorko Gliubiza, i Kor Paj- nara

Lovr: Obicajno takdije
meni u mukam dni trajati,
Ired radgti naj milje
Daje imam jgi smetati;
J Mionaje nam ktiage
Ja namien moju gliubu
Da stupaje liene naje
Jgite ulyuglia po ovom putu.

Gliub: Koja prejcia moj gliubheni,
Kojaliju to naghlgti,
Bitchie bime meni i tebi
Od veseglia, i od radgti.

Lovr: Nasko

Lovor: Slatko slatko, moj životu
Joje u meni saze treje
Bajsku tvoju tu lepotu
Dami i nuke ko ne odreje.
Kritičkuse ja sa izbrana
Podpunote srećkuse imati
Dokli chajka moja u stanu
Ke budeje scena svati.

Eje se ovo meni čini
Daje o Zori san bježucki,
Koj vara, klapi; i čini
Inonje tuynom rugajucki
Njem sa ytinu teli neti
Strahne da me san glavi,
Der da liepo trami od čori;
Dujcio moja, ma gliubavi.

U načina, i vasprenje
Hriških liepa veck kuciati,
Da ovo di pague nije,
Negh slatko čdit, i utivati.

Kor: Past: Jmenco dogli veti
Isavrese naje upravi,
Čin da tiju na pameti
Gliubavnizi ovi pravi.

Isadnyci ove piejni
Ke sačina svak včpeo,
Jutwardi usō udejni
Boze od Pjira Jmenco.

~.

Kor
Dnyj mekni

Kor

Druzi srečni, i glijdavi

Kijte grozni plač sijali,

A veselja, i smieh pravi

Pognetijte, i imali

I kjem gorkiem bolestinam

Kajcin gliubav najladijte

I po mukam, i tudima

Draghi poklj vaj vidijte.

Niepi umarli naučite

Setnu prava ucivanja,

Stoli sledi ytinite,

I sivalgti, i skončianja.

svaka radj nije sdrava,

eti yspugnenije od pojciude,

A ono dugku sto vam dava

često krati slo ne bude.

Vivagne pravo onje,

I dragh poklj ytiniti,

sta kon duziek trida kje

Kropg bude probuditi. ~

Svarha